

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István
Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	20285
Napirend előtti felszólalók:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	20285
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20287
Szászfalvi László (KDNP).....	20289
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	20290
Farkas Gergely (Jobbik)	20292
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	20294
Sallai R. Benedek (LMP).....	20296
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	20298
Bencsik János (Fidesz)	20300
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	20301
Egyes törvényeknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakításával, valamint a költségvetési tervezéssel és gazdálkodással kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	20303
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	20303
Felszólalók:	
Dr. Szűcs Lajos , a Törvényalkotási bizottság előadója	20308
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	20308
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	20311
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	20314
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	20317
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	20322
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	20326
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20329
Az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája és zárószavazása.....	20331
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	20332
Gógös Zoltán , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	20333
Gyórfly Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	20335
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	20337
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20340
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20343
Egyes törvényeknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakításával, valamint a költségvetési tervezéssel és gazdálkodással kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	20345
A Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	20345
A Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	20346
A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	20346
Az egységes szanalási rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	20346

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	20346
A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	20349
A Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20350
A Magyarország és a Kazah Köztársaság között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	20350
A kéményseprő-ipari tevékenységről és az ezzel, valamint a tűz elleni védekezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20351
Egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	20352
A jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20353
Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	20353
Az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés során a fogyasztók védelme érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20353
A csódeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20354
A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20355
Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény és egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20355
A pálinkáról, a törkölypálinkáról és a Pálinka Nemzeti Tanácsról szóló 2008. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	20356
Egyes honvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	20356
A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	20357

A Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20358
Az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	20358
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	20359
A sportról szóló 2004. évi I. törvény sportrendezvények biztonságával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	20360
Firtl Máttyás , a Honvédelmi bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	20360
Felszólalók:	
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20362
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	20365
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	20367
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	20371
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20374
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	20379
Egyed Zsolt (Jobbik).....	20382
Mesterházy Attila (MSZP).....	20384
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	20386
Dr. Varga László (MSZP).....	20390
Mesterházy Attila (MSZP).....	20391
Szilágyi György (Jobbik).....	20391
Firtl Máttyás , a Honvédelmi bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	20397
Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	20399
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	20399
Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	20400
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	20401
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	20405
Mesterházy Attila (MSZP).....	20408
Ander Balázs (Jobbik).....	20410
Az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről és egyes törvényeknek az építésügyi lánctartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	20410
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	20411
Felszólalók:	
Bodó Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	20413
Tukacs István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	20416
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	20417
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20418
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20421
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20424
Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	20425
Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	20425
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	20427

Tukacs István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	20428
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	20431
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20434
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20439
Hollik István (KDNP).....	20442
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20443
László Tamás (Fidesz)	20444
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20444
Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20446
Napirend utáni felszólalók:	
Ander Balázs (Jobbik).....	20447
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	20449
Szávay István (Jobbik)	20451
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20453
Az ülésnap bezárása	20456

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, LEPSÉNYI ISTVÁN államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
25. ülésnapja

2015. december 1-jén, kedden

(9.01 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 25. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Ki nem mond igazat gyermekéhezés ügyében?” címmel. Ön a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az elmúlt napokban világossá vált, hogy Orbán Viktornak lövése sincs arról, hogy mi történik ebben az országban. A miniszterelnök november 9-én azt mondta itt a parlamentben, hogy a mi hazánk, Magyarország ma egy olyan egyedülálló európai ország, ahol a gyermek hároméves korától biztosan naponta legalább négyszer az állam pénzén enni kap. Mindez nemcsak azért volt meglepő, mert nem így van, hanem pár nappal azelőtt Lázár János már bejelentette, hogy 2017. január 1-jétől biztosítanak napi négyszeri étkezést a gyermekétkeztetésben. Tehát világos volt, hogy valaki nem mondott igazat.

Megkérdeztük a tárcától írásban, hogy hányszor is kapnak enni a gyermekek, és hogy a miniszterelnök vagy a Miniszterelnökséget vezető miniszter mondott-e valótlanosságot. Államtitkár úr válasza egyértelművé tette, hogy Orbán Viktor hazudott, ugyanis ma a gyerekek a bölcsődében, óvodában nem négyszer, hanem háromszor kapnak enni, és majd csak 2017-től bővítik a rendszert.

Mennyire fontos a kisgyermekek megfelelő minőségű és mennyiségű táplálkozása? A minisztérium válaszát idézem. A kisgyermek nem kis felnőtt, ezért tápanyagigénye és tápláléktűró képessége is eltér a többi korosztálytól. A 3 éven aluli gyermek emésztőrendszere még fejletlen, ha nem megfelelő minőségű, mennyiségű és nem megfelelő időben biztosított ételt kap, túl nagy teher hárul a szervezetére, emésztőrendszerére. Mint ahogyan az sem részletkérdés, hogy van-e ma Magyarországon gyermekéhezés. Ez ma Magyarországon egy létező probléma.

A kormány most úgy tesz, mint aki megfelelő és elégséges választ ad a gyermekéhezés problémáira. Fel kell hívnunk a figyelmet arra, hogy a gyermekes családok támogatásai jövőre már nyolcadik éve nem emelkednek majd. Eközben megszüntették az óvo-

dáztatási támogatást, sőt jövőre a családi pótlékot már az óvodásoktól is el lehet majd vonni.

A legfontosabb problémánk a kormány javaslatával, hogy az nem minden rászoruló gyermek számára és nem minden tanításon kívüli napra biztosítja majd az étkezést. A hétvégekről egy szó sem esik a javaslatban, a szünidei étkezést pedig nem minden rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermeknek biztosítják majd, akik több mint 500 ezren vannak, hanem csak egy részüknek. A kormány ugyanis a hátrányos helyzet fogalmát használja a lehatárolásra, de tudjuk, hogy ezt a definíciót is átszabták pár éve, hogy legalább papíron csökkentés az érintett rászorulók számát.

Czibere Károly nemrégiben úgy fogalmazott, hogy 208 ezer gyermek fog szünidőben is étkezni. De mi lesz a többi 300 ezer rászoruló gyermekkel? Mi lesz a hétvégeken, államtitkár úr? Ráadásul a 208 ezer fő még a saját fogalomrendszerük szerint sem ennyi, ennél jóval többen vannak a hátrányos helyzetű gyermekek. Egy korábbi válaszból tudjuk, hogy csak az általános iskolákba 220 ezer hátrányos helyzetű gyermek jár, ezen felül van még több mint 80 ezer óvadás. És akkor még nem beszéltünk a bölcsődésekről és azokról a 3 éven aluli gyermekekről, akik semmilyen intézménybe nem járnak. Szóval, megint nem stimmel a matek. Ahogyan akkor sem stimmel, ha kiszámoljuk, hogy az a 4,5 milliárd forint, amit jövőre szünidei étkeztetésre fordítanak, jó, ha 110 ezer gyermek étkeztetésére lesz elég, nem 208 ezer gyermekére.

Azt ismételtetik folyton, hogy jövőre már 70 milliárd forintot költ majd a kormány gyermekétkeztetésre. Azt nem teszik hozzá, hogy ez a pénz nem lesz elég a kibővített ingyenes étkeztetésre, a menza-reform feltételeinek biztosítására, az összes szünidei étkezésre sem. Úgy látszik, a magyar gazdaság sokkal jobban mégsem teljesít.

Végül, de nem utolsósorban a kormány javaslata a most következő téli szünetre semmilyen elképzelést nem tartalmaz. Ezt már múlt héten is elmondtam, és kértem a kormányt, hogy biztosítsa a most következő téli szünetben is a szegény gyermekek étkeztetését, ami néhány milliárd forintból megoldható lenne. De államtitkár úr ezt válasza sem méltatta. Államtitkár úrnak fontosabb volt a Magyar Szocialista Párt piszkálása, az elmúlt nyolc évezés, mint az a 16 nap, ameddig a rászoruló gyermekek a szünetben nélkülözésnek lesznek kitéve. Hát, így működnek a magyar reformok. Jó lenne néha kiszállni a luxusautóikból, vagy legalább az ablakot letekerhetnék, ha egyáltalán olyan helyen járnak Magyarországon, ahol a több mint 4 millió, létminimum alatt élő ember is jár. Hibáztathatnak, akit akarnak, ha ehhez van gusztusuk, a képviselőt, a polgármestert vagy akár szülőket. De erről a gyermek nem tehet. Azért vagyunk itt, hogy ezen változtassunk. Ez nem politikai kérdés, hanem erkölcsi, ez emberi tisztesség kérdése, államtitkár úr. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Gógös Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nehéz tárgyilagosan válaszolni az ön felvetésére, egyrészt mert önellentmondásokkal van tele, másrészt pedig egy olyan ügyben, ahol, tisztelt képviselő asszony, azért mindenki elismeri, hogy az elmúlt öt évben annyit lépett előre ez a kormányzat, mint az elődei szinte soha, ebben a kérdésben ne csináljon ebből napi pártpolitikát, ne húzzuk le ezt erre a szintre. Örüljünk annak, hogy ma 225 ezerrel több kisgyermek, óvodás és bölcsődés kisgyermek kap naponta rendszeresen, többször enni, és ne próbáljunk meg ebben különféle pártpolitikai aktuális tőkét kovácsolni, fontosabb ügy ez ennél, ön is nagyon jól tudja. *(Gógös Zoltán: Muszáj folytatni a hazudozást?)*

Önök is voltak kormányon, annyi mindent tehettek volna, annyi mindent tehettek volna ezekért a gyermekekért *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, a szüleikért is. Mi az elmúlt öt évben mégiscsak közel 500 ezerrel növeltük azoknak a szülőknek a számát, akik a saját fizetésükből tudnak a gyermeküknek enni adni. Növeltük a családi adókedvezményt, átlag 20 ezer forinttal többet hagyunk ott minden családnál, hogy a saját gyermekének tudjon adni enni.

Olyan félmondatos hazugságokat meg végképp ne mondjon, képviselő asszony, hogy most már az óvodások szüleitől is el lehet venni a családi pótlékot. Tegye teljessé a mondatát! Az a szülő, amelyik nem járhatja óvodába a gyermekét, vagy az a szülő, amelyik nem viszi el iskolába a gyermekét, és a gyereke hosszasan, jelentős ideig, mondjuk, az iskolából 50 órát igazolatlanul hiányzik, azok esetében volt erre szükség; amelyik szülő arra se figyelt oda, nemhogy a gyereke egyen, még arra se figyelt oda, hogy iskolába menjen, vagy a jövőben nem fog arra figyelni, hogy óvodába menjen, mert nagyon sok gyereknél a napi többszöri étkezést pontosan az tudja biztosítani, ha elviszik az óvodába, a kötelező óvodáztatás ezt a célt is szolgálja. Ez 20 ezer gyermek esetében eléggé fontos szempont, mert 20 ezerrel több gyermek jár ezért most óvodába, és pontosan abból a társadalmi csoportból, ahol a legkevésbé figyeltek arra oda vagy a legkevésbé engedhették meg maguknak, hogy otthon is rendszeresen, egészségesen adjanak a gyermekeknek enni. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

Ez az intézkedés nem a gyermekek ellen való, hanem éppen leginkább a gyermek érdekét szolgálja azon szülők esetében, akik nem figyelnek oda a gyermekükre, és ön itt egy félmondattal így elintézi, hogy az óvodásoktól is el lehet venni a családi pótlékot. Nem lehet elvenni! Aki óvodába viszi a gyermekét, odafigyel a gyermekre, egyen az óvodában ezáltal, hogy a gyermekét neveljék, fejlesszék az óvodában,

azok számára semmifajta veszély nincs. Aki trehány, aki nem figyel oda, aki veszélyezteti a gyermekét, azok esetében jelenthet ez csak problémát. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Szerintem mindnyájan büszkék lehetünk arra, hogy az idei év volt az első olyan év, ahol minden önkormányzat, amely a nyári szociális gyermekétkeztetéshez támogatást kért, támogatást kapott. Nem volt olyan önkormányzat, amely ne kapott volna támogatást, ha kért, a nyári szociális gyermekétkeztetéshez.

(9.10)

Ezért költöttünk erre idén rekordnagyságú összeget, 3 milliárd forintot. És mivel ezt kiterjesztjük a jövő évtől kezdve a tavaszi szünetre, az őszi szünetre és a téli szünetre is, éppen ezért fog ez az összeg 3 milliárdról még tovább nőni, 4,5 milliárdra. Azt hiszem, ez is közös siker, nem nekünk, politikusoknak, hanem az országnak, hogy a magyar reformok működnek, és az emberek most már többen tudnak dogozni, az ország gazdasága sokkal jobb helyzetben van, mint öt évvel ezelőtt, és ezt is megtehetjük, hogy minden önkormányzat számára adunk ilyen szociális támogatást, és minden önkormányzat tud a gyermekeknek enni adni.

Az pedig, hogy itt mesterséges ellentétet kíván generálni, hogy egyszer kapnak enni a gyerekek, háromszor vagy négyszer, önellentmondásba kerülhet ebben is a képviselő asszony a felolvasott szövegében, ha egyszer egyben elolvassa, hiszen ön is elismerte, hogy van, aki egyszer kap enni, van, aki háromszor, és van, aki négyszer kap enni. Ilyen gyerekek is lesz január 1-jétől, olyan is meg amolyan is, attól függően, hogy milyen ellátási formában van, attól függően, hogy szüniadó van vagy iskolaidő van. Attól függően kapják ezeket a különböző típusú ellátásokat.

Tehát aki négyet mondott, aki hármat mondott és aki egyet mondott, mindegyik valós, csak különböző ellátási formákra vonatkozik. Ne próbálja ezeket a képviselő asszony összekeverni! De ahogy mondtam önnek is, a leglényegesebb szerintem az, hogy mind a források, mind az ellátottak tekintetében a lehető legtöbb gyermekhez jutottunk el. Ez már az óvodások, bölcsődések esetében nem is szociális támogatás, hanem a családtámogatási rendszer része, hiszen szinte már skandináv szinten a gyermekek 90 százalékához eljut; ilyesfajta széles körű támogatásokról szinte csak az észak-európai országokban beszélhettünk eddig Európán belül.

Ez 92 ezerrel 317 ezerre növelte azoknak a kisgyerekeknek a számát, akik ingyenesen kapnak enni, és ennek a forrásai is biztosítottak, hiszen amikor átvettük az ország költségvetését, 29 milliárd forint állt erre rendelkezésre, idén 58 milliárd áll, jövőre pedig 71 milliárd forint áll rendelkezésre. Ez olyan mértékű növekedés, hogy kevés más költségvetési

tételben tud ilyen mértékű növekedést mutatni a rendszerváltás óta bármilyen szociális ellátás tekintetében, és ehhez adja hozzá a családtámogatásokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP-képviselőcsoportból: „Megvédjük a kiszolgáltatott fogyasztókat” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszakban számtalan példát hallhattunk akár a közvetlen környezetünkben, akár a sajtóból, több százezer forintnyes gyógyító csodalámpáról, gyógyhatásúnak mondott ágynemű-garnitúráról, pulzáló mágneses eszközökről. Ezeket a termékeket az erre berendezkedett vállalkozások kifejezetten koruk, hiszékenyséjük, egészségi állapotuk miatt kiszolgáltatott, ezáltal megtéveszthető fogyasztók részére, sok esetben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok alkalmazásával értékesítik.

A KDNP az idén konzultációt hirdetett ennek a társadalmi problémának a vizsgálatára. Levélben, e-mailben, telefonon rengeteg panasz, információ érkezett, ami megerősítette az eddig hallomásból származó híreket. Több esetben egyeztettünk a tárgyban illetékes állami szervek vezetőivel, így a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósággal és a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság vezetőjével. A Fogyasztóvédelmi Hatóság által évek óta ismertek az árubemutatók cégek tevékenységét jellemző problémák. A Fogyasztóvédelmi Hatóság 2013. és 2014. évi vizsgálati eredményei egyaránt azt mutatják, hogy az esetek több mint 60 százalékában történt valamilyen jogsértés. A vizsgálat alá vont bemutatók több mint 50 százalékában történt valamilyen tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlat, például azonnali döntéshozatalra készítés.

Miután az ügyet az KDNP felkarolta, azóta számos televízióműsor is foglalkozott a termékbemutatók következtében szerencsétlenül járt emberi sorsokkal, további tisztességtelen gyakorlatokat bemutattva.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiekre alapozva a parlament megtárgyalta a KDNP által benyújtott, az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés során a fogyasztók védelme érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és a mai nap feltehetően nagy többséggel meg is szavazza azt.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosítására vonatkozó része előírja az árubemutatóval egybekötött termékértékesítést végző kereskedő részére a fogyasztók bejelentéseinek intézésére, panaszainak kivizsgálására és orvoslására, valamint a fogyasztók

tájékoztatása céljából székhelyén vagy telephelyén, valamint fióktelepén, az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés helye szerinti megyeszékhelyen, az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés helyén az árubemutató és a termékértékesítés időtartama alatt ügyfélszolgálat működtetéséről gondoskodni, a személyes, valamint az írásban, telefonon és elektronikus úton történő ügyintézési lehetőséggel, ügyfélszolgálati irodáit a hét minden másnapján legalább napi 6 óras és legalább heti 36 óras nyitva tartással üzemeltetni. A rendelkezések azt célozzák tehát, hogy a terméket értékesítő cégek ne tudjanak eltűnni, a fogyasztók el tudják őket érni a vásárlást követően is, és a gyakorlatban is élni tudjanak a jogszabályban biztosított jogaikkal, például az elállási jogukkal.

A jogszabály megsértése esetén a Fogyasztóvédelmi Hatóság jár el. A törvényben megtiltjuk azt, hogy az árubemutatóval egybekötött termékértékesítést ajándékjuttatással, árengedménnyel, kedvezménnyel vagy ajándéksorsolással reklámozzák. A gyakorlat alapján ugyanis megállapítható, hogy jelentős mértékben az ajándékjuttatások miatt népszerű a fogyasztók körében ez az értékesítési forma. A jövőben tilos lesz az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés során pénzügyi szolgáltatást nyújtani. A gyakorlat ugyanis azt mutatja, hogy a fogyasztók általában nem rendelkeznek megfelelő anyagi erővel a termékbemutatókon kínált, a hagyományos kereskedelmi forgalomban kapható hasonló jellegű árukhoz képest jelentős mértékben túlárazott fogyasztási cikkek megvásárlásához, ezért a szervezők fogyasztói hiteket közvetítenek a részükre.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve: az a célunk és egyúttal az a feladatunk, hogy a kiszolgáltatott embereket megvédjük. Kötelességünk és felelősségünk, hogy minden rendelkezésre álló törvényes eszközzel a kiszolgáltatott helyzetben lévő embereket és családokat megvédjük a helyzetükkel visszaélő próbálkozókkal szemben. Ez közös feladatunk és közös felelősségünk, ezért kérem, hogy ezt az ügyet mindenki támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kara Ákos államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Képviselő Úr! Összességében megállapítható, hogy egy nagyon szigorú és határozott parlamenti döntés született néhány órán belül az Országgyűlésben; és kedves képviselő úr, igen, van esélye annak, hogy reményeink szerint valamennyi parlamenti párt meg fogja szavazni ezt a jogszabályt, hiszen az elmúlt éjjel, az elmúlt este még a bizottsági módosítókat vitattuk

meg. Illetve a törvényalkotási bizottsági záró módosító javaslatok kapcsán nagyon sok szót ejtettek még a képviselők arról, hogy valóban az idős emberek a kiszolgáltatottjai elsősorban ezeknek az árubemutatóknak, de nemcsak róluk beszélünk, nemcsak őket szeretnénk megvédeni, hanem egyébként minden magyar embert, minden magyar családot.

Valóban, ahogy a képviselő úr mondta, új ügyfélszolgálati előírásokat fogunk bevezetni, az ingyenes juttatás reklámjának tilalmával, a bemutatókon a hitelközvetítés lehetőségének megszüntetésével véget lehet vetni, véget szeretnénk vetni a termékbemutatókon, árubemutatókon történő megkárosításnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fogyasztóvédelmi tekintetben nyugodtan mondhatom azt, hogy az egyik legsúlyosabb, ha nem a legsúlyosabb jelenlegi problémával állunk szemben, amivel kapcsolatban mindenképpen indokolt volt, hogy szigorú és határozott intézkedések szülessenek. Az elmúlt hetekben többször elmondtam, most is megismétlem, mert fontos, hogy ezek az intézkedések, amelyekről beszéltünk a parlamentben - amit ön is, kedves képviselő úr, mondott az imént és magam is utaltam rá az előbb -, konkrét formában egy átgondolt jogalkotási folyamat részei, amelynek előzményeként a fogyasztóvédelemről szóló törvény tavaszi ülészakáján elfogadott módosítása tekinthető.

(9.20)

Tisztelt Képviselőtársam! Örültünk a KDNP kezdeményezésének, ugyanakkor szeretném azt mondani, hogy a kormánynak is teljesen hasonló az álláspontja. Egyre visszatetszőbb, egyre agresszívabb módszerekkel éltek ezek az emberek, ezek a cégek, ezek a vállalkozások.

Ugyanakkor azt is el kell mondanom, hogy a parlamenti vitában talán minden parlamenti párt megerősítette, és én is szeretném megerősíteni, hogy ez egy dinamikus közeg, egy olyan dinamikus közeg, ahol azok a csalók, akik az embereket szeretnék átverni, mindig újabb és újabb módszereket találnak, úgyhogy az elkövetkezendő hónapokban szerintem igencsak indokolt, hogy figyeljük azt, milyen új módszerek jelennek meg, és ha lesznek ilyenek - reméljük, hogy nem, de ha lesznek ilyenek -, akkor hasonló következetességgel és hasonló szigorúsággal szüntessük meg azokat, illetve gátoljuk azok elterjedését.

Szeretném elmondani képviselőtársaimnak, hogy valóban úgy, ahogy a képviselő úr mondta, nagyon fontos intézkedéseket, javaslatokat hoztunk például az ügyfélszolgálati előírások bevezetésével, és ha szabad az utolsó javaslat szerinti álláspontot mondani, nagyon szigorú ügyfélszolgálati szabályokat szavazhat meg néhány órán belül a parlament, hiszen a törvényjavaslatához benyújtott egyik bizottsági módosító javaslat rögzíti azt, hogy az ügyfélszolgálatot a hét minden munkanapján legalább napi 6 órással, és öt munkanapos hetet alapul véve legalább

heti 36 órással nyitva tartással kell üzemeltetni, valamint a hét legalább egy munkanapján este 8 óráig nyitva kell tartani.

A módosítás alapján a telefonos ügyfélszolgálatokra is irányadó lesz az 5 perces belüli előhangos bejelentkezés kötelezettsége, ami szintén a fogyasztókat, a vásárlókat fogja védeni. Ez magyarra lefordítva azt jelenti, hogy azoknak az embereknek egy segítséget, egy lehetőséget nyújt, akik utólag szeretnének reklamálni, mert a termékkel kapcsolatban találnak olyat, ami nem az eredeti vásárlási szándékuknak megfelelő, tehát nem azt adták, amit ígértek. Ugyanakkor az is nagyon fontos, hogy kiszolgáltattott emberek esetében arra is kellett figyelni, hogy azokat az embereket, akiket elvittek egy árubemutatóra, vissza is vigyék őket a kiindulási helyre, függetlenül attól, hogy vásárolnak-e vagy sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében tehát nyomon fogjuk követni a törvény hatásait. Reméljük, hogy a szigorú törvény meghozza a célját, hétköznapi fogalommal, szóhasználattal, szófordulattal azt kell mondanom, a kormány részéről rajta leszünk azon, hogy beváljanak az intézkedéseink a fogyasztók, a vásárlók, az idősek érdekében. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Gyorsuló kivándorlás, tehetetlen és problémát tagadó kormány” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban két újabb hír jelent meg az elvándorlással kapcsolatban, s mind a kettőből egyértelműen levonható az a következtetés, hogy egy gyorsuló tendenciáról, egy gyorsuló folyamatról és egyre több elvándoroltról beszélhetünk. Az egyik a nyilvántartott elvándoroltak számát mutatta, amely, tudjuk jól, arra nem alkalmas, hogy pontosan megmondjuk annak a mértékét, hogy mennyien tartózkodnak más országokban, hisz a nyilvántartottak száma mindig jóval kisebb, mint a valóban ott élők száma, de arra jó, hogy a tendenciát megmutassa.

A másik hír pedig a hazautalások mértékével kapcsolatos, amely úgy szólt, hogy rekordot döntött a hazautalt pénz mennyisége. Összességében 920 milliárd forintról van szó. Ez is jól rámutat arra, hogy gyorsuló tendenciáról van szó, bár a tanulmány, a felmérés hozzáteszi, hogy ez a tendencia lassulhat, mert már elértük azt a szintet, hogy családok költöznek ki, innentől kezdve tehát könnyen elfordulhat, hogy már nem lesz kinek hazautalni pénzt. Jól láthatjuk tehát, hogy milyenfajta tendencia mutatkozik meg, de ha bárki körbenéz a környezetében, hasonlókat tapasztal.

Én, aki a fiatalok között sokat mozgok, azt veszem észre, hogy mostanában a leggyakoribb házi-

buli-apropó az, ha valaki az elutazása, külföldre utazása előtt még szeretne egy bulit tartani a barátoknak, vagy éppen hazajön néhány hétre és összehívja a barátokat azért, hogy találkozzon velük. Ez is jól mutatja, hogy milyen nagy problémáról van szó.

A hazautalások mértékére visszatérve: önök ezt előszeretettel mutatják be pozitívként, de hadd említsek meg a Magyar Nemzeti Bank, tehát egy önökhöz közelálló szervezet hatástanulmányaira hivatkozva két megállapítást a hazautalások mértékével kapcsolatban. A hazautalt jövedelmek csökkennek az otthon maradottak munkára való hajlandóságát, így gyengébb gazdasági teljesítményhez vezetnek. Szintén ebből a tanulmánykötetből egy másik tanulmány pedig azt a következtetést vonja le, hogy a hazautalások negatívan befolyásolják a gazdasági növekedést. Úgy gondolom tehát, hogy nem érdemes semmiféle dicshimnusz, hurróoptimizmust mutatniuk e számok alapján. Már csak azért sem, mert azon is érdemes elgondolkodni, hogy mi lenne akkor, ha ezek az emberek itthon dolgoznának, mi lenne akkor, ha ez a több százezer ember itthon fizetne különböző adókat, járulékokat, itthon fogyasztana. Úgy gondolom, hogy bőven meghaladná azt a mértéket az ő befizetésük, az itthoni fogyasztásuk, mint amit hazautalnak.

S azért sem érdemes a hazautalásokat emlegetniük, mert ha ezt teszik, akkor egy nagyon nagyfokú érzéketlenségről tesznek tanúbizonyságot, ugyanis akkor elfelejtik azt, hogy milyen lelki háttere is van az ilyenfajta, külföldön való munkavállalásnak, elfelejtik azt, hogy nagyon sok családot szétszakítanak, elfelejtik azt, hogy nagyon sok szülő nem látja a gyermekét, vagy pedig az itthon maradt gyermek nem látja a szüleit. Nagyon sok gyermek úgy kényszerül felnőni, hogy nem ismeri a nagyszüleit, vagy éppen az itthon maradt nagyszülők csak Skype-on keresztül láthatják a gyermekeket.

Én tehát arra kérem önöket, hogy a hazautalást ne egyfajta pozitívként fogják fel, már csak azért sem, mert ez egy hazug érv. Az előbb is rámutattam, hogy egyáltalán nem pozitívum, másrészt pedig tétlenségre fogja ösztönözni önöket, pedig itt nagyon is szükség lenne különböző dolgok nagyon sürgős megtételére. Azt kérem, hogy a hozzáállásukon változtassanak, ismerjék el a problémát, és végre tegyenek meg mindent az elvándoroltak hazahozatala érdekében, és annak érdekében is, hogy itthon olyan körülményeket teremtsünk, ami itthon tartja a fiatalokat vagy akár a kevésbé fiatalokat.

Egy konkrét ügyre szeretném még az elvándoroltak kapcsán felhívni a hátralévő időben a figyelmet, ez pedig az, hogy az elvándoroltak nemcsak lelki értelemben kerülnek olyan helyzetbe, ami nagyon súlyos, és tényleg nagyon rossz az ő helyzetük a családjuk szétszakítotttsága miatt, hanem abból a szempontból is rossz az ő helyzetük, hogy nem tudnak beleszólni hazánk itthoni dolgaiba. Tudjuk nagyon jól, hogy az ő levélben való szavazásuk jelen pillanatban nem megoldható. Beszéltünk már erről

többször itt a parlamentben, és önök mindig arra hivatkoznak, hogy a jelenlegi jogszabályok ezt nem teszik lehetővé. Ezzel tisztában vagyunk mi is, tudjuk azt, hogy a jelenlegi jogszabályok alapján ők csak a külképviseleti helyeken tudnak szavazni. Ugyanakkor azt is nagyon jól tudjuk, hogy mindössze csak akarat kérdése az, hogy ezt megváltoztassák. Márpedig önöknek nagyon sok mindenhez volt eddig akaratuk, nagyon sok mindent elértek az elmúlt években, amit akartak.

Én arra biztatom önöket, hogy ez ügyben is tegyenek lépéseket, már csak azért is, mert rengeteg nemzetközi példa mutatja azt, hogy a levélben való szavazás lehetséges. Engedjék meg, hogy gyorsan felsoroljak néhány országot, ahol már levélben szavazhatnak a külhokban élők. Olaszországban, Franciaországban, Romániában, Szlovákiában, Lengyelországban, Portugáliában, Spanyolországban, Svédországban, Norvégiában, Dániában ez mind lehetséges. Ez tehát csak az akaraton múlik. Kérem, hogy változtassanak a jelenlegi jogszabályokon, és tegyék lehetővé számukra is a levélben való szavazást. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány ismeri a problémát és a helyzet súlyosságával is tisztában van. Bizonyára emlékszik arra, hogy tavaly év végén, decemberben volt egy parlamenti vitanap, amelyik ezzel a kérdéssel foglalkozott. *(Farkas Gergely: Mi kezdeményeztük.)* S azt kell mondani megállapításként, sajnos az volt a vége ennek a vitanapnak, hogy bár az ellenzéki pártok a problémát felvetik és elmondják az ezzel kapcsolatos véleményüket, de rövid távú megoldást igazából ők sem tudnak javasolni, ugyanis nehéz ezt úgy megtenni, hogy a gazdaság fejlesztése nélkül, a foglalkoztatás emelése nélkül komoly eredményeket lehetne elérni.

De azért azt meg kell állapítani, hogy nemcsak a kifelé irányuló migráció van jelen ma Magyarországon, hanem visszafelé is jönnek a külföldön munkát vállaló dolgozók. Igaz, hogy jelen pillanatban, ma még az mondható, hogy a külföldi munkavállalás nagyobb mértékű, erőteljesebb, mint a hazajövetelük. De hogy mit tettünk ennek érdekében és a környező országokkal összehasonlítva milyen helyzet van ma Magyarországon, e tekintetben szeretnék néhány gondolatot mondani önnek reagálásképpen a felvetésére.

(9.30)

Ha a környező országokat nézzük, és kettőt mondanék, Lengyelországot és Romániát példaként,

akkor Magyarországon jobb a helyzet. Ugyanis Romániában 10 százalék, Lengyelországban 6 százalék körüli a migrációs ráta, azaz a kivándorlóknak a munkavállalási korú népességhez viszonyított aránya ennyi; nálunk ez körülbelül 2 százalék. Ez azt jelzi, hogy Magyarországról mennek el jelen pillanatban a legkevesebben, az elmúlt időszakban Magyarországról mentek el legkevesebben külföldre dolgozni. Azt le kell szögezni, hogy nem kényszerül senki sem külföldi munkavállalásra Magyarországon, ezt mindenki saját elhatározásából teszi meg. Természetesen ez nem örömteli mondat, amit most mondtam.

De mit tesz a kormány annak érdekében, hogy minél kevesebben válasszák a külföldi munkavállalást? Szeretnék néhány gondolatot mondani. Például az elmúlt időszakban több olyan programot sikerült bevezetni, több olyan program fut, aminek segítségével a munkáltatók több pénzt tudnak adni, és a munkavállalók több fizetést tudnak kapni az elvégzett munkáért. Ezért egy egyszerű példát szeretnék bemutatni, ami követhető és egységes lehet. A kormány a szociális partnerekkel egyeztetve az elmúlt öt évben 73 500 forintról 105 ezer forintra, tehát 43 százalékkal emelte a minimálbért, 89 500 forintról 122 ezer forintra, tehát 36 százalékkal a garantált bérminimumot. Emiatt a nettó minimálbér reálértéke a családi kedvezményt érvényesítő munkavállalók esetében 2011 és 2015 között folyamatosan és jelentős mértékben nőtt.

El kell mondani, hogy annak érdekében, hogy minél több fizetést vigyenek haza, és minél kevesebben legyenek érdekeltek emiatt a külföldi munkavállalásban, komoly intézkedéseket hozott a kormányzat. 2013-ban elfogadásra került a pedagógus-életpályamodell, amely öt éven keresztül folyamatos béremelést biztosít a köznevelésben részt vevő oktatók, pedagógusok számára. Az idén július 1-jétől átlagosan 30 százalékkal emeltük, a következő négy évben pedig további 20 százalékkal növeljük a rendvédelmi dolgozók és katonák bérét, szintén egy életpálya keretében. 2016 júliusában terveink szerint elindíthatjuk a kormánytisztviselői életpályát, és a szociális ágazatban dolgozók életpályarendszerén is dolgozunk, valamint az egészségügyben két ütemben átlagosan 27 százalékkal növeltük a szakdolgozók és az orvosok keresetét.

Azt is meg kell említenünk, hogy az elvándorlás tekintetében a legérintettebb a fiatalok korosztálya, amit ön is említett. Ennek a korosztálynak az itt-tartásáért is megteszünk mindent. Egy ilyen programot hadd említsek önnek. Erről szólt például a „Gyere haza, fiatal” program, amelynek célja most első körben az Angliában dolgozó magyar fiatalok hazatérését segítette.

Vagy említhetjük a munkavédelmi akciótervet, ahol a 25 év alatti fiatalok foglalkoztatásához a munkaadók jelentős támogatást kaptak. Vagy éppen a 25 év alatti fiataloknak a vállalkozóvá válását is segíti ez a program. És még lehetne két-három olyan programot említeni, amelyek segítségével a fiatalok itthon

tartását próbálja a kormányzat a munkaadókkal együtt elérni.

Kérem azt, hogy ezt vegye figyelembe, és a következő megnyilvánulásokban ne ijesztesse a magyar fiatalokat, a magyar munkavállalókat, hanem támogassa az itthon maradásukat. Köszönöm figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Hazugságok hálójában” címmel. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ószintén sajnálom, hogy megint önt küldték ide, hogy helyálljon mások hibás döntéseiért. Arról beszélni, hogy miért elhibázott a termőföld-privatizáció, a vitanapon már nagyjából leszűrtük a konklúziókat. Látjuk, hogy ez egy kifejezetten nemzetrontó és hazaáruló döntés a kormány részéről. Ez már tény, hogy ezt ennek ellenére megcsinálják. Abban, hogy jó sok helyre kéne trágyát borítani, ott, ahol ezt támogatják, szerte a kormánypárti képviselők között, biztos vagyok.

De nyilvánvalóan nemcsak erről kell beszélni, hiszen ezt a döntést már meghozták, hanem arról is, hogy milyen ennek a lebonyolítása, miben hazudnak még. Mert hazudtak abban, hogy ez jó lesz, de hazudnak abban is, hogy ez a külföldieket majd nem érinti. Kérem szépen, nyilvánvaló tény, lehet itt a szerecsent mosdatni, hogy hogyan... - magyar gazdálkodó az osztrák gazdálkodó, az osztrák téveszelnök hogy lesz magyar gazda, hogy lesz az ezerhektáros nagybirtokos majd kisbirtokos. Lehet minden egyes külföldi, aki akár Bács-Kiskun megyében 86 milliót letesz, akár Győr-Moson-Sopron megyében, lehet a legrendesebb ember, lehet a legjobb gazdálkodó, nem ez a probléma. Persze, ezek mind lehetnek a helyi közösség értékes tagjai. A probléma az, hogy az összes többi magyar kis- és közepes gazdálkodónak, akik állítólag a maguk célcsoportja, esélyük nincs velük szemben licitálni.

Senkinek nincs 60 milliója és 100 milliója ahhoz, hogy ezeken részt vegyen. Kivéve - de mindjárt mondom, hiszen a második nagy hazugságuk az, hogy ez a kis- és közepes gazdálkodókról szól. Az a jó hírem van, hogy az árverés harmadik hetében láttam már egy valóban kicsi és közepes gazdálkodót, aki nagyjából 100 hektáros nagyságrenddel meg tudott venni 3 hektárt. Valóban így van. Majd fel tudják mutogatni a kampányukban, hogy néhány ilyen 3 hektáros birtokot el tudtak adni rendes embereknek is. De ugyanezen az árverésen, ahol voltam, a tegnapi nap folyamán Fazekas Sándor miniszter úr rokona, Bekecs Péter Tizsaszentimréről két árverésen egy csettintéssel ott hagyott 156 milliót. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hoppá!)* Így könnyű! Ezek az önök kisgazdálkodói, ezek az önök barátai, akiket meg

akarnak erősíteni, akkor világos az, hogy kiket akarnak megerősíteni. Nyilvánvalóan, ha megnézzük a Tiszaszentimrei Mezőgazdasági Kft. tulajdonosait, és megnézzük azt, hogy mennyi földet kaptak csak megbízási feladatként az elmúlt években, akkor látjuk, hogy vannak, akik jól fekszenek önöknel. Nyilvánvalóan, ha ez a cél, akkor erről kell beszélni, nem pedig etetni az ellenzékot meg a társadalmat azzal, hogy önöknek a kicsik fontosak.

Hazudtak és becsapták, amikor azt mondták, hogy a kicsiket akarják segíteni, nem igaz! Csak a nagyoknak van meg az esélyük, hogy az érdemi földet el tudják vinni, és önök fel fognak tudni mutatni néhány 3 hektáros eladást, hogy kicsik vették meg. De a földek túlnyomó többsége viszont, amit egyáltalán el lehet adni, hiszen jó néhányat el sem lehet adni, ilyen nagyokhoz kerültek és olyan külföldiekhez, akikkel szemben a magyar gazdának esélye nincs.

Nyilvánvalóan a hazugságaik folytatásában az is egy nagy megtévesztés volt, amikor itt többször megígérték, hogy átlátható és nyilvános lesz a folyamat. Tegnap erről államtitkár úrral már volt alkalmunk eszmét cserélni. A véleménye szerint, ha majd bejegyzésre kerültek ezek a tulajdonjogok, akkor kell nyilvánosnak lennie. A mi véleményünk szerint, mivel itt egy nagy értékű állami vagyronról van szó, nem lenne baj, ha a folyamat is átlátható lenne. De Neszményi Zsolt kormány megbízott Somogy megyében ki is jelentette egy tegnapi sajtótájékoztatón, hogy nem kell nekik ilyen nyilvántartást vezetni, nem feladatuk az, hogy ezt nyilvánosságra hozzák. Azt mondják, hogy mindenki menjen be, üljön be az árverésekre, és ott megtudhatják a neveket. De még ez is hazugság, mert nem tudhatja meg ott sem, hiszen csak a tárcaszámot mondják be a nyertesek esetében.

Szó sincs arról, hogy a társadalom megtudná azt, hogy kik viszik el ezeket a százmillió értékűeket a közös vagyronból, az állami vagyronból. Nyilvánvalóan az is megdőlt a tegnapi nap folyamán egy tárgysorozatba vétel kapcsán, hogy a gazdák érdekeit képviselnék bármiben. Nem, önök kifejezetten gazdaellenes törekvésekkel azt próbálják megtenni, hogy hogyan lehet a gazdákat egyoldalúan kellemetlen helyzetbe hozni. Elvázott a kétharmados földforgalmi törvény-módosítási javaslatuk, ami lehetővé tette volna, hogy a tulajdonosok egyoldalúan megemeljék a földhasználóknak a földhasznóbérlési díjat. Tegnap a mezőgazdasági bizottságban a bizottság kormány párti többsége egyöntetű ellenzéki támogatás (sic!) mellett tárgysorozatba vette a polgári törvénykönyvnek azt a módosítási javaslatát, ami visszamászik az ablakon, és újra megpróbálja megtenni azt, hogy a gazdákat ellehetetlenítsék, és kellemetlen helyzetbe hozzák azáltal, hogy önök a földtulajdonosok érdekeit képviselik a gazdákkal szemben.

Nincs olyan állításuk, ami igaznak bizonyult volna a lebonyolítással kapcsolatban. A célokban már megegyeztünk, hogy az teljesen rossz. Most gya-

korlatilag a lebonyolításról beszélünk, amiben szintén buktára állnak, és nem tudnak felmutatni semmit a korábbi állításaikból, tényközléseikből. Az a kérdés, hogy van-e ennek személyi felelőse. Lesz-e valaha olyan, amikor számon kérik Fazekas Sándoron, a témáért felelős miniszteren, hogy tudta lebonyolítani úgy ezt a nagy értékű privatizációt, hogy minden korábbi kormányzati ígéretet megszegve, átláthatatlan módon, külföldieknek, nagytőkéseknek és a barátoknak kijátssza az állami termőföldet. Erre várom véleményüket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Nagy István államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Jó sok helyre kellene trágyát borítani, mondta ön. Teljesen igaza van: csak a földekre, mert ott van szükség arra.

(9.40)

Szerintem az LMP-nek a legnagyobb zsákutcája pontosan ez, hogy ott akar botrányt kelteni, ott csinál feltűnősködést, ahol éppen nem kellene. Mert a trágyára nagy szükség van, ezt megérezte, csak hogy nem ott, ahová tette, az aszfaltra, hanem pontosan a földeken - ez egy óriási különbség. És tudja, kedves képviselőtársam, ha valamit értenek a gazdák, akkor pont ezt látják. *(Sallai R. Benedek: Egyetértünk.)* Pontosan ezt látják, mert ön amikor elmegy, vallja be, teljesen magányos ezeken az akciókon. Nincsen gazdatársadalmi támogatása, mert bárhol vagyunk, a gazdák mindenütt azt szeretnék, hogy hogyan tudnak hozzájutni, mikor vehetik meg, mikor írják ki, és milyen feltételekkel kaphatják meg. Ezzel szemben, amit önök állítanak, hogy erre nincs szükség, ez teljességgel ártalmas a gazdáknak, egyszerűen nem értik, és ezzel pontosan úgy vannak, mint az aszfaltra borított trágyával, hogy nem jó helyen van.

A kicsiknek esélye sincs - és akkor nézzük ezeket az állításokat, hogy mi igaz, és mi nem, és aztán nézzük, hogy a sánta kutya esete hogyan zajlik a valósággal. Az az igazság, hogy tényleg érdemes megvizsgálni mindazokat, amiket az LMP állít. Úgy kezdte: a kicsiknek esélye sincs. Hogyan kezdte a kormányzat ezt a feladatot? Pontosan abból leszűrve a következtetést, hogy azt tapasztaltuk, hogy a 3 hektár alatti területekre óriási túljelentkezés van. Többszörösét igénylik a gazdák annak, többszörösen pályáznak azokra a területekre, mint amennyien el tudják mindezeket nyerni. Tehát van igény arra, hogy ezt elvigyék.

Hogy erre mindenkinek esélyegyenlősége legyen, ezt biztosítja az a hitelforrás, amit mögé te-

szünk. Annyira lehetetlen álláspont az, amikor azt mondják, hogy itt csak a nagyoknak adnak, meg ki tud elővenni 150 millió forintot! Szó nincsen arról, hogy valakinek (*Sallai R. Benedek közbeszól.*) a párnacihából elő kelljen húzni 156 millió forintot. Arról van szó, hogy el kell menni a bankba, hiteligérvényt kell kérni, aztán el kell menni licitálni, és minden további nélkül felemelni a táblát. (*Gógös Zoltán: Kinek a pénzből?*) 1,95 százalékos (*Az elnök cseppet.*) hitelnél mi olcsóbb, tessék nekem megmondani!? Nincs olyan jó gazdasági befektetés, amelyet 1,95 százalékos kamatozással meg lehet tenni. Igen, 10 százalékot, vagy ha nem bérlő, akkor 20 százalékot le kell tenni. (*Gógös Zoltán: De nem akar egy sem...*)

De kérdzem én, kedves képviselőtársam: aki dolgozik, aki gazdálkodik, ezt a néhány millió forintot elő tudja venni, minden további nélkül. Sőt, elő tudja venni bármelyik bank kedvezményes, 2-2,5 százalékos kamatozású kedvezményével is ezt az önrészt. (*Gógös Zoltán közbeszól.*)

És az az igazság, kedves képviselőtársam, hogy hiába mondják azt, hogy így nem lehet. Amit felsorolt példát az előbb, azt kell mondjam, hogy ha valaki 100 hektárt tudott venni, akkor hol nagygazda? Mert akkor neki a nevére alig van még föld, hanem (*Sallai R. Benedek közbeszól.*) szeretné megalapozni azt, hogy megfelelő földművesként tudjon majd dolgozni.

Azt mondja, hogy átlátható és nyilvános legyen az árverés. Kedves Képviselőtársam! Az! És az teljesen hamis beállítás megint, és nyugodtan fogalmazhatnék úgy, hazug is, hogy valaki, aki elmegy az árverésre, az nem ismeri és nem kap adatokat. Kedves Képviselőtársam! Akinek ott helye van, a helyi gazdák, és legalább a 20 kilométeres körben lakó gazdák, nincs olyan, hogy nem ismerik egymást. (*Gógös Zoltán közbeszól.*) Abban teljesen igaza van önnek, hogy ha ön odamegy, akkor ön nem ismerheti, mert nem tartozik oda, pedig ön gazda szeretett volna lenni, gazdálkodni szeretne.

És mindaz a vehemencia, amivel ön odajön, én ezt értem. Az a kettősség, hogy most még politikusként úgy gondolja, hogy a pártjának az az álláspontja, hogy gátolni kell a gazdákat. De ha valakinek tudathasadása lehet (*Derűtség a Jobbik padsoraiból.*) ebben a történetben, az pontosan ön, aki pályázni akart, pályázott is állami területekre, sőt még védett területeket is (*Sallai R. Benedek folyamatosan közbeszól.*) szeretett volna megvásárolni ezeken a területeken. És ott van, tudja, hogy élete lehetősége volna, hogy vásároljon, és azon gondolkodik, hogy a gazdaénje vagy a pártpolitikai énje kerekedjen felül.

Én teljesen őszintén azt javaslom, kedves képviselőtársam, hogy nyugodt szívvel vásároljon, mert olyan lehetőséghez tud jutni ön is, majd a gyermekei is, amellyel hosszú távon nem kilengésekkel, politikai karrierrel, hanem megalapozott gazdaként tudja majd élni az életét. Én ehhez önnek nagyon sok sikert kívánok! Higgye el, sokkal nyugodtabb, sokkal

kiegyensúlyozottabb élete lesz, hogyha ezt választja. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*)

És a számonkérés: csak annyit szeretnék önnek mondani, hogy (*Sallai R. Benedek az elnök felé: Ő beszélhet hosszabban, csak én nem?*) amikor a gazdák szemébe kell nézni, higgye el, hogy a kormánypárti képviselők (*Az elnök újból cseppet.*) sokkal nyugodtabb szemmel nézhetnek, mint majd önök. Köszönöm szépen. (*Novák Előd: Ócska hazáruól! - Gógös Zoltán közbeszól. - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Gógös képviselőtársam, ha megengedi, folytatja az Országgyűlés a munkáját. (*Gógös Zoltán: Igen, elnök úr.*) Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkező Bencsik János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Párizsi klímacsúcs - cselekednünk kell az emberiség megmaradásáért és bolygónk védelméért” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Néhány nappal a véres terror-támadások után a világ ismét Párizsra figyel. Tegnap kezdte meg munkáját az ENSZ 21. klímakonferenciája, amelyen 195 ország küldöttsége ült le a tárgyalóasztalokhoz. Célul egy olyan globális egyezmény megkötését tűzték ki, amelynek betartásával vissza lehet fordítani az ipari forradalom óta bekövetkezett éghajlat-módosulást, de legalábbis mérsékelni lehet annak egyre gyorsuló ütemét. Olyan megállapodásra van szükség, mely a fejlett és fejlődő országokra egyaránt vonatkozik, kellően ambiciózus és kellően igazságos.

Az éghajlat módosulása már nemcsak a jövő nemzedékek problémája, hanem a miénk is, hiszen egyre erőteljesebben érezzük annak kedvezőtlen hatásait. Az egyre gyakrabban jelentkező hőhullámok egyaránt próbára teszik emberi szervezetünket, élő és élettelen épített környezetünket. A rendkívüli időjárási jelenségek következtében megnehezülnek a mezőgazdasági munka külső feltételei, s jelentős termés kiesésekre is fel kell készülni.

Magyarországot különösen is érintik ezek a hatások. Elég csak azt felidézni, hogy a Duna vízszintje az elmúlt tíz évben már négyszer haladta meg a 8 métert. 1945 előtt erre sohasem volt példa. Csak nemzeti szintű összefogással, erőt próbáló és pénzügyi tartalékainkat megcsapoló védekezéssel voltunk képesek úrrá lenni a veszélyhelyzetben. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország az elmúlt évtizedekben már bizonyította elkötelezettségét az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, amelynek során számottevő eredményt értünk, illetve szenvedtünk el.

Az épületenergetikai programoknak, az energia- és anyagtakarékos termelési technológiák elterjedésének köszönhetően jelentős mértékben csökken hazánk üvegházhatású gáz kibocsátása. De arról sem

szabad megfelelkezni, hogy közben a hagyományos nehézipar és mezőgazdasági termelés is összeomlott, melynek következtében munkahelyek százazreit is elveszítettük. Magyarország tehát nagy árat fizetett azért, hogy 40 százalékot meghaladó mértékben csökkentette e káros gázok kibocsátását, miközben az globálisan 56 százalékkal növekedett.

Tisztelt Országgyűlés! Arról sem szabad megfelelkezni, hogy a kevesek gazdasági gyarapodása érdekében a természeti környezetből kivont erőforrások felhasználása nem tükrözi az emberiség térbeli és időbeli eloszlását. Az élelem és víz nélkül maradó térségekben egyre erőteljesebb geopolitikai konfliktusok alakultak ki, s mindezek kedvezőtlen következményeitől Európa s benne Magyarország sem mentesülhet. Erre figyelmeztet bennünket az irányunkban egyre csak fokozódó migrációs nyomás is.

A gyors változások tehát biztonságpolitikai kérdéseket vetnek fel, amelyekre átfogó felkészülési és alkalmazkodási keretrendszer kialakításával adható hathatós válasz. A probléma globális természetű, de annak kedvezőtlen hatásai lokálisan jelentkeznek. Nem elegendő tehát a kibocsátásközpontú megelőzés, a megváltozó éghajlati körülményekhez alkalmazkodnunk is kell. Hazánk 2030-ig 40 százalékos kibocsátáscsökkentést vállalt a most formálódó nemzetközi egyezmény keretében. De ezzel együtt meg kell terveznünk a sikeres alkalmazkodás kereteit is, mégpedig úgy, hogy az elveszített százezres nagyságrendű munkahely jelentős részét is pótolni tudjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Figyelő szemeinket ismét Párizsra vetjük, de közben ne feledkezzünk meg nemzeti megmaradásunk szempontjából legfontosabb feladatunkról sem, amely nem lehet más, mint megelőzni az elkerülhetőt, és ezzel egy időben felkészülni az elkerülhetetlenre.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kara Ákos államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Képviselőtársaim! „Az ezredforduló óta már a saját bőrünkön érezhetjük a természet jelzéseit” - ezt mondta tegnap többek között Áder János köztársasági elnök úr franciaországi felszólalásában. Magyarország a kezdetektől fogva szorgalmazza és támogatja egy új, globális, jogi erővel bíró egyezmény kialakítását, amely a következő évtizedekre irányt szabhat a klímaváltozás kezelésében, segítve a fenntartható fejlődést. Magyarország tehát a legmagasabb szinten képviselteti magát a párizsi klímakonferencián, hiszen ahogy tudjuk mindannyian, a delegációt Áder János köz-

társasági elnök úr vezeti, aki a tegnapi napon fel is szólalt. Összefoglalásul csak azt hoznám ide, hogy a közös cselekvés fontosságára hívta fel a figyelmet. Tájékoztatom a magyar Országgyűlést arról is, hogy a magyar delegáció szakmai vezetését Aradszki András energiaügyért felelős államtitkár látja el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar álláspont szerint egy dinamikus, méltányos, jogilag kötelező erejű, általános érvényű jegyzőkönyv elfogadása lenne indokolt 5 vagy 10 éves vállalási ciklussal. Fontos feladat a fejlett és fejlődő államok közötti meg egyezés és az arányos teherviselés, a differenciálás kérdésének megoldása. Az elsődleges törekvés nyilvánvalóan a kibocsátás csökkentése, de az egyre gyakoribb áradások, aszályok, szélsőséges időjárási jelenségek miatt az alkalmazkodás kezelése is elengedhetetlen. E tekintetben Magyarország összefogással jól teljesített korábban több esetben, ahogy képviselő úr is utalt erre.

A kormány döntése alapján 2015. július 3-án Magyarország 1 milliárd forint, azaz közel 4 millió dollár felajánlást tett a Zöld Klíma Alap részére. Az alap kiemelkedő szereppel rendelkezik, de a finanszírozás nem lehet önmagában cél, hanem a közös törekvések elérésének az egyik eszköze. A klímafinanszírozási feladatok megvalósítása érdekében a kormány Magyarország csatlakozását kezdeményezte a Globális Zöld Növekedési Intézethez. A szerződést a párizsi klímakonferencián köthetik meg. Az intézet fő célja a fejlődő és a feltörekvő országok támogatása a zöldgazdasági fejlődési modellekre való áttérésben. A tartalmas, új egyezményhez vezető első lépést a tervezett, nemzetközileg meghatározott hozzájárulások jelentik. Valóban, ahogy képviselő úr mondta, én is szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Unió a soros elnöksége idején márciusban, Svájc után másodikként nyújtotta be ezt a beadványt, amely minden tagállam, köztük így Magyarország vállalása is. A beadvány a 2030-as klíma- és energiapolitikai keretnek megfelelően egy legalább 40 százalékos kibocsátási csökkentési célt határozott meg az 1990-es év kibocsátásához képest. Ezzel az Európai Unió az egyik legambiciózusabb vállalást tette, így Magyarország is a legambiciózusabb vállalat tette.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ENSZ Éghajlat-változási Kormányközi Testületének tisztújító közgyűlésén is kiemelkedő sikert, eredményt értünk el. A klímaváltozást vizsgáló legtekintélyesebb nemzetközi tudományos szervezet tisztújító ülésén a szervezet következő jelentésének elfogadásáig egy irányító testületet választott meg, ahol Magyarország egy klímakutató szakembert jelölt alelnöki pozícióra, akit a küldöttek meg is választottak. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudom, tudják-e, első alkalommal választottak be magyar szakembert a vezető testületbe. Az eredmény jelentőségét mutatja, hogy a szélesebb értelemben vett közép-kelet-európai régióból egy orosz kolléga mellett csak Magyarország tudott kutatót delegálni.

Tisztelt Képviselőtársaim! „Magyarország a környezetszennyezés elleni küzdelemben lépéselőnyben van” - mondta nemrégiben Áder János köztársasági elnök úr egy vidéki rendezvényen. Sok más országnak csak álom, jobb esetben terv, hogy jelentősen mérsékelje az üvegházhatású gázok kibocsátását, addig nálunk, ahogy képviselő úr mondta, azokkal a kiegészítésekkel természetesen, ahogy ő is mondta, 40 százalékkal sikerült ezt csökkenteni. A mostani, már évek óta tartó gazdasági növekedés már modern technológiákkal valósul meg Magyarországon, így jelentősen kisebb a károsanyag-kibocsátás is.

Ugyanakkor ez nem jelenti azt - egyetértek köztársasági elnök úrral -, hogy ne lenne még tennivalónk. Ezért is említettem az imént Magyarország szakmai és diplomáciai aktivitását a tegnapi franciaországi klímakonferencián; elkötelezettséget és nemzeti összefogást kell megvalósítanunk a kérdésben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakításával, valamint a költségvetési tervezéssel és gazdálkodással kapcsolatos módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/7918. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Őné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! 2011. január 1-jével az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, valamint a vám- és pénzügyőrség összevonásával létrejött a Nemzeti Adó- és Vámhivatal. Ezzel több mint 22 ezer fős szervezetbe koncentrálódott az állami adóhatósági, vámhatósági, valamint törvényben meghatározott büncselekmények esetében a pénzügyi nyomozói tevékenység. Ez a szervezet az állam adó- és adójellegű bevételeinek kezelését látja el, amelynek hatékonysága kiemelt kormányzati érdek.

A 2014. évi adatokat megvizsgálva, a NAV által kezelt előirányzathoz kötött bevételek meghaladták a 11 ezer milliárd forintot, sőt a realizálódott éves bevétel csaknem 300 milliárd forinttal, 2,6 százalékkal meghaladta a költségvetési előirányzatok összegét. Bár az adóbevételek alakulására hatással vannak természetszerűen az aktuális gazdasági folyamatok, tagadhatatlan tény, hogy az adóhatóság működése, illetve megfelelő működtetése a költségvetési bevételek biztosításának elengedhetetlen feltétele. Mindehhez számtalan adó- és vámszakmai tevékenység

kapcsolódik. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal többek között nyilvántartja a hatáskörébe tartozó több millió adóalanyt, vezeti az adó- és vámfolyószámlákat, nyilvántartja a fizetési kötelezettségeket, illetve kiutalja az igényelt költségvetési támogatásokat. Működteti a bevallási, adatszolgáltatási rendszereket, fejleszti az ezekhez szükséges informatikai hátteret.

2014-ben az állami adóhatósághoz mintegy 22,6 millió darab bevallás, illetve adatszolgáltatás érkezett. A NAV fogadja és feldolgozza a beérkezett adatokat, és nem utolsósorban ezek továbbításával kiszolgálja a közigazgatás számos szereplőjét a nyugdíjbiztosítási szervektől kezdődően a munkaügyi hatóságig. Emellett a jogkövetés biztosítása érdekében az állami vámhatóság ellenőrzést végez, behajtja nemcsak a nála felhalmozott tartozásokat, hanem teljesíti a több mint 130 jogcímen hozzá érkező, adók módjára behajtandó köztartozások behajtása iránti megkereséseket. Végzi a vámkezeléseket, jövedéki engedélyeket ad ki, adóregisztrációs eljárást folytat le, illetve eljár fémkereskedelmi hatóságként, vagy hogy csak az elmúlt nagy jelentőségű intézkedésére gondoljunk, működteti az EKÁER rendszert. A fentiek korántsem teljes körű felsorolását adják a NAV tevékenységének, azonban alkalmasak arra, hogy felvillantsák az állami adó- és vámhatóság feladatainak összetettségét és sokszínűségét.

(10.00)

Az adóigazgatás, a vámhatóság és a közpénzügyi csalások utódzó nyomozó hatóság egyesítése, vagyis a NAV 2011-es kialakítása alapvetően beváltotta a hozzá fűzött reményeket, megérett ugyanakkor az idő arra, hogy a kormányzat a közterhet beszedő szervezet belső működését is alaposan áttekintse és a szükséges átszervezéseket elvégezze.

A tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslat előkészítését megelőzően egy szakmai munkacsoport világitotta át a hivatalt. A minisztériumi és hatósági, valamint a szakmát és vállalkozásokat képviselő szakemberekből álló grémium résztvevői több szempontból és számos eszközzel megvizsgálták a NAV tevékenységét.

A Belügyminisztérium kérdőíves felmérés útján gyűjtötte össze a NAV dolgozóinak a szervezettel és a munkafolyamatokkal kapcsolatos véleményét. Az NGM a NAV közreműködésével nemzetközi összevetést készített az adóhatóság szervezeti jellemzőiről és különböző hatékonysági, eredményességi és ügyfélbarátsági mutatóiról, valamint az adóhatóság fejlesztésére alkalmazott legjobb nemzetközi gyakorlatokról. A nemzetközi kitekintés legfontosabb megállapításai a szervezeti struktúrát, illetve a működés hatékonyságát érintően a következők voltak.

Az OECD és az EU-országok közel felében működik integrált módon az adó- és vámhivatal. A NAV-nál az adóbeszedés fajlagos költségei meghaladják a nemzetközi átlagot, ugyanakkor a nemzetközi adatok alap-

ján a jelentősebb ráfordítások ténylegesen segítik a feketegazdaság visszaszorítását. Erre legjobb példa az online pénztárgépek bevezetése.

Az OECD-s nemzetközi kitekintés alapján is fő fejlesztési iránynak tűnik az elektronikus rendszereknek és szolgáltatásoknak a bővítése. Az ügyfélközpontúság fejlesztésének egyik fő iránya a nyilvánosság, illetve a konzultáció erősítése. Számos adóhatóság hajtott végre jelentős szerkezeti reformokat a hatékonyság és az ügyfélközpontúság javítása érdekében, amelyek jellemzően a centralizáltság növelésével jártak. Az EU-országok közel felében a minisztérium részeként működik az adóigazgatás.

Tisztelt Országgyűlés! Emellett a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara 400 magyar kis- és középvállalkozás vezetőjének megkérdezésével felmérést végzett a vállalkozók NAV-val kapcsolatban szerzett tapasztalatairól, véleményéről, illetve az egyik nagy adótanácsadó cég a nagyvállalatok kérdőíves megkérdezése révén nyújtott képet a nagy adózók adóhatóságról alkotott véleményéről. A felmérések és elemzések eredményeként megállapítást nyert, hogy a NAV szervezete túlzottan tagolt. Párhuzamosan működik az adó-, a vám- és a bűnügyi szakterület, elkülönült központi, régiós és megyei irányítással, párhuzamos szakmai és funkcionális vezetőkkel.

A NAV szervezetrendszer háromszintű, a megyei igazgatóságokból, a régiós főigazgatóságokból és a központi hivatalból áll. Ez a felépítés magában hordozza egy koordinációs többletfeladat és többlet-adminisztráció szükségességét a központ és a megyei igazgatóságok között, egyben lassítja és torzítja az információáramlást. A felméréseknek emellett meghatározó konklúziója volt, hogy javítani kell a NAV működésének ügyfél-orientáltságán, valamint annak szolgáltató jellegét is erősíteni szükséges. E tekintetben egységes volt mind az adózók, mind a NAV munkatársainak véleménye.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a fenti kérdésekre adott válaszokat és a hatékonyság fokozását célzó megoldásokat tartalmazza. A munkacsoport az áttekintő elemzés elvégzése során stratégiai célként fogalmazta meg egy hatékonyabb szervezeti modell elérését, a szervezet felépítésének egyszerűsítését.

Jelen javaslat ezen kormányzati szándékot jeleníti meg a NAV szervezetre vonatkozóan, az alábbi lényegi módosításokkal.

1. A NAV központi hivatalként működik tovább, azonban a rendvédelmi feladatait is továbbviszi, így a törvény módosításával létrejön a nemzetgazdasági miniszter irányítása alatt álló központi hivatal kategóriája.

2. A NAV vezetőjének feladat- és hatáskörét a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára és helyettes államtitkárai látják el 2016. január 1-jétől.

3. A NAV szervezete kétszintűvé válik, az elsőfokú hatósági feladatokat ellátó területi szervekkel és az ezek tevékenységét irányító és felügyelő központi irányítással. Az adó- és vámigazgatóságok szerveze-

tében az integráció megvalósul, és megszűnik a NAV regionális szervezeti szintje. Jelenleg 7 adó-, 7 vám- és pénzügyőri, valamint egy kiemelt adó- és vám-főigazgatóság működik, melyek az átalakítás következtében megszűnnek. Jelenleg 19-19 megyei adó- és vámigazgatóság, 3-3 fővárosi, valamint 1-1 kiemelt adó- és vámigazgatóság működik. Az adóigazgatóságok és a vámigazgatóságok összeolvadásának eredményeként az igazgatóságok száma a felére csökken. Az integráció teljessé tétele a jelenleginél nagyobb lehetőséget ad a szinergiák kihasználására.

4. A másodfokú hatósági feladatkör ellátására, amely eddig a megszűnő regionális főigazgatóságok hatáskörébe tartozott, a fellebbviteli igazgatóság létrehozására kerül sor. E profiltiszta szervezet létrehozása meggyőződésünk szerint kiemelten támogatja majd az országosan egységes hatósági tevékenység kialakítását, illetve fenntartását. Rendkívüli jogorvoslatként felügyeleti jogkörben, harmadfokon a központi irányítás, negyedfokon a miniszter jár majd el. A jelenlegi szabályokhoz képest változás, hogy a miniszter csak hivatalból tesz majd felügyeleti intézkedést.

5. Az észszerű költségvetési gazdálkodás érdekében a NAV képzési intézete és a Bűnügyi Főigazgatóság - csak mint önálló költségvetési szerv és így a költségvetésben önálló cím - megszűnik. A NAV ugyanakkor a jövőben is fejezetként szerepel a központi költségvetésben.

6. A Bűnügyi Főigazgatóság bűnüldözési és nyomozóhatósági feladatai, a felettes szervi szabályok továbbra sem változnak. A korábbi szabályok alkalmazandók az új szervezeti struktúrához igazítva, így a bűnügyi főigazgatóság felett a büntetőeljárásról szóló törvény szerinti felettes szerve, az állami adó- és vámhatóság vezetőjének a NAV bűnüldözési és nyomozóhatósági feladatai ellátásáért felelős szakmai helyettese. *(Sic!)*

További garanciaként van a szabályozásba beillesztve, hogy a kijelölt miniszter és az állami adó- és vámhatóság vezetője az állami adó- és vámhatóság vezetőjének a NAV bűnüldözési és nyomozóhatósági feladatainak ellátásáért felelős szakmai helyettesét, valamint a kijelölt miniszter, az állami adó- és vámhatóság vezetője és az állami adó- és vámhatóság vezetőjének a NAV bűnüldözési és nyomozóhatósági feladatainak ellátásáért felelős szakmai helyettese a Bűnügyi Főigazgatóság főigazgatóját a NAV bűnüldözési és nyomozóhatósági feladatainak ellátása körében egyedi ügyben nem utasíthatja.

7. A javaslat részét képezi a NAV átszervezésével kapcsolatban számos egyéb törvény módosítása, a korábbi elkülönült szervezet szerinti állami adóhatóság, állami adó- és vámhatóság, illetve a NAV korábbi elnöki irányítási rendszeréhez kapcsolódó rendelkezések pontosításával.

Végül a 8. a NAV egyes területi szerveinek megnevezését, hatáskörét és illetékességét a jelenlegi szabályozási rendnek megfelelően a jövőben is kormányrendelet szabályozza majd.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakításával kapcsolatos szabályokon túl a törvényjavaslat a költségvetési tervezéssel és gazdálkodással kapcsolatos módosításokat is tartalmaz. A törvényjavaslat alapján a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvényben kerül meghatározásra a közalkalmazottak fizetési fokozataira vonatkozó szabályozás.

(10.10)

A módosítás alapján a fizetési fokozatok száma 14-ről 17-re nő, így a hosszú időt a pályán töltő közalkalmazottak számára is biztosítottá válik az illetmény-előmenetel.

A törvényjavaslat emellett elvégzi a kincstári monitoringrendszernek az európai uniós jogi kötelezettségek teljesítésével összefüggő kibővítéséhez kapcsolódó pontosítását. Ahhoz ugyanis, hogy a kincstári monitoringrendszer betölthesse funkcióját és az európai uniós jogi aktusokban foglalt támogathalmazódási szabályok érvényesíthetővé váljanak, szükséges, hogy a helyi önkormányzatok által nyújtott csekély összegű támogatások is bejelentésre kerüljenek a Kincstár számára. A bejelentésre a helyi önkormányzatok 2016. február 29-ig tartó felkészülési időt kapnak azzal, hogy a 2016. január 1-jén és azt követően hozott támogatási döntéseiket utólag kell bejelenteniük.

Ehhez kapcsolódóan a törvényjavaslat egységes szabályozást teremt az államháztartás központi vagy önkormányzati alrendszeréből bármilyen formában, ellenérték nélkül nyújtott juttatások tekintetében. A módosítás a kincstári monitoringrendszer adattartalmahoz igazodóan bevezeti az állami támogatást és a költségvetési támogatást magában foglaló támogatás fogalmát. Az erre vonatkozó közös szabályokat a támogatási jogviszony sajátosságaihoz igazodóan, az államháztartás mind a két alrendszere tekintetében egységesen állapítja meg. A törvényjavaslat tehát egyszerre szolgálja az államháztartás alrendszerében nyújtott támogatások átláthatóságát és a szabályozás egységesítését, de tág mozgásteret hagy a támogatók számára, hogy a támogatni kívánt tevékenység sajátosságaira tekintettel alakítsák ki a támogatási konstrukciót.

A javaslat tartalmazza mindezeket felül a népegészségügyi termékadóról szóló törvény módosítását is. A 2016-tól hatályos szabályozás révén az adóalanyok 10 százalékkal csökkenthetik a fizetendő adó, a népegészségügyi termékadó összegét az egészségügyi témájú programjaikra fordított költségeikkel.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat széles körű konzultáción alapulva, részletes nemzetközi összehasonlítás alapján nyújt megoldást az ország államháztartása szempontjából kiemelt jelentőségű adó- és vámhatósági szervezet átalakítására, ezzel lezárul a 2011-ben megkezdett adó- és vámszakmai integráció, és sor kerül az európai modelleknek megfelelő

adóhatósági szervezet kialakítására, emellett az államháztartást érintően is előmutató, támogatandó javaslatokat fogalmaz meg.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úrnak az előterjesztést. Éltem elnöki jogkörömmel a téma fontosságára való tekintettel az idő meghatározásánál.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

DR. SZŰCS LAJOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Államtitkár Úr! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a tegnapi napon az egyes házzsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat 62. § (1) bekezdése alapján kivételes eljárás keretében megtárgyalta az egyes törvények a Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakításáról, valamint a költségvetési tervezéssel és gazdálkodással kapcsolatos módosításáról szóló T/7918. számú törvényjavaslatot és az ahhoz benyújtott módosításokat.

A bizottság 23 igen és 8 nem mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán jogtechnikai módosításokat vezet át a benyújtott javaslaton. Érdemi felszólalásomat a Fidesz vezérszónokaként kívánom előadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha egy szóval szeretném összefoglalni a törvény tartalmát - hasonló gondolatok elhangoztak a Törvényalkotási bizottság ülésén is -, akkor Tállai András magára alakítja az adóhatóságot.

A legfőbb kritikák egyike a bizottsági ülésen az volt, és én is ezt emelném ki elsősorban, hogy a tárgyalás megkezdésétől számítva 24 órán belül kívánunk elfogadni, azaz zárószavazást tartani egy ilyen jelentőségű törvényről. Azt gondolom, ez legalább ebben a ciklusban példatlannak mondható, ha az előző ciklust nézzük, akkor persze beleillik a sorba, ott sok ilyennek voltunk tanúi, még alkotmánymódosító javaslatnak is, ami 24 órán belül átment, tehát aznapi benyújtással és aznapi szavazással. Azt gon-

dolom, egy ilyen súlyú törvényjavaslatnál erre nem szabadna hogy sor kerüljön, ezt nehezményezzük most is, és nehezményeztük a Törvényalkotási bizottság ülésén is.

A másik, ami kritikái megjegyzésként kiemelendő még itt az elején, hogy a törvény egy, a magyar közigazgatási hagyományoktól és rendszertől teljesen idegen hibrid rendszert vezet be, gyakorlatilag a kormányhivatal és a központi hivatal keverékét hozza létre. Vannak olyan elemei, amelyek ehhez hasonlóak, vannak, amelyek a másikkhoz. A kormány nem felügyeli - és talán ez a legfontosabb, ami változás történik -, hanem irányítja az adóhatóságot, de a miniszter mégsem utasíthatja az államtitkárát ebben a témakörben. Azt gondolom, ez tipikus fából vaskarika megoldás, ez megint tényleg csak azt a célt szolgálta, államtitkár úr, hogy ezt a hatóságot gyakorlatilag ön vezethesse, mert ha bárki mást kineveztek volna az élére, akkor ez a probléma elő se jött volna.

A másik az, hogy megint valami, ami eddig egy kicsit távolabb volt a kormánytól, most közelebb kerül a kormányhoz, ugyanis eddig csak felügyelte a kormány az adóhatóság munkáját, most pedig, ahogy mondtam, irányítani fogja.

Felmerült a Törvényalkotási bizottság ülésén a kormányzat szabad szervezetátalakítási joga, és önök mindig számon kérik az ellenzéktől azt, hogy miért merészel beleszólni abba, hogy önök mit tesznek. Hát, tisztelt államtitkár úr, azért, mert amikor önök alkotmányoztak, amikor önök a sarkalatos törvényeket megfogalmazták, akkor ezt a hatáskört az Országgyűlés hatáskörébe utalták. Dönthettek volna úgy a kétharmados felhatalmazásukkal, hogy ezt - egyébként más európai országokhoz hasonló módon - kormányzati hatáskörbe utalják. Önök nem ezt tették, hanem országgyűlési hatáskörbe utalták, márpedig, ha önök így döntöttek az egypárti alkotmányozásuk során, amibe az ellenzéki pártoknak beleszólása sem volt, akkor viseljék ennek a következményét, akkor bizony tegyenek eleget saját törvényeiknek és ne kritizálják. Amikor az ellenzék az Országgyűlésben megfogalmazza a szervezetátalakítással kapcsolatos kritikái észrevételeit, azt tessék tudomásul venni, nem pedig kritizálni olyan módon, ami nem tartalmi, hanem kikéri maguknak gyakorlatilag azt, hogy ebbe mi miért szólunk bele. Azért, mert így szól a törvény, hogy az Országgyűlés tárgyalja meg ezeket a javaslatokat.

Ami még kritikaként hangzott el, és azt gondolom, talán az egyik legsúlyosabb probléma: a NAV egyben egy fegyveres szerv, egy nyomozó szerv is, és nem csak az adóigazgatási feladatokat látja el, márpedig, tisztelt államtitkár úr, jogállamokban a fegyveres szerveket azok parancsnoka szokta irányítani, és nem pedig a politikai vezető. A politika ezeket a szervezeteket felügyelni szokta, nem pedig irányítani. Elhangzott ez is a Törvényalkotási bizottság ülésén, és ezt most is fenntartjuk, hogy ez a módszer a múlt rendszerre volt jellemző, amikor mondjuk, a Belügyminisztérium irányította a rendőrséget, nem

pedig az országos rendőrfőkapitány. Ez is egy hibrid megoldás, ön majd az egyik igazgatót vagy főigazgatót - nem tudom, hogy fog pontosan alakulni majd a rendszer -, aki az adóigazgatásért felel, közvetlenül fogja irányítani, a másikat pedig ezek szerint nem utasíthatja, bár egyébként mi a törvényből úgy olvassuk, hogy de igen, utasíthatja, államtitkár úr. Vagy legyen szíves akkor megjelölni azokat a passzusokat, amelyek szerint ön közvetlenül a büntügyi főigazgatót nem utasíthatja semmire, azaz hadd fogalmazzak úgy, amelyek alapján ön a büntügyi főigazgató munkáját nem irányítja, hanem csak felügyeli.

(10.20)

Ezt szeretném, hogyha ön megjelölné, hogy ezt melyik jogszabályhelyből vette. Elképzelhető, hogy bizonyos dolgok elkerülték a figyelmünket, ugyanis pár óra alatt kell erről a törvényről véleményt alkotni, véleményt nyilvánítani, egészen a szavazásig.

Sokkal jobb lett volna, tisztelt államtitkár úr, hogyha oda tették volna - ha már ezt az átalakítást megcsinálják - a fegyveres és nyomozó jogköröket, ahová az való, vissza a rendőrséghez. Ez egy régi vita köztünk, valóban. Az első Orbán-kormány hozta létre az adónyomozókat, azt - hál' istennek - nyolc évre sikerült visszaalakítani és a hatáskört a rendőrséghez visszatenni. Önök most megint visszavariálták, de ebben a struktúrában, tisztelt államtitkár úr, egészen elképesztő módon fog ez működni, azt gondolom, hogy nem jogállami módon. Ha már emellett döntöttek, legalább annyi haszon lett volna, hogy ezt a jogkört a rendőrséghez visszateszik.

Végül szeretnék beszélni az adatvédelmi aggályokról is. Nem tudom, hogy a NAIH elnöke véleményezte-e ezt a tervezetet, mert erről nem hallottunk semmit; jó lenne, ha államtitkár úr erről valamit mondana. Ugyanis az, hogy az adótitkok közvetlenül a kormányzathoz kerülnek, nem pedig áttételesen, csupán a NAV-on keresztül, azt gondolom, ez bizony adatvédelmi problémákat vethet fel. Nagyon kíváncsi lennék a NAIH álláspontjára ebben a témában.

És végül azt tudom mondani, hogy még az önök korrupció miatt lemondott NAV-elnöke is azt mondta, hogy a költségvetés érdekeit és a szervezet működőképességét veszélyezteti egy ilyen irányú szabályozás. Tisztelt Államtitkár Úr! Végül tényleg ez a lényege a dolognak: mi is az értelme annak, hogy ez így történik? Nem az, amit ön felolvasott, nem a szervezeti újrastrukturálás; egyszerűen az, hogy ön lehessen a NAV elnöke, úgy, hogy közben megtartja a képviselői és államtitkári mandátumát. Hát, ezért kár átalakítani! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azzal kezdem, amivel Bárándy képviselő úr befejezte: a kormány szabad szervezetalkítási lehetőségét a Fidesz nem óhajtja korlátozni, sőt támogatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden költségvetésnek a legfontosabb lába a bevételek. Az állam működéséhez, a közfeladatok ellátásához fontos, hogy a központi bevételek a tervezett mértékben érkezzenek be a központi költségvetésbe. Annak érdekében, hogy az adóbeszedés minél hatékonyabb legyen, szükségessé vált a Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakítása. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja tehát nem más, mint hogy az adóbeszedés egy gyorsabb, egyszerűbb szervezeti struktúrával rendelkező adóhatósággal valósuljon meg.

Jelenleg a NAV - gazdálkodási jogkörét tekintve - egy központi költségvetési szerv, amely a központi költségvetésben önálló fejezetet képez. Egy személyi felelős vezetője a miniszterelnök által kinevezett elnök. A NAV felügyeletét a miniszterelnök által kijelölt miniszter, azaz az adópolitikáért felelős nemzetgazdasági miniszter látja el.

A NAV tevékenysége három szakmai ág köré szerveződik: adóigazgatás, vámigazgatás és a bünyügyi tevékenység. A NAV állami adó- és vámhatósági, valamint nyomozó hatósági feladatait központi, közép- és alsó fokú szervei útján látja el, amiből adódik a háromszintű szervezeti séma, amely az egyes szervezeti szinteken gyakorolható hatósági jogköröket, valamint a jogorvoslati rendszert és az irányítási felügyeletrendszert is leképezi.

A most benyújtott indítvány szerint a jövő évtől a NAV háromszintű kormányhivatalból kétszintű központi hivatalra alakul. A felső szinten helyezkedik el majd az úgynevezett központi irányítás, amely az irányító szint, az alsó szinten pedig az állampolgárokkal, vállalkozásokkal közvetlen kapcsolatban álló megyei igazgatóságok állnak majd.

Megszűnik a hivatal hét régiós igazgatósága; ezeknek az egységeknek a munkatársai elsősorban a megyék, illetve a NAV központi irányítási munkáját segítik majd. A megyei vám- és adóigazgatóságok összevonásával egyszerűbb lesz az eljárás igazgatósági szinten is. Az új szervezeti struktúra garantálja majd a gyorsabb ügyintézkést és az egységes jogértelmezést.

Azért, hogy az adózási jogok maradéktalanul érvényre jussanak, szükséges kiemelten kezelni a jogorvoslatokat. 2016-tól a lakosság és a vállalkozások kérelmeit a fellebbviteli igazgatóság szakemberei bírálják majd el.

A NAV vezetését a gazdasági tárca államtitkára és négy helyettes államtitkára látja majd el. A minisztériumba helyezett adóhivatali struktúrát számos OECD- és uniós tagállam is alkalmazza. A szakértői vizsgálatok szerint az ilyen típusú felépítés a kormány által fejleszteni kívánt két területen, az adózó ügyfélként való kezelésében és a végrehajtási mutató javulásában is komoly sikereket hozhat. Továbbá kiemelt prioritást kap az is, hogy a NAV vezetésének a Nemzetgazdasági Minisztériumba történő integrálásával az eddigi gyakorlattal szemben előtérbe kerüljön az adóhivatal szolgáltató arca.

Fontos kiemelni, hogy az előbb vázolt átalakításokat komoly tervezői munka előzte meg, hiszen a NAV tevékenységének értékelésére a Nemzetgazdasági Minisztérium egy külön munkacsoportot hozott létre. A munkacsoportban az NGM, a Belügyminisztérium, a NAV, tanácsadó cégek, a Magyar Kereskedelmi Kamara és adótanácsadó cégek képviselői vettek részt.

A Belügyminisztérium kérdőíves felmérés útján gyűjtötte össze a NAV teljes személyi állományának, külön a vezetőknek, illetve beosztottjainak a szervezettel és a munkafolyamatokkal kapcsolatos véleményét.

Az NGM - a NAV közreműködésével - nemzetközi összehasonlítást készített az adóhatóságok szervezeti jellemzőiről és különböző hatékonysági, eredményességi és ügyfélbaráti mutatóiról, valamint az adóhatóságok fejlesztésére alkalmazott legjobb nemzetközi gyakorlatokról.

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara 400 magyar kis- és középvállalkozás vezetőjének megkérdezésével felmérést végzett a vállalkozók NAV-val kapcsolatban szerzett tapasztalatairól és véleményéről.

Az adótanácsadó cég a nagyvállalatok kérdőíves megkérdezése alapján nyújtott képet a nagyadózók adóhatóságról alkotott véleményéről.

Az áttekintés legfontosabb megállapításai. A NAV szervezete túlságosan tagolt. A szervezetrendszer szakterületenként tagolt, párhuzamosan működik az adó- és vám-, a bünyügyi szakterület, elkülönült központi régiós és megyei irányítással, párhuzamos szakmai és funkcionális vezetőkkel. A működésben párhuzamosságok vannak, az információáramlás pedig akadózhat.

A NAV szervezetrendszere háromszintű, a megyei igazgatóságokból, régiós főigazgatóságokból és a központi hivatalból áll. Ez a felépítés magában hordozza egy koordinációs többletfeladat és egy többlet-adminisztráció szükségességét a központ és a megyei igazgatóságok között. Ez egyben lassítja és torzíja az információáramlást is.

A NAV szolgáltató jellegének, ügyfél-orientáltságának javítása szükséges. Mind az adózók, mind a NAV munkatársai úgy látják, hogy javítani szükséges a NAV működésének ügyfél-orientáltságát és szolgáltató jellegét.

A törvényjavaslat részei:

1. A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi törvény módosítása. A NAV központi hivatalként működik tovább, azonban a NAV rendvédelmi feladatait is továbbviszi, így a törvény módosításával létrejön a törvény által létrehozott központi hivatal kategóriája, amely fegyveres rendvédelmi feladatokat lát el, és amely felett az irányítást miniszter gyakorolja. Az új koncepció szerinti vezetési modellhez rendelkezni kell arról is, hogy a központi hivatalt létrehozó törvény államtitkásra ruhazza a központi hivatal vezetésével kapcsolatos feladat- és hatásköröket.

(10.30)

2. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény módosítása. A NAV speciális központi hivatallá alakításával és az irányításra és vezetésre vonatkozó új modell szabályozása nyomán elsődleges feladat a NAV-ról szóló 2010. évi törvény módosítása. A módosítás alapvetően a szervezeti szabályok változtatását jelenti. A módosítás érdemben nem érinti a foglalkoztatottak speciális jogviszonyszabályait, a rendészeti feladatokat ellátó hivatásos állományú pénzügyőrök intézkedési és szolgálati fellépési jogait és kötelezettségeit, valamint az általuk alkalmazható kényszerítőeszközök szabályait, csak annyiban, amennyiben a szervezeti vezetésre és a szervek megnevezésére vonatkozó rendelkezések módosítása azt szükségessé teszi.

3. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal szervezetének változásával kapcsolatos egyéb törvényt módosítások. A törvényi szintű módosítások következő elemét a NAV szervezetével kapcsolatos egyéb törvények módosítása jelenti, amelyek a korábbi elkülönült szervezet szerinti állami adóhatóság, állami adó- és vámhatóság, illetve a NAV korábbi elnöki irányításához, rendszeréhez kapcsolódó rendelkezéseket tartalmazzák.

4. Az államháztartásról szóló 2010. évi törvény és az egyes kapcsolódó törvények módosításáról rendelkezik. 2016-ra nézve a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvényben került meghatározásra a közalkalmazottak fizetési fokozataira vonatkozó szabályozás. A rendelkezés alapján a fizetési fokozatok száma 14-ről 17-re nő. A módosítások lehetővé teszik, hogy a nyugdíjkorhatár emelése következtében megnövekvő jogviszonyban töltött időre is biztosítottá váljon az illetmény-előmenetel, hasonlóan a már hatályba lépett életpályákhoz, amelyek már számolnak az emelkedő nyugdíjkorhatárral, mint a pedagógus-életpálya vagy a hivatásos állományúak életpályája.

5. A népegészségügyi termékadóról szóló 2010. évi CIII. törvény módosítása, amely új adókedvezményt vezet be. Lehetővé teszi a fizetendő népegészségügyi termékadó összegének csökkentését az adóalany egészségügyi témájú társadalmi felelősségvállalási programjaira fordított költségekkel, legfeljebb az egyébként fizetendő adó 10 százalékának megfele-

lő összegben. Ezen intézkedés javítja a netaalanyok jövedelempozícióját, ugyanakkor összhangban áll az adó céljával.

Tisztelt Ház! Összességében a Fidesz-frakció minden olyan átalakítást üdvözöl és támogat, ami az adóbevételek beszedésének hatékonyságát javítja, egyszerűsíti az adózók adminisztratív terheit, csökkenti a bürokráciát. Ez a javaslat pedig ilyen, és az átalakítás szükségességét eddig senki nem firtatta. Remélem, hogy a megteendő intézkedésekkel a költségvetés pozíciója javul, és a magyar gazdaság erősödését fogja segíteni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérnökének. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mi az, hogy senki nem firtatta az átalakulás szükségességét? Lehet, hogy a Fidesz-frakción belül nem, de hát idézni fogom az adóhatóság volt vezetőjét, Vida Ildikót, aki például azok közé tartozik, akik firtatták, sőt bírálták ezt az átalakulást.

De kezdjük az elején! Önök ezt a törvényjavaslatot, néhány órával azt követően, hogy egyáltalán benyújtották az Országgyűlésnek, kivételes eljárásban meg is fogják a mai napon szavazni. Ez egészen egyszerűen példátlan. Nem az önök gyakorlatában, hanem úgy általában Európában. Az, hogy egy ilyen horderejű változást, ami nem kisebbet jelent, mint azt, hogy Magyarország néhány nap múlva, ha a törvény hatályba lép, közvetlen politikai irányítás alá vonja az adóhatóságot, ezt önök néhány óra leforgása alatt fogják megtárgyalatni az Országgyűléssel és dönteni róla. Ez egészen egyszerűen botrányos.

Régi elv a jogban, és tulajdonképpen a demokratikus kommunikációban is az az elv, hogy hallgattassék meg a másik fél is. Önök megváltoztatták ezt a gyakorlatot. Az önök vezérszólama úgy szól, hogy hallgattassék el a másik fél. Ennek a kivételes eljárásnak egyetlenegy célja van, az, hogy a magyar Országgyűlésben és általában a magyar közbeszédben, a közvéleményben minél kevesebbet lehessen, kelljen beszélni erről a szégyenletes döntésről, amire önök most készülnek. Ez az egyetlen célja és oka a kivételes eljárásban történő tárgyalásnak.

Úgye, azt nem gondolják komolyan, hogy elhisszük, hogy tegnapelőtt alkották meg ezt a jogszabálytervezetet, mikor hónapok óta nincs vezetője az adóhatóságnak, hosszú hetek óta különböző cikkekben, nyilatkozatokban adagolják a közvéleménynek, hogy mire készülnek? Senki nem hiszi el önöknek, hogy magával a jogszabály tervezetével nem készültek volna el ezelőtt több hónappal. De csak tegnap nyújtották be. Ennek a sietségnek, hogy ma döntést is kívánnak hozatni róla, egyetlenegy oka van: minél kevesebbet beszéljünk erről a botrányról.

És akkor most térjünk vissza Vida Ildikó lemondásához, ha már a firtatásról van szó. Idézek abból a levélből, amit Vida Ildikó írt az egykori munkatársainak. „Lemondásomhoz az elmúlt öt év folyamatos küzdelmei, a NAV szervezetét és személyi állományát alapjaiban érintő kormányzati elképzelések, valamint a NAV-életpályára tett javaslatunk elutasítása vezettek. Ugyanakkor április közepén mélységes megdöbbenéssel szembesültem a NAV átalakítására, személyi állományára vonatkozó kormányzati elképzelésekkel, hiszen a NAV-ot senki nem kérdezte meg, szervezetünket, illetve annak felépítését, hatékonyságát, az egyes munkafolyamatokat senki nem tanulmányozta. Bármelyik, általam ismert elképzelés végrehajtása, mivel azok megítélésem szerint a költségvetés érdekeit és a szervezet működőképességét is veszélyeztetik, részemről vállalhatatlan.” - írta az adóhatóság volt vezetője. Ami egy dolgot jelent: Vida Ildikónak még van lelkiismerete, ellentétben önökkel, tisztelt kormánypárti képviselők, akik gátlástalanul benyújtották ezt a törvényjavaslatot, és arra készülnek, hogy ma meg is szavazzák.

Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat, ha változatlan formában fogadja el az Országgyűlés - márpedig ezt fogja tenni, kétségeink nincsenek -, nem kevesebbet jelent, mint hogy önök közvetlen politikai irányítás alá helyeznek egy fegyveres testületet, egy testületet, amelynek van jogköre nyomozati tevékenységre, és amelynek van jogköre adott esetben titkosszolgálati eszközök bevetésére is. Egészen példátlan európai demokráciák esetében, hogy közvetlen politikai utasításra működjön egy ilyen szervezet.

Az állapotokat egyébként egy tegnapi cikk is ékesen példázza. Látszólag nem ide tartozik, mert egy apró kis szösszenetről van szó. Az egyik internetes portál munkatársai egy fotósorozat keretében pózoltak Szijjártó Péter külügyminiszter kikukázott zakójában és nyakkendőjében. Nem is tartozna ez ide, ha a cikkben mintegy mellékesen meg nem említették volna, hogy a zakót megvásárló magánszemély nem akarja, hogy személye ismertté váljon, és egészen pontosan azért nem akarja, hogy ismertté váljon a személye, mert fél attól, hogy ezentúl a NAV, az adóhatóság folyamatos zaklatásának lesz kitéve.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ilyen országban élünk, ilyen országgá változtatták Magyarországot önök, amikor embereknek a politikai véleményüket is titkolni kell, pontosabban, ha a véleményüket nem is titkolják el, de legalább a személyüket titkolni kell, mert minden további nélkül el tudják képzelni, egyébként nem előzmények nélkül, hogy akinek a kormány politikai vagy üzleti okokból nem tetszik, arra első körben ráküldik az adóhatóságot, hogy érezze a törődést.

Számos cikk jelent meg az elmúlt években arról, hogy ha az államnak szüksége van egy vagyontárgyra, de az illető fél vonakodik azt eladni, akkor hogy, hogy nem, mintegy varázsütésre naponta ott teremnek az adóhatóság munkatársai, és mintegy addig vizsgálódnak, amíg a végén végül mégiscsak belátja,

hogy jobb lesz eladni ezt. Cikkek sorozata jelent meg arról, hogy aki valamilyen szempontból kényelmetlen az önök kormányzására nézve, ugyanezzel az atrocitássorozattal kell hogy számoljon. Ez egészen egyszerűen példátlan, botrányos és megengedhetetlen.

Egyébként az, hogy az adóhatóságot átalakítják, mégpedig úgy, hogy minél kevesebb ember szemében legyen szálla, már legalábbis az önök szemében, az azért nem előzmények nélküli. A politikai szándékú átszervezés egyébként már csaknem három évvel ezelőtt megkezdődött, amikor 2013. január 1-jei hatállyal egy kormányrendelettel megszüntették a NAV elitcsapatát, a Kiemelt Ügyek Adóigazgatóságát. Ez a valamikori csaknem 400 fős szervezet a belföldi és a külföldi céghálózatokat működtető, milliárdos adócsaló maffiacsoportok elleni küzdelemre specializálódott.

(10.40)

Önök úgy döntöttek, hogy erre a szervezetre nincs szükség. Vajon miért? Utána néhány hónapon belül jöttek is a botrányosnál botrányosabb leleplezések, kiderült bizony, hogy a NAV belső gyakorlata korántsem egységes. Ha valaki kedves a Fidesznek, akkor nyugodtan végezheti a dolgát, mondjuk, Andy Vajnárról beszélek, nem számít különösebb vegzálásra az adóhatóság részéről, ugyanakkor, ha valaki önök számára kellemetlen, ott viszont sűrű ellenőrzések várhatóak a közeljövőben.

Már 2014 tavaszán a dokumentumok nemcsak azt bizonyították, hogy a NAV egyes vezetői állítottak le vizsgálatokat, hanem egészen konkrétan azt is, hogy a kiemelt ügyekért és adózókért felelős főigazgató ténylegesen megakadályozta egyes áfacsalás-gyanús ügyekben a felderítést. Egyébként a diszkrimináció ékes példája, hogy a kisvállalkozókat kötelezik az online pénztárgépek alkalmazására, azokat szigorúan ellenőrzik, de ahogy az előbb említettem, ugyanez a kötelezettség Andy Vajna milliárdos üzleteire nem terjed ki. Világos, hogy az állam terjeszkedik az önök kormányzása alatt, és azt követően, hogy az emlékezetes kitiltási botrány oka kifejezetten az volt, hogy az adóhatóság nemhogy nem küzd a korrupció ellen, de kifejezetten elleplezi ezeket az ügyeket, önök most egy olyan törvényt raknak le az Országgyűlés asztalára, amelyben ezentúl a maradék függetlensége is megszűnik egy ilyen szervezetnek, és közvetlen politikai irányítás alá kerül. Egy fideszes országgyűlési képviselő ezentúl közvetlenül utasíthatja mindenféle politikai hátsó szándékokból is az adóhatóság munkatársait, és egy fideszes országgyűlési képviselő ezentúl betekinthez bármelyikünk adótitkaiba. Ez az, ami szerintünk botrányos.

Tisztelt Ház! Az államtitkár úr több nyilatkozatot is tett a közelmúltban. Ezekből a nyilatkozatokból körülbelül a következőket tudtuk meg. És az államtitkár úr személyében az adóhatóság leendő vezetőjét

köszönhetjük itt, az Országgyűlés falai között, hiszen nyílt titok, hogy ő lesz a törvénnyel létrehozott új szervezet politikai vezetője. Az államtitkár úrtól például megtudtuk, hogy adózni magyarul kell, ami kétségkívül egy pontos és frappáns megállapítás, mintegy jelezve felkészültségét a témában, és amikor firtatták nyelvtudását, akkor arra azt válaszolta, hogy egyébként hegedülni sem tud. Ez kétségkívül szintén egy pontos és fontos megállapítás, és egyébként ezen a téren ugyanabban a cipőben járok, mint az államtitkár úr: én sem tudok hegedülni, igaz, nem is kívánom megpályázni a NAV vezetőjének székét. Egy dolgot viszont biztosan tudunk az adóhatóság leendő vezetőjéről, azt, hogy a festményekhez kiválóan ért. Csalhatatlan érzékkel ismeri fel, hogy ha egy festményen Orbán Viktor Puskás Öcsi társaságában szerepel, akkor ennek a festménynek *(Dr. Hargitai János: Ez igazán része az előterjesztett törvénynek!)* mekkora az értéke.

Hát, akkora az értéke, hogy először kap egy stadiont az a város, amelynek egykor polgármestere volt, most meg kap karácsonyra egy adóhatóságot. Ez kétségtelenül kiváló helyzetfelismerésre utal. De engedtessek meg nekünk, hogy az adóhatóság leendő vezetőjével kapcsolatban ennél magasabb szakmai elvárásaink vannak. Ne vegye zokon, tisztelt államtitkár úr, de én magam is úgy vagyok vele, mint sokan ebben az országban: használt autót azért nem vásárolnék öntől. Ne vegye ezt személyes sértésnek!

Összegezve tehát: botrányos körülmények között ma az Országgyűlés el fog fogadni egy botrányos tartalmú törvényt. Ennek a törvénynek az lesz a következménye, hogy a Fidesz egyik országgyűlési képviselője, egyébként államtitkári beosztásban közvetlen politikai utasítást adhat. Elküldenek a korábbi 400 fő szakember mellett több mint 2 ezer további szakembert. Pedig álláspontunk szerint nem a létszámot, hanem a korrupciót kell csökkenteni az adóhatóságon belül. Na, ez az, amire - úgy tűnik - önök viszont következetesen továbbra sem hajlandóak.

Ezért ez a törvény számunkra elfogadhatatlan. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hallgatva az ellenzéki vezérszónokot, Burány Sándort - és figyelmesen végighallgattam azt a tízegy-néhány percet, amit beszélt -, hogy ha csak ezek a kifogások a törvénnyel szemben, akkor nyugodt lehet a lelkiismeretünk. *(Dr. Bárándy Gergely: Jézus!)* Ugyanis a kulcsszó a mondataiban az volt, hogy botrányos, de tartalmi állítások nem voltak *(Dr. Bárándy Gergely: Akkor nem figyeltél oda!)*, csak

minden botrányos. Azt akarja elhíttetni a közvéleménnyel: az egész dolog Tállai András személyéhez van szabva, és másnak itt semmi jelentősége nincs. *(Dr. Bárándy Gergely: Mert így van! - Mirkóczki Ádám: Pártfüggetlen!)* Nincs az a minket televízió követő állampolgár, aki ezeket az ostobaságokat az ilyen általánosságok szintjén beveszi.

A választók és azok, akik az Országgyűlés munkáját figyelik, figyelték az expoét is. Az államtitkár azzal kezdte, hogy lefestette, leírta a jelenlegi adóhatóságot, azt a 22 ezer embert, aki ebben a szervezetben dolgozik és tisztességesen teszi a dolgát. A költségvetés nézőpontjából évek hosszú során át biztosan megtermeli a költségvetési bevételeket, sőt az Európai Unió is így nézhet a magyar NAV-ra, az Adó- és Vámhivatalra, hogy bevételi forrásokat biztonságosan szállít az Európai Unió költségvetésébe, hisz a vámbevételek meghatározó, túlnyomó része az európai uniós költségvetést gazdagítja. Nincs egy olyan felelőtlen és ostoba kormány, aki úgy akarna átalakítani egy ilyen szempontból, tehát a bevételek behajtása szempontjából jól működő szervezetet, hogy azt a szervezetet szétverje, egy személyhez igazítsa, és ezért a szervezet működését veszélyeztesse. *(Dr. Bárándy Gergely: És mégis van!)*

A másik, ami állandóan előjön, a jogállami kérdések feszítése. *(Dr. Bárándy Gergely: Tudom, ez nem érdekel titeket soha!)* Botrányos, hogy az adóhivatalt közelebb húzzuk a kormányhoz; ahhoz a kormányhoz, amely a régi alkotmány értelmében és a mostani Alaptörvény értelmében is az igazgatás felelőse, az igazgatás irányítója.

Ehhez képest, hogy közelebb van egy kormányhivatal vagy egy központi hivatal magához a kormányhoz, nem alkotmányossági kérdés, ezt mindannyian jól tudjuk. De ilyen bombasztikus kijelentéseket lehet mondani, hogy most megint alkotmányossági veszélyeztetés *(Dr. Bárándy Gergely: Nem mondott ilyet senki!)* kérdése forog fenn. *(Dr. Bárándy Gergely: Senki sem mondott!)* Nem, tisztelt választók, semmi ilyenről nyilvánvalóan szó nincs, alkotmányossági aggályokat ez a törvény semmilyen módon nem vet fel.

Beszéljünk a törvény lényegéről, mert erre eddig itt az expozén és a Fidesz vezérszónokán kívül kísérletet sem tett a szocialista vezérszónok. Két alapvető törvénybe nyúl bele a mostani előterjesztés. Az első törvény a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szól, a másik kulcstörvény magáról a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény. Mivel ezek törvények, törvényt az Országgyűlés alkot, ezért nyilvánvalóan ilyen szempontból Bárándy képviselő úrnak igazat adok, az a kérdés, hogy az ellenzék belebeszél-e ezekbe a dolgokba, fel sem vetődik. Természetesen belebeszél, hisz törvényt alkotunk. Persze az is igaz, hogy a kormánynak van egy nagy szervezetalakítási szabadsága egy jogállamban, ezt egyébként az ellenzék és a szocialista képviselők is általában elismerik, amikor a saját igazgatási szerveit

alkotja. (Dr. Bárándy Gergely: Most is!) A kettőt itt együtt kell látni.

Ott, ahol törvényalkotási jogkörökkel érintkezik a szervezetalakítás, ott nyilvánvalóan az Országgyűlésnek és az ellenzéknek az álláspontja kardinális, és az ellenzék a maga véleményével befolyásolni tudja ezt a törvényalkotást, ha érdemi dolgokat mond, nem azt, amit Burány képviselő úr mondott. Az is fontos politikailag, hogy anekdotázzunk. Ameddig Vida Ildikó hivatalban volt, addig nagyon nem szerettük, amikor Vida Ildikó nincs hivatalban, akkor a megszólalásai egyfajta etalonként szolgálnak az önök érvelésében. Nem baj, a politika műfajába ez beletartozik, csak ennek olyan sok lényegi összefüggése nincs a beterjesztett törvénytervezettel.

(10.50)

Nézzük meg, illeszkedik-e abba a gondolkodásba ez a törvény, amit a kormány egyébként is a saját igazgatási szervezetének az átalakításáról más területen tesz. Mondok egy területet. Mi azt tapasztaltuk, hogy ott, ahol a kormánytól távol van egy fontos szervezet, az nem feltétlenül működik jól. Azt gondolom erre a legjobb példa a fejlesztési pénzek felhasználása. Mi a fejlesztési források megszerzését sokkal közelebb hoztuk a kormányhoz. Az irányító hatóságokat beépítettük a minisztériumi rendszerbe, és leépítettük a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget. Az eredmény az, hogy hatékonyabban működik ez a kormányhoz láncolt szervezet, hisz mi képesek leszünk az európai uniós források teljességét lehívni 2015 végéig a már befejezett európai uniós költségvetési ciklusban. Ez egy eredmény és egy példa arra, hogy ha a kormányhoz közelebb hozunk egyébként is a kormány irányítása alatt működő szervezetet, az képes hatékonyabban működni.

Egy másik példa, amit felhozok, az, hogy a kormány területi szinten rendet vágott az igazgatásban. Itt a kormányhivatalok rendszerére utalok. Önöktől megörököltünk egy szinte működésképtelen területi igazgatási rendszert, a kormány ebben rendet vágott, létrehozta az egységes területi igazgatás szerveit, a kormányhivatalokat, és akik ismerik a kormányhivatalok működését, azok visszaigazolhatják azt az állítást, amit bármikor megfogalmazok, hogy a kormányhivatali rendszer hatékonyabban működik, mint az a széttagolt igazgatási rendszer, amit önök előtte működtettek. A kormányhivatalokon belül létrehozott járási igazgatás és ezen igazgatási terület feladatainak elhatárolása az önkormányzati világtól pedig egy átláthatóbb szervezetet jelentett. Egy ügyfélbarátabb szervezetet jelenthet, amit az ügyfelek ismernek, és ha az ügyfelek átlátják, akkor egy szervezetben bizalmuk van. Ezt a lépéssort hozza az adóigazgatási és vámigazgatási területen is a kormány.

A kormány nem most találja fel a spanyolviaszt. Államtitkár úr arról beszélt, hogy 2011-ben az integráció első és legfontosabb lépése az adóterület és a

vámterület között már megtörtént akkor, amikor az egykori VPOP és az APEH helyett létrejöttek a NAV-ok. Most történik egy további fontos lépés, amikor azt a nagyon széttagolt struktúrát, amivel ez a szervezet eddig működött, egyszerűsíteni akarja. És hogy nyúl hozzá ehhez a törvényhez, ehhez a rendszerhez a kormány? Államtitkár úr elmondta, hogy többek között kikérték a szervezetben lévő dolgozók álláspontját, szakértői anyagok készültek, s a dolgozók jelzései és a szakértők anyagai alapján világosan látszott az, hogy ezen a széttagoltságon - ahogy működött ez a szervezet, de hozzáteszem, mégis képes volt hatékonyan forrásokat biztosítani a költségvetéshez - célszerű változtatni.

Mi jellemezte eddig a szervezetet? A NAV kormányhivatalként működött, amit a miniszter irányított, a miniszterelnök alapított, és igazán három szakterület tevékenységét fogta össze: az adót, a vámot és a bünyügyi igazgatási tevékenységet. Ez a széttagoltság a szervezetben alulról felfelé is látható volt, mert a központi irányító egységeken kívül regionális igazgatóságok és megyei egységek működtek. Ez a széttagoltság a felügyeletben, az irányításban, a jogorvoslati rendszerben is megjelent. Ennek a következménye az, hogy a szervezet működése sokszor nem mutatott jogi egységességet: elhúzódo eljárások, perek tömkelege jellemezte és az, hogy az igazgatási rendszerben döntések ellenkező módon is megszülettek. Ebben akar valamilyen módon rendet vágni a kormány azzal, hogy egyszerűsíti ezt a szervezetet, és Tállai államtitkár úr is beszélt arról, hogy az Európai Unió, valamint sok ország gyakorlatának megfelelően - az Unió országainak körülbelül a felében van így, de az OECD-országok meghatározó részében is ismert ez a gyakorlat - ez a szervezet belenő az adott minisztériumba. Ezt a gyakorlatot akarjuk meghonosítani. Ez önmagában nem jogállami kérdés. Az érvelésem azzal indítottam, amikor megszólaltam, hogy az egész igazgatási szervezet irányítása kormányzati feladatkör.

Az új rendszerben létre fog jönni az eddigi kormányhivatal helyett egy központi hivatal, amit törvény hoz létre, és ez a központi hivatal a jövőben központi irányító egységből és területi szinten megyei egységekből fog állni. A megyei változásoknál nagyon fontos az az integráció, ami ott végre létre tud jönni az adóigazgatási terület és a vámigazgatás között. Ez az a gondolkodás, ami rokon a kormányhivatalok működésével, amikor addig széttagolt megyei igazgatási térben egy egységes szervezetet, kormányhivatalokat hozott létre a kormány. Ez most megtörténik egy másik nagyon fontos területen, az adó- és a vámigazgatás területén is.

Azt gondolom, hogy ezek a szervezeti változások jó esélyt adnak arra, hogy ügyfélbarátabb módon tudjon működni egy szervezet. Mitől ügyfélbarát egy APEH? Országgyűlési képviselőként nyilvánvalóan nem gondolok olyan ostobaságokra, hogy a régi APEH, bocsánat a régi NAV nem szerette az ügyfeleket, az új NAV pedig nagyon szeretni fogja az ügyfe-

leket. A dolog lényege az, hogy az ügyfél ügyei átlátható módon, rövid határidőkkel intéződjenek, az ügyfél ne ellenség legyen az igazgatás szemében, hanem partner.

Azt a szabályt, hogy adózni kell, nyilvánvalóan nem tudjuk és nem is akarjuk felülírni, mert ez az érdekünk, hiszen bevételeket produkálni kell. De az egyáltalán nem mindegy, hogy a végtelenségig elhúzódó eljárások eredményeként produkáljuk a bevételeket, az ügyfelek, a magánszemélyek vagy a vállalkozások azt érzik, mintha ez a szervezet vegzálná őket - anekdotázások szintjén ez elő is került -, vagy egy átlátható rendszerben, rövid határidővel korrekt döntések születnek.

Itt emlékeztetem önöket, tisztelt képviselőtársaim, és a közvéleményt is, hogy amit tárgyalunk, az összecseng azzal, amit már elfogadtunk, mert nemrég az adózás rendjéről szóló törvényt is módosítottuk, és ebben többek között olyan fontos döntéseket hoztunk, hogy ezen az igazgatási területen is csökkennek az eljárási határidők - az általános eljárási határidő 30 nap -, hogy megkülönböztetéseket teszünk adózó és adózó között, és a jó adózók - márpedig ezek vannak nagyon nagy többségben - preferáltak lesznek, érdemessé válik jó adózónak lenni, és másképp kezeljük azokat, akik állandóan gondot jelentenek a szervezet számára, mert nem teljesítik az adókötelezettségeiket, legyen szó akár magánszemélyekről, akár jogi személyekről.

Tehát a két törvényt, a már elfogadott törvényt és a most tárgyalandó törvényt célszerű együtt látni, és célszerű azt a szemléletet kiolvasni ezekből a törvényekből, hogy azért alakítunk át, egységesítünk és kevésbé tagolttá teszünk egy igazgatási szervezetet, mert azt gondoljuk, hogy az ügyfelek így egy olcsóbb szervezetet kell hogy megfinanszírozzanak, hiszen nyilvánvalóan az ügyfelek, az adózók finanszírozzák az igazgatást és így a NAV-ot is. Tehát egy olcsóbb szervezetet, egy kevésbé bürokratikus szervezetet kell fenntartanunk és eltartanunk, amelyik képes lesz ügyfélbarát módon működni, mert átlátható módon, rövidebb határidőkkel lesz képes a feladatait ellátni.

Még egy dologról szeretnék beszélni, amit az ellenzéki képviselők nagy szeretettel összemossnak, amikor irányítást, vezetést és egyedi ügyeket szeretnek összetolni. Ez a törvény hosszasan taglalja azt, hogy az irányítási és a vezetési jogosítványok hogy térnek el ebben a szervezetben. Az irányítás a miniszterhez tartozik, aki egy módon gyakorolja az irányítást, úgy, hogy megalkotja a szervezeti és működési szabályzatot. Körülbelül ebből áll a miniszter irányítási joga.

Az operatívítás, ami a vezetéshez kötődik, az államtitkár feladata. A jövőben nem a fideszes képviselőnek lesz lehetősége arra, hogy mozgassa ezt a szervezetet, hanem a kormány államtitkárának a feladata lesz. Ez minden jogállamban így történik, képviselő úr. Tehát az államtitkár fogja vezetni ezt a szervezetet, de az államtitkár se fog egyedi ügyekben

maszlatolni. Ezek a kérdések egyrészt az expozéban is előkerültek, másrészt a törvényben is világosan elvannak határolva. Ezért azt gondolom, nemhogy alkotmányossági aggályokat nem vet fel ez a törvénytervezet, hanem jó eséllyel egy olyan törvényt tudunk elfogadni, amely egy hatékonyabb igazgatási szervezetet hoz létre, s már csak ezért is ügyfélbarátabbá válik.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

(11.00)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mostani törvényjavaslat, ami a Nemzeti Adó- és Vámhivatal módosításáról szól, talán azzal a számmal jellemezhető a legjobban, maga az időintervallum, ami az egy napot jelenti. Ha ezt a közel egy napot, ami a megtárgyalásra és az elfogadásra rendelkezésre áll... - ami talán azért is szimbóluma magának a törvényjavaslatnak, mert mutatja azt a hozzáállását a kormánynak, és egyébként nem elvitatva a széles körű szervezetalakítási jogát, de mutatja azt a hozzáállását a kormánynak, hogy a NAV átalakítását is erőből és a „csak azért is” hozzáállásból valósítja meg.

Lényegében szinte a „nekik mindent lehet” alapon gyorsan átvisznek egy olyan fundamentális, tehát az alapokig, a gyökerekig ható változást, ami alapján forgatja fel nem magának a NAV-nak a tevékenységét, de a NAV-nak magának a szervezeti struktúráját. Kompletten, teljesen átalakul ezáltal a szervezete. Ez az egynapos határidő, illetve ez a fundamentumokhoz nyúló átalakítás, ha úgy tetszik, úgy gondolom, ellentétben áll azzal az üzenettel, az ügyfélbarát üzenettel, amit önök kívánnak ennek a törvényjavaslatnak, illetve az egész NAV körüli átalakításnak kölcsönözni. Pont, hogy azzal szöges ellentétben áll, inkább egy rossz üzenet az adózók felé azzal, hogy a kormány tényleg valóban mindent megcsinálhat akár egy nap alatt, egy ilyen széles társadalmi réteget érintően. Hiszen nagyjából az állami bevételekért, ha úgy tetszik, azért a 11 500 milliárd forintért a NAV a felelős, ő hajtja be, tehát a költségvetésnek egy jókora részét, az állami újraelosztás jókora részét meghatározó szervezet teljes újragombolása, újrafazonírozása történik most rendkívül gyors tempóban.

Mint említettem, egy volumenében talán kisebb változás, magára a papír súlyára, illetve a 30 törvényjavaslat számától eltekintve volumenében kisebb változás, viszont a terjedelmében kicsi, ezzel szemben az alapértékekre és magának a NAV-nak a

kialakítására, a szervezet mikéntjére nagyon komoly és gyökeréig ható változás. Itt már többször elhangzott az, hogy miben is áll ez, milyen státuszváltozások következnek be a NAV szervezetében, így az is, hogy a korábbi három szintről két szintre módosul a szervezet struktúrája, amely egyébként korábban egy kormányhivatali státuszban volt, most az adópolitikáért felelős miniszter irányítása alá tartozó központi hivatallá változik. Természetesen elvitathatatlan, nagyon helyesen, mert a közigazgatásban, ha úgy tetszik, a közigazgatási elméletben ezeknek azért el is kell válniuk egymástól, maga az irányítás és a vezetés is jól külön fog válni.

Viszont azzal ellenkeznék, vagy ellentétes állásponton vagyok az előttem felszólaló KDNP-s képviselőtársammal szemben, hogy ezek a vezetési jogosultságok, ezek a vezetési jogkörök, amelyek ebben az esetben Tállai András államtitkár úrhoz fognak kötődni... - ami egyébként tényleg eléggé abszurdan hangzik, belegondolva, hogy az állam egyik vezető politikusa és az állami hatalom egyik megtestesítője most már a NAV vezetését is meg fogja testesíteni, és magának a NAV-nak az első embere lesz. Ezáltal egyébként nemcsak a képviselői személye, nemcsak az államtitkári személye, hanem a NAV vezetői személye is fokozott közérdeklődésnek lesz kitéve. Mint ahogy egyébként nagy közérdeklődésre tartott számot Vida Ildikó és az ő ügye is, de a mindenkori NAV-elnök ügye is.

Visszatérve az eredeti gondolathoz, úgy gondolom, hogy benne vannak ebben a vezetési jogkörben igenis azok a jogosítványok, azok a vezetési feladatok, illetve köteleességek, amelyek éreztetik, illetve válhatnak olyanná, hogy az állampolgárok pont nem az ügyfélbarátságot, hanem a politika nagyon erős betüremkedését érezhetik ezen a területen. Ezért talán ez egy kicsit aggályosnak tűnik. Sőt, nemcsak talán és kicsit, hanem nagyon aggályosnak tűnik, hogy így szervezi át a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt; nem mondom, hogy Tállai András személyéhez igazítva, sokkal inkább azt mondom, hogy a politikai akarathoz igazítva, amit ne keverjenek össze a szervezetalakítási jogokkal. Mert a szervezetalakítási joga valóban végtelen a kormánynak, illetve az állami hatalom gyakorlóinak. De itt most szerintem nem szervezetalakítási, sokkal inkább a politikai erőalakítási jogkörével él az állam, illetve a kormány, és úgy koncentrál a szervezeti változásra, hogy ez nem a szervezet érdekében, hanem a politika érdekében történik. Szerintem a három szintről két szintre való csökkenést ezzel lehet azonosítani. Azt, hogy egy központi irányítás lesz, egy „központi irányítás” kifejezésnek a szimbolikája is azt jelenti, hogy egy komolyabb politikai hangsúlyt szeretnének a központi politikából kisugározni a szervezetre. Természetesen államtitkár úr majd el fogja mondani az ezzel kapcsolatos ellenkező véleményét.

Ami viszont kérdésként mindenképpen fel kell hogy merüljön, például a leépítések kérdése. Többször szóba került, egyébként ellenkező álláspont is,

hogy leépítés várható, közel 2 ezer főre teszik azt a személyi állományt, amelytől a NAV meg fog szabadulni. A jelenlegi 22 ezres jelenlegi állományból a 2 ezer egy 10 százalékos állománycsökkentést jelent. De ezzel ellentétes tendencia, hogy a csúcán, a vezetői bürokrácia csúcán meg nemhogy leépítés, hanem úgy tűnik, sokkal több vezetővel számol a jelenlegi NAV-struktúra. Tehát növekedni fog a vezető bürokrácia száma. Ez két, egymással ellentétes állapot. Úgy gondolom, ezzel nem a bürokrácia fog csökkenni, ahogy mostanában a kormány nagyon gyakran hangsúlyozza, hanem pont a bürokrácia növekszik, még hozzá vezetői szinteken.

A másik, amit érinteni kell, és talán még senki nem érintette: nem azt mondom, hogy jogilag aggályosnak, hanem inkább felettébb groteszknek tartom, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak, ahogy még most hívjuk, az élén egy olyan személy áll az államtitkár úr személyében, aki országgyűlési képviselőként mentelmi joggal rendelkezik. Ez a mentelmi jog megakadályozza, hogy vele szemben büntetőeljárás meginduljon. Gyakorlatilag vele szemben csak az Országgyűlés döntését követően lehet büntetőeljárást folytatni. Nem azt mondom, hogy Tállai András képviselőtársunk bármilyen cselekményre készül. Nem azt mondom, hogy bűnözői hajlama van, hogy bűnözni szeretne. Tiszteletben tartom, hogy egyébként egy törvénykövető és a törvényeket jól ismerő ember, és nem is feltételezem róla, hogy ilyen cselekményt akar elkövetni.

De abban a nem várt esetben, ha akár ő vagy esetleg a soron következő olyan államtitkár - legyen egyébként, ne adj' isten, szocialista vagy baloldali kormány - fogja ellátni ezt a feladatot, akinek mentelmi joga van, és akár a szervezet érdekében vagy akár politikai célokból, vagy akár magáncélokból bűncselekményt követ el, a felelősségre vonása, az elszámoltatása a NAV vezetőjeként mindvégig megakadályozható lesz. Milyen fényt vet az egyébként a Nemzeti Adó- és Vámhivatalra, ha adott esetben egyébként bűncselekményt elkövető vezetőjével még az eljárást sem lehet megindítani, mert a mentelmi jog akadályozza, miközben, most már mondjuk így, az ügyfélbarátabbá válni akaró NAV saját maga sokszor azokkal az előfeltételezésekkel áll hozzá az egyes adózókhoz, hogy ők maguk bűncselekményeket követnek el, és üldözi az összes, egyébként nagyon sokszor rendes adófizető polgárt is?

Milyen annak a társadalmi üzenete, hogy megvan az objektív lehetősége, hogy egy bűncselekményt elkövető vagy annak gyanúja alatt álló személy nem tisztázható büntetőeljárásban, és továbbra is adott esetben a NAV élén maradhat, irányíthatja, vezetheti azt a szervezetet, amely rendőri vagy ha nem is rendőri, de fegyveres tevékenységet folytat, fegyveres szervezatként is funkcionál? Úgy gondolom, nagyon sok útra vezethet az, hogy egy olyan személy irányítja, akinek mentelmi joga van. Helyes lett volna az az elválasztás, hogy abban a pillanatban, hogy államtitkár úr erre a pozícióra aspiráns, és őt gondolják

erre a feladatra, és ebben minden lehetősége megvan a kormánynak, államtitkár úr lemond a képviselői mandátumáról, és nem mint képviselő, hanem mint államtitkár látja el ezt a feladatot, számolva azzal a következménnyel, hogy az ott elkövetett esetleges cselekményeiért büntető felelősségre vonás következhet, ami minden normális államban így van.

Ezzel kapcsolatosan hadd hívjam fel a figyelmet, hogy önök az átalakítással kapcsolatosan mindig nemzetközi példákkal takaróznak. Én még nem halottam egyetlenegy megnevezett nemzetközi példát. Próbáltam utánanézni, és nem tudom, hogy például őfelségének az angol Customs and Revenue adóhivatala ilyen irányítási formában és vezetési formában van-e. De az is biztos, hogy ott nem egy mentelmi joggal rendelkező személy vezeti azt. De ha megnézzük adott esetben Németországot, lehet, hogy ott sem olyan személyt találunk, akinek mentelmi joga van. Tehát ezeket a nemzetközi példákat ebben a fényben is meg kell világítani, hogy van-e erre ilyen nemzetközi precedens. Álláspontom szerint nincs. De azt is szívesen hallanám, hogy melyek azok, és államtitkár úr bizonyára el tudja mondani, melyek azok a nemzetközi példák, amelyek alapján a mostani vezetési és irányítási rendszerre, tehát miniszteri irányítású és államtitkári vezetésű modellre, központi hivatalra áll át a NAV.

Azt mindenképpen érdemes tisztázni, hogy álláspontom szerint elhibázott, és ez már nem a NAV szerkezetéhez tartozik, hanem az úgynevezett chipsadóhoz, tehát a népegészségügyi termékadóra vonatkozó passzushoz, hogy lehetőség van-e arra, vagy érdemes-e egyáltalán abba az irányba elmenni, hogy adjunk olyan adókedvezményt, ami 10 százalékos adókedvezményt biztosít azoknak az adóalanyoknak, akik egészségmegőrző vagy az egészséges táplálkozásra nevelő, vagy ezt sugalmazó hirdetést vagy tevékenységet végeznek.

(11.10)

Úgy gondolom, hogy alapvetően magának a termékadónak, a chipsadónak a céljával ellenkezik az, hogy bármilyen ilyen egészségre való nevelést kiveszünk alóla, és 10 százalékgig adókedvezményt biztosítunk rá. Úgy gondolom, hogy az, hogy valaki összességében egészségtelen termékeket forgalmaz, gyárt a piacon, az ő részükre ezt a tényt nem fogja mentesíteni az, hogy futóversenyt rendeznek, esetleg egészségesnek tűnő reklámspotokat helyeznek el a közmédiában vagy a TV2-n, vagy bárhol, ahol egyébként majd a hirdetési felületeket megtalálják. És egyébként lehet, hogy túlárazottan, és elképzeltető, hogy magát az egészségügyi rendezvényt is túlárazottan megvalósítják, csúnyán mondva: adóoptimalizálás érdekében, és elképzeltető, hogy ezt a 10 százalékos kedvezményt minden esetben úgy fogják kihasználni, hogy lényegében az ott nyújtott szolgáltatás egyébként összegében 10 százalékosat vagy azt az összeget, amit le akarnak írni, nem ér el, társadalmi eredményében

pedig egyáltalán nem áll összhangban és nem áll egyensúlyban, arányban azzal, ami az elérendő cél. Úgy gondolom tehát, hogy ez a 10 százalékos mentesítés nem jó irány, és egyébként rontja, ha tetszik, derogálja azt a kezdeményezést, amely magának a termékadónak a célja volt.

Említettem a túl sok bürokráciát a csúcson, azzal nem kívánok foglalkozni. Azonban azt azért mindenképpen érdemes lenne tudni, hogy mi lesz a menetrendje az igazgatóságok betagozódásának. Tehát a jelenlegi struktúrából az igazgatóságok tagozódnak-e be, vagy a minisztérium ül be vagy száll rá ezekre a szintekre, vagy ő veszi be ezeket a várakat, ezt is jó lenne tisztázni, hogy végül is kiket neveznek ki vezetőnek, kik vannak kiszemelve vagy kik azok, akik ezeket az állásokat be fogják tölteni, tehát mi lesz úgymond a vezetői garnitúra sorsa túl azon, hogy egyébként a vezetői bürokrácia növekedni fog?

Azt is jó lenne tudni, mert erről is keveset tartalmaz a törvényjavaslat, hogy a fellebbviteli igazgatóság hogy fog működni, hiszen ennek az intézménynek a kapcsán - mint a jogértelmezésnek, a joggyakorlat egységesítésének biztosítója - a közgazdasági eljárásról szóló törvényben nem nagyon találtam rá olyat, hogy a Ket. alapján ez a fellebbviteli igazgatóság miként tud működni vagy milyen feladatot fog ellátni. Tehát ez egy elég képlékeny helyzetet hozhat.

Mindezeket összegezve továbbra is úgy gondolom, hogy azok a számok, amik jellemzik, és ebben az esetben az egy nap, a 24 óra, és ez a törvényjavaslat tárgyalásának idejét jelenti, ez egy kristálytisza üzenet az adózók felé, ami, úgy gondolom, nem az ügyfélbarátság, nem a jó áttekinthetőség, hanem az erő, az öncélú erő és a politikai öncélú erő megvalósulását jelentheti. Úgy gondolom, hogy komoly fenyegetést jelent az a módja, ahogy tárgyaljuk.

Természetesen, ha nem egy nap alatt tárgyalnánk is, úgy gondolom, hogy mivel nem kétharmados a törvény, a Fidesznek minden módja meglesz ahhoz, hogy egyébként az általa kívánt változásokat átvigye, de mégis figyelni kell arra, hogy milyen üzenetek jönnek az új vagy újnak tervezett NAV-ról, mert az emberekben bizony ez a kép most nem tűnik túl pozitívnek. Egyrészt a tárgyalás módja szerintem politikailag elérni kívánt cél alapján alakult, és úgy gondolom, hogy mindezek alapján a törvényjavaslat ebben a formájában és a jelenlegi elképzelések szerint sem a szervezet érdekeit figyelembe véve, sem a választópolgároknak vagy az ország akaratát figyelembe véve sem támogatható. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Azzal szeretném kezdeni és azzal kell hogy kezdjem, hogy én egyetlenegy pártnak, még az LMP-nek sem ajánlom, hogy valaha kétharmados többséggel nyerjen az országgyűlési választásokon. Nagyon jól láthatjuk - a Fidesz-KDNP többséget a kétharmados nyéréssel -, hogy ez hová vezet. Ez oda-vezetett, hogy az Országgyűlésben is agresszívek, nem figyelnek oda, nem foglalkoznak azzal, hogy az ellenzéket megfelelő időben bevonják és a szakmai körökkel is egyeztetéseket folytassanak.

Egy ilyen jelentőségű törvényt is, mint a NAV, igaz, hogy ők már jó ideje készítik elő szűk körben, de 24 óra alatt betolnak az Országgyűlésbe. Tegnap délután kaptuk meg. Fogalmam sincs, hogy önök hogyan képzelték, hogy egy 60 oldalas komoly törvényt ennyi idő alatt a képviselők, de a szakértők is át tudjanak tanulmányozni és felelősségteljes javaslatokkal tudjanak idejönni.

Hargitai képviselő úr felháborítóan tartja, hogy a legtöbb jelzőn a „felháborító” jelző, és nem mélyen a szakmai kérdéseket vetjük fel. Kérdezem én: önök mikor kapták meg, mikor ismerték meg ezt a törvénytervezetet? Nyilván nem tegnap, nem tegnap délután, hanem jó ideje egyeztetnek. Minimum az lenne az ilyen törvényeknél, hogy időben bevonni az ellenzéket, és nem csak szűk szakmai körben egyeztetni.

Különösen felháborító ez a rohamtempó azért is, mert önök 2013 ősze óta semmilyen érdemi vizsgálatot nem voltak hajlandók lefolytatni a NAV-nál. Márpedig legkésőbb 2013 ősze óta mindenki pontosan tudhatja, hogy a hálózatos áfacsalások következtében évente több száz milliárd forinttal lopják meg a magyar adófizetőket, és ezért főleg a NAV a felelős.

A kormány azonban látszatintézkedéseken túl nem tett semmit ennek kivizsgálása és megakadályozása érdekében. Márpedig egy átfogó vizsgálat nélkül nem lehet átalakítani úgy a NAV-ot, hogy gátat tudjon vetni az áfacsalásoknak. A most benyújtott átalakítás nem szól másról, mint hogy önök közvetlen irányításuk alá akarják rendelni a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt.

A NAV autonómiájának teljes megszüntetésétől nem fog nőni az adóhatóság hatékonysága, vélhetőleg nem is fog érdemben csökkenni a bürokrácia, csupán a korrupciós kockázatok lesznek sokkal magasabbak.

Eddig is fennállt a gyanú, hogy az áfacsaló hálózatok a politika hathatós támogatása miatt tudnak szabadon működni. Mi pont ennek a kivizsgálására kezdeményeztünk korábban többször is vizsgálóbizottságot, amit önök rendre leszavaztak. A NAV legnagyobb problémája eddig is a politika túlzott befolyása volt. Ez eddig csak informális csatornákon zajlott, de a kormány a mostani javaslattal ezt hivatalos szintre emelné. Mi azt gondoljuk, hogy egy szakmailag felkészült, független NAV tudja csak felszámolni az áfacsalásokat és javítani az adózási morált, így ezt a módosítást semmi esetre sem tudjuk támogatni.

Szintén nem tudjuk támogatni a NAV régiós igazgatási szintjeinek megszüntetését. Sokszor láttuk már ezt a történetet az elmúlt évben. A kormány egyre súlyosabbá váló kontrollmániája miatt mindent központosít, mert neki csupán a hatalom és a befolyás kell. Aztán néhány hónap múlva kiderül, hogy a központosított rendszer nemhogy nem hatékonyabb, de egyáltalán nem is működőképes. Csak jelezném például, hogy a központosított közoktatást irányító KLIK-nél éppen a napokban kapcsolták ki már az internetet is. Mi azt gondoljuk, hogy az adóhatóság hatékony működtetéséhez jelentős helyismeretre van szükség, így a központosítástól csak az áfacsalások további terjedését és az adóbeszedési hatékonyság romlását várjuk.

Összességében: amit a kormány az adóhatósággal művel, az szinte tökéletes szimbóluma az elmúlt öt év kormányzásának. Egyre növekvő korrupciógyanú, eltűnő százmilliárdok, elhazudott vizsgálatok, a látszatintézkedések, majd végül a bandaháború miatt szinte államosított korrupció. Pedig az adóhatósággal kéne utoljára játszani, mert az önök kormánya is csak annyi pénzből tud működni, amennyit a magyar választók befizetnek és amennyit az adóhatóság beszed.

A Horváth András-féle elhíresült zöld dosszié követelés volt, arról szólt, hogy Magyarországnak olyan adóhatósága legyen, amit az állampolgárok azért tartanak fenn, hogy közös célokra fizethessenek adót. Teljes félreértés azt gondolni, hogy ez az ország általában adóellenes, Magyarországon azért olyan az adózási morál, amilyen, mert az emberek azt látják, hogy az adójukból a korrump elit gazdagodik, mert azt látják, hogy a hatóság, aminek elsődleges feladata a közösségi források begyűjtése lenne, kivétezik, politikai utasításra cselekszik, átláthatatlan, és erős a gyanú arra, hogy maga is kiveszi a részét a korrupció fenntartásából.

Ebből joggal van elege minden magyar állampolgárnak, és ha ezt a kormány nem látja, akkor nemcsak cinikus, hanem felelőtlen is, mert hosszabb távon azt ássa alá, hogy legyen közös felelősségvállalás a közös célok érdekében. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel független képviselő nem tartózkodik a teremben, így ők nyilván ezzel jelzik, hogy nem kívánnak hozzászólni az adott napirendhez.

Kérdezem, kíván-e még valaki felszólani az adott napirend keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel ezzel senki nem kíván élni, így az összevont vitát lezárom.

(11.20)

Megkérdezem Tállai András államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-
umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Né-
hány kérdésre természetesen szeretnék reagálni.

Először is, a nemzetközi példák tekintetében azt szeretném bizonyítani, hogy az Európai Unió több országában működik az a rendszer, amelyet most itt Magyarországon ezzel a törvényjavaslattal létre szeretnénk hozni. Ezért engedjék meg nekem, hogy néhány országot meg is említsek.

A dán adóhivatal például a dán adóügyi minisz-
térium irányításába tartozik, adóügyi intézménycso-
port részeként. A költségvetés az adóügyi miniszteri-
um fejezetébe tartozik, tehát nem különül el egyér-
telműen, a költségvetés a minisztérium költségveté-
sének a része. Az adózási jogszabályokat, ugyanúgy,
mint ahogy Magyarországon is, a kormányzati rend-
szerben egy helyettes államtitkárság irányítja.

Hollandiában az adóhivatal a holland pénzügy-
minisztérium irányításába tartozik, az adó- és vám-
ügyi adminisztrációért felelős általános főigazgatósá-
g részeként. Tehát Hollandiában az adóhivatal
része a holland pénzügyminisztériumnak, és nyilván
a miniszternek tartozik felelősséggel és elszámolással.
Az adózásért felelős főigazgatóság irányítja. A
szabályozási és adóigazgatási funkció a hivatal szer-
vezeti vezetőinek szintjén kerül közös irányítás alá,
mint lényegében Magyarországon, a miniszter irá-
nyítása alatt lesz az adóhivatal, illetve az adószabá-
lyozási kérdések is.

A szlovák adó- és vámhivatal szintén a szlovák
pénzügyminisztérium irányításába tartozik. A mi-
nisztériumon belül adó- és vámszekció foglalkozik
külön az adózási jogszabályokkal. A pénzügyminisz-
ter irányítja, mint ahogy most, a jelenlegi törvény is
kimondja a Nemzetgazdasági Minisztérium irányítá-
si jogát, és nemcsak felügyeli az adóhivatalt.

A belga adóhivatal a szövetségi pénzügyminisz-
térium szervezetébe tagozódott igazgatóság, a mi-
nisztérium részeként a minisztérium irányítása alá
tartozik. A minisztérium a csoportba tartozó hat
igazgatóság vonatkozásában irányítási funkciót lát el,
illetve egyes személyügyi menedzsmentfunkciók
összehangolását végzi. Tehát teljesen része a minisz-
tériumnak.

A portugál adóhivatal a pénzügyminisztérium
irányítása alá tartozik, az adóügyi államtitkárság
részét képezi. A portugál adóhivatal lényegében tel-
jes egészében megfelel a most tervezett magyaror-
száginak, a szabályozási és adóigazgatási funkciók az
államtitkár szintjén kerülnek közös irányítás alá.
Tehát Portugáliában teljes egészében ez a felállás
van, ami most kialakul Magyarországon.

Szlovéniában a szlovén pénzügyi hivatal látja el
az adóhatóság szerepét. A hivatal a pénzügyminisz-
térium része; a pénzügyminisztériumon belül önálló
szervezetként működik. Magyarországon nem a
pénzügyminisztérium része lesz a Nemzeti Adó- és
Vámhivatal, csak az irányítás történik a miniszteri-
umból. És talán még egy példát szeretnék elmonda-
ni, az osztrákot. Itt különféle szekciók vannak. A

négyes szekció foglalkozik Ausztriában az adóügyek-
kel, ami szintén a pénzügyminisztérium része, és
jogilag nem alkot önálló szervezetet, így a pénzügy-
minisztérium része. Tehát teljes egészében a pénzügy-
minisztériumból kerül irányításra.

A másik kérdés az adótitok kérdése. Szeretném
elmondani önöknek, hogy jelenleg is közvetlen adó-
titkokhoz juthat, mégpedig törvény általi felhatalma-
zás szerint, a nemzetgazdasági, kvázi a pénzügymi-
niszter. Egyrészt a NAV-törvény, másrészt az adózás
rendjéről szóló törvény határozza meg, hogy mely
esetekben juthat ma is a miniszter közvetlen adóti-
tokhoz. Egyébként az adótitkokra komoly törvényi
szabályozás és előírás van. Annak a jogtalan felhasz-
nálása nyilvánvalóan bűncselekménynek minősül.
Én az utóbbi években nem hallottam ilyen problémát
Magyarországon. Egyébként a szocialisták kormányza-
sa alatt is pontosan ugyanígy volt, akkor is a pénzügy-
miniszter, akár Veres János is, juthatott és jutott
is adótitkokhoz, mégsem volt vele gond és probléma
(*Dr. Bárándy Gergely: Nem korlátlanul!*), és más
kormányzás alatt sem.

Az adótitkokkal való játszadozás és politikai cé-
lokra való felhasználása, azt gondolom, bűncselek-
mény. Ezzel minden vezetőnek, állami vezetőnek
tisztában kell lennie. Ezért tartoznak felelősséggel, és
ezért tesznek esküt, hogy ezzel tisztában legyenek.

A nyomozó hatóságot politikus fogja irányítani:
nyilvánvalóan az mond ilyet, akinek nem volt ideje
elolvasni a törvényjavaslatot. Ez nem bűn. Erre nyilván
az elfogadást követően is lesz majd lehetőség és
idő. Azért szeretném belőle idézni garanciális sza-
bályként, hogy a NAV-ot irányító miniszter és az
állami adóhatóság vezetője bűnüldözési és nyomozó
hatósági feladatainak ellátása során sem a szakmai
helyettest, tehát a helyettes államtitkárt, sem pedig a
főigazgatót nem utasíthatja; és miután ilyen jogosítvá-
nya nincsen, ezért a NAV bűnüldözési célú adatke-
zelési rendszerébe való betekintés és felvilágosítás
sem érinti őt, tehát nyomozati adatokhoz sem juthat
a jelen rendszerben politikus.

Én tudom, hogy ez szokatlan megoldás, de még-
is így van, hogy az irányító államtitkár lényegében
nem jut nyomozati adatokhoz, törvény szerint nem
jut, nem juthat adatokhoz, mert egyébként a felettes
szerve a helyettes államtitkár, akit viszont szakmai-
lag az ügyészség felügyel a büntetőeljárásról szóló
1999. évi XIX. törvény értelmében. Tehát nem igazak
azok a vádak, hogy politikus irányíthatja a bűnügyi
főigazgatóságot és az adóhatóság nyomozati főigaz-
gatóját, és az sem igaz, hogy bármilyen adathoz hoz-
zájuthat. Tudom, hogy ez szokatlan, de a törvény ezt
teljesen egyértelműen szabályozza és kimondja.

Szeretném még elmondani, hogy igen, van poli-
tikai szándéka és akarata a kormánynak, mégpedig
az, hogy egyrészt egy költségtakarékosabb, hatéko-
nyabb, jogértelmezésben és joggyakorlatban egysé-
gesebb adóhatóság jöjjön létre. Mindamelllett persze
az ügyfélszolgálatok szolgáltató tevékenységét kell
erősítenie az adóhatóságnak.

Nem titok, az is cél, hogy a szakmai átalakítása is megtörténjen a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak, és bizonyos szemléletváltozást is végig kell vinnünk az adóhivatalon, de az az átalakításnak a második üteme lesz, amit egy megjelenő kormányhatározat szerint június 30-áig kell majd befejezni. Tehát az adóhatóság teljes szakmai átvilágítása csak a jövő évben kezdődik, miután az új törvény szerinti új vezetése és irányítása felállt az adóhatóságnak.

A létszámleépítésről vett számokat nem tudom, honnan veszik az ellenzéki képviselőtársak, hiszen épp most folyik az átvilágítás. Tehát itt számokat mondani, úgy gondolom, teljesen értelmetlen és felesleges. Ez riogatásnak minősül, de különösen az, hogy a NAV-nak több vezetője lesz - ez teljes képtelenség -; megszűnnek a főigazgatóságok; a megyei igazgatóságokon az adó- és vámigazgatóságok integrálódnak; vezetői állások szűnnek meg. Tehát pontosan az a cél, hogy egyértelmű irányítás legyen, két szint legyen, központi irányítás és végrehajtás; és a megyei igazgatósági szinten a végrehajtás se különüljön el adó- és vámaóra, hanem egységesen végezzék a feladatukat. Az a cél, hogy a 2011-es integráció teljes egészében megtörténjen és befejeződjön.

Ez a változás, még hogyha most nehéz is elfogadni esetleg az ellenzéki pártoknak és képviselőknek, meg fogják látni, hogy teljes egészében a magyar társadalmat, a magyar embereket, a magyar adózó emberek érdekét szolgálja. Ezt a jövő év során egész Magyarország érezni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(11.30)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra mai ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2015. április 28-ai ülésnapján elfogadott, **az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslathoz benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája.

A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/3788/20. számon, a köztársasági elnök levele T/3788/21. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság felkérése az Alkotmánybíróság határozatának megfelelő módosító javaslat előterjesztésére T/3788/22. számon, módosító javaslata T/3788/23. számon, jelentése pedig T/3788/24. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 79. §-a szerinti eljárásban a 2015. november 26-ai ülésén megtárgyalta az Országgyűlés 2015. április 28-ai ülésnapján elfogadott, de még ki nem hirdetett, az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvény egyes rendelkezései alaptörvényellenességének megállapításáról szóló 16/2015-ös alkotmánybírósági határozatot, és kialakította arról álláspontját. A bizottság az erről szóló jelentést 25 igen, 2 nem szavazattal és 7 tartózkodás mellett elfogadta.

A bizottság az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3788. számú törvényjavaslat esetében az Alkotmánybíróság 16/2015. (VII. 5.) alkotmánybírósági határozatának figyelembevételével a Házszabály 79. § (2) bekezdése alapján módosító javaslat benyújtásáról is döntött az alaptörvény-ellenesség kiküszöbölése érdekében. A módosító javaslatot a bizottság 32 igen, 2 nem szavazattal és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

A módosító javaslat egyrészt kitér arra, hogy jelenleg is folyamatban van a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló 1995. évi XCIII. törvény végrehajtása, amely jogszabály alapján állami tulajdonba vételre vár nagyságrendileg 60 ezer hektár föld, 60 ezer hektár magántulajdonostól és mintegy 8700 hektár az úgynevezett jogosulti körtől. Ehhez elengedhetetlen a törvény végrehajtási idejének meghosszabbítása, hogy a nemzetipark-igazgatóságok folytathassák az állami tulajdonba vételeket és a jogosultak megkaphassák a nekik járó kártalanítást.

Ezenkívül a benyújtott módosító javaslat a jogértelmezést és az egységes jogalkalmazást segíti elő. Az állami földek hasznosítására kötött korábbi haszonbérleti szerződések egyes esetekben a mindenkori hatályos jogszabályi előírásokra hivatkozással biztosítanak előhaszonbérleti jogot a bérlőknek. Mivel a hatályos jogszabályok alapján állami föld esetében nem gyakorolható előhaszonbérleti jog, szükséges a módosítás, amely a hatályos jogszabályi előírásokhoz igazítottan rendezi az ilyen szerződéssel biztosított előhaszonbérleti jogok kérdését. A módosítás tehát egyértelművé teszi, hogy állami föld vonatkozásában nem lehet a szerződéses előhaszonbérleti jogot gyakorolni.

Az elmondottakat figyelembe véve arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot ebben a megváltozott formában. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor hétperces időkeretben. Meg-

adom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Elég viszontagságos körülményeket élt meg ez a törvényjavaslat, amire mi folyamatosan azt mondtuk, hogy egyértelműen alkotmányellenes, hiszen olyan természetvédelmet érintő kérdésekbe próbál durván beleavatkozni, ami ellentétes a nagy, a kormányzó többség által elfogadott Alaptörvénnyel.

Ez beigazolódtott, és most előttünk van ennek a módosítása, ami igazából nagyjából abból áll, hogy ezeket az Alkotmánybíróság által alkotmányellenesnek ítélt passzusokat kivesszük belőle, ezért is támogattuk a TAB-on magát a módosító javaslatot, hiszen olyanokat rendez, amit folyamatosan követeltünk.

Viszont van ennek a törvénynek egy másik eleme, ez itt szóba is került, és én erről kívánnék - erről is - egy kicsit részletesebben beszélni. Ez a kétoldalú szerződésben lefektetett előhaszonbérleti jogoknak az ügye. Eleve az is necces, hogy megint visszamenőleges jogalkotás van, de az még inkább elképesztő, hogy a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet annak a tudatában adta tömegével bérbe olyan korábbi szerződéses partnerek földjeit, akiknél ez a passzus benne volt a szerződésben, és nem volt hatályos ez a törvény.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgyhogy tömeges törvénytörést hajtott végre az elmúlt egy-másfél évben a Nemzeti Földalapkezelő, ugyanis ennek a törvénynek a hatálybalépésétől számítva ugyan nem európai megoldás, de valóban így van, hogy nem érvényesek ezek az előhaszonbérleti jogok, de minden korábban úgy meghosszabbított haszonbérleti szerződés, hogy új kiírásra kerülő föld esetében hatályban voltak. Tehát innentől kezdve nem tehetők volna meg, hogy azoknak a vállalkozásoknak, akiknek ilyen szerződésük volt - és nagyon-nagyon soknak, jelzem, az önök által bérbe adottaknak is, meg még ezen kívül nagyon-nagyon soknak -, ebben a kétoldalú szerződésben ez az előhaszonbérleti jog benne volt. Egyébként európai módon, mert azt gondolom, hogy enélkül, egy ilyen jogosultság nélkül normális gazdálkodást tervezni hosszú távra nem lehet. Azért nem lehet, mert itt most azt látjuk, hogy hetente vannak újabb és újabb ötletek, hogy hogyan lehet szétverni a magyar mezőgazdaságot, és én úgy gondolom, most már azt látom, hogy ezt egy módon lehet megakadályozni, hogyha 2018-ban nem folytathatják a kormányzást, ugyanis akkor még talán sok mindent vissza lehet csinálni, hozzáteszem: mindent már akkor sem.

Azt hiszem, hogy ez egy teljesen hibás logika, és egy olyan ágazatban, ahol minimum 20 év kell egy normális genetikai állapotú állománynak a kifejlesztéséhez vagy kitenyésztéséhez, ahol biológiát kell kiszolgálni, és a biológia általában nem egy évre terveződik, nem lehet olyan jogszabályokat hozni, ahol

folyamatos létbizonytalanságban tartják az összes termelőt. Ez a módosítás egyébként többek között egy ilyen módosítás. Nem lehet arra hivatkozni az NFA-nak, hogy a pályázati kiírásban ez benne volt, hogy nem érvényesíthetik. Egy pályázati kiírás nem írhat felül egy törvényt.

Úgy gondolom, és arra is biztatok minden olyan szereplőt, akivel ez a galádság megtörtént, és nem vették figyelembe ezt a törvényes, kétoldalú szerződésben rögzített jogát, hogy aki még nem tette, az forduljon bírósághoz. Azt gondolom, hogy miután ez nagyon-nagyon tömeges és szándékos volt, ezért aki ezt a pályázati kiírást kiírta és végrehajtotta, annak pedig büntetőjogilag is felelni kell ebben az ügyben.

Ezt a büntetőfeljelentést nyilván meg fogjuk tenni. Ugyan mi már megkaptuk egyszer az ügyészségtől, hogy az NFA emberei nem hivatalos személyek, de azért a fölöttük lévő irányító személyzet, aki kinevezi őket, például a miniszter, ő egyértelműen az, és a nem hivatalos személy is elkövethet bűncselekményt hivatali hatáskörben.

Én ezt csak azért mondom el, mert nem hiszem, hogy büntetlenül törvényt lehet sérteni. Önök most elkövették azt a hibát, mert ha ez a törvénymódosítás nem kerül ide, akkor lehet, hogy ez fel se tűnt volna senkinek.

(11.40)

De én azt gondolom, így viszont teljesen nyilvánvaló, hogy maga a kormány ismeri el, hogy amit eddig bérbeadás kapcsán művelt, az minden törvényességet mellőzött, és egyetlenegy dolgot szolgált, hogy hogyan lehet tönkretenni működő kapacitásokat. Erre nagyon jó példa Mezőhegyes, erről sokat beszéltünk. Most kíváncsian várom majd, hogy Lázár miniszter úr hogyan fogja megoldani 2 ezer hektárnyi széttagolt területen a 400 fő foglalkoztatását. Ha ezt megoldja, akkor szeretném jelezni, még nagyobb bűn a 400 ezer hektár állami szántóterület eladása, ugyanis ugyanezen a logikán 80 ezer új munkahelyet lehetne teremteni. Ezt is nagyon meg kéne akkor gondolni, képviselőtársaim.

Ráadásul ő minden válaszában azt mondta itt nekem és másnak is, hogy ő munkát fog adni 400 embernek, de azt nem mondta, hogy megélhetést is. Nyilván ha mindent kézzel fognak csinálni, még aratni is, ami nagy divat Magyarországon mostanában, hiszen általában a kormányzati vezetők oda járnak, ebben gyönyörködnek, de én azt hiszem, hogy nem ezt kéne tenni, hanem felvenni a ritmust azzal a világgal, amellyel versenyeznünk kell, mert egyébként komoly problémáink lesznek Magyarországon a belső ellátásában, na nem úgy, hogy nem lesz kaja, hanem nem magyar lesz.

Azt gondolom, képviselőtársaim, hogy így ezt a törvényt továbbra sem lenne szabad megszavazni. Át kellene gondolni minden olyan intézkedést és ötletet, amik most itt tömegével jönnek elénk, ami nem szolgál mást, mint egy rossz iránynak a mindenképpen

való végigerőltetését. Holnap ugyanilyen ügyről fogunk tárgyalni. Én most mondom, Gyórfy képviselő-társam jobban tenné, ha azt is visszavonná, és ezt az egész árverési akciót lefújnák azonnal. Ezt csak azért mondom, mert iszonyatos káosz van, olyan jogi bizonytalanság a rendszerben, amiben csak veszíthetnek a termelők. Beleugrasztanak embereket olyan beruházásokba és olyan vásárlásokba, aminek senki nem látja a végét és a következményét. Ezt most időben abba kellene hagyni, úgy gondolom, és átgondolni a magyar állami termőföldvagyon és szántóterület-vagyon normális hasznosítását. Ebben bár-mikor partnerek leszünk, ha ezt egy valós társadalmi vita előzi meg. De úgy látom, önök mindentől félnek, még a népszavazástól is, ebben a kérdésben különösen, pedig azt mondják, hogy minden rendben van, és ezzel Magyarországon mindenki egyetért. Csak akkor azt nem értem, hogy a Fidesz-pártkatonákból álló Nemzeti Választási Bizottság 6 tagja - mert a többiek nem (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) - miért nem támogatta ez irányú kezdeményezésünket.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Nagy István államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy a vitának e szakaszában, most kíván felszólalni, vagy esetleg a vita későbbi szakaszában. Összesen tíz perc áll államtitkár úr rendelkezésére a vita teljes folyamatában. (*Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a későbbiek során kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Idén áprilisban szavazta meg az Országgyűlés a T/3788. számú törvényjavaslatot, amelynek az eredeti szövege az elfogadottnál lényegesen több módosítást irányzott elő, viszont a szavazások során a minősített többséget igénylő részek kikerültek az indítvány szövegéből.

Ezek közé tartozott egyebek mellett például az, hogy az NFA tulajdonába kerültek volna természetvédelmi oltalom alatt álló területek, amelyeket aztán a nemzeti parkok vagyonkezelésbe kaptak volna meg. Ennek köszönhetően egységes elvek mentén történhetett volna az állami földek hasznosítása. Ugyanakkor minősített többséget igénylő módosítás lett volna, hogy a Földalapba tartozó területek vagyonkezelőjének a birtokmaximumába ne számítson bele a vagyonkezelésbe kapott földalapi terület.

A Nemzeti Földalapba tartozó területekre vonatkozó birtokpolitikai célkitűzések közé bekerült ugyan a közfoglalkoztatottakat foglalkoztató szociális szövetkezetek támogatása, ám ennek az irányelvnek az érvényesüléséhez szükség lett volna a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi

CLXXXIX. törvény módosítására is. Ezt a módosítást az ellenzék nem szavazta meg, pedig a közfoglalkoztatási céllal működő szociális szövetkezetek pályáztatás nélkül ingyenesen juthattak volna hozzá a Földalapba tartozó területekhez.

Ezen felül térítésmentesen önkormányzati tulajdonba adhatók lettek volna a védett természeti területeken fekvő földek, továbbá lehetőség nyílt volna arra, hogy állami szakiskolák esetén az NFA térítésmentes, határozatlan időtartamú vagyonkezelési szerződést kössön oktatási és tudományos alapfeladatok ellátása céljából.

A csak az egyszerű többséget igénylő változtatásokat tartalmazó törvényjavaslatot köztársasági elnök úr alkotmánybírósági felülvizsgálatra küldte, amelynek néhány pontja nem állta ki az alkotmányosság próbáját. Alaptörvény-ellenesnek minősült a szövetkezeti törvény módosítására vonatkozó rész, amely megszüntette volna a Földalapba ki nem jelölhető védett és védelemre tervezett természeti területeken a szövetkezet közös használati jogát, és ezeket a területeket az NFA-hoz utalta volna. A módosítás eredményeként védett természeti területek kerültek volna az NFA birtokába, így a módosítás minősített többséget igényelt volna.

Ezen felül az Alkotmánybíróság több pontnál megjegyezte, hogy a védett természeti területek védettségi szintje csökkenne azáltal, hogy a természetvédelemért felelős szervek helyett az NFA-hoz kerülnének át bizonyos jogosítványok, így ezek a módosítások szintén alaptörvény-ellenesnek minősültek. Az Alkotmánybíróság döntését természetesen tiszteletben tartjuk, és az észrevételek alapján átdolgoztuk a javaslatot.

A Törvényalkotási bizottság november 26-i ülésén tárgyalta meg a köztársasági elnök alkotmánybírósági határozattal megalapozott kifogásainak figyelembevételével készített T/3788/23. számú, alaptörvény-ellenesség kiküszöbölése érdekében készített módosító javaslatot. A módosító javaslat elhagyja a '15 áprilisában elfogadott törvényjavaslat 1-4. §-át, ezzel változatlanul hagyva a szövetkezetekről szóló '92. évi I. törvényt és a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló '93. évi II. törvényt. A védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló '95. évi XCIII. törvény módosítására vonatkozó eredeti javaslatot úgy korrigálja, hogy a magántulajdonban lévő védett természeti területek kisajátítására az NFA helyett a védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szervezet jelöli ki.

Ez a szakasz nem hagyható el, mivel jelenleg is mintegy 68 ezer hektár terület védettségi szintjének helyreállítása van folyamatban, így mindenképp szükség van a kisajátítási kötelezettség határidejének 2018 végéig történő meghosszabbítására. A módosítás nyomán a területek az elvárt szintű védettséget kapják meg, így ez alkotmányossági szempontból nem kifogásolható. E módosítás kapcsán az eredeti javaslat 7. §-a okafoyottá vált. Kikerült az eredeti

törvényjavaslatból a természet védelméről szóló '96. évi LIII. törvény módosítására irányuló (8) bekezdés, valamint a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítására irányuló 9. § is.

Az új javaslat kihagyja azokat a bekezdéseket is, amelyek a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvényt egy új 38. §-sal egészítették volna ki ennek megfelelően. A 2010 előtt megkötött vagyonkezelői jogviszonyok nem szűnnek meg 2016-ban. Megmarad viszont az a módosítás, amely eltörli az állami földekre vonatkozó előhaszonbérleti jogokat.

Mindezekkel a módosításokkal megszűnik a javaslat alaptörvény-ellenessége. A módosítással kialakuló javaslat '18. december 31-ig meghosszabbítja a magántulajdonú védett természeti területek kötelező kisajátítására vonatkozó határidőt, a Birtokpolitikai Tanács titkári pozíciójába az NFA elnökét helyezi, és pontosítja a tanács feladatkörét, birtokpolitikai irányelvként rögzíti, hogy a szociális szövetkezetek számára kedvezményes feltételekkel kell földterületeket biztosítani. Ez utóbbi a leszavazott kétharmados részek nélkül csupán irányelv marad. Az ellenzékben nem csalódtunk, annak ellenére nem szavazták meg a törvényi szintű szabályozást, hogy mindenhol azt sajkózták, hogy támogatják ezt a célt.

A módosított javaslat emellett megszünteti az állami földekre vonatkozó haszonbérleti szerződések előhaszonbérletre vonatkozó kikötéseit, és biztosítja az önkormányzatok részére azt a lehetőséget, hogy közfoglalkoztatás és szociális földprogram céljára szerezzenek és használjanak termőföldet.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Harangozó Gábor István, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán képviselőtársam e törvényjavaslat vagy módosítási javaslat kapcsán az előhaszonbérletet érintő részéről hosszasan beszélt, arról, hogy gyakorlatilag nem más ebben a részben a kormánypárt célja, mint hogy romboljon, és hogy ezt a rombolást erőltesse, és ezt ráadásul nem is nagyon sikerül neki törvényesen véghezvinnie.

(11.50)

De vajon miért akar rombolni? Úgy látom, a Fidesznek nagyon jól bejött az, hogy vidéken hűbérrendszert alakít ki, gyakorlatilag helyi oligarcháknak játssza át a földet, és ezáltal a falvakra, a vidékre gyakorolt befolyást is ezeken a szereplőkön keresztül tudja magának megerősíteni.

A gond az, hogy elfogytak a földterületek gyakorlatilag korábban, ami földet bérbe ki lehetett

adni, azokat szépen kiadták bérbe. Láthattuk, hogyan éltek vissza ezzel az egész bérleti rendszerrel, hogyan hoztak létre egy olyan bérleti rendszert, ami- ben gyakorlatilag a kiválasztottak kaphatták meg a földterületeket ott, ahol erre volt igény és szándék. Láthattuk, hogy a rendszer egyébként milyen jól működik, hiszen ezek a kiválasztottak aztán szépen megfinanszírozzák a falunapokat, mindenféle üveggyöngyöket osztogatnak a településen, amiért cserébe hozzák a szavazatokat is. Azt is láthattuk egy csomó helyen, így például az én választókeretemben is, hogy az egyik ilyen helyi kiválasztott oligarcha, Ágh János hogyan hordozta autók tucatjával a szavazókat a szavazóurnákhoz, hogy biztosan meghálálja azt, hogy a környékben minden földet ő bérelhetett ki.

Na de, miután elfogytak a földek, ezek után a Fidesz elkezdte törni a fejét, hogyan lehetne még több földdel kistafirungozni a helyieket, még jobban bebiztosítani ezeket a vidéki szavazatokat, és egészen odáig vetemedtek, hogy akkor szemet vetettek a nemzeti parkok földjeire. Mi mondtuk, hogy ez nem lesz jó, mert az, amit kitaláltak, abszolút alkotmányellenes: részben kétharmados szabályt nem lehet feles törvénnyel módosítani, másrészt tartalmilag sem állta meg a helyét, hiszen abban a védelemben, amit a nemzeti parkok mint természetvédelmi szervezetek az Alaptörvény szerint megkaptak, nem lehet visszalépni, és nem lehet Mészáros Lőrincnek meg Ágh Jánosoknak átjátszani ezeket a földeket csak azért, hogy az a Fidesznek jó legyen. Hála istennek, az Alkotmánybíróság ki is mondta, hogy ebben igazunk volt.

És itt válik nevetségessé az a fideszes érv, amit most Gyórrffy képviselőtársunk is megismételt, hogy egységes kezelést biztosíthatott volna a földeknek, hiszen pont az volt a lényeg, hogy a természetvédelmi területeket ne egységesen ugyanazon gazdasági elv alapján hasznosítsuk, mint a többi NFA-kezelésben lévő földet, hanem megkülönböztetett módon, a természetvédelem célját elsődlegesen magunk elé téve olyan jogi környezetet alakítsunk ki, amiben ez a cél biztosítható, és nem pedig a gazdasági hasznosítás, főleg nem Mészáros Lőrinc és Ágh Jánosok számára átjátszani a magyar földeket.

A másik nagyon bájos dolog az, amit Gyórrffy képviselőtársunk említett, hogy ebbe a szavazásba becsempésztek a szociális szövetkezeteket is, mondván, ha majd mi leszavazzuk ezt a nyilvánvalóan alkotmányellenes és céljában is elutasítandó javaslatot, akkor majd lehet arra hivatkozni, hogy mi nem akarunk a szociális szövetkezeteknek földet adni. Hagyjuk azt, hogy ez mennyire szánalmas, de annak fényében mennyire szánalmas, hogy azóta mi történt, hiszen az összes maradék állami földet most elárverezzi a Fidesz.

Na most, tisztelettel kérdezném, hogy milyen szociális gazdaságról, milyen szociális szövetkezeteknek juttatandó földekről beszélhetünk akkor, amikor egyszerűen nem marad föld, hiszen minden földet értékesítenek. Egyszerűen ez az egész érvelés

nevetséges, és arra szeretném felhívni a figyelmet - ahogy most Gógös képviselőtársam is már említette -, hogy hamarosan itt előttünk lesz egy új javaslat, amely arról szól, hogy ezeken a földárveréseken, miután nem annyira jöttek össze ezek az árverések, helyzetbe kéne hozni az üzleti befektetőket is, ezért még további rombolást és gazdaellenes intézkedéseket hoz be ide Győrffy képviselőtársunk által a Fidesz a Ház elé, és ezekkel a javaslatokkal akarják elérni, hogy azoknak a befektetőknek, akik most nem nagyon vásárolták meg a liciteken ezeket a földeket, megérje ezeket a földeket megvásárolni. Ráadásul nyilván még külön megrendelés az is - azon túl, hogy a földárveréseknek sikeresnek kell lenniük, hiszen kell a bevétel az államnak -, nyilvánvalóan az is megrendelés, hogy miután a miniszterelnök úr összevesztett kedvenc oligarchájával, vele is jól ki kell szűrni. Na, ez a most tárgyalandó javaslat ennek a célnak is megfelel.

Csak szeretném itt is felhívni a figyelmet arra, hogy az a javaslat, amelyről majd ezután fogunk tárgyalni, pontosan ugyanúgy alkotmányellenes, ahogy a mostani javaslat is, amelyről most tárgyalunk, alkotmányellenes volt, hiszen kétharmados törvényt akar sima feles rendelkezéssel felülírni, és céljában is nemcsak alkotmányellenes, hanem egyébként szégyenletes az, amit ismét behoztak ide a parlament elé.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt fideszes Képviselő! Szerintem hagyják abba a vidék vegzálását! Önök célul tűzték ki maguk elé, hogy meglévő rendszereket szétzúzzanak ahelyett, hogy újakat építenének. Önöket csak az érdekli, hogy hogyan lehet a Fidesz hatalomtechnikájának alárendelni a magyar vidék, a magyar földek ügyét ahelyett, hogy azzal foglalatostkodnának, hogyan lehetne több embernek megélhetést biztosítani, hogyan lehetne a magyar vidéket újraéleszteni, mert '90 óta a magyar vidék szenved attól, hogy nem lett kitalálva, hogy a hajdan működő rendszer helyett, ami a rendszerváltáskor szét lett rombolva, hogyan fog a magyar falu működni, hogyan fogja a mezőgazdaság szolgálni a magyar falu működését. Ahelyett, hogy önök azon dolgoznának, hogy ebben mennénk lépésről lépésre előre, vagy azon dolgoznának, hogy hogyan lehet a ma meglévő szereplőket együttműködésre ösztökélni, hogy versenyképesek legyenek, önök a meglévő rendszereket csak verik szét, és semmi más nem motiválja önöket, mint hogy a haverokat kistafirungozzák, hogy aztán cserébe szállítsák a szavazatokat, és hogy itt a vitákban el lehessen mondani majd, hogy ugyan már, ellenzéki képviselőtársaim, mit ugatnak (*Dr. Vas Imre közbeszól.*), hiszen minket egyéni körzetben választottak meg, és hogy ez biztosítva legyen hosszabb távon is, erről szól az egész vidékpolitikájuk, az egész földpolitikájuk.

Ezért én még egyszer arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy hála istennek, vannak pillanatok, amikor ebbe önök belebuknak. Ez a helyzet, amiről mi itt most beszélünk, egy olyan helyzet, amikor a józan ellenzéki képviselők és a józanság mellé álló

államelnök megtámadta az önök által áteröltetett törvényjavaslatot, amelyben győzött az igazság, ezért ezek a rendelkezések, hál' istennek, már soha nem fognak életbe lépni. Arra biztatnám önöket, hogy miután ugyanez lesz a holnap tárgyalandó törvényjavaslatoknak is a sorsa, vonják vissza, és vonják vissza azt az elképzelésüket is, hogy a magyar vidéket, a magyar földet a Fidesz pártérdekeinek rendelik alá, és ehelyett végre foglalkozzanak azzal, hogy ismét munkahely és megélhetés legyen a magyar faluban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önnek jelezni, kötelességem is, hogy a képviselők az Országgyűlés üléstermében beszélnek. Tehát azt a kifejezést, amit ön a közlés módjaként megjelenített, nem akarom megismételni; az emberek és a képviselők beszélnek, maradjunk ebben itt az üléssteremben. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A kormánypárti képviselőknek üzenném, hogy jó lenne észrevenni, hogy nincs már meg a kétharmad, ezzel nagyon sok kellemetlenségtől egyébként megkímélnék saját magukat, például a jelen jogszabállyal meg azzal kapcsolatban is, ami majd holnap elének kerül, érdemes ezt egyébként figyelembe venni.

Az jól látható folyamat egyébként, hogy a természetvédelemnek korábban kiépített és az állam által egyébként garantált védelmi szintjét rendszeresen és több formában igyekeznek lebontani, és ebből viszsza lépnek. Szerencsére rajtunk kívül ezt az Alkotmánybíróság is jó néhány pontban így látta.

Azt szeretném rögtön az elején visszautasítani, amire itt Győrffy képviselőtársam célzott, hogy a Jobbik vagy az ellenzék bármiféle olyan javaslatot megakadályozott volna, ami a szociális szövetkezetek, az önkormányzatok számára földhöz jutást biztosított volna, vagy netalántán a honvédelmi területekkel kapcsolatban a rendezés lehetőségét mi gátolnánk.

(12.00)

Én már ezt a tavaszi vitában is elmondtam, hogy amennyiben visszahozzák a jogszabályt a természetvédelmi területek kivételével, akkor természetesen a Jobbik megadja hozzá a kétharmadot, hiszen ahogy a legtöbb esetben, ennél a törvénynél is az a helyzet, hogy voltak benne támogatható részek, ezeket el is mondtuk, illetve a számunkra vállalhatatlan részeket módosító indítványokkal igyekeztünk kivenni a jogszabályból. Ahogy szóban, írásban is jeleztük, azokat a részeket tehát, amelyek a szociális szövetkezetekre, önkormányzatokra és honvédségi területekre vonat-

koztak volna, tudtuk támogatni, és ez a jövőben is egyébként így lesz, erre ígéretet tudok tenni.

Tehát ahogy általában elmondható a természetvédelmi területekről, mind intézményi szinten - erre jó néhány példát láttunk az elmúlt években -, mind pedig a gyakorlati szinten sajnos folyamatosak a visszalépések, és itt természetesen nem csak a jelen kormányt kell megemlítenünk. Azért szerintem az sok mindent elárul, hogy van egy jogszabály, ami most már több mint 20 éves, ami alapján az államnak ki kellett volna sajátítani a természetvédelmi területeket, és ilyen mértékben állunk ebben a kérdésben, ez többször elhangzott itt már a Ház falai között. Komoly mulasztásban vannak a mindenkori kormányok ezzel kapcsolatban is. A Jobbik természetesen minden költségvetési vitában igyekezett úgy módosítani az adott költségvetést, hogy a következő évben lehetőséget teremtsen arra, hogy ezt a mulasztásos jogsértést a kormány a jövőben tudja orvosolni.

Az pedig, ami tegnapi bizottsági ülésen már elhangzott, és amiről szerintem még szót kell ejteni, az az a kérdés, hogy Font elnök úr részéről felvetődött, hogy az ellenzék hogy képzele, hogy a kormány alkudozásba bocsátkozik bizonyos kérdésekben, és hogy nem egy piac az Országgyűlés. Én meg úgy gondolom, hogy ebben az értelemben igenis az, és ha nincs meg a kétharmaduk, de szeretnének kétharmados módosításokat véghezvinni, akkor szokják meg, vegyék a fáradságot, hogy fel kell venni a kapcsolatot az ellenzéki frakciókkal, és figyelembe kell venni a módosításainkat. Szerintem a Jobbik számtalan alkalommal bizonyította be itt az Országgyűlésben, hogy konstruktív ellenzéki párt vagyunk, és hajlandóak vagyunk észszerű javaslatokat, kompromisszumokat elfogadni és lenni az asztalra, és erre biztatom önöket egyébként ezen törvény kapcsán is.

Természetesen a természetvédelmi területekkel kapcsolatban nem tudunk továbbra sem támogatólag hozzáállni ehhez a törvényhez. Úgy gondoljuk, hogy a kezelés a nemzeti parkoknál van a lehető legnagyobb biztonságban. Természetesen azt is tudom, hogy ha ezt a tavasszal tárgyalt törvényt, mondjuk, most ősszel tárgyalnánk először, akkor már az a kevés kis naivitás se lenne bennünk, ami még tavasszal bennünk volt, hiszen akkor még nem tudtuk, hogy önök privatizálni készülnek az állami földeket, sőt szerintem egyébként a kormánypárti képviselők többsége sem volt ezzel tisztában, hogy mire készülnek. Ez azért egy egészen új megvilágításba helyezte ezt a törvényt is.

Ha már a természetvédelemről beszélünk, érdemes azt is megemlíteni, hogy például szűkebb környezetben, Győr-Moson-Sopron megyében mik történnek itt a természetvédelemmel kapcsolatban, amit a privatizáció fog előidézni. Adott például egy fokozottan védett madár, a túzok, aminek az élőhelyét - Natura 2000-es területekről van szó döntő többségében, több ezer hektárról - ezekben a napokban rakják kalapács alá. Az egy mellékes történet egyébként, hogy mondjuk, az eddigi használó, ha jól

tudom, évente közel 600 millió forint támogatást kapott csak a túzok miatt pluszban, tehát nyilvánvalóan ezek még az átlagosnál is érzékenyebb területek és értékesebb területek a majdani vásárlók számára. De én mégiscsak úgy gondolom, hogy például az ilyen területeket sem volna szabad magánkézbe juttatni.

Már csak azért is érdekes, mert mondjuk, ha jól emlékszem, annak idején még az M1-es autópályának a nyomvonalát is meg kellett változtatni a túzok miatt, később meg már egy kaszinókomplexum is létesülhetett az élőhely kellős közepén. Abba most nem mennék bele, hogy ezt milyen „szakértői”, „rektori szakértői” adatok támasztották alá, ez már inkább egy elszámoltatásnak lenne a majdani tárgya.

*(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

De mindenesetre mégiscsak elképesztőnek tartom, hogy amit egyébként az Európai Unió is ilyen jelentős összegekben dotál, és valóban nagyon fontos természeti értékekről van szó, sőt azt kell mondanom, hogy azok a területek, amiket a túzok miatt speciálisan kezelünk, számos más fajnak is egyébként biztonságot, oltalmat jelentenek, és a privatizációval egy komoly veszélyét látjuk annak, hogy ezek a feltételek nem fognak teljesülni. Ezzel természetesen még véletlenül sem azt akarom mondani, hogy a jelenlegi használónál kellene hagyni ezeket a területeket, hanem azt akarom ezzel mondani, hogy állami tulajdonban kell hagyni ezeket a földterületeket, és úgy kell ezeket bérbe adni, hogy a tulajdonos, a magyar állam mindenkor tudja érvényesíteni azokat a természetvédelmi és egyéb jogszabályokat, igényeit, amelyeket érvényesíteni kell ahhoz, hogy ez a madár és egyáltalán a természetvédelem szintje fennmaradjon ezeken a területeken is.

Ehhez a jogszabályhoz annyit tudok hozzátenni, hogy jelen módosításban sem tudjuk elfogadni. Tavasszal lefolytattuk a vitát. Azok a problémák, amelyek akkor fennálltak nálunk ezzel a jogszabállyal kapcsolatban, ma is fennállnak, így érdemben sajnos nem történt annyi változtatás, hogy ezt el tudjuk fogadni.

Ezzel párhuzamosan és ezzel együtt is itt is és most is követelem azt, hogy állítsák le a földprivatizációt. Több mint két hét tapasztalata van mögöttünk. Jól látható, hogy sem a kormány számításai nem jöttek be olyan mértékben, ahogy számítottak rá, sem pedig azok a birtokpolitikai irányelvek, amelyeket itt oly sokszor és hangosan hangoztatnak a Ház falai között, azok sem érvényesültek. Jó néhány területről bebizonyítottuk, hogy olyanok szerezték meg, akiket egyébként kommunikációban önök sem tartottak volna elfogadható vásárlónak. Persze tudom, hogy a valóság mindig távol áll az önök kommunikációjától, de ezek azok az érvek, amelyek alapján azt gondolom, hogy ez a két hét elegendő kellett

ahhoz, hogy belássák, hogy hibáztak, súlyos vétet követtek el, és talán még nincs késő ahhoz, hogy a területek nagy részét megmentjük. Ha ehhez az kell, hogy újra Alkotmánybírósághoz forduljon a Jobbik, akkor természetesen megteszi. Ha csak százezer hektárt tudunk megmenteni, arra is büszkéek leszünk, és azt is megpróbáljuk. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Látom, készülődik államtitkár úr, tehát megadom a szót az előterjesztőnek 10 perces időkeretben. Öné a szó, Nagy István államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon érdekes vitának lehettünk szem- és fültanúi, hiszen a kormánypárti képviselők hozzászólásán kívül az ellenzéki képviselők nem erről a törvényről beszéltek, hanem arról, ami holnap lesz, meg ennek a törvénynek az előzményeiről, az alkotmánybírói beadás előtti állapotról. Úgyhogy érdeklődéssel hallgattam, hogy vajon hova akarnak kilyukadni, vagy mindez azt jelenti természetesen, hogy ami a törvényben le van írva, az egyáltalán nem vitatéma, hanem nyugodtan hozhatjuk a Ház elé.

Engedjék meg nekem, hogy összefoglaljam, hogy a köztársasági elnök úr által alaptörvény-ellenesség miatt visszaküldött, az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényben mik is maradtak az alkotmánybírói döntés után, és miről is szól gyakorlatilag ez a törvény.

A védett természeti területek védeltségi szintjének helyreállításáról szóló 1995. évi XCIII. törvény végrehajtási határideje 2018. december 31-ére módosul. A nemzeti parki igazgatóságok így folytatni tudják azokat a kötelező földvásárlásokat és kisajátításokat, amelyekre az elmúlt öt évben 5,1 milliárd forintot költöttünk, és ezzel újabb 8000 hektár védett terület került állami tulajdonba és nemzeti parki vagyonkezelésbe.

Azt a programot kell folytatni, amelyre 2004-2010 között az MSZP egy fillért nem biztosított az állami költségvetésben, így több ezer kártalanításra jogosult személy szenvedett sérelmet. Ez a program tehát folytatódik, és minden föld nemzeti parki igazgatósági vagyonkezelésbe kerül az állami tulajdonba vételt követően.

A másik lényegi pont, hogy a törvény tiszta helyzetet teremt. Azoknál a régi állami haszonbérleti szerződéseknél, ahol a szerződés azt mondja, hogy a mindenkor hatályos jogszabályi előírások szerint illeti meg előhaszonbérleti jog a haszonbérlet a bé-

relt földre, egyértelművé teszi, hogy a szerződéssel alapított előhaszonbérleti jog sem érvényesíthető az állami földek esetén. A jogszabályon alapuló előhaszonbérleti jogot már korábban is kizártuk.

Az NFA-törvény és a szociális szövetkezetek kapcsán technikai jellegű módosítások, pontosítások is találhatóak a törvényben, a földhasználati lehetőségek feltételeit cizelláljuk, hogyan használhatják, mikor ingyenes, mikor lehet felmondani a szerződéseket. Harangozó Gábor képviselőtársamnak hadd mondjam, aki a szociális szövetkezetekre utalva azt mondta, hogy egyáltalán nincs már számukra föld. Többször elhangzott itt ezen a helyen, én magam is többször jelentettem ki, hogy a szociális szövetkezetek földterületei abszolút nincsenek érintve a mostani árverések során. Tartalékban főtt vannak hagyva azok a területek, amelyeket a jelentkező önkormányzatok igényelhetnek, hogyha ilyen programot kívánnak végrehajtani.

(12.10)

Úgyhogy egyáltalán nem valós az a vád és az az állítás, amellyel a szociális szövetkezetek ellehetetlenítését mondják, hanem pontosan az ellenkezője igaz, hogy mindazok, akik közmunkaprogram számára, szociális feladatok számára egyesületként, önkormányzatként igénylik ezeket a területeket, azok megkaphatják. Úgyhogy jó szívvel tudom önöknek azt mondani, hogy a törvény szavazása során fogadják el ezt a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésünkön kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, kérem képviselőtársaimat, hogy tájékoztassák a frakciókat, hogy 13 óra 30 perctől határozathozatalokkal folytatjuk majd munkánkat. Tehát 13 óra 30-ig szünetet rendelnek el. Köszönöm.

(Szünet: 12.11 – 13.35-ig)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Kérem, foglalják el a helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2015. április 28-ai ülésnapján elfogadott, az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege

T/3788/20. számon, a köztársasági elnök levele T/3788/21. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/3788/23. számon, jelentését pedig T/3788/24. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Először a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3788/23. számú módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 140 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényt 112 igen szavazattal, 67 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes törvényeknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal átalakításával, valamint a költségvetési tervezéssel és gazdálkodással kapcsolatos módosításáról** szóló T/7918. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

Emlékeztetem önöket, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7918/2. számon, összegző jelentését pedig T/7918/3. számon terjesztette elő.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7918/2. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 62 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7918. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 119 igen szavazattal, 62 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Kazah Köztársaság között**

létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló T/7353. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7353. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 182 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország és a Kazah Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7354. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7354. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 182 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(13.40)

Soron következik a **penzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről** szóló T/7390. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7390. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 178 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egységes szanálási rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás kihirdetéséről** szóló T/7393. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7393. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 157 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról** szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/6979. számú törvényjavaslatához

* Fodor Gábor téves szavazását a jegyzőknél írásban bejelentette.

benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6979/18. számon, összegző jelentését pedig T/6979/19. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 10., 12. és 14. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 3., 4. és 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 10. számú módosító javaslatban Schiffer András frakcióvezető úr, a 3. számú módosító javaslatban pedig Harangozó Tamás képviselő úr azonos tartalommal terjesztettek elő javaslatot. A frakciók mindkét indítvány fenntartását kezdeményezték, ezért ezekről egy döntéssel határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatokat. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatokat 69 igen szavazattal, 112 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Harangozó Tamás képviselő úr indítványa.

Ennek elfogadása kizárja a 12. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett elutasította.

A 12. számú módosító javaslat Schiffer András indítványa. A fenntartáshoz minősített többség szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 14. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek és Schiffer András indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elutasította.

A 4. számú módosító javaslat Harangozó Tamás indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 67 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja az összegző módosító javaslat 7. és 12. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először ezekről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 7. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 38. §-ának módosítását javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk.

(13.50)

Felhívom figyelmüket, hogy a javaslat elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 7. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 34 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Az összegző módosító javaslat 12. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 47. §-ának elhagyását javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 12. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 114 igen szavazattal, 66 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6979/18. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 144 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az ímént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6979. számú módosító törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 22 igen szavazattal, 160 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem fogadta el.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6979. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 138 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról** szóló T/6625. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6625/14. számon, összegző jelentését pedig T/6625/15. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3., 5. és 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta.

Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Mirkóczki Ádám képviselők indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Mirkóczki Ádám képviselő urak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 149 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elutasította.

A 6. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Mirkóczki Ádám képviselő urak indítványa.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 148 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról határozunk.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja az összegző módosító javaslat 3. pontjáról külön szavazást kezdeményezett.

Először erről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 3. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 39. § (1) bekezdésének módosítását javasolja.

A Fidesz kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 3. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 56 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elutasította.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6625/14. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 88 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 50 tartózkodás mellett nem fogadta el. *(Zaj.)*

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját *(Novák Előd: Haladjunk!)*, ezért az eredeti szövegről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6625. számú módosult törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 142 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Koszovói Köztársaság Kormánya között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló szerződés kihirdetéséről** szóló T/7352. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról *(Általános zaj. - Az elnök csenget.)* történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7352/6. számon, összegző jelentését pedig T/7352/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7352/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7352/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 175 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország és a Kazah Köztársaság között a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7355. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7355/6. számon, összegző jelentését pedig T/7355/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Tör-

vényalkotási bizottság T/7355/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7355/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **kéményseprőipari tevékenységről és az ezzel, valamint a tűz elleni védekezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/3784. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3784/14. számon, összegző jelentését pedig T/3784/15. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 8., 9. és 10. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 4., 6. és 7. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozták. Először ezekről határozunk.

A 8. számú módosító javaslat Heringes Anita képviselő asszony és Velez Árpád képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elutasította.

A 9. számú módosító javaslat Heringes Anita képviselő asszony és Velez Árpád képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elutasította.

A 10. számú módosító javaslat Heringes Anita képviselő asszony és Velez Árpád képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 35 tartózkodás mellett elutasította.

A 4. számú módosító javaslat Szilágyi György indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 35 tartózkodás mellett elutasította.

A 6. számú módosító javaslat Szilágyi György képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 48 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elutasította.

A 7. számú módosító javaslat Szilágyi György indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3784/14. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.10)

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, elhagyásra kerültek a benyújtott törvényjavaslat minősített többséget igénylő részei. Ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3784/18. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a kormány kezdeményezte a Törvényalkotási bizottság összehívását a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló T/7389. számú törvényjavaslat megtárgyalása érdekében, ezért a zárószavazására ezen az ülésünkön nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről** szóló T/6988. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6988/6. számon, összegző jelentését pedig T/6988/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Harangozó Tamás képviselő urak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6988/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6988/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 167 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a jogelínesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról** szóló T/7399. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7399/5. számon, összegző jelentését pedig T/7399/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7399/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 162 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7399/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 164 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló T/7398. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7398/5. számon, összegző jelentését pedig T/7398/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7398/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7398/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 111 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés során a fogyasztók védelme érdekében szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/5486. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5486/7. számon, összegző jelentését pedig T/5486/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5486/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 122 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 52 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.20)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5486/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 171 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról** szóló T/7406. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7406/6. számon, összegző jelentését pedig T/7406/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a Házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja az összegző módosító javaslat 6. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először erről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 6. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 6. §-ának módosítását javasolja. A Fidesz kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 6. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 111 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7406/6. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 110 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7406/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 111 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következnek a **kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény módosításáról** szóló T/7407. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7407/5. számon, összegző jelentését pedig T/7407/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7407/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 142 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7407/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **adó-és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény és egyes törvények módosításáról** szóló T/6986. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6986/5. számon, összegző jelentését pedig T/6986/6. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Volner János képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6986/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6986/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a kormány kezdeményezte a Törvényalkotási bizottság összehívását a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/7378. számú törvényjavaslat megtárgyalása érdekében, ezért a zárószavazásra ezen az ülésünkön nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pálinkáról, a törkölypálinkáról és a Pálinka Nemzeti Tanácsról szóló 2008. évi LXXIII. törvény módosításáról** szóló T/6982. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

(14.30)

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6982/5. számon, összegző jelentését pedig T/6982/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6982/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 145 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6982/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 145 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes honvédelmi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/7400. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7400/11. számon, összegző jelentését pedig T/7400/12. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja az 5. és 6. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

Az 5. számú módosító javaslat Demeter Márta képviselő asszony és Harangozó Tamás képviselő úr indítványa.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

A 6. számú módosító javaslatban Demeter Márta képviselő asszony és Harangozó Tamás képviselő úr, a 3. számú módosító javaslatban pedig Kulcsár Gergely képviselő úr azonos tartalommal terjesztettek elő javaslatot.

A frakciók mindkét indítvány fenntartását kezdeményezték, ezért ezekről egy döntéssel határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatokat. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatokat 58 igen szavazattal, 117 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7400/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7400/15. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosításáról** szóló T/7391. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókéreésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Kulcsár Gergely képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7391. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 174 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról** szóló T/7403. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7403/8. számon, összegző jelentését pedig T/7403/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Hiller István képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 137 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7403/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7403/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 134 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról** szóló T/7405. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

(14.40)

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7405/14. számon, összegző jelentését pedig T/7405/15. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 8. és 9. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 8. számú módosító javaslat Dúró Dóra képviselő asszony és Farkas Gergely képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzunk! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elutasította.

A 9. számú módosító javaslat Dúró Dóra képviselő asszony és Farkas Gergely képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 36 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7405/14. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 110 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7405/17. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 109 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 51 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szelényi Zsuzsanna független képviselő asszony által „A gyermekvállalás és a munkavállalás kedvezőbb összehangolását segítő intézkedésekről” címmel, H/6509. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 62 igen szavazattal, 106 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Vona Gábor frakcióvezető úr és képviselőtársai által „Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról” címmel, T/7471. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés törvényjavaslatot 25 igen szavazattal, 142 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóbiás József, MSZP és képviselőtársai által „A gyermekéhezés felszámolásának megalapozása érdekében a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosításáról” címmel, T/7228. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 64 igen szavazattal, 99 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tisztelt Országgyűlés, tárgysorozatba veszik-e a Demeter Márta képviselő asszony, MSZP és képviselőtársai által „A Honvéd Egészségpénztár önhibájukon kívül kárt szenvedett tagjainak megsegítéséről” címmel, T/7374. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 63 igen szavazattal, 97 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Egy bejelentés következik. Egy kis figyelmet kérek! *(Csenget.)* Bejelentem, hogy a T/6625. számú törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot nem fogadta el. A zárószavazás felvezetőjének megfelelően tehát nem a módosult, hanem a benyújtott törvényjavaslatot fogadta el az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

A határozathozatalok végére értünk. Kétperces technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 14.47 - 14.50)

Elnök: Jakab István

Jegyző: Móring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem tisztelettel képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

Soron következik **a sportról szóló 2004. évi I. törvény sportrendezvények biztonságával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Honvédelmi és rendészeti bizottság által benyújtott javaslat T/7832. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a Honvédelmi bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának 2015. július 4-ei és szeptember 30-ai napirendjén szerepelt az egyes biztonsági kockázatokkal összefüggő szabályozások áttekintése az első osztályú labdarúgó-bajnokság mérkőzéseinek szervezése kapcsán.

A bizottsági ülések keretében létrejövő szakmai konzultációban a szakbizottság tagjai mellett részt vettek a kormányzat illetékesei, továbbá a Magyar Labdarúgó Szövetség és egyes szurkolói csoportok képviselői is.

A törvényjavaslat egyértelmű célja, hogy békés, biztonságos, családbarát és gyerekbarát sporttérnyben részesülhessenek mindazok, akik jegyet vesznek egy sportrendezvényre, sőt a jelenlegi szabályozáshoz képest könnyebb legyen jegyet venni és ellátogatni a hazai sportrendezvényekre. A módosítási szándék abból indult ki, hogy a jelenlegi szabályozás nem nézőbarát, és ennek következményeként racionalizálni kell.

A bizottsági ülés keretében a szurkolói csoportok vezetői részletesen elmondták, milyen kifogásaik vannak a jelenlegi mérkőzések biztonsági intézkedéseivel kapcsolatban, továbbá hogy milyen anomáliákat tartják távol a szurkolókat a futballmérkőzésektől.

A bizottsági üléseken egyértelmű megállapodás született arról, hogy a jövőben megrendezendő sporteseményeket szurkolóbarát eseményeknek kell tekinteni, és a hatályos szabályozást ebbe az irányba kell elmozdítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat szerint a sportrendezvények minősítési rendszere egyszerűsödne, mert a háromfokozatú minősítési szint kétfokozatúra csökkenne. Így normál és kiemelt biztonsági kockázatú minősítésekre kerülhet sor. A minősítést végző minősítő bizottság összetétele is egyszerűsödne a korábbi tapasztalatoknak megfelelően.

A sportrendezvények biztosítása a jövőben is a rendőrség közreműködésével történne, továbbá a normál és a kiemelt biztonsági fokozatú mérkőzések esetében a szervező és a rendőrség együttműködésének kereteit is meghatározza az új szabályozás. A törvényjavaslat szerint a rendezők feladatait csak hozzáértő, professzionális szakembergárda végezhetné a jövőben, amely rendelkezik a szakirányú képesítéssel.

A szurkolók utaztatását - amit a szurkolói képviselő hangúlyosan elutasított - kivezeti a jelenlegi javaslat. Ez minden szempontból nézve szerintem pozitív rendelkezés.

A törvényjavaslat elfogadásával a névre szóló jegyértékesítés, vagyis a beléptetőrendszer alkalmazása nem lesz kötelező a normál kockázatú mérkőzések esetében. Viszont a kiemelt kockázatúaknál kötelező marad, de ez meg érthető, mert a sportrendezvények biztonsága kiemelt szempont.

A törvényt módosítás által a szurkolói kártya kiváltása sem lesz kötelező a jövőben, annak használatáról a szervező vagy a vendég sportszervezet rendelkezik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatot röviden így foglalom össze: a szándék egyértelmű, a parlament Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága azt a célt tűzte ki, hogy áttekinti az összes olyan jogszabályt és rendeletet, ami a sportrendezvények és főleg

a labdarúgó-események rendezésére vonatkozik, majd az elmúlt évek tapasztalatai alapján egy új, szurkolóbarát szabályozásra tesz javaslatot. Ebben a folyamatban a szurkolóktól kezdve a képviselőknél át a szakembergárdáig mindenki részt vett, és véleményem szerint egy olyan szabályozási rendszerre tettünk javaslatot, amely a sportpályák biztonságát nem csökkenti, de újra nézőbaráttá teszi a hazai sportmérkőzéseket. A sport a magyar kultúra része, és egy sportrendezvény is lehet szurkolóbarát és családbarát is.

Kérem tisztelettel, támogassák a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság javaslatát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sávolt-Szabó Tünde államtitkár asszonynak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Öné a szó, államtitkár asszony.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Tisztelt Ház! A kormány a sport támogatásának elkötelezett híve, amely az általa bevezetett reformoknak köszönhetően széles körben fejlődik. Ezzel párhuzamosan a sport tisztaságának védelme alapvető érdekünk. Ennek az alapvető törekvésnek az eléréséhez a doppingellenes küzdelem és a fogadási csalások elleni fellépés mellett kiemelten kapcsolódik a sportszerű szurkolás körülményeinek biztosítása és a nézőtéri erőszak elleni küzdelem.

A kormány és az Országgyűlés az elmúlt időszakban számos kiemelt intézkedéssel, jogalkotással segítette az említett területeken a nemzetközi követelmények változásához való folyamatos igazodást és a hazai gyakorlat során felmerülő igényeket. Örömmel számolhatok be önöknek arról, hogy november 11-én egy hosszas, több mint féléves átvilágítás és egyeztetés eredményeként Magyarország értesítést kapott a Nemzetközi Doppingellenes Ügynökségtől, a WADA-tól, hogy a magyar doppingellenes szervezetrendszer és szabályozás legmagasabb WADA besorolási szintű, úgynevezett teljes megfeleléségű státust kapott. De a dopping tekintetében nagyon fontos a felvilágosítás és a megelőzés, és a doppingellenőrzések számának emelése a tiltott teljesítményfokozás elleni harcban.

Az Országgyűlés 2013-ban a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításával önálló büntető tényállásként szabályozta a sporteredmény tiltott befolyásolása bűncselekményt. Emellett folyamatban van az Európa Tanács sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló egyezménynek a magyarországi hatályos jogszabályokba történő illesztése is.

A magyar kormány a nézőtéri erőszak elleni küzdelemben is jelentős lépéseket tett, megalkotta a jogszabályokban a nemzetközi egyezményekkel és megállapodásokkal összhangban azokat a szabályo-

kat, amelyek a sportrendezvényekkel kapcsolatos joggyakorlatban és nemzetközi gyakorlatokban is megtalálhatók.

A nézőtéri erőszak elleni küzdelem ugyanakkor komplex megközelítést igényel. Az érintett társadalmi csoportok sokszínűsége és a nézőtéri erőszakban érintett hatóságok, más közreműködő szervezetek érdekei mellett fokozottan figyelemmel kell lennünk a szabályozás gyakorlati érvényesülésére is.

A jelenleg hatályos jogszabályi háttér alapjául szolgáló, 2009-ben és 2011-ben kialakított szabályozás több jogszabály együttes módosításával kiküszöbölte a joganyag korábbi hiányosságait, nem titkoltan a szigorítás irányába elmozdulva és a sportesemények rendezésében közreműködők nagyobb felelősségének megteremtése érdekében.

A nézőszám további csökkenése miatt és az MLSZ, valamint a szurkolói csoportok közreműködésére szakmai konzultációk történtek, és ezeken olyan megegyezés született, hogy felül kell vizsgálni a hatályos jogi szabályozást, és javaslatot kell tenni annak módosítására. Fontosnak tartjuk leszögezni, hogy a jogszabályi keretek módosítása nem akadályozhatja a sportrendezvények biztonságos megrendezését, és nem vezethet a nézők biztonságérzetének csökkenéséhez sem.

(15.00)

Természetesen ezeken a módosításokon túl a sportesemények tulajdonosainak, a szervezőknek és maguknak a kluboknak is mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy a nézőszámok emelkedjenek, és az államtól független bevételek növekedjenek.

A jelen törvénymódosítás célja a fentiekkel összhangban az, hogy a szabályozás eszközeivel elősegítse ezeket a törekvéseket. A legfőbb cél a sportesemények, mérkőzések minősítési szintjeinek javítása, ennek érdekében javaslatot tesz a módosítás az eddigi háromfokozatú minősítési rendszer kétszintű módosítására, valamint megfogalmazza azt az igényt, hogy a klubkártyák kiváltása a törvény alapján automatikusan nem kötelező, erről a mérkőzést szervező sportszervezet saját hatáskörében dönt. Viszont amennyiben a minősítő bizottság kiemelt biztonsági kockázatúnak minősíti azt, akkor a mérkőzést szervező sportszervezet köteles névre szóló beléptetést alkalmazni. A normál biztonságú eseménynél viszont ugyanez már nem kötelező, de ha ilyen névre szóló beléptetés nem történik és a mérkőzésen intézkedésre okot adó biztonsági esemény következik be, úgy a klubnak kell helytállnia a sportfegyelmi eljárás keretei között, és jogerős sportfegyelmi büntetesként pénzbüntetés alkalmazása válik kötelezővé a törvény erejénél fogva.

Azt gondolom, hogy szomorú aktualitást ad a törvénynek az UEFA fellebbezést elutasító döntése, amely értelmében a soron következő UEFA szervezésű hazai válogatott mérkőzést zárt kapuk mögött

leszünk kénytelenek megrendezni. Az elmúlt években a magyar válogatott a Groupama Arénában mindig telt ház előtt játszott, és azt gondolom, hogy az a 23 ezer magyar szurkoló, aki kint volt a norvégok elleni Eb-selejtező mérkőzésen, ismételten drukkolna a csapatnak, de valószínű, hogy ezt nem fogja tudni megtenni. Az ilyen és ehhez hasonló esetek megelőzése érdekében a szabályozásnak továbbra is egyértelműen kezelnie kell a rendbontó szurkolók azonosíthatóságának a kérdéseit, és pont ezért ragaszkodni kell továbbra is a kiemelt biztonsági kockázatú mérkőzéseken a névre szóló beléptetés alkalmazásához.

Nem szeretnénk, ha ez az elv bármilyen módon is sérülne, ugyanakkor a szurkolói azonosíthatóság mellett fontosnak tartjuk a szurkolói klubok, egyesületek, támogatói közösségek partneri szintre emelését, a rend érdekében elindított folyamatokba történő bevonását. Ennek megfelelően a jelen törvénymódosítás előkészítését szolgáló többkörös szakmai konzultáció során a futballklubok mint szervezők a sportrendezvények biztonságával kapcsolatos szabályokat ismerő és a gyakorlatban is alkalmazó szervezetek, továbbá a magyar labdarúgó-szövetség szakemberei segítették a törvényjavaslatot benyújtó Honvédelmi és rendészeti bizottság munkáját. Az érintett szereplők közötti együttműködést és a párbeszéd folyamatos fenntartását, erősítését a jövőben is fontosnak tartjuk. Valamennyi, a szurkolói klubok által tett észrevétellel foglalkozott a törvényjavaslat előkészítése során a bizottság, s azokra figyelemmel volt a módosítások során is. De végig szem előtt kellett tartania azt az elvet is, hogy a sportrendezvények biztonságos megtekintését, az emberi élet és egészség védelmét, valamint a vagyonbiztonságot határozottan előnyben kell részesíteni a szurkolók által kezdeményezett szurkolói azonosíthatóság teljes felszámolása elleni törekvésekkel szemben.

A törvénymódosítás az előzőekkel összhangban arra irányul, hogy a szabályozás eszközeivel segítse a nézőtéri biztonság fenntartását, miközben legyen figyelemmel a szurkolók által tett indokolt és méltányolható javaslatokra is. Az előterjesztést azért is tartjuk fontosnak és aktuálisnak, mert az összes érintett fél azt szeretné, ha a jövő tavaszi szezon már a megváltozott rendezésű feltételek mellett kezdhetné meg a klubok és a szervezetek.

A tervezet az elmondottakon túl tartalmaz egy 8. számú módosító paragrafust is, amellyel kapcsolatban a bizottsági ülés során több kérdés merült fel. A kormány nevében szeretném leszögezni, hogy a módosítás mögött nem áll semmilyen, az ellenzék által sejtett hátsó szándék, ugyanis a sporttörvény 79. §-a felhatalmazó rendelkezések sorozatát tartalmazza a kormány részére. Ezeknek a felhatalmazásoknak a körét szükséges bővíteni a bn) ponttal. Ennek megfelelően a kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendelkezletben állapítsa meg az állami sportcélú támogatás felhasználásának és elosztásának a részletes szabályait. Erre a kiegészítésre az államháztartási törvény

módosítása miatt kerül sor, hiszen egy joghézag alakult ki ezzel, amelyet sportjogi szempontból rendeznünk kellett.

A felhasználás és az eddigi elosztás EMMI-rendeleti szinten történt, tehát kormányzati szintre fogjuk emelni, ha a javaslat támogatásra kerül, így sokkal gyorsabban, és az olimpia évében a kvalifikációt és felkészítést közvetlen módon fogja tudni segíteni, hogy a támogatás a címzettek részére minél hamarabb eljuthasson.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány támogatja a módosítás célját és irányát, mert figyelemmel van a szurkolói csoportok javaslataira, amelyek közül kiemelkedő, hogy a módosítás eredményeként a szurkolói kártya kiváltása nem kötelező, s közben a szervezői és különösen a rendezői kötelezettségeket még egyértelműbben definiálja. Azok megsértése esetén elsősorban a rendezők jogszerű teljesítésének alapvető követelményeire figyelemmel a rendőrség térítés ellenében kötelező közreműködésének további esetkörét állítja fel, valamint szankciókat helyez kilátásba fegyelmi eljárás keretében.

Támogatjuk a törvénymódosítást, mert annak célja a biztonsági kockázat alapján meghatározott mérkőzések szintjeinek javítása, annak egyértelművé tétele, hogy a klubkártya kiváltásáról a mérkőzést szervező sportszervezet saját hatáskörében dönt, és annak kiváltása a törvény alapján automatikusan nem kötelező. Továbbá a beléptetési rendszerre vonatkozó rendelkezések alkalmazásával várhatóan ismételt vonzóbbá tehető a sportrendezvények látogatása, mint a szabadidő eltöltésének reális és vonzó alternatívája. Fontos ez azért is, mert a mérkőzések megtekintéséhez a kulturált feltételek egyre szélesebb körben adóttak, és reméljük, hogy a jelen törvénymódosítással a sportrendezvények biztonságosabbá válnak, növelve a kulturált szurkolást és a mérkőzések látogatottságát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! 2014 júniusában frissen megválasztott győri országgyűlési képviselőként és sportbarátként az akkori sporttörvény-módosításhoz is kormányparti vezérszónokként szóltam hozzá. Természetesen az elmúlt másfél évben sem változott a sport iránti elkötelezettségem.

Magyarországon a labdarúgást kultúránk szerkesztésének kell tekinteni. Úgy gondolom, hogy a foci egyfajta nemzeti ügyünk. A legendás Puskás Öcsi-féle Aranycsapatától kezdve a kettős rangadóig mind-mind nemzettudatunk része, közös emlékeze-

tünk, amelyet egyrészt ápolnunk kell, másrészt gondoskodnunk kell a jövőjéről is. Szerencsére nemcsak a régmúlt, hanem a jelen is szolgált örömet a hazai futballéletnek. A magyar-norvég párharc megnyerésével újra felkerültünk Európa futballtérképére.

Örömmel okot azonban nemcsak a pályán látottak, hanem a lelátókon történtek is adnak. A Groupama Arénában a szurkolók sportszerűen, a XXI. századi fair play szellemében, a fair play követelményeinek megfelelően a mérkőzés elejétől a végéig szinte a csapat tizenkettedik tagjaként buzdították a válogatottat. Mindez azt is jól mutatja számunkra, hogy az egyre több korszerű és modern stadion elsősorban nem a futballistákért, hanem a nézőkért van. Éppen ezért nagyon előremutatónak találtam a Honvédelmi bizottságnak azt a kezdeményezését, amely szakmai konzultációt hirdetett „Egyes biztonsági kockázatokkal összefüggő szabályozások áttekintése az első osztályú labdarúgó-bajnokság mérkőzéseinek szervezése kapcsán” címmel.

(15.10)

Kiemelten fontos, hogy ezen a megbeszélésen nemcsak a Magyar Labdarúgó Szövetség és a kormányzat illetékesei, hanem a szurkolói csoportok is képviseltették magukat. Az NB I-es csapatok szurkolóinak képviselői részletesen elmondták, milyen kifogásaik vannak a jelenlegi biztonsági intézkedésekkel, milyen anomáliák tartják távol a szurkolókat a futballmérkőzésektől. Tudomásom szerint a bizottsági üléseken egyértelmű megállapodás született arról, hogy a jövőben megrendezendő sportesemények családbarát, szurkolóbarát események lesznek. Mint említettem, a szurkolók azok, akikért a futballmérkőzéseket játsszák, akik miatt a stadionok épülnek, és ők azok, akik ma már elsősorban szorakozni jönnek azért, hogy jól érezzék magukat. Éppen ezért szükségesnek tartom, hogy a jövőben a sportrendezvények is szolgáltatásnak minősüljenek.

Fontosnak tartom továbbá, hogy részben a magyar válogatott sikerén felbuzdulva érezzük el, hogy egyre többen járjanak ki a magyar bajnokság I. osztályú mérkőzéseire is. Természetesen a jogalkotó szerepe ebben a kérdésben, mint sok más egyében is, mindenek felett álló. A felelősség és a reménybeli siker is az egyesületeké, a focicsapatoké. Nekünk azonban kötelességünk törvényhozóként, hogy a pozitív folyamatot ne gátoljuk, hanem lehetőség szerint előremozdítsuk. Ennek érdekében minél tágabb teret kell adnunk a sportszervezőknek, hogy megtölthessék a stadionokat, és maguk dönthessék el, hogy ezt milyen módszerrel teszik meg. Példaként említtem, hogy a jövőben, aki akarja, előírhatja a szurkolók kártyahasználatát, vagy csak ösztönözze szimpatizánsait különböző kedvezményekkel annak használatára, esetleg teljesen eltörölje azt.

Továbbra sem szabad elfeledkeznünk azonban a biztonságról. Az egyszerűsítések, az észszerűsítések meggyőződésem szerint helyénvalóak. Úgynevezett

normál kategóriájú meccsen a szurkolók életének megkönnyítése lehet a fő cél, de kiemelt biztonsági kockázat esetén a rendőrségre is komoly feladat hárul. A velük való együttműködést a jövőben pedig a sportszervezők részéről csak szakképzett szakemberekre lehet bízni. Egy sportklub pontosan ismeri, hogy kik azok a bajkeverők, akik megzavarhatják mások szórakozását, ezért az ő kiszűrésük elsősorban a szervezők felelőssége és feladata kell hogy legyen.

Szurkolóbarát rendelkezésnek tartom, hogy a szurkolók kötelező utaztatása eltörlése kerül, figyelemmel arra is, hogy a rendelkezés gyakorlati alkalmazása betarthatatlannak bizonyult. Öröndetes lenne, ha a kluboknak viszont szervezni kellene a szimpatizánsaik utazását egy-egy vidéki meccsre a nagy érdeklődésre való tekintettel. Szintén ennek a kettős kategóriának köszönhetően a törvény akként rendelkezik, hogy csak a kiemelt kockázatú mérkőzéseken kell a névre szóló jegyértékesítést alkalmazni. Ezért a normál meccseken könnyebb lehet a bejutás.

Bízom benne, hogy az ilyen típusú jegyértékesítésből már a közeljövőben egyre több fog megvalósulni. Mint ahogy abban is bízom, hogy újra divat lesz magyar bajnoki labdarúgó-mérkőzésekre járni, ahol a családok, barátok közösen és kulturáltan szurkolhatnak, szoríthatnak kedvenc csapatuknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez kérem a támogatásukat. Köszönöm szépen, hogy megtiszteltek figyelmükkel. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát eljött ez a nap is, amikor egy sok-sok éve elkövetett hibát legalább részben megpróbálnak korrigálni. Nagyon sokat beszéltünk ezekről a kérdésekről, és az elmúlt ciklusban is rengeteg olyan jogszabályt módosított az Országgyűlés, amely kifejezetten a sporttal kapcsolatos. Látszik, hogy a sport a politikájuk homlokterében áll. Azonban a kifejezetten a sportrendészeti kérdésekkel foglalkozó előterjesztés kapcsán mindig is elmondtam, minden egyes vitában, ez visszakövethető, hogy 2009 ősze óta igazán nagy rendbontás a stadionokon belül nem történt, nem volt ilyen. Nyilván társadalmi jelenségekre kell reagálnia a jogszabály-módosításoknak, nekem meggyőződésem, nem volt már akkor olyan jelenség, amire reagálni kellett volna. Hiszen 2009 őszén az akkori baloldali kormány, az MSZP vezette kormány elfogadott már egy módosítást, ami egyébként nyugalmat hozott. Erre az a bizonyíték, hogy azóta komolyabb rendbontás nem történt.

Önök mégis mentek előre ebben az ügyben, mégis egyre komolyabban szigorították a meccsre járás feltételeit. Lehet, ezáltal az volt a céljuk, hogy megnehezítsék néhány rendbontó dolgát, de végső soron olyan, a való élettől elrugaszkodott jogszabályhalmazt alkottak, amelynek eredménye az lett, hogy öt év alatt szépen lassan csökkent a szurkolók létszáma a labdarúgó-mérkőzéseken. Ma már a nevetséges szintet üti egyébként a mérkőzések látogatása, hiszen több olyan NB I-es labdarúgó-mérkőzés volt, ahol néhány százan voltak az elmúlt időszakban. Ez tehát ennek a politikának az eredménye, ez az előterjesztés pedig ennek a részleges korrekciójára tett kísérlet.

Ez egy központi közéleti kérdés ma Magyarországon szerintem, ugyanis nagyon sok labdarúgó-szurkoló van, aki egyébként adott esetben örül annak, hogy tízmilliárdok kerülnek elköltésre stadionokra. Valószínűleg még több ember van, akit ez irritál, különösen az például, hogy a miniszterelnök szülőfalujában, a kertje végében épül egy sok milliárdba kerülő stadion, most éppen mellé - Korózs Lajos szavaival - a nemzet kazánháza is felépül. Tehát mindenképpen irritáló jelenség ez sokaknak. Úgyhogy szerintem valóban az lenne a dolga itt a jogalkotónak, mindannyiunknak, hogy olyan jogszabályokat alkossunk, hogy ha már ezek a stadionok felépülnek és megvannak, akkor meg kell töltsék ezeket a létesítményeket nézők. Mert azt gondolom, hogy vannak olyan stadionok, amelyek felépítése szükséges és kívánatos, meglehet, nem ezekkel kezdtek, mert például Diósgyőrben fontos volna egy valódi szurkolótáborral rendelkező stadion felépítése, most már tényleg el kéne ezt kezdeni, de hát nagyon sok helyen meg nyilván nincs szükség ezekre a beruházásokra, és jelentősen túlárzottak. Olyan jogszabályok kellenek, amelyek nem akadályozzák az ő odajutásukat.

Maga Csányi Sándor, az MLSZ elnöke is elismerte egyébként, hogy hiba volt a szurkolói kártya kötelező bevezetése. Azokat pedig nyilván hiányolom ebből a vitából, akik nagyon érveltek e rendszer kialakítása mellett 2010 után. Sajnálom, hogy nincs itt Bánki Erik, sajnálom egyébként, hogy nincs itt Kubatov Gábor, aki ugye, az FTC elnöke is egyben, és hát annak bizonyára megvan a maga oka, hogy az előterjesztő képviselőjében miért nincs itt Kósa Lajos. Valamennyi előrelépést ez az előterjesztés jelent, remélem, hogy nem a kudarc elismerése az a részéről, hogy nincs itt.

Merthogy egyébként vannak előrelépések. Igen, a minősítés rendje változik, ez egy támogatható, egyszerűbb, talán szakmaibb történet tud lenni, életsejűbb történet mindenképpen. Számtalan olyan eset volt, amikor olyan mérkőzés volt, ahol baráti szurkolótáborok vettek részt, ahol a szurkolók alapvetően jóban vannak egymással, és ilyeneket minősítettek kiemelt kockázatúnak, teljesen feleslegesen. Illetve voltak arra is példák, hogy néhány vendég-

szurkolóra sokszoros számú rendőr jutott. Ezek nyilván teljesen feleslegesek.

Fontos előrelépésnek tartom akár azt, hogy a kiemelt biztonsági kockázatú sportrendezvény esetében a rendőrség a sportrendezvény létesítményen belüli biztosítását közfeladatként végzi. Ez fel is merült egyébként azon a két eseményen, amikor a szurkolók képviselőivel volt egyeztetés a rendészeti bizottságban, hogy ez egy garancia is lehet. Hiszen sokszor felmerült, hogy kétes háttérű biztonsági emberek is biztosítást végeznek egy-egy ilyen mérkőzésen. Azt gondolom, ez különösen a kiélezett meccseket, a kiemelteteket mindenképpen kezeli. Egyébként a normál biztonsági kockázatúakban is van előremutató módosítás ebben a tekintetben.

Az utazás anomáliáit kiszűri zömmel a javaslat, bár mivel itt a „megszervezheti a vendégjátékra utazó szurkolók szervezett utazását” kitétel szerepel, ezért nyilván nem kezeli azokat a helyzeteket, amikor adott esetben a klubvezetés vagy egy szurkolótábor nem, mondjuk úgy, megfelelő viszonyban van, vagy nem kielégítő a viszonyuk. De reméljük, ez egyébként nem nagyon jellemző, tehát összességében ez is előrelépést jelent.

A rendezők képzéséről ez a három sor van, ez sem volt eddig, tehát azt gondolom, ez is egy fontos dolog. Számtalanszor elhangzott, hogy olyan rendezők is lehettek, akik adott esetben, mondjuk, még erkölcsi bizonyítvánnyal sem rendelkeznek. Akár bele is lehetett volna írni a jogszabályba ezeket a kérdéseket. Mindenesetre látszik, hogy itt is van előrelépés.

(15.20)

Nem nyújt megoldást azonban a javaslat arra, hogy vannak olyan klubok, egy nagyobb klub van konkrétan, a Ferencváros, amelynek a vezetése változatlanul ragaszkodik nemcsak a kötelező szurkolói kártyához, hanem egyébként ahhoz is, hogy a vendégjátékra utazó szurkolóik ott is kötelezően futballszurkolói kártyával tudjanak bejutni, illetve egy teljesen érthetetlen magyar újítás, ez a vénaszkenner borzolja a kedélyeket ebben a tekintetben. Szerintem ez a javaslat nem elég bátor ebben a dologban, és ahogy elhangzott a vitában is, de nyilván képviselőtársaim még fognak erre utalni, szurkoló és szurkoló között különbséget tesz ez a javaslat, ez nem helyes így feltétlen.

Itt van a rész, amelyik arról szól, hogy a beléptetőrendszert hogyan, milyen mérkőzéseken kell használni. Szóba hozták kormánypárti képviselőtársaim, hogy normál kockázatú esemény esetében nem kell ezeket megfelelően használni, vagy a névre szóló jegyértékesítés nem feltétel, azonban van itt egy második része ennek a bizonyos mondatnak, hogy a labdarúgás sportág tekintetében a kiemelt biztonsági kockázatú sportrendezvény esetében a beléptetőrendszer alkalmazása kötelező. Tehát a kiemelt mér-

közéseken változatlanul előírják ezt a történetet. Azt hiszem, hogy itt meg kéne állnunk egy pillanatra. Szerintem így ez a dolog nem fog megoldódni.

Két dolgot kell egyszerre biztosítani szerintem az Országgyűlésnek a törvény elfogadásával. Egyrészt azt, hogy azok, akik hozzászórtak a jelenlegi rendszerhez, családi szektorokban vagy más, olyan környezetben vannak, más részeiben a stadionoknak, ahol nagyobb a nyugalom, más a környezet, megszokták a regisztrációt, ott álljon rendelkezésre ez a lehetőség. A másik pedig az, vegyük tudomásul, hogy a magyar ultratársadalom egyébként, amelyik 25 éven keresztül szolgálta az elmúlt 25-30 évben a magyar futball ügyét, kitarított olyankor is a magyar futball mellett, amikor egyébként - hadd ne mondjak durvább jelzőket, de mondjuk - nagyon rossz teljesítményt nyújtottak a csapataink.

Mindig elmondtuk, hogy a szurkolók nemzetközi színvonalon vannak sokszor, bár nyilván voltak negatív jelenségek is, de összességében a nemzetközi színvonal elmondható, a futballunkról kevésbé volt ez elmondható az elmúlt 30 évben. Ezért biztosítani kell az ultráknak is azt a lehetőséget, hogy az általuk elmondottak érvényesülhessenek legalább azokban a szektorokban, ott, ahol ők hagyományosan szurkolnak. Ezért én ezt a mondatot kiegészíteném egy másik félmondattal, én erre adok be majd egy módosító indítványt, és azt kérném a kormánytól meg a kormánypárti képviselőktől, hogy támogassák ezt. Így hangozna a mondat kiegészítve: a labdarúgás sportág tekintetében a kiemelt biztonsági kockázatú sportrendezvény esetében a beléptetőrendszer alkalmazása kötelező, azzal, hogy a sportrendezvény szervezője egyes szektorokban, de összességében legfeljebb a stadion férőhelyeinek 30 százalékára erejéig a résztvevők egyedi azonosításától eltekinthet.

Azt gondolom, hogy rövidre kéne zárni ezt a konfliktust. Tehát jöhetünk újabb és újabb módosításokkal, a magyar labdarúgás az ultrák, a szurkolók nélkül nem lesz olyan, amilyennek mi szeretnénk látni, labdarúgást szerető emberek. Ha nem lesz olyan, akkor ez azokat az embereket is irritálni fogja, akik nem szeretik adott esetben a labdarúgást és irritálja őket, hogy tízmilliárdokat költ el erre az ország. Tehát amellet, hogy megmaradhatna ezzel a javaslattal a regisztráció a stadionok egy jelentős részében, tehát a szektorok nagy részében, amellet az ultrák számára biztosíthatna a klub döntése alapján lehetőséget arra, hogy ilyen egyedi azonosítástól eltekinthessenek.

Nyilván, persze, ha olyan rendbontások lennének egy-egy ilyen szektorban, műszakilag rendelkezésre állnak itt is a beléptetőkapuk, újra egyedi azonosítást lehet kötelezővé tenni. Ezáltal a felelősség nyilván a kluboké, közvetve pedig maguké azoké a szurkolóké, akik ezekben a szektorokban kívánnak szurkolni. Ez egy új megoldás lenne, én ezt be fogom nyújtani, kérem, kezeljék ezt rugalmasan, minden tekintetben a megoldást szolgálják, én úgy gondolom. S ami a lényeges, csak az egyedi azonosítást venné ki

a rendszerből, tehát a forgókapuk, minden egyéb, motozás és olyan dolog, ami, azt gondolom, a biztonságot szolgálja, azok megmaradnának.

A szurkolói kártya kérdésére már utaltam, ezt a hibát egyébként az MLSZ is elismerte, megjegyzem, hogy a jelenlegi jogszabályi háttér alapján sem kellett volna feltétlenül kötelezővé tenniük.

Még néhány gondolat itt a végére, hiszen van a 8. § valóban, amelyre államtitkár asszony itt utalt, hogy ezt a felhatalmazást a kormány rendeletalkotása kapja meg, mármint hogy az állami sportcélú támogatás felhasználásának és elosztásának részletes szabályaira ez történjen meg. Szóba került ez a bizottsági ülésen is, nem kaptunk rá egyébként egyértelmű válaszokat most sem, pláne nem abban a tekintetben, hogy a sporttörvény az ilyen irányú felhasználáselosztás szabályai kapcsán a Magyar Olimpiai Bizottságnak rendkívül tág jogköröket adott, kötelezettségeket is, szakmai programokat és költségvetéseket határidőre meghatározott módon kell a szakszövetségeknek a MOB-nak benyújtania. Most akkor vagy az nem működik megfelelően, tehát nem a sporttörvénynek megfelelően működik a mai magyar sportfinanszírozás, vagy erre nincsen szükség, de egyébként semmiképpen nincsen szükség erre a kitételre ezen a jogszabályon belül, tehát mindenképpen ez a 8. § valahogy testidegen ebben a jogszabályban.

Annyit mondanék önöknek zárásképpen, hogy rengeteget beszéltünk már erről, nagyon sokat toldoztuk-foltoztuk ezeket a jogszabályokat, ugyanott tartunk, ahol öt éve. Ugyanúgy elmondtuk azokat az aggályokat, amiket előre lehetett látni azoknak, akik egy kicsit is ismerik a magyar szurkolói társadalmat, és akik kicsit is ebben a történetben a meccseken valamelyest szocializálódtak. Jó ezeket a hangokat meghallani, én azt gondolom, hogy a szurkolói iroda képviselői példaértékű módon, intelligensen és konkrétan elmondták, hogy milyen módosításokat szeretnének. Nyilván az én javaslatom egy hibrid javaslat ebben a dologban, mert azt látom, hogy önök bizonyos dolgokból nem fognak engedni, és egyébként a szurkolók is teljesen jogosan a saját érdekképviseletük által próbálják képviselni a saját maguk elképzeléseit.

Ha valamilyen hasonló, hibrid megoldás tud történni, akkor az a magyar labdarúgás, a magyar sport érdekeit szolgálja szerintem. Ezt vagy meg tudják önök hozni, vagy alapvetően nem fog változni a helyzet. Az a szomorú diagnózisom van, hogy attól, hogy éppen a névre szóló jegyértékesítés egy normál kockázatú mérkőzésen, bár megjegyzem, egy csomó normál kockázatú mérkőzésre már csak néhány százan vannak az NB I-ben, tehát attól, hogy ezt önök el fogják fogadni, attól ez a helyzet még nem fog megoldódni. Legyenek bátrak, ezt javaslom önöknek. Köszönöm szépen. *(Gógös Zoltán tapsolva: Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő

úrnak, a Fidesz-KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának a gondolatait szeretném megfogalmazni a T/7832. számú törvénymódosítás kapcsán. Ahogy elhangzott, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság július 4-én és szeptember 30-án is részletesen tárgyalta. A konzultációkon jelen voltak az EMMI sportért felelős államtitkársága képviselői, az MLSZ képviselői, a szurkolók képviselői. Többkörös egyeztetésben az NB I-es szurkolói csoportok vezetői részletesen elmondták, milyen kifogásaik vannak a jelenlegi mérkőzések biztonsági intézkedéseivel, azt, hogy szerintük milyen intézkedések tartják távol a szurkolókat a futballmérkőzésektől. A bizottsági üléseken egyértelmű megállapodás született arról, hogy a jövőben megrendezésre kerülő sporteseményeknek az eddigiekhez képest inkább szurkolóbarát eseményekké kell lenniük. Ezt követően szintén több ízben történt szakmai egyeztetés, amelyek során a szakmai szempontok mellett szurkolói csoportok javaslatait is figyelembe vette a bizottság. A többkörös egyeztetéseknek az volt a célja és szerepe, hogy az egyeztetett javaslatot tudjuk a parlament elé benyújtani a kiemelt sportesemények biztonságát szabályozó törvényekhez.

Megjegyzem, a jogi helyzet is bonyolult volt a kérdés kapcsán, mert vannak törvények, amiket tudunk módosítani saját hatáskörben, azonban nemcsak törvények, hanem kormányrendelet, miniszteri rendeletek is szabályozzák az érintett kérdéseket, amelyek módosítása szintén összefügg a törvényekkel. Ezt azért is meg kell oldani, hogy a szükséges módosításokat a rendszert egyben kezelve lehessen megtenni. A szándékunk mindenképpen az volt, hogy a konzultációt követően a résztvevőkkel valamilyen közös bizottsági álláspontra jussunk, amelyet követően kerülhetett sor a kormány képviselőivel annak tisztázására, hogy milyen jogi eszközöket vehetünk igénybe annak érdekében, hogy az általunk eszközölni kívánt változtatásokat végigvigyük. A konzultáció eredményeként konszenzus született abban, hogy felül kell vizsgálni a hatályos jogi szabályozást és a vonatkozó alacsonyabb szintű, normatív tartalmú szabályozókat egyaránt.

(15.30)

Majd a szurkolók által benyújtott írásbeli javaslatokra is figyelemmel, javaslatot kell tenni a hatályos szabályok módosítására. Az indítvány kidolgozása során a szurkolók által benyújtott írásbeli javaslatokat figyelembe vettük. A törvény normaszövegének kidolgozója az Emberi Erőforrások Minisztériuma sportért felelős államtitkárságának sportszakmai főosztálya volt.

A törvénymódosítás nem helyettesítheti azokat a vezetésszervezeti, kereskedelmi lépéseket, amelyeket

a sportesemények tulajdonosainak, szervezőinek, rendezőinek meg kell tenniük azért, hogy a hivatásos csapatsportokban a nézőszámok emelkedjenek, az államtól független üzleti bevételek pedig növekedjenek. A jelen törvénymódosítás célja az - az elmondottakkal összhangban -, hogy a szabályozás eszközeivel elősegítse ezeket a törekvéseket.

Célja a törvénymódosítás keretei között a kiemelt csapatsportágak sportrendészeti szempontból minősítő bizottság által minősített mérkőzések minősítési szintjének racionalizálása, továbbá annak egyértelművé tétele, hogy a klubkártya kiváltásáról a mérkőzést szervező sportszervezet saját hatáskörben dönt - annak kiváltása a törvény alapján automatikusan nem kötelező -, valamint a beléptetési rendszerre vonatkozó rendelkezések egyszerűsítése.

Meggyőződésem, hogy a törvénymódosítással eszközölt változások olyan célokat szolgálnak, amelyek könnyebbé tehetik az NB I-es mérkőzések látogatását a nézők számára.

Néhányat a támogatandónak tartott célok közül fontosnak tartok külön is megemlíteni. A törvénymódosítás értelmében a sportrendezvények szolgáltatásnak, rendezvényeknek minősülhetnek. A szurkolói kártya eltörlése a futballklubok döntése a jövőben, hogy alkalmazzák-e a szurkolói kártyát vagy esetleg nem alkalmazzák, ha alkalmazzák, milyen kedvezményeket is biztosítanak használójának. Nem lesz szurkolói utaztatás a jövőben. Legyenek UEFA-kompatibilisek a futballmérkőzések. Nem lesz a jövőben névre szóló jegyértékesítés a normál kategóriájú mérkőzéseknél, mert visszatartja a szurkolókat a futballmérkőzésekről, a futballmérkőzésre járástól. Csak kiemelt kockázatú mérkőzéseken kell névre szóló jegyértékesítést alkalmazni. Normál esetben a futballklubok döntik el, hogy szeretnének-e névre szóló jegyértékesítést.

A rendezők személyére vonatkozó szabályok szerint a rendezők csak vagyoni képesítéssel rendelkező biztonsági őrök lehetnek, ezt ellenőrzik, így elkerülve az eddigi problémákat. A felelősség a futballklub biztonsági szolgálatáé.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Honvédelmi és Rendészeti Bizottság javaslatában olyan módosítások szerepelnek, amelyek azzal, hogy megkönnyítik a szurkolók számára a mérkőzésre járást, egyben növelhetik a meccsek nézettségét, támogatják a sport ügyét, a sportszerűséget, a sportszerű szurkolást, a rendet, a sportlétesítmények és környezete, valamint a szurkolók biztonságát.

A sport a kultúra része, közösségi esemény, a közösséget formálja is, és erősíti a pozitív életszemléletet. A sportteljesítményeknek nevelő hatásuk van, a megfelelő körülmények pedig a sportlétesítményre is hatnak.

Engedjék meg, hogy itt Simicskó miniszter urat idézzem, aki a sportért felelős államtitkár volt, a közelmúltban mondta ezt a mondatot: „A sport kulcs a társadalom kapujához. Ezért fontos, hogy a sportrendezvények látogatása könnyű legyen, s egyben

biztonságos. Hogy vonzóak legyenek a sportrendezvények, vagyis biztosítottak legyenek a szurkolóbarát és családbarát körülmények, hogy a sport minőségi szórakozás is lehessen, és a leghatékonyabb és legpozitívabb természete szerint fejthesse ki hatását a sporttársadalomban, a sport iránt érdeklődők körében és a társadalom egészében egyaránt.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek figyelembevételével a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatandónak tartja a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság által benyújtott T/7832. számú törvénymódosítást, és erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem így készültem, és valószínűleg nem is fogok beleférni majd az időmbe, úgyhogy elnök úr, ha megengedi, akkor majd még egyszer kérem a türelmüket a felszólalásra.

Az eddig elhangzottaknál szeretném megköszönni Varga Lászlónak a felszólalását, mert legalább az ő szakmai felszólalása alatt az ember egy kicsit le tudott nyugodni azok után a felszólalások után, amiket a kormány részéről hallottunk, és tényleg előre elnézést szeretnék önkéntől kérni, minden tisztelemmel az önéké, tehát ezek nem személyes kritikák, amiket megfogalmazok önökkel szemben, hanem csupán azokról a mondatokról és azokról a szavakról van szó, amiket önök itt megfogalmaztak. Mindenkiel szemben megvan a tisztelem, még Simon Róberttel szemben is, aki vezérszónok volt már ennek a törvénynek a megalkotásánál is, meg most is vezérszónok volt, aztán most is felolvasta a mondandóját, és elment innen. Tehát pontosan nem érdekli, hogy mi történik a továbbiakban ezzel az egészszel.

Tehát volt itt minden a kormányoldalról, hallhattuk ezeket a lözungokat és demagógiát, ennyit már rég hallottam. Volt itt szurkolóbarát, családbarát, emeljük a nézőszámot, volt itt Puskás Öcsi, doping elleni harc, magyar-norvég, öröm, boldogság, jó döntések sorozata; éppen csak az nem hangzott még el, vártam egyébként, hogy esetleg megemlíti majd valaki a keményen szurkoló kisembereket *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*, mert maguknak ez is egy állandó szófordulatuk mindig. Ez nem hangzott el, úgyhogy engedjék meg, hogy először reagáljak arra, amit önök itt elmondtak.

Először is, Firtl Mátyással egy dologban egyetértek, és itt jön az érdekesség, hogy a többiek pedig pont ellentétes dolgokat állítottak. Firtl Mátyás azt mondta, hogy a jelenlegi törvények, a jelenlegi szabályok nem voltak nézőbarátok, és egyetérttek ezzel. Valóban, ezért van ekkora nézőszámcsökkenés. De ki

is alkotta ezeket a törvényeket? Ki is hozta ezeket a szabályokat és rendelkezéseket? Önök. És akkor elmondja Simon Róbert, aki akkor is vezérszónok volt, amikor ugyanezekre a dolgokra, amelyek most nem nézőbarátok, azt mondták, hogy ezek nézőbarátok, ez aztán azt szolgálja, hogy minél több néző legyen a lelátókon, elmondja a dolgokat. És akkor itt Firtl Máttyás elmondta azt, hogy mik azok a pozitívumok, amik vannak.

Valóban vannak pozitívumok is ebben a törvényben, de azért említjük már meg, hogy ezeknél az egyeztetéseknél, amelyek elhangzottak a szurkolók részéről, a fontos kérdésekből szinte semmi nem került bele. Hiszen valóban elhangzott, hogy a rendezőgárdák nem megfelelően működnek. Önök hozányúltak ehhez, de pont a legfontosabb részt nem tették bele. Pedig elvárható lenne szerintem, hogy ha nézőbarát meg családbarát szurkolásról meg nézők kiszolgálásáról beszélünk, hogy legyen már ennek a rendezőnek erkölcsi bizonyítványa. Ez volt a szurkolók egyik fő kérése. Benne van a törvényben? Nincs benne. Mert pontosan az a legnagyobb probléma, hogy sokszor bűnözők azok, akik megpróbálják betartatni a rendet, egyébként a normális állampolgárokkal szemben. És nincs benne, mert ezeket nem rakták bele.

És igen, nagy kérdés, hogy hol van Kósa Lajos vagy Kubatov Gábor. Nagyon jó lenne, ha egy ilyen vitában itt lennének. Hiszen azt is elmondtam a bizottsági ülésen, hogy azért, hogy ez a törvény itt lehet, az valóban - és köszönet jár érte - Kósa Lajosnak köszönhető. Ha Kósa Lajos nem állt volna bele ebbe a törvénybe, akkor a mai napig nem lenne a Ház előtt. És nagyon sajnálom egyébként, hiszen az egyeztetéseken nem így indult, arról volt szó, hogy talán esetleg Kósa Lajos végig tudja vinni ezt az egészet, nagyon sajnálom, hogy a Kósa Lajos-Kubatov Gábor párharcban Kósa Lajos maradt alul. Ezért ilyen most jelen pillanatban ez a törvény.

De menjünk tovább! Államtitkár asszony, nem tudom, hogy került ide a doppingügy, jelen pillanatban ebben nincs benne; én nagyon örülök neki, hogy ez a harc ilyen jól sikerült, csak ennek a jelenlegi törvénymódosítás tárgyalásához nem nagyon volt semmi köze. Viszont azt megkérdezem államtitkár asszonytól, hogy van-e szurkolói kártyája. *(Dr. Sávolt-Szabó Tünde: Van.)* Van? És volt is már bent mérkőzésen? *(Dr. Sávolt-Szabó Tünde: Igen, voltam.)* Tehát úgy, hogy nem a VIP-ben, hanem rendszeren beléptetésnél? *(Dr. Sávolt-Szabó Tünde: Igen, rendszeren.)* Szuper! Akkor ennek kimondottan örülök, mert akkor tapasztalhatta azokat az állapotokat, amelyek adott esetben ilyen állapotok voltak. *(Dr. Sávolt-Szabó Tünde: Tapasztaltam.)* Nem tudom, hogy kiemelt mérkőzésen volt-e, mert akkor azért elég sok időt elvett az idejéből az, hogy mondjuk, ha elkezdődik egy mérkőzés, akkor 3-4 órával előtte ki kell mennie, mert ezt előírják önnek, vagy ha éppen egy Fradi-Újpest mérkőzésre ment volna, akkor lehet, hogy az egész napja azzal telt volna, hogy utaz-

gasson csak Újpestre. *(Közbeszólás a Fidesz sorából.)* Így van, képviselőtársam, egy délután elkezdődött mérkőzésnél, mondjuk, délelőtt 11-kor ki kell menni a Fradi-pályához, hogy a rendőrök átkísérjék gyalog, mondjuk, Újpest-Városközponttól a szurkolókat, és hiába van jegye vagy bármije, másként nem mehet be. Ezek érdekes dolgok.

(15.40)

A másik, hogy a biztonságot úgy lehetne egyébként a legjobban növelni meg emelni, ha már biztonságról beszélünk, ha egyáltalán nem lennének nézők a lelátón, hiszen az lenne a maximális biztonság. El lehetne ide is érni, és akkor nem lenne probléma az se, ha éppen azt a vezetőt, aki éppen, mondjuk, önökhöz közel áll, vagy mondjuk, azt a Magyar Labdarúgó Szövetséget, amely szintén önökhöz elég közel áll, vagy a kormányt akkor nem szidhatná senki, hiszen ha nincsenek a lelátón emberek, akkor senki nem szidhat semmit.

Aztán államtitkár asszony hivatkozott az UEFA-ra. Nekem mindig gondjaim vannak, amikor olyan szervezetekre hivatkozunk - ha jól tudom, az UEFA-nak most éppen nincs is vezetője -, amely szervezetek sokkal nagyobb bűncselekményeket hajtanak végre, mint az így kriminalizált szurkolók. Olyan szervezetek határoznak meg dolgokat, amelyeket, szinte azt mondom, hogy az ő erkölcsi normájukkal és az ő erkölcsi alapjukkal meg sem határozhatnának. Ez a korrupciógyanús, korrupciós szervezet, mint az UEFA, kiskirályként működik és van az emberek nyakán. Én egyébként a lengyel példát abszolút javasolnám államtitkár asszonynak, a lengyelek, a vezetők is, tehát a sportvezetők is és a politikusok is egyszerűen teljes mértékben ellenállnak az UEFA-nak, és azt mondják, hogy majd ők meghatározzák azt, hogy a saját sportéletükben mi az, ami megfelelő, és mi az, ami nem.

A másik, és ez az utolsó államtitkár asszonnal kapcsolatosan, a sportcélú támogatások kérdése, ami benne van ebben a törvényben, és megint furcsának tartjuk, hogy miért van benne. A kérdésem arra vonatkozna, hogy eddig is egyébként... Mert érdekes módon ezt a bizottsági ülésen nem nagyon tudták az ott jelen lévők, a kormányt képviselő és jelen lévő, azt hiszem, államtitkár-helyettes, ő nem tudta, mert azt mondta, hogy azért kell ezt megváltoztatni, merthogy nincs benne a törvényben. De benne van. A törvény pontosan leírja, hogy a sportcélú támogatásokat hogy kell felhasználni.

Én arra kérném tiszteletteljesen államtitkár asszonyt, hogy ellenőrizze már le, hogy az elmúlt 3-4 évben a törvénynek megfelelően használták-e fel a sportcélú támogatásokat. Tehát például úgy lehet fölhasználni egy sportcélú támogatást, mióta az egycsatornás rendszer elindult, és amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatott, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság legyen az, amely az államtól kapott közpénzeket, amiket sportcélra kell fordítani,

szétosztja a különböző szakági sportszövetségek között.

A törvény pontosan rendelkezik arról, hogy év elején - ha jól tudom, egyébként júniusig - le kell adnia minden szakági sportszövetségnek egy tervet a források megjelölésével, hogy mennyi pénzre lenne szüksége ahhoz, hogy normálisan, megfelelően és a fejlődését abszolút biztosítva tudjon fejlődni, és ezt be kell nyújtani a Magyar Olimpiai Bizottsághoz. Tehát benyújt egy tervet az Olimpiai Bizottsághoz, az Olimpiai Bizottság elnöksége összegyűjti ezeket a szakági sportszövetségektől beérkezett munkaanyagokat, ezeket megtárgyalja, elosztja azt a pénzt, ami rendelkezésére áll, amilyen forrást kap az államtól, majd a MOB közgyűlése elé tárja, és a MOB elfogadja, és utána elkezd kiutalni ezeket a pénzeket. Ez a törvény szerint.

Most én megkérdem, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség, mondjuk, az elmúlt 3 vagy 4 évben mikor adott le ilyen tervet. Vajon a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlése tárgyalta-e ezekről és elfogadta-e ezeket? Tehát vannak törvények és előírások a sportcélú támogatások elosztására, csak éppen nem tartják be őket. Tehát most lehet változtatni rajta, meg lehet új törvényeket hozni, meg új szabályokat hozni, hogyha azokat sem fogjuk betartani. Tehát azt kérem, hogy nézze meg, hogy ez vajon így működik-e.

Simon Róbert volt az utolsó, aki nálam föl van írva, hogy ő miket mondott. Mivel ő vezérszónok volt, azokat a dolgokat, amikre azt mondta, hogy most pozitívum, például azt mondja, hogy pozitívum, hogy az utaztatás eltörlése egy szurkolóbarát rendelkezés. De hát két évvel ezelőtt pont azt mondta, hogy az utaztatás megszervezése egy szurkolóbarát rendelkezés. Most meg már nem az. Egyébként valóban nem az, csak hogy most éppen azzal támasztja alá. Tehát mennyire hihető neki az, amikor azt mondja, hogy a szurkolók azok, akikért a mérkőzéseket rendezik, ők a legfontosabbak? Egyetértek vele abszolút, csak akkor azt nem értem, hogy miért üldözték el ezeket a szurkolókat az elmúlt két évben a lelátóról, miért neheztik meg azt, hogy bejussanak a stadionba.

Tehát nekem meggyőződésem, hogy államtitkár asszonynak nem kellene szurkolói kártya, mert ránézésre elhiszem azt, hogy ön nem fog rendbontást elkövetni. Akkor miért kellene önnek beléptetőrendszeren keresztül, meg szurkolói kártyával, meg minden egyébvel bemenni a stadionba, egy olyan stadionba egyébként, ahol óriási diszkrimináció van. Tehát azt ne felejtjük el, óriási diszkrimináció van, hiszen a gazdag szurkolók és a szegény szurkolók között ez a rendszer különbséget tesz, hiszen aki a VIP-páholyba megy be, aki mondjuk, VIP-jeggyel rendelkezik, aki megvett, mondjuk, egy bokszt a Ferencváros Üllői úti stadionjában, annak nem kell se szurkolói kártya, se beléptetőrendszer, se semmi. Ők a megbízható szurkolók ezek szerint. És mi határozza meg a megbízható szurkoló minőségét? Az, hogy van pénze vagy nincs pénze. Ezzel nem értek

egyed, hiszen megbízható szurkoló nyugodtan lehetne egy szegény ember is. Miért ne lehetne? Azért, mert ő nem tudja megvenni azt a VIP-belépőt, ami olyan drága, hogy az ő fizetéséből nem telik rá? Éspedig a mai rendszerben ez van. Tehát nem egyöntetűen vonatkozik mindenkire, aki kimegy egy mérkőzésre, nem. Vannak kivételek. Akinek van pénze, arra nem vonatkoznak a szabályok, akinek nincs pénze, arra meg vonatkoznak. Hát mitől lenne megbízhatóbb egy gazdag, mint egy szegény szurkoló? Ugyanúgy szereti a labdarúgást, és ugyanúgy kimegy egy-egy mérkőzésre.

Nézzük akkor, hogy miért van előttünk a törvénymódosítás, és nagyjából csak ezt tudom majd elmondani, és utána, mint mondtam, ha megengedik, akkor majd folytatom.

Azért, mert önök belekezdtek egy nagyon komoly stadionépítési projektbe, építenek egy jó pár stadiont, modern stadionokat építenek. Ezek között a stadionberuházások között egyébként vannak észszerűtlen beruházások, gondoljunk csak Felcsútra, ahol Orbán Viktor kertje mellé kellett építeni egy stadiont, vagy gondoljunk csak arra a Makovecz által tervezett kazánra, amit most majd 3,6 milliárdért megépítenek, hogy két füves pályát tudjon fűteni. Meg gondoljunk abba, hogy a világon elsőként, egyébként ebben elsők leszünk szerintem, nem hiszem, hogy van még a világon egy olyan főváros vagy akár csak egy olyan város is, ne legyen főváros, akár csak egy város is, ahol mondjuk, 3-4 kilométeren belül három szupermodern, hiper stadion lesz. Ez Budapest egyébként, mert ha a Kerepesi úttól lemennem az Üllői útig, akkor ott három stadion lesz. Kezdődik majd a Puskással, aztán ott lesz az MTK-pálya, és megérkeznek a Ferencváros Üllői úti stadionjához. Ezek szerintem így ebben a formában észszerűtlen beruházások, óriási költségeket emésztene fel.

De attól, hogy voltak infrastrukturális beruházások, és vannak, mondjuk, 20 ezret meghaladó stadionok, ezzel arányosan nemhogy nőtt volna a nézőszám, hanem pontosan csökkent. Ez észszerűtlen. Tehát ha a kiszolgálásnál azt vesszük, hogy éppen jobb körülmények között lehet nézni a mérkőzéseket, hogy miért csökken a nézőszám, erre jöttek rá önök is, hogy történelmi alacsony a látogatottság, még úgy is egyébként, hogy a nézőszámokat kozmetikázzák elég erőteljesen. Két olyan mérkőzés is volt, amikor egy internetes honlap bebizonyította, hogy a dupláját mondják majd nem, mint amennyien kint voltak a mérkőzésen, mert megszámozták az embereket, képek alapján meg lehetett számolni. A legutóbbi Vasas-Ferencváros mérkőzésen pont ezer ember tűnt el a hivatalos nézőszámhoz képest, amennyien kint voltak. Tehát még ezek a nézőszámok is kozmetikáztak.

Tehát amikor azt mondom, hogy az összes NB I-es mérkőzést - figyeljenek, mert érdekes szám jön - két fordulóval ezelőtt 8500-an tekintették meg, 8500-an, az összes stadionban összesen 8500 ember

volt, akkor ez borzalom, akkor ez borzalom! (A szemközti padsorok felé:) Van lehetőség, meg kell nyomni a gombot; lehet, hogy új képviselőként még esetleg nem tudja, megnyomja a gombot, és akkor tud válaszolni nekem, egyébként én szívesen vitatkozom bárkivel ezekről a kérdésekről, hogyha van bármilyen véleményük arról.

Ami a probléma, az az, hogy eddig próbálták, de most már nem tudják kommunikációval eltüntetni ezt a helyzetet. Tehát próbálták eddig megmagyarázni, hogy majd ez változni fog, meg majd jönnek az új szurkolók, jönnek az új nézők, meg most már aztán majd a családok, és akkor rohamosan nőni fog, csak ezeket a fránya rossz szurkolókat tüntessük el innen a lelátóról, mert ezek az okozói és az okai mindennek. Pedig nem ők az okozói és nem ők voltak az okai, hiszen arról, hogy mik az okok, mik vezettek oda, hogy jelen pillanatban itt vagyunk, és mi lehetne a megoldás, azokat majd akkor a következő felszólalásomban megpróbálom kicsit részletesebben kifejteni. Nagyon szépen köszönöm a türelmüket, és hogy meghallgattak eddig is. (Taps a Jobbik padsorairól.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Az előttünk fekvő törvénymódosítást élesen ketté kell választanunk ahhoz, hogy kristálytisztán láthassuk azokat a pontokat, amelyek kármentésre szolgálnak, és a javaslat azon részét, amely fenn kíván tartani egy rossz rendszert, egy olyan struktúrát, ami átláthatatlanná teszi a sportfinanszírozásban megforduló pénzeket.

(15.50)

Kezdeném az elsővel: nehéz lenne felfedezni az átfogó koncepciót abban, ahogy a kormány a sportrendezvények biztonságát kezeli. A Lehet Más a Politika szerint éppen itt az ideje normalizálni a helyzetet, és ebből a szempontból előremutató lehet az, hogy az indoklás szerint az érintettekkel való konzultációt követően, vagyis legfőképpen a szurkolók által benyújtott írásbeli javaslatokra is figyelemmel kívánja a kormány korrigálni a hatályos szabályozást.

Határozottan támogatható elképzelés a módosításnak például az a része, amely kivezeti a szurkoló köteleztető utaztatására vonatkozó teljesen életszerűtlen szabályt a sporttörvényből. A kormányunk a stadionokban lévő beléptetőrendszerekhez való hozzáállása minimális túlzással sem mondható koherensnek. Nincs új a nap alatt: a Fidesz és a beléptetőkapuk története elég régóta párhuzamosan fut. Emlékezhetünk még a legelső Orbán-kormány sportminiszterére, Deutsch Tamásra, aki milliárdo-

kért rendelt meg később soha nem használt beléptetőrendszereket. Úgy tűnik, a múlt ismétli önmagát.

A 2010-ben megalakuló Fidesz-KDNP-kormány minden magasabb szintű sportlétesítményben kötelezővé tette a beléptetőrendszer kiépítését, majd miután sok-sok milliárd közpénzt ment el erre, már nem is lesz kötelező használni azokat. Ez még akkor is igaz, ha a kiemelt biztonsági kockázatának minősített mérkőzések esetén viszont a mérkőzésszervező sportszervezet köteles névre szóló beléptetést alkalmazni.

A kapkodásnak és az egyeztetés nélküli, erőből való politizálásnak csak ez lehetett a vége. Utólag kell ugyanis integrálni az érintettek szempontjait a jogalkotásban, hogy valahogyan működőképes legyen azért ez a rendszer. Erre tökéletes példa a szurkolói kártya kérdése is. Ha az Országgyűlés elfogadja a Honvédelmi és rendészeti bizottság által benyújtott módosításokat, akkor ezentúl kiváltása törvény alapján nem kötelező, arról a mérkőzésszervező sportszervezet, illetve a vendégszurkolók tekintetében a vendég sportszervezet jogosult rendelkezni. Jó drágán bevezették a kötelező szurkolói kártyát, de miután kiderült, hogy a szurkolók emiatt kevesebben mennek el a sporteseményekre, a kormány visszakozik. A baj az, hogy megint a magyar emberek fizették meg, hogy a kormány nem gondolta át a várható következményeket, márpedig számos alkalommal felhívta az ellenzék is erre a figyelmét.

Ha egy szóval kellene jellemezni a törvénymódosítás ezen szakaszait, akkor a kármentés kifejezés illik rá a leginkább, de mint ilyen, persze előremozdulás a jelenlegi áldatlan állapotokhoz képest. És ha már a benyújtó szóba került, minek köszönhető a magyar közjogban viszonylag ritka országgyűlési bizottsági törvénykezdeményezési forma. És hát valljuk be, azért elég sajátos helyzet, hogy az előterjesztő egyben a részletes vitát lefolytató bizottság lesz.

Tisztelt Ház! A javaslat nemcsak a kármentésről és a sportbiztonság racionalizálásáról szól, hanem egy sportfinanszírozási szál is fut a szövegben. Felhatalmazást kap a kormány, hogy rendeletben állapítsa meg az állami sportcélú támogatás felhasználásának és elosztásának részletes szabályait. Ennek ugyan a javaslat címéhez és a sportrendezvények biztonságához vajmi kevés köze van, viszont mindjárt kérdések sorakoznak; rögtön az első technikai jellegű. A jelenlegi miniszteri rendeleti szint miatt a sporttörvényt számos ponton módosítani kellene. Ez az előterjesztésből viszont nem tűnik megoldottnak. De ami ennél jóval fontosabb, a tartalmi probléma, az állami sporttámogatások kérdése úgy általában.

A sport állami támogatása elsősorban az úgynevezett öt látvány-csapatsport, tehát a labdarúgás, kosárlabda, kézilabda, vízilabda és a jégkorong; jelenlegi támogatási rendszere ugyanis a korrupció melegágya. Hiába szereti azt állítani a miniszterelnök, hogy a taóból a sportba áramló pénzek nem

közpénzek, a tények azt mutatják, hogy nagyon is azok, és egy sajátos állami támogatásról van szó. Négy éve vezették be az öt látvány-csapatsport új támogatási rendszerét, a vállalatok 2011 óta dönthetnek úgy, hogy a társasági adójuk egy részét nem a közös kasszába fizetik, hanem valamely látvány-csapatsportklubnak adják, vagy ugye, tudjuk, a kultúra támogatására van még lehetőség. A magyar állam lemond erről a pénzről ezáltal, vagyis ennyivel kevesebb az állami adóbevétel. Tehát azt gondoljuk, ez egyértelműen közpénz.

A problémát főleg az okozza, hogy a kormány az állami adóbevétel-csökkentő sporttámogatásokat céges magánadományként kezeli, ezért sem a vállalatoknak, sem a sportkluboknak nem kell részletesen elszámolniuk a támogatásokkal. Ez 200 milliárd olyan adóforint, amelyre nincsen rálátása az államnak, hogy milyen kézen-közön, merre vándorol. Az LMP szerint nincs biztosítva, hogy ez tisztán a sporttámogatásokra menne a legtisztább értelemben, ugyanis normális felügyeleti szabályozás híján félok, hogy ezen milliárdok nagy része a korrupció marta-lékává válik. Ezzel is kellene foglalkozni a szabályozásnak. Legfőbb ideje ugyanis, hogy a sportfinanszírozás terén is megtörténjenek azok a racionalizáló lépések, amelyeket most a sportbiztonság területén meglép a kormánytöbbség. Az utóbbi évek szomorú tapasztalata ugyanis az, hogy az egész céges sporttámogatási rendszer vezérfonala nem más, mint hogy a politikusoknak kedves sportegyesületek ellenőrizetlenül juthassanak az állami adó vagyonát csökkentő pénzekhez. Ráadásul mindezt teljesen szabályosan tehetik meg, hiszen a Fidesz kifejezetten erre szabja a törvényeket.

Nézzük meg, hogy van felépítve a rendszer! Az adótámogatásokra aspiráló sportkluboknak sportfejlesztési programot kell kidolgozniuk, amit jóvá kell hagyatnia a sportági szakszövetségnek. A sportszövetség dönti el, hogy melyik csapat kaphat állami adóbevételt csökkentő céges pénzt és mekkora összegben. Csakhogy ez a döntési folyamat teljesen zárt és átláthatatlan.

A látvány-csapatsportszövetségek vezetőinek politikai és közéleti kapcsolatai pedig egyre nyilvánvalóbbak. Ez az a teljesen elhibázott rendszer, ami a magyar tömegsport fejlesztése vagy az egészségmegőrzés helyett a rendszer legfőbb kedvezményezettjévé a bicskei járás egyik kistélepülésének alapítványát teszi. A kormánytöbbség semmit nem bíz a véletlenre, a sporttörvény idén januárban hatályba léptetett módosításával a sportszervezeteknek elegendő, idézem: „összesített adattartalom szolgáltatásával tájékoztatást adni a támogatásokról”. Ennek következtében teljesen ellehetetlenül annak kiderítése, hogy melyik cég pontosan milyen sportegyesületnek milyen összegű támogatást adott. Az LMP évek óta arra törekszik, hogy a sport állami támogatása átlátható legyen, rajtunk nem fog múlni, hogy a korrupció melegágyát biztosító feudális sportfinanszírozási rendszer korrekciója végre ugyanúgy megtörténjen,

mint ahogy most a sportbiztonsági kérdéskör racionalizálásra kerül. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Írásban jelentkezett felszólalásra Egyed Zsolt képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslattal kapcsolatban szeretném én is néhány gondolatot megosztani önökkel, ugyanis itt nagyon jól látható volt, hogy most önök egy korábbi, elhibázott és rossz döntést próbálnak valamilyen módon korrigálni azáltal, hogy ezt a módosítást idehozták az Országgyűlés elé. Viszont szeretnék néhány dolgot kiemelni ebből, amiről eddig beszéltek már itt képviselőtársaim is előttem, de fontosnak tartom.

Ugye, államtitkár asszony is említette, hogy nagyon fontosnak tartják önök is, hogy növekedjen a nézőszám. Tehát gondolom, hogy ebben egyetértünk mindannyian, hogy ez egy nagyon fontos dolog. Viszont sajnos azt kell hogy mondjam, hogy ez, amit önök idehoztak most a tisztelt Ház elé, ez még mindig kevés lesz ahhoz, hogy a nézőszám növekedjen, ugyanis hogyha valaki kívülállóként nézi azt, amit önök a sporttal - és most a sporton belül is beszéljünk a labdarúgásról -, a labdarúgással kapcsolatban csinálnak, az egy teljesen és totálisan kontra-reaktív dolog. Ugyanis mi történik? Egyrésztől kommunikálják azt, hogy kevés a nézőszám, növelni kell a nézőszámot, másrésztől, ugye, a stadionépítési programmal - és itt most megnyitnék egy zárójelet, itt Varga képviselőtársam is mondta, hogy nagyon sokan örülnek neki, hogy lesznek új stadionok, még többen talán ellenzik, az én személyes véleményem az egyébként, hogy ezeket a milliárdokat jobban el lehetett volna költeni talán az egészségügyben vagy az oktatásban, de itt be is zártam ezt a zárójelet - új stadionokat építenek gyakorlatilag olyan csapatoknak is, aminek a nézőszáma néhány száz fő.

(16.00)

Itt felvetődik azért a kérdés minden józan gondolkodású emberben, hogy hogyan kívánják önök ezzel növelni a nézőszámot, ugyanis - menjünk végig egy pillanatra! - itt az államtitkár asszony is mondta, hogy nem kell szurkolói kártya, nem kell névre szóló jegy, kivéve a kiemelt biztonsági kockázatú mérkőzéseken, amit egyébként majd maga a klub eldönt, hogy annak fogja-e nyilvánítani vagy nem. Most megnyugtatókat mindenkit, itt gyakorlatilag ki tudnék emelni három klubot, amelynek talán Magyarországon most komolyabb nézőszáma van: Diósgyőr, Ferencváros, Debrecen. Nyilván ezek a klubok nem

fogják megkockáztatni azt, hogy büntetések tömkelegét fizessék, tehát biztos, hogy azok a mérkőzések, amelyeket ezek a csapatok játszanak, mindig kiemelt kockázatúak lesznek, tehát így gyakorlatilag nem tettünk semmit az ügy érdekében.

Amit Szilágyi György kollégám elmondott, egyébként tényleg nem vállalható dolog, úgy gondolom, hogy egy mérkőzés előtt akár több órával kimenjenek az emberek, és várakozzanak, tehát ez nem életszerű, higgyék el!

Itt szeretnék még egy párhuzamot vonni ezzel az - én úgy gondolom - túlbiztosított rendszerrel szemben: az egyik kedvenc sportágam egyébként a labdarúgás, a másik kedvenc sportágam pedig, amit most idehozok ellenpéldának, a ralisport.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Képzelmek el, egy raliversenyen egy szakaszra gyakorlatilag ellenőrizetlenül, kameráktól távol lévő helyekre több ezer, akár tízezer ember is kimegy egy helyre! Abban nincs kockázat? Abban is benne van a kockázat. De én úgy gondolom, hogy a labdarúgás valamiért az önök szemében egy ilyen fekete ló ebből a szempontból, tehát én úgy gondolom, hogy egyszerűen nem érdemlik meg azok a szurkolók, akik évtizedeken keresztül kijártak a klubcsapatuk mérkőzéseire, esetleg akkor is, amikor az a csapat adott esetben a másodosztályban játszott, kitartottak mellettük évtizedekig, és ezeket az embereket, ezeket a szurkolókat büntetik azzal, amiről már én is beszéltem, és amiről Szilágyi képviselőtársam is beszélt előttünk.

Én tehát úgy gondolom, hogy az lenne itt a megfelelő, hogy újra kellene gondolni ezt az egészet, nem módosíthatni, toldozgatni-foldozgatni, hanem egyszerűen felnőtt módjára meg kellene bízni az emberekben, ugyanis én nem hiszem, hogy Magyarországon jelenleg olyan biztonsági kockázata lenne egy mérkőzésnek, ami a szurkolóknak a rendbontásából adódna, hogy indokoltak lennének ezek az intézkedések. Kérem önöket, hogy beszélgessenek el komolyan a különböző klubcsapatok szurkolóival, vezérszurkolóival, és ténylegesen hallgassák meg a véleményüket, hiszen most önök, az államtitkár asszony is és a fideszes vezérszónok is, aki elhagyta már az üléstermet, utalt rá, hogy meghallgatták őket; lehet, hogy meghallgatták őket, de én valószínűsítem, hogy amit ők megfogalmaztak észrevételekként, abból semmit nem fogadtak meg. Én tehát biztos vagyok benne, hogy itt további egyeztetésekre lenne szükség ahhoz, hogy egy szurkolóbarát, adott esetben családbarát rendezvényről, rendezvényekről beszélhessünk a labdarúgó-mérkőzések kapcsán, és higgyék el, a nézőszám attól fog növekedni, hogyha ezeket, amiket elmondtunk, megfontolják és megfogadják.

Még egy dolgot szeretnék azért kiemelni, ami nagyon fontos dolog: talán át kellene értékelni a labdarúgó-mérkőzésekre való bejutás anyagi vonza-

tait, ugyanis ha egy négy- vagy öttagú család ki szeretne menni egy labdarúgó-mérkőzést megtekinteni, az bizony igen tetemes összeg, én tehát úgy gondolom, hogy itt is meg kellene tenni a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a magyar labdarúgás tényleg a magyar családokat, a szurkolókat szolgálja, és talán - bízunk benne! - hogyha ezekhez a szükséges lépéseket mi mint döntéshozók megtesszük, akkor eljön majd az az idő, amikor a magyar labdarúgás is a régi fényében fog tündökölni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Mielőtt tovább folytatnánk munkánkat, engedjék meg, hogy az önök nevében is tisztelettel és szeretettel köszöntsem a Szegedi Egyetem politológia tanszékének hallgatóit. Örülök, hogy itt vannak, jó munkát önknek! *(Taps.)*

Most pedig normál szót kérő felszólalásokkal folytatjuk a munkánkat. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy kicsit messzebről kezdeném ebben a vitában a hozzászólásomat, ugyanis jómagam részese voltam annak a vitának, amikor megszűnt a Gyurcsány-kormány idején a Sportminisztérium, és akkor én voltam az a szerencsés, aki ezt bejelentettem a kormányunk részéről - mindenki pontosan tudta, hogy én akkor nem értettem egyet ezzel a döntéssel, ettől függetlenül mégis engem ért ez a megtisztelő feladat -, és akkor a fideszes képviselők nagyon erősen tiltakoztak az ellen, hogy ez a minisztérium megszűnik, és hogy mostantól kezdődően nem minisztériumi státusban képviselik a sport ügyét Magyarországon. Aztán azóta nagyon sok idő eltelt, mert ahogy nézem, a sport képvisellete államigazgatási szinten egyre inkább csúszik lefelé.

Én sok sikert kívánok az államtitkár asszonynak a működéséhez, nehéz feladata lesz, mert ma már szinte csak egy titkársága van, amelynek segítségével kellene ellátnia a sportszakmai irányítást, és egyébként minden fontos kérdést a fejlesztésektől kezdve a támogatásokon át kivettek ennek az államtitkárságnak a kezéből - ezért természetesen nem az államtitkár asszony a felelős, hanem az a politika, amelyik teljesen más okokból, más magyarázattal, de folyamatosan gyengítette ennek az államtitkárságnak a működését. Úgyhogy szerintem, amikor sportról beszélünk, akkor érdemes egy mondatot annak is szentelni, hogy vissza kellene állítani a magyar sport méltó képviselét az államigazgatáson belül, ez nem feltétlenül jelentene minisztériumot, hiszen anélkül is sokszor tudott kiválóan működni különböző kormányok idején a sportszakmai irányítás, de ami most van, az egészen biztosan eszköztelenné teszi sok esetben az államtitkárságot, és így talán a feladatukat is egy kicsit

nehezebben tudják ellátni. És azt is látom, hogy így most úgy tűnik, hogy a Fidesznek ez már nem okoz olyan nagy problémát, mint korábban.

A másik - és ezért akartam hozzászólni -, hogy ez a vita talán egy kicsit elcsúszott csak a foci irányába, miközben azért vannak más olyan kiemelt események is, amelyek adott esetben biztonsági kockázatot hordozhatnak. Ebben természetesen - ahogy képviselőtársaim is helyesen elmondták már - a futball az, amely a leginkább érintett, de azért számos más olyan nagy esemény lehet, ahol hasonló problémára lehet számítani, magyarul tehát nem csak a futball szempontjából érdemes értékelni ezt a helyzetet.

Valóban, én is szeretném osztani azt az aggályt, hogy Magyarországon a mi megítélésünk szerint van egy erőltetett stadionépítési program. Ahogy itt jobbikos képviselőtársam elmondta, talán mondjuk, egy-két-három buszmegállóval juthatunk el újabb és újabb nagy stadionokhoz, amelyek tíz- meg százmilliárdos nagyságrendekbe kerülnek, és ez mind Budapesten, mondjuk egy viszonylag jól körülhatárolható területen van, miközben adott esetben vidéken stratégiai szempontból fontos helyeken nem feltétlenül épül stadion, míg olyan helyeken, ahol meg fideszes barátok, fontos képviselők vannak, oda viszont adnak több százmillió forintot ahhoz, hogy stadionokat vagy ilyen létesítményeket építsenek.

Ettől függetlenül tény és való, amiről a képviselőtársak beszélnek, hogy miközben öntik a pénzt a fociba, mind létesítményfejlesztésbe, mind más módon a tao tekintetében, aközben nem látjuk ennek az eredményét, vagy legalábbis csak kevés eredményét látjuk, és így a nézők is el-elmaradoznak ezekről a mérkőzésekről. Ahogy itt valaki talán említette, most már, azt hiszem, 1600 fő/meccs alatt jár a legutóbbi mérés alapján, ahányan kimentek különböző mérkőzésekre. Szerintem az egy jogos felvetés minden ellenzéki képviselő részéről, hogy valahogy a biztonságot ötvözni kellene azzal, hogy tényleg ne legyen bonyolult, ne legyen nehéz azoknak a szurkolóknak a mérkőzéseken való részvétele, akik egyébként szívesen mennének, és költenének is ezekre. Sok esetben, én úgy látom, az ösztönzés, számos esetben a pozitív ösztönzés működőképesebb tud lenni, mint adott esetben a kényszerítés vagy a törvény erejével való szabályozás.

Éppen ezért mi azt gondoljuk, hogy olyan megoldást kell találni, amely valóban lehetővé teszi azt, amit adott esetben Spanyolországban, Olaszországban, de akár Nagy-Britanniában is látunk, hogy gyerekek vattacukorral vagy családok, általános iskolai osztályok mennek el futballmérkőzésekre, és egyetlen szülőnek nem fordul meg a fejében az, hogy bármilyen atrocitás érheti azt az adott kisgyermeket, hozzáteszem: verbális inzultus sem.

(16.10)

Én is jártam már úgy a saját kisfiammal, hogy magyaráznom kellett, mit kiabálnak a szurkolók, és

talán egy kicsit hamarabb kellett elmagyarázzak neki egy-két dolgot ez alapján, mint ahogy szerettem volna. Tehát magyarul, egészen biztosan vannak azért ennek nemcsak fizikai, hanem szóbeli atrocitásbeli okai is, hogy miért kell rendet teremteni.

Emellett még egy dolgot szeretnék az államtitkár asszony és a vitában részt vevők figyelmébe ajánlani, hogy ez a mai vita, különösen a sportesemények biztonságával kapcsolatban, egy nagyon speciális légkörben zajlik. Hiszen most két olyan futballmérkőzésről is tudunk, mind Franciaországban, mind Németországban, amelyeket terroristák akartak megzavarni - és most a megzavarni egy nagyon óvatos fogalmazás -, effektíve felrobbantani embereket ezeken a rendezvényeken. Tehát igazából kérdezném az államtitkár asszonyt, hogy miközben készült ez a javaslat, gondolom, ez nem erre a helyzetre volt szabva, hiszen nem lehetett előre látni ezeket a tragédiákat, de azért ezek a tragédiák már megtörténtek, vagy legalább a kísérlet Németországban már megtörtént, hogy akkor ez hogyan reflektál, milyen viszonyban van ezzel a terrorfenyegetettséggel.

Éppen mai hír, ami nem futballeseményhez, nem sportlétesítményhez kötődik, de a szófiai repülőtéren mellett is vizsgálják, hogy bombát találtak-e vagy nem, éppen egy belga rendszámú autóban. Tehát magyarul: erre a fenyegetettségre egy ilyen törvényjavaslatban, módosításban kell-e, akarnak-e reagálni, milyen olyan speciális helyzetek képzelhetőek el, amikor adott esetben másképpen kell ezeket a helyzeteket szabályozni? Tehát magyarul: ezzel a terrorfenyegetettséggel, amivel sajnos a közeljövőben együtt kell éljünk Európában, milyen viszonyban van ez a mostani törvényjavaslat?

Tehát igazából csak két új elemre szerettem volna a vitában részt vevők figyelmét felhívni; az egyik az, hogy nem csak futballmérkőzések esetén fontos a biztonság. A második az, hogy bizony a terrorizmus a sporteseményeket is fenyegeti. Magyarország készül nagy világeseményre is úszásban és egyéb más területeken, tehát talán erre is érdemes odafigyelni, hogy itt hogyan lehet a biztonságot kiemelt prioritásként kezelni. Ezzel is egészen biztosan növelni lehet a nézőszámot. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagyon örülnék, hogyha önök is kivennék a részüket a tekintetben a vitából, hogy megpróbálnák észérvekkel megmagyarázni a szinte megmagyarázhatatlant.

Ugyanis az, amilyen céllal benyújtott ez a javaslat, és amilyen céllal a rendészeti bizottság elnöke, Kósa Lajos kezdeményezte ezen javaslat módosítását vagy egyáltalán vitáját, pont ezek nem teljesülnek. Én végigültem azt a hosszúórás bizottsági ülést,

amikor első körben az MLSZ képviselőit, illetve néhány klub meghívott képviselőjét hallgattuk meg egyeztetés céljából, és semmi mást nem tapasztaltam, mint bőszt egyetértést bizonyos túlkapások tekintetében, amelyek hosszú távon mind-mind hozzájárultak - sőt rövid távon is - ahhoz, hogy lassan konganak a magyar stadionok.

Akkor ígéretet kaptunk akár az MLSZ-től, akár a klubok részéről arra, hogy ezeket felül fogjuk vizsgálni, ezeket át fogjuk gondolni, és megteesszük azokat a szükséges módosításokat, amelyek minden fél számára egyaránt pozitívak lesznek. A klubok nem érzik magukat úgy, hogy nincs biztonság, vagy hogy folyamatos kockázatnak legyenek kitéve a különböző rendbontások tekintetében. A szurkolók nem érzik magukat kriminalizálva, nyugodtan járhatnak mérkőzésekre, akár hazai, akár idegenbeli meccsre. És egyáltalán mindenki jól jár, hogy újra lesz hangulat, újra lesznek nézők a stadionokban.

Aztán a bizottsági ülés folytatódott egy második körrel, amikor kifejezetten a szurkolók képviselői, azon szurkolói csoportok képviselői vettek részt, amelyek ma és mind a mai napig bojkottálják ezeket a mérkőzéseket. Ott pártállástól függetlenül mindenki megbizonyosodhatott arról, hogy nem bűnözőkről, nem maffiózókról, nem mit tudom én, milyen huligánokról, rendbontókról van szó, hanem egyszerű szervezett szurkolói táborokról, amelyek garantálják mérkőzésről mérkőzésre, helyszíntől függetlenül a hangulatot.

Akkor mind a Fidesz, mind az MSZP, mind a Jobbik, talán csak a DK-t nem lehetett idesorolni, mindenki egyetértett a közös minimumokban. Ezen közös minimumok egyike volt... - ha jól emlékszem, én magam egy más javaslattal éltem, amely kifejezetten a stadionok biztonsági ellenőrzésére vonatkozott. Én azt javasoltam első körben, hogy sokkal egyszerűbb lenne a dolgunk, hogyha minden mérkőzésen a területileg illetékes rendőrség látná el a biztonságra vonatkozó feladatokat, és a klub a saját pénzből nem különböző bizonytalan hátterű és eredetű verőlegényeket alkalmazna biztonsági szakemberek címen, hanem egyszerűen a rendőrség költségeit fedezné, ami mindenki számára elfogadható lenne.

Tettem további engedményt arra vonatkozólag, hogy ha önök nem fogadják el... Bár én nagyon szívesen meghallgatnám, hogy egyébként ezzel is mi a probléma, ezzel az általam tett javaslattal például mi a probléma, hogy mondjuk, egy mérkőzésen a területileg illetékes rendőrség lássa el a biztonságra vonatkozó feladatokat. Hogyha a rendőrségben nem bízunk meg, akkor kiben? De menjünk tovább!

Én akkor éltem azzal a gyanúperrel, hogy nem fogják ezt javasolni - nyilván ennek több oka is van -, vagy nem fogják ezt támogatni, de akkor azt mondtam - és ez már elhangzott itt Varga képviselő úrtól is és Szilágyi képviselőtársamtól is -, hogy amennyiben ezt nem támogatják, akkor hogyan létezik az, hogy az élet minden területén, ahol magán biztonsági céget, személyeket alkalmaznak, a bankoktól az üzlete-

ken át a kereskedelem, a gazdaság különböző szegmenseiben, mindenhol van többféle előírás, amelyeknek egy őrző-védő kft. emberének meg kell felelnie. Erre vonatkozó előírás nemcsak a különböző tanfolyamok elvégzése, hanem bizony-bizony az erkölcsi bizonyítvány megléte, amely garantálja azt, hogy nem köztörvényes bűnözők lesznek egy-egy klubvezető kegyencei, akik egyébként a stadionok területén belül meg sokszor azon kívül is, élet és halál urát játsszák. Ez van a Fradinál, ez van a Kispesztnél, és nem akarom sorolni azokat a jogos, teljesen jogos szurkolói panaszokat, amikor mind-mind nagyon súlyos túlkapásokkal szembesülnek nap mint nap az egyáltalán nem bűnöző szurkolók. Na, erre tessék nekem magyarázatot adni!

Miért fáj az önöknek, hogyha előírjuk a biztonsági embereknek, hogy erkölcsi bizonyítvánnyal rendelkezzenek? Ez miért fáj önöknek? Mert én azt tudom, hogy mondjuk, Kubatov Gábornak ez miért fájna, vagy egyes klubvezetőknek miért fájna - ezt pontosan tudjuk. Lehet itt mosolyogni, csak arra kérek mindenkit, hogy nyomjanak gombot. Nyomjanak gombot, és beszéljenek arról, hogy önök szerint ez a javaslat mi a túrót változtatott az eddigihez képest! Mert el lett itt mondva, hogy igen, vannak előrelépések, de lényegét tekintve, és abból kiindulva, ami a két bizottsági ülésen közös nevező volt, legalábbis Kósa elnök úr részéről közös nevező volt velünk, hogy tarthatatlan a biztonsági helyzet, tarthatatlan a szurkolók adatkezelése.

Mert azért sehol a világon nincs olyan, hogy egy-egy, mondjuk úgy, erkölcsi bizonyítvánnyal nem rendelkező, sőt sokszor, mondjuk ki nyíltan, köztörvényes bűnözőkből álló verőlegények több száz meg több ezer ember személyes adatait kezelik, teljesen törvénytelenül. Hozzáteszem, még az MLSZ sem kezelheti, legalábbis a hatályos jogszabályok szerint ő sem kezelheti, de mi kiadjuk különböző olyan csoportoknak, amelyek egyébként ezt arra használják föl, hogy olyan ügyekben, amelyeknek a focihoz vagy egyáltalán a sporthoz és a szurkoláshoz az égedta világon semmi köze nincs, felkeressenek bizonyos személyeket, megszaroljanak, adott esetben bántalmazzanak ilyeneket.

Na, erre tessék nekem választ adni, hogy az az egy módosítás például, hogy ezek a személyek rendelkezzenek erkölcsi bizonyítvánnyal, ez önöknek miért fáj, és mi az akadálya ennek. Mert én legalábbis a két bizottsági ülés után elképedve olvasom azt, hogy ebben szó nincs ilyenről. És önök, akik mindig azzal jönnek, hogy legyen rend, legyen családbarát egy-egy olyan mérkőzés, amely önök szerint eddig nem volt az... - hozzáteszem, hogy el kellene látogatni más országok más mérkőzéseire, és akkor megtudnák, hogy mi a családbarát mérkőzés, és egyáltalán nem arról szól, hogy mondjuk, mennek-e olyan rigmusok, amelyeket egy-egy politikus nem szívesen hallgat.

Ezt is tudomásul kell venni. A foci és a szurkolói élet már csak ilyen, hogy olykor-olykor véleményt

nyilvánítanak nem feltétlenül a focihoz szorosan kapcsolódó témákban is.

(16.20)

De amióta világ a világ, ez így volt, és amíg világ a világ, így lesz. A nagy kérdés, hogy önök azt szeretnék-e a folytatásban, ami most van, hogy a szurkolás a stadionon kívül van, és az ember sokkal inkább megy a stadionon kívüli közösségbe szurkolni egy képernyő előtt, mint a stadionon belülré. És azt is fontolják meg - az önök saját ellentmondása, de ordító nagy ellentmondása -, amit Szilágyi képviselőtársam mondott, hogy önök egyetlenegy érv alapján szelektálnak, ez pedig a pénz, legalábbis bizonyos stadionokban ez működik. Mert én lehetek egy köz-törvényes, rosszindulatú, adott esetben bűncselekményt elkövetni akaró személy, ha a Fradi-stadionba szeretnék bejutni, és van pénzem, akkor ezt gond nélkül megtehetem vénaszkenner, szurkolói kártya és minden egyéb azonosítás nélkül. Viszont ha szegény vagyok, de egyébként tényleg a foci szeretetéért járok meccsre vagy szeretném megnézni bármely csapat vagy csapatok labdarúgó-mérkőzését, akkor esélyem nincs, csak egy olyan vegzálási sor után bejutni, amelyet a legtöbb ember a magyar foci színvonalára érdeklődésében nem biztos, hogy végigjár. Mert nem attól lesz jó a magyar labdarúgás, amit önök kitaláltak, hanem attól lehet hangulatos vagy vonzó, amit egyébként más országok stadionjaiban rendre tapasztalunk, sőt az önök átokfutása előtt Magyarországon is tapasztalhattunk a nagyobb magyar klubok és a nagy szurkolótáborokkal rendelkező klubok mérkőzésein.

De egy szó, mint száz, én tényleg csak arra szeretném kérni önöket, hogy ne a vita legvégén válaszoljanak egy semmitmondó mellébeszélés formájában, ahogy ezt rendre szokták, hanem nyomjanak most gombot, és ezekre a nagyon jogos kritikákra válaszoljanak, és ha önök tényleg rendet akarnak, akkor kezdjük már a fejnél, ne mindig az ismeretlen tömegbe rúgjunk bele, ahogy önök azt előszeretettel szokták tenni, hanem akkor a rend kezdődjön ott, hogy azokat vesszük elő első körben, és ott biztosítjuk a tényleg alapvető erkölcsi normákat, akik egyébként a rendre vigyáznak, vagy az lenne a hivatásuk, hogy a rendre vigyázzanak, csak ezt önök ebben a javaslatban nemhogy nem tették meg, meg sem próbálták megkísérelni, annak ellenére, hogy a két bizottsági ülésen teljesen másról beszéltek.

De az is lehet - akkor azt mondják meg nyíltan -, hogy Kósa Lajos mint egyébként sport- és futballbarát ember, aki pontosan tudta a debreceni szurkolókon keresztül a problémákat, tett - és egyetértettünk vele - több javaslatot, önök meg egy más lobbiból kifolyólag, mondjuk, Kubatov Gábor érdekérvényesítési képességén felbuzdulva úgy döntöttek, hogy ennek nem adunk teret. Ez is egy tiszta, őszinte válasz, csak ezt a sunnyogást hagyjuk már abba, ami itt folyik, hogy most hoztak önök nem is olyan rég egy

katasztrofális törvényt, akkor is megmondtuk ugyanígy, ugyanezekkel a személyekkel felszólalva, pártállástól függetlenül megmondtuk, hogy mi lesz a vége: nem most lesz családbarát, nem most fognak járni a családok mérkőzésekre. Igen, most meg látjuk, hogy egy Eb-re kijutás után, egy tényleg történelmi időben konganak a magyar stadionok. Minek köszönhetően? Hát annak a silány fércmunkának köszönhetően, amit önök a múltkor letettek az asztalra. Most pedig behoztak egy újabb módosítást azzal a céllal, hogy mindent kipipáltunk, ami akkor rossz volt, és saját magunknak is ellentmondunk ugyan, hiszen pontosan fordítva használják ugyanazokat az érveket bizonyos esetekben, de én azt mondom, hogy ha tényleg komolyan gondoljuk, hogy ezt rendbe akarjuk tenni, akkor beszéljünk őszintén, és mondom, én azt is elfogadom, ha önök azt mondják, hogy frakción belül veszített Kósa Lajos, és akkor nem kérem önökön számon. De jelenleg én abból tudok kiindulni, ami a két bizottsági ülésen elhangzott, és ott egész más volt az alapállás, és egész más volt a közös nevező, és szerintem ezt minden olyan képviselőtársam meg tudja erősíteni, aki ezeken a bizottsági üléseken részt vett.

De még egyszer: a legfontosabb a biztonság kérdése, azt kezdjük már azokon, akiket illet első körben. Úgyhogy én ezekre szeretnék választ kapni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalás következik, Varga László képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott a vitában, és tulajdonképpen egyre inkább erősödik bennem az, hogy az, amit javasoltam a hosszabb felszólalásomban, a vezérszónoki felszólalásomban, megoldást jelent ezekre a problémákra.

Egyrészt elhangzott, hogy milyen biztonsági kockázatok jelentek meg az utóbbi hetekben akár a labdarúgó-mérkőzések kapcsán. Én ezért egy fontos lépésnek tartom, ha kiemelt biztonsági kockázatú mérkőzéseken a rendőrség a biztosítást közfeladatként végzi majd. Ha pedig ez így van, akkor szerintem érthetetlen az, hogy a labdarúgás sportág esetében a kiemelt biztonsági kockázatú mérkőzéseknél miért kell ilyen módon ragaszkodni az egyedi azonosításhoz.

Én azt tudom mondani önöknek, hogy azokban a szektorokban, ahol ezt már megszokták a nézők, - családi szektorok, egyéb -, a jelenlegi rendszer fenntartása mellett mindenképpen fontos volna megérteni a szervezett szurkolói csoportok kérését, az aggályaikat, és egyébként úgy, hogy közben a beléptető kapuk működnek, motozás van, vannak rendőrök, akik egyébként persze természetesen akár igazoltathatják a magyar állampolgárokat, emellett

az ultrák számára egy komoly lépés lehetne, ha ettől az egyedi azonosítástól eltekintenének legalább a stadionok egy részén.

Én azt gondolom, ha ezt el tudnák önök fogadni - bár nem tudom, kinek mondom, mert se Kósa Lajos nincs itt most, se Bánki Erik, se Kubatov Gábor; nagyon remélem, hogy valaki meghallgatja a szavaimat ebben a tekintetben vagy tudja tolmácsolni -, ha ez a módosító javaslat végigmegy, és elfogadásra kerül, visszatérhetnek a szervezett szurkolói csoportok, akkor hangulat lesz a sportlétesítményekben, de egyben biztonság is, mert a megfelelő beléptetés ettől függetlenül megtörténhet, ugyanakkor pedig azok a más jellegű szektorok, családi szektorok megmaradhatnak, amelyek meg, azt gondolom, hogy fontosak. Így tömegek lehetnének a labdarúgó-mérkőzéseken.

Be fogom nyújtani ezt a javaslatot. Kérem, fontolják meg a támogatását. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásaira. Mesterházy Attila képviselő úr következik, MSZP. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy picit attól a problémától elrugaszkodva, hogy FTC-szurkolók vitatkoznak egymással különböző pártokból, azt hadd kérdezzem meg, hogy legalábbis én nem találtam meg a költségvetési törvényben a rendőrségi fejezetnél, és ha most jól értettem, ez a szabály azt mondja, hogy közfeladat lesz a biztonság szavatolása ezeken a sporteseményeken; korábban volt erre szignált költségvetési sor, amely a sportrendezvények biztosítására költött forrásokat. Magyarul: mivel a 2016-os költségvetést elfogadtuk már, ez a törvény 2016. január 1-jétől lépne életbe, akkor van-e azzal kapcsolatban bármilyen probléma, ha ezeken a rendezvényeken a rendőrségnek kell ellátni majd ezt a feladatot? Ez értelemszerűen túlórával jár, és ez pluszköltséggel a rendőrség számára. Ezzel kalkulált-e az előterjesztő, kalkulált-e az államtitkárság, hogy milyen pluszköltségeket vagy költségvetési forrásokat kell biztosítani ahhoz, hogy ez 2016-ban zökkenőmentesen működjék, menetrendszerűen az összes, meghatározott kockázattal rendelkező sportesemény biztosításakor? Magyarul: szükségesnek tartják-e esetleg a költségvetés módosítását, vagy eleve már úgy tervezték meg, hogy abban ezek a költségvetési források rendelkezésre állnak? Én nem találtam meg, de ez lehet, hogy az én hibám. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr, Jobbik!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ott tartottunk az előző felszólalásomnál, hogy egy ilyen történelmi siker után, mint a magyar-norvég, a következő bajnoki fordulóban a

kozmetikázott nézőszám szerint 8500-an vannak ott. Vajon mi lehet ennek az oka? Nézzük meg - kövendő példának egyébként én a német bajnokságot tartom, és a német lelátói kultúrát és az ottani kiszolgálást -, hogy vajon miért van Németországban pont ennek az ellenkezője, tehát mi kell ahhoz, hogy a családok, a szurkolók és a nézők kimenjenek egy stadionba. Mik azok az okok, amik miatt kimennek? Először is azért, mert ki vannak szolgálva, mert az egy családi esemény, hiszen a mérkőzés előtt már három órával, mondjuk, olyan programok vannak, és olyan körítés van az egész mérkőzéshez, ami nemcsak a mérkőzésről szól, hanem egy programról. Azért, mert hangulat van ezekben a stadionokban, mert jól érzik magukat ezekben a stadionokban. A hangulathoz pedig kellenek a szurkolók.

Azért emelem ki a német bajnokságot, hiszen a német bajnokságban vannak szurkolók, míg ha megnézzük, mondjuk, az angol bajnokságot, amit nagyon sokszor szoktak önök emlegetni, és megnézték legutóbb, mondjuk, a Liverpoolnak az Európa-liga mérkőzését, ahol ugyan telt ház volt, mégis a játékosok kiabálását lehetett hallani, mert mindenki csak ült csöndben, és nézte, mondjuk, adott esetben a mérkőzést. Tehát mondom még egyszer a német példákat azért, mert kiszolgálják őket, és ezek vannak.

(16.30)

Nálunk ez megvalósult? Nem. És mi az ok, ami miatt a családok elmaradnak a mérkőzésekről? Kezdjük az okokat felsorolni, hogy mi kellene. Az egyik ok az, hogy önök hoztak egy rossz törvényt, önök fogadták el, hiába mondtuk mi itt három évvel ezelőtt vagy két évvel ezelőtt a parlamentben, nemzetközi példákat sorakoztattunk fel, ahol be akarták vezetni a szurkolói kártyát, hogy ebből probléma és gond lesz, önök nem hitték el, azt mondták, majd meglátjuk, önök ezt jobban tudják, hiszen önöknél van a bölcsök köve. Aztán eljutottunk oda, hogy mégsem. A labdarúgás minden szegmensével foglalkozni kellene, ezért csak címszavakban arról, hogy miért és mi fontos a labdarúgónézőknek, ahogy említettem, Németországban is.

Szakmai kérdésekkel nem nagyon kellene itt foglalkoznunk, gondolom én, mert a labdarúgáshoz mindenki ért. Nem is akarok én sem foglalkozni a magyar labdarúgás jelenlegi színvonalával, de azért egy dolgot megemlítek önöknek, ami a legjobban megmutatja az elmúlt 20-25 évet is, hogy miért tart itt a magyar labdarúgás. Azért, mert a norvégiai hősiünk, Kleinheisler László jelen pillanatban az NB III-ban sem játszhat azért, mert egy fideszes potentáttal éppen összerúgta a port. Lehet ezen nevetni, de azért nem játszik, mert Garancsi úrnak nem írta alá a szerződést. Ezért az NB III-ban sem játszatják Orbán Viktor állítólag egyik kedvenc játékosát. Ez a mai labdarúgás valósága, ez a mai magyar labdarúgás helyzete.

A másik a létesítményfejlesztések; erről már beszéltünk. Eddig valóban leromlott létesítmények voltak, most pedig elindult egy létesítményfejlesztési program. Ez már adott lenne ahhoz, hogy a nézők kimenjenek.

A harmadik dolog, ami negatív hatással van, az a sportkorrupció hatása. Annak a sportkorrupciónak a hatása, amit önök kiépítettek az elmúlt öt évben. E sportkorrupció részeként az összes nagyobb egyesületnél, az összes sportági szakszövetségnél és a MOB-nál is az önök barátai, ismerősei, politikustársai ülnek bent a vezetői pozíciókban, akik kiskirályként viselkednek. Hadd mondjak példákat! A szurkolóknak szükségük van a hagyományokra. Vérlázítónak tartom, hogy például az önök által közpénzből felépített új ferencvárosi stadiont, amelyet Albert Stadionnak hívtak, Groupama Arénának nevezték el, mert van az a pénz, amiért Albert Flórián nevét le lehet cserélni. Sőt, van az a pénz, amiért két nappal ezelőtt a Ferencváros Üllői úti stadionját lilára lehetett festeni. Lila színben tündökölt a T-Mobil tiszteletére a Ferencváros Üllői úti stadionja. Egyszerűen azokat a hagyományokat tiporják sárba, amelyek pedig nagyon fontosak az embereknek.

S aztán itt van a legfontosabb rész, amivel foglalkozni kellene a labdarúgás szegmensét illetően, főleg akkor, ha egyetértünk azokkal a felszólalókkal, akik azt mondják, hogy a labdarúgásban a nézők a legfontosabbak, az ő kiszolgálásuk a legfontosabb, hogy milyen is a nézők, szurkolók kiszolgálása. Először is tudjuk, hogy a színvonal milyen, olyan, amilyen, nem lehet összevetni a külföldi példákkal, de az sokat elmond, hogy annak a Ferencvárosnak, amelynek új stadionja van, amely ebben a bajnokságban szárnyal, tehát magyar szinten kiemelkedő teljesítményt nyújt, óriási nézőszámcsökkenéssel kell szembenéznie.

A másik a jegyárak kérdése, amit már említett képviselőtársam is, hiszen ma Magyarországon az életszínvonalhoz képest a mérkőzésbelépők ára az egekben van. Egy család nem nagyon engedheti meg magának, ha még szeretne is, hogy kimenjen az összes mérkőzésre, mert az óriási terheket róna a családra, és nem is kap olyan kiszolgálást, ami megérné neki.

A másik, ami miatt nincsenek nézők, a szurkolóellenes intézkedések, törvények, a szurkolók kriminalizálása, a mérkőzéslátogatás megnehezítése, amiről sokat beszéltünk. Elmondtuk, az egyszerűen nonszensz, hogy ha valaki ilyen kongó lelátók mellett ki szeretne menni, és egy délután úgy dönt, hogy kimegyek a mérkőzésre és veszek belépőjegyet, akkor nem tud, mert a mérkőzés előtt nem lehet belépőt vásárolni. Ha nincs szurkolói kártyája, akkor nem vehet belépőt, ha nem hajlandó vénaszkenneres azonosításra, akkor nem vehet belépőt.

Engem annyira nem zavar, de képviselőtársam, még egyszer mondom önnek, nyomjon már gombot. Hát látom, hogy folyamatosan mondja, mondja a kritikáit. Mondja el, szeretném hallani, innám a sza-

vait, hogy végre valaki hajlandó vitatkozni. Biztos vannak olyan érvei, amelyekkel meg tudna győzni arról, hogy nem jókat mondok. Nyomjon gombot, erre biztatom! Azért van az általános vita, hogy ezekről beszéljünk.

Tehát megnehezítették a belépést. Mivel nehezítették meg? Főleg a szurkolói kártyával, és egy olyan rendelkezéssel, ami a világon egyedülálló, sehol másutt nem alkalmazzák, csak a Ferencváros Üllői úti stadionjában, a vénaszkennerrel. Ilyen sehol nincs!

Olyan magas biztonsági épületeknél és intézményeknél, mint az CIA és az FBI, van, de labdarúgó-stadionban ilyen még sehol nem alkalmaztak, és énszerintem az elkövetkezendő időszakban nem is fognak.

A diszkriminációról már beszéltünk, nem akarom még egyszer elmondani. A biztonsági szolgálatok helyzetéről beszéltünk, ami nonszensz. Itt most próbálnak változtatni rajta, csak pont a leglényegesebben nem, amit már mondtam: erkölcsi bizonyítvány. Miért ne lehetne feltételként szabni egy biztonsági cég emberének, hogy erkölcsi bizonyítvánnyal rendelkezzen? Ha volt valaki nemzetközi kupamérkőzésen - én voltam nem egy helyen -, az tudja, hogy ott olyan biztonsági emberek vannak, akik abszolút udvariasak, abszolút azt éreztetik azzal az emberrel, aki megvette a mérkőzésbelépőt - mert fontos nekik, hogy a következő mérkőzésre is megvegye -, hogy tiszteletben tartják, kiszolgálják, de azt is éreztetik vele, hogy ha te itt valamit elkövetsz, akkor te leszel a legelső, akit kidobunk a stadionból. És ez nagyon helyes! Ez lenne a megfelelő állapot.

S végül az utolsó, amiről már beszéltünk, hogy az utaztatásnak milyen nevétséges feltételei voltak. Talán a kötelező utaztatás eltörlése a legpozitívabb dolog.

Ezeket a hibákat önök észrevették, és Kósa Lajosnak köszönhetően elindultak az egyeztetések, elindult a vélemények kikérése. Ezzel nem is lett volna probléma, hiszen ott voltak a szurkolók. Én is elmentem az összes bizottsági ülésre és végighallgattam. Ott normálisan elmondták az érveiket. Halkan jegyzem meg, hogy az egyik szurkolói szervezetet képviselő úriembert 11 év után kirúgták a munkahelyéről arra hivatkozva, hogy ne járjon be a parlamentbe és ne képviselje a szurkolókat, ami már egy kicsit furcsa. Ő feláldozta a munkahelyét is. Ha gondolják, majd elmondom négy szemközt, hogy kiről van szó, és azt is elmondom, hogy eddig hol dolgozott - egyébként állami hivatalnál. Tehát elmondták a véleményüket, de amikor megszületett ez a törvény, pont a legfőbb dolgokat hagyták ki belőle. Pont azokat a kérdéseket hagyták ki, amiket a szurkolók kértek.

S még egy dolog: semmi más nem történik ezzel a törvénnyel, mint hogy a felelősséget a Fidesz és a kormány magától elhatárolja, azt mondja, hogy nem teszem kötelezővé a szurkolói kártyát, rátestálja az egyesületekre. Azt hiszi a Fidesz, hogy ezek után adott esetben majd nem őket fogják ezért a helyze-

tért felelőssé tenni. Amiben tévednek, az az, hogy például Kubatov Gábor teljesen mindegy, hogy Fradi-elnökként dönti-e majd el, hogy nem mehetnek be a szurkolók, csak szurkolói kártyával, attól ő még Fidesz marad. Attól még ugyanúgy a Fideszen fog maradni ez az egész dolog. Tehát semmi nem változik. Nem változik! Feltehetnénk a kérdést, hogy mi változik ebben a helyzetben, de semmi.

S akkor térjünk rá a törvénymódosításnál, hogy miért nem változik semmi. S itt van a két leglényesebb dolog. Hány mérkőzés van egy fordulóban? Hat. Ebből a hat mérkőzésből ha csak négy csapatot veszünk, amelyeknek mindegyik mérkőzése kiemelt lesz, és nem egymás ellen játszanak, akkor négy mérkőzés már rögtön kiemelt lesz. Miért is kellene különbséget tenni? Önök egyébként különbséget tesznek normál és kiemelt mérkőzések között, de nem lesz különbség, hiszen azt mondják, hogy a normál biztonsági kockázatú mérkőzéseknél nem kell beléptetőrendszert alkalmazni, a kiemelt biztonságiaknál meg kell beléptetőrendszer. De ha a normál mérkőzésnél valami történik, és nem volt beléptetőrendszer alkalmazva, akkor súlyosabb büntetést fogsz kapni, mintha alkalmazta volna a beléptetőrendszert. Mit fognak csinálni? A normál kockázatú mérkőzésnél is beléptetőrendszert fognak alkalmazni. Ez egyértelmű. A kiemelt mérkőzéseknél kell beléptetőrendszert alkalmazni, és önök a következő, a 4. §-ban rögtön le is írják, hogy a beléptetőrendszer alkalmazása esetén a szurkolói kártya vagy klubkártya - a továbbiakban együtt - kiváltását is kötelezővé teheti az egyesület. Mi fog történni? Kötelezővé fogják tenni a kiváltását.

Ez a kulcskérdés. Ezért nem járnak ki a szurkolók a mérkőzésekre. És nemcsak azokról a táborkról beszélünk, akik jelen pillanatban távol maradnak a mérkőzésektől. Nagyon sokan hajlamosak ezt úgy kivetíteni, hogy csak a szurkolótáborok tűntek el a meccsekről. Nem! Mivel a szurkolótáborokkal együtt eltűnt a hangulat is, ezért nagyon sok olyan néző, olyan szurkoló sem jár ki, aki egyébként nem a szurkolótáborba tartozna. És nagyon sokan vannak olyanok, akik szolidaritást vállalnak a szurkolótáborokkal, és ezért sem mennek ki. Tehát több ezer olyan emberről is beszélhetünk adott esetben, akik nem is tartoznak a szurkolótáborba. Éppen ezért a kardinális kérdés az, hogy van-e szurkolói kártya vagy nincs szurkolói kártya. Éppen ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom benyújtott egy módosító javaslatot, amely szinte mindent hagy ebben a rendszerben. Van beléptető kapu, van névre szóló jegyértékesítés, ugyanúgy megmaradhatnak a kiemelt mérkőzések és megmaradhatna a vénaszkenner is.

(16.40)

Egy dolog, amit kimond ez a módosító javaslatunk, hogy szurkolói és klubkártya használatát nem tehetik kötelezővé. Tehát a mérkőzészátogatásnak

nem lehet feltétele, hogy valaki szurkolói kártyával rendelkezik-e. Innentől kezdve majd a szurkoló eldönti, hogy szurkolói kártyával és vénaszkennerrel akar-e bemenni egy mérkőzésre, vagy pedig csak odamegy, megadja az adatait, és egy névre szóló jeggyel megy be a mérkőzésre. Önök és majd azok a klubvezetők eldönthetik, hogy olyan kedvezményeket adnak-e a szurkolóknak a klubkártyához, hogy ők önként kiváltják ezt a klubkártyát, tehát nem kötelezően, hanem önként. Ez a kulcsszó. Nem kötelező a szurkolói kártya, hanem önkéntesen lehet igénybe venni.

Ha ezt hajlandóak elfogadni, akkor valóban lehet változás a jelenlegi állapotokhoz képest, ha nem hajlandóak elfogadni, akkor nem lesz semmiféle változás. Marad minden ugyanúgy a régiiben, ahogy volt, ami miatt most állítólag tárgyaljuk ezt a törvényt. Tehát felesleges elfogadnunk egy olyan törvényt, ami nem fog változtatni a helyzeten! Ezért szeretnénk mi azt, hogy egy olyan törvényt fogadjunk el, ami változtat a helyzeten. Tehát mit szeretne a Jobbik Magyarországért Mozgalom? Azt, hogy a szurkolói kártya ne legyen kötelező, nem lehet feltétele a mérkőzészátogatásnak. Mi ezt kérjük önöktől, ezt követeljük, ezért nyújtottuk be a módosító javaslatot, és azt szeretnénk, hogy végre a szurkolók visszatérjenek a lelátókra, és velük együtt visszatérjen a hangulat. Meggyőződésünk, hogy ez létszámnövekedést fog eredményezni.

Ehhez semmi más nem kell, mint egy kis szerénység az önök részéről, levetkőzni azt a gőgöt, azt a kivagyiságot (*Pócs János: Tükörbe néztél?*), azt a csakazértis jelszóval... Képviselő úr, szóljon hozzá! Most nem a dinnyéről beszélünk, de szóljon hozzá nyugodtan! (*Derültség.*) Nyomjon egy gombot ön is! Nyugodtan! Higgyc el! Szóljon hozzá, ne kiabáljon be!

Tehát mi ezt szeretnénk. És hogy garantálható-e ebben az esetben a biztonság a stadionokban? Abszolút garantálható! Miért garantálható? Mert lesz névre szóló jegy, mert vannak kamerák, és vannak Magyarországon törvények. És ha ezeket a törvényeket betartatják, ha ezeket a törvényeket alkalmazzák, és a rendbontókat igenis ott helyben be tudják azonosítani, és ki tudják adott esetben tiltani a stadionokból, akkor nem feltétele a szurkolói kártya annak, hogy rend legyen a stadionban. Mi ezt mondjuk.

Önöknek semmi mást nem kellene tenni, mondom, mint elfogadni a Jobbik Magyarországért Mozgalom módosító javaslatát. És amennyiben elfogadják ezt a módosító javaslatot, aminek a leglényesebb mondata az, hogy a sportrendezvény látogatásának nem feltétele a klubkártya kiváltása - ha ez a mondat nem kerül bele, akkor a szurkolók valószínűleg továbbra is kitaranak amellett, hogy ők nem fogják látogatni a mérkőzéseket.

Elfogadhatjuk ezt a törvényt, vagyis önök elfogadhatják saját maguk ezt a törvényt, de lényeges változás nem lesz. Pedig az lenne szerintem mindannyiunk érdeke és célja, hogy ha már vannak szép stadionok, és ezekben a szép stadionokban akár 20

ezer ember is szurkolhatna egy-egy bajnoki mérkőzésen, akkor minél nagyobb számban legyenek ott az emberek, és minél nagyobb számban élvezhessék ezeket az új létesítményeket. De ehhez, még egyszer mondom, önöknek nagy munkát kellene végezniük, nagy szerepük kellene hogy legyen. Pócs képviselő úr elment, úgyhogy gondolom, a dinnyeárúsítás rejtelméről már nem fogunk a továbbiakban vitatkozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Firtl Mátyás képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e reagálni. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

FIRTAL MÁTYÁS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon hosszú általános vita után szeretném elmondani képviselőtársaimnak, hogy ezt a bizottsági üléseken ugyanígy végigtapasztaltam, végigültem. Ugyanúgy Varga képviselő urat, Szilágyi úr érvrendszerét végighallgattam.

Amit Varga László képviselő úr mondott, gyakorlatilag az elején a politikai elmélkedésével én most különösebben nem vitatkoznék, nem foglalkoznék, azért azok a megállapításai mégiscsak elfogadhatóak, hogy valami előremutatás ebben a módosító javaslatban történik. Ő megfogalmazta, hogy megfelelő módosító indítványt nyújt be. Kérem tisztelettel, hogy ezt tegye meg.

Ami pedig Szilágyi képviselő úr közel félórás hozzászólását illeti, arra csak azt tudom mondani, képviselő úr, hogy néha ellentmondásban van azzal, hogy a mérkőzések látogatottsága csak attól függ, hogy van ez a bizonyos szurkolói kártya, volt az utaztatási rendszer. Ami idáig volt. Ez most mind megszűnik, amiről ön beszélt. De úgy gondolom, hogy a mérkőzésekre nemcsak azért nem mennek ki az emberek, mert ez volt, tisztelt képviselő úr. Talán valahol máshol is körül kellene nézni, de ebben most nem mélyednék el, hogy miért nem mennek még ki az emberek.

Amikor ön azt mondja, hogy mennyi egy belépő, az a klub dolga, hogy mennyiért ad egy belépőjegyet. Ne tessék már azt mondani, hogy azt a parlament döntse el, hogy egy klubnak mennyi lesz a belépődíja! Tovább nem akarom ezt így ragozni.

Aztán jön a következő problémával. Ön nagyon szereti a sportot, a futballt, már sokszor hallottam, nemcsak itt, hanem a bizottsági üléseken is. Hát nem fontos, amikor azt mondja, hogy egy stadionba hogy kell kimenni, milyen környezetet kell biztosítani? Lehet kritizálni a stadionprogramot. De ennél a törvénynél, amikor ezzel foglalkozunk, pontosan a nézőknek megfelelő kulturált lehetőséget biztosítunk a

szurkolásra. Ebben az esetben éppenséggel nem volt szerencsés ezt megjegyezni, hiszen ön is, úgy érzem, él-hal a labdarúgásért, akkor alapvető érdeke lenne az, hogy valóban megfelelő stadionok álljanak rendelkezésre. És éppen úgy kellene felszólalni, Varga Lászlót idézném, amikor ősszel egy azonnali kérdésben éppen a miniszterelnöknek jegyezte meg, hogy DVTK-stadiont is kellene építeni. Az a cél, hogy megfelelő stadionok álljanak rendelkezésre, hogy ön ki tudjon menni.

Az pedig, hogy amikor a stadionokban az erkölcsi bizonyítványokról beszélünk, tisztelt képviselő úr, ön a módosító javaslatában nem említi meg. Amikor Mirkóczki képviselőtársa is legfőbb pontként jegyzi meg ezt, akkor arra azt tudom mondani az előterjesztő részéről, hogy nyújtsák be, és akkor az előterjesztő megvizsgálja, hogy miként tud ebben eljárni, befogadni vagy nem befogadni a módosító javaslatot.

Amit pedig biztonsági végzálásnak tekint Mirkóczki képviselőtársam, arra azt tudom mondani, csak halkan megjegyezve, amikor bárhová repülővel utazunk, nem a saját biztonságunk miatt fogadunk el némi végzálást, amikor be kell csekkolni? Egy kicsit toleránsabban kell ezt a helyzetet megközelíteni. Itt igazat kell adni Mesterházy képviselő úrnak, amikor azt mondja, hogy ötvözni kell a biztonságot és a látogatottság lehetőségét.

Ott is azért elhangzik a szó, hogy a biztonságot valami úton-módon mégiscsak megfelelő módon meg kell teremteni éppenséggel a jelen helyzetben. Hiszen utalás történt a párizsi eseményre, a német eseményekre. Párizsban pont a biztonsági őr tudta megakadályozni a robbantásos merényletet. Tehát ezeket a pontokat, úgy gondolom, el kell tudjuk fogadni.

Azt a kritikát pedig, hogy 2009 után kik hozták meg ezt a törvényt: meghozták, eljutottunk oda, hogy a közös munka alapján ezeket a módosításokat mégiscsak végre kell hajtani. Hogy ez megtörténhetett, szeretném kijelenteni, az valóban Kósa Lajos elnök úr érdeme. Hiszen ő vette föl az egészet, és tűzte napirendre a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, és ezáltal jutottunk el addig egyáltalán, hogy ez a törvény módosítás ma itt általános vitára került, tulajdonképpen a módosító javaslatokkal, amiket önöknek is javaslok, és kérem, hogy tegyék is meg.

Zárszóként azt tudom mondani, hogy a kritikák ellenére is kérem, támogassák, hogy ez a sporttörvény ezekkel a módosításokkal megtörténjen. Mert mégiscsak nem lesz szurkolói utaztatás a jövőben, mégsem lesz kötelező szurkolói kártya, azzal szemben, amit állít. Mert pontosan ezt akarjuk megszüntetni. Ami pedig azt az egyetlen klubot érinti, amit példaként hoz fel, ellentétes, hiszen mindennek ellenére ott a legmagasabb a nézőszám, ott 20 ezres a nézőszám akkor is, amikor Norvégia nyert egy meccset vagy nem nyert, abban a stadionban bizony azoknak az intézkedéseknek az ellenére is a legmagasabb a nézőszám. Na, ennyit erről a megközelítésről, amit mondott.

(16.50)

A többi stadionban pedig olyan lehetőségek vannak, hogy a szurkolóknak meg kell adni azt a körülményt, azokat a lehetőségeket és azokat a belépési díjakat, hogy megfelelően látogassák, és a hangnemet meg a rendet meg kell tartani, hogy valóban a családok is azért menjenek ki, hogy egy kulturált futballmérkőzésen vehessenek részt.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslataikat tegyék meg, és természetesen a végszavazásnál támogassák a törvénymódosítás véghezvitelét.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önököt, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7376. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó László úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy adminisztratív formalitásnak szeretnénk eleget tenni ezzel a módosításbeadással, ugyanis Horvátország EU-csatlakozása az alatt az idő alatt történt, miközben már megvolt az Európai Unió és a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás. Ez 2010. október 6-án lett aláírva, és 2011. június 1-jétől került ideiglenes alkalmazásra. Mivel Horvátország 2013. július 1-jén csatlakozott az EU-hoz, ezért vált szükségessé az, hogy egy kiegészítő jegyzőkönyv formájában Horvátország is a megállapodás szerződő felévé váljon.

Ez a szabadkereskedelmi megállapodás célul tűzte ki a felek közötti áru- és szolgáltatás-kereskedelem, a befektetések és kormányzati beszerzési piacok liberalizálását, a kereskedelem akadályainak felszámolását és a szellemi tulajdonjog védelmét. A megállapodás új lehetőséget teremtett például Magyarország és a Koreai Köztársaság közötti kereskedelmi és befektetési kapcsolatok bővítésére és a magyar gazdaság szereplői koreai exportjának a növelésére. Elég szépen és dinamikusan változik ez a kapcsolat. Szerencsére a kereskedelmi forgalmunk passzívuma ez alatt az idő alatt 60 százalékkal

csökkent, és az exportunk szépen növekszik. 2014-ben egyébként 236 millió euróról beszélünk.

A kiegészítő jegyzőkönyv, amelynek értelmében Horvátország a megállapodás szerződő felévé válik, a megállapodás egyes rendelkezései Horvátország csatlakozásának figyelembevételével módosulnak, és a kiegészítő jegyzőkönyv 2013. július 1-jéig visszamenő ideiglenes hatályú alkalmazásáról egy korábbi tanácsi határozat rendelkezett. A jelen törvényjavaslat a kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről rendelkezik.

Kérem az Országgyűlés hozzájárulását és támogatását az Európai Unió és a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv törvényi kihirdetéséhez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Szabolcs Attilának, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarország az Európai Unió soros elnökeként kiállt a Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások lezárása mellett. A csatlakozási szerződés aláírására a magyar elnökség zárónapján került sor. Az akkori politikai és gazdasági környezetben csak a magyar hozzáállás mellett lehetett eredményt felmutatni. A ratifikációs folyamat után 2013. július 1-jétől Horvátország lett az Európai Unió 28. tagállama.

Tisztelt Képviselőtársak! Többéves tárgyalás után 2010-ben az Európai Unió és tagállamai, valamint a Koreai Köztársaság szabadkereskedelmi megállapodást írtak alá. 2012 szeptemberében tárgyalások kezdődtek, hogy Horvátország is csatlakozhasson ehhez a szerződéshez. Jelen előterjesztés célja, hogy kiegészítő jegyzőkönyv alapján déli szomszédunk is élhessen a kedvező lehetőséggel.

Tisztelt Ház! Horvátország hagyományosan fontos partnere Magyarországnak. A kétoldalú kereskedelmi forgalom évről évre nő, Magyarország Ausztria, Hollandia és Németország után a negyedik legnagyobb befektető Horvátországban. Idegenforgalom szempontjából 2014-ben 366 ezer magyar turista közel 2 millió vendégéjszakát töltött Horvátországban. Az idelátogató vendégek száma kevesebb, de folyamatosan emelkedik. A két ország kapcsolata hagyományosan jó, bár most a migránsválság, ami pont a választási kampányban éleződött ki a magyar zöldhatár lezárásával, egy kicsit borzolta a kedélyeket. Ellenben az államelnök, Kolinda Grabar-Kitarović nagyra értékeli, hogy Magyarország 1990 óta folyamatosan tanújelét adta a Horvátország iránti barátságának.

Tisztelt Képviselőtársak! Az elmondottak alapján is egyértelmű, hogy nemcsak a horvát, de a magyar gazdaság szempontjából is fontos, hogy Horvát-

ország is részesülhessen a szabadkereskedelmi megállapodás előnyeiből. Ezért kérem, hogy a Fidesz- és KDNP-frakcióhoz hasonlóan szavazatukkal támogassák az előterjesztést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetésével kapcsolatban szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel.

Az EU kereskedelempolitikai stratégiájában Korea mindig kiemelt fontosságú szabadkereskedelmi partnerként szerepelt. Így már 2007 májusában Szöulban megkezdődtek a tárgyalások, amelyek végén 2009. október 15-én mindkét fél kezdeményezte a szabadkereskedelmi megállapodás megkötését. A Tanács 2010. szeptember 16-án hagyta jóvá a megállapodást, amelyet az EU-Korea-csúcs keretében 2010. október 6-án Brüsszelben hivatalosan alá is írtak. Az Európai Parlament 2011. február 17-én hozzájárulását adta a szabadkereskedelmi megállapodáshoz, amely az év július 1-je óta alkalmazandó.

A megállapodást Magyarország a 2011. évi XCVII. törvénnyel hirdette ki. A törvény elfogadását az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja akkor is támogatta. Az EU-Korea szabadkereskedelmi megállapodás az EU által valaha megkötött legátfogóbb szabadkereskedelmi megállapodás és az első, amely ázsiai partnerországgal jött létre. A megállapodás példa nélkül állónak számít mind alkalmazási köre, mind a kereskedelmi akadályok leépítésének célul kitűzött üteme tekintetében. Az átmeneti időszakok végére gyakorlatilag az érvényben levő valamennyi behozatali vám meg fog szűnni. Ezenkívül a távközlési, környezetvédelmi, hajózási, pénzügyi és jogi szolgáltatások tekintetében messzemenő liberalizációt hajtott végre. A szabadkereskedelmi megállapodás várhatóan közel 20 milliárd euró nagyságrendű, új kereskedelmi lehetőségeket teremt az áruk és szolgáltatások, illetve a befektetések területén.

A szabadkereskedelmi megállapodás által biztosított további piacra jutás pedig erősíteni fogja az európai beszállítók pozícióját a koreai piacon. Ezenkívül a felek olyan konkrét kötelezettségvállalásokban állapodtak meg, aminek értelmében többek között a gépjárműiparban, a gyógyszeriparban és az elektronikai ágazatban a nem tarifális kereskedelmi akadályokat is eltörlik. Különösen az uniós gépjárműipar tekintetében tartalmaz olyan kereskedelmi akadályok eltörlésére vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket az uniós iparág szereplői a Koreába

irányuló kivitel legfontosabb akadályainak tekintettek. Az elektronikus fogyasztási cikkek esetében Korea sok európai szabványt egyenértékűnek fog elfogadni és el fogja ismerni az európai tanúsítványokat, illetve megszünteti a bürokráciát, amely jelentős kereskedelmi akadálynak számított.

(17.00)

Végül a gyógyszeripari termékek és orvostechikai eszközök exportőrei számára további előnyökkel szolgál majd az árképzésre vonatkozó határozatok átláthatóbbá válása.

Az EU-Korea szabadkereskedelmi megállapodás tehát egy olyan, mindkét fél által win-win agreementnek tekintett egyezmény, amely mintaként szolgálhat a régió más országaival kötendő megállapodásokhoz is. Ehhez a megállapodáshoz csatlakozott EU-tagországgként a Horvát Köztársaság 2013. november 8-án. Mint ismeretes, a 2011. december 1-ei szavazáson az Európai Parlament 564 igen szavazattal, 38 ellenszavazattal és 32 tartózkodás mellett egyetértését adta a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződéshez.

Horvátországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződését 8 nappal később, december 9-én írták alá Brüsszelben és 2013. július 1-jén lépett hatályba. A Magyar Országgyűlés 2012. február 13-án 334 igen szavazattal, 5 tartózkodás mellett döntött a Horvátország EU-csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről. Ezzel a magyar törvényhozás Szlovákia után másodikként erősítette meg a szerződést.

A Fidesz-kormány rendkívüli sikerként könyvelte el, hogy a magyar EU-elnökség utolsó napján, 2011. június 30-án sikerült lezárni Horvátország csatlakozási tárgyalásait, mindvégig hangsúlyozva a két nép közti barátság történelmi jelentőségét. Schöpflin György fideszes EP-képviselő a csatlakozás kapcsán kiemelte, hogy a magyarok és horvátok 1918 előtt ugyanabban a parlamentben ültek, de most már az Európai Parlamentben is találkozhatunk Dráván túli szomszédainkkal.

Bár az elmúlt több mint két évtizedben Magyarország és Horvátország kétoldalú kapcsolatait - a MOL-INA-ügyet leszámítva - nyitott politikai kérdések nem terhelték, az elmúlt időszakban sajnos azt tapasztaltuk, hogy a magyar diplomácia vezetője a magyar-horvát kapcsolatok soha nem látott mélypontjáról nyilatkozott. Úgy tűnik, az orbáni-szijártói magyar külpolitika már nem elkötelezett a kapcsolataink fejlesztése, a partnerségi viszonyunk hosszú távú fenntartása iránt. Pedig a külgazdaság-orientált külügyi vezetés legalább azt értékelhetné, hogy Horvátországba jelenleg évente több mint 1100 magyar cég viszi ki áruát, illetve 400 cég importál onnan. Horvátország szerepe tehát rendkívül fontos a magyar kis- és közepes vállalatok exportpiacainak sorában. A legfontosabb magyar exportcikkek közé az élelmiszerek, az ásványi termékek és energiahordo-

zók, a vegyipari, műanyag- és gumitermékek, a gépek, berendezések, járművek tartoznak. Az importban jelentős tételt képviselnek az energiahordozók, polimerek, valamint a cukor.

A Magyarországról Horvátországba irányuló befektetések közül a legjelentősebbek az OTP Bank, a Dunapack és a MOL beruházásai. Energetikai együttműködésünk fontos alapját képezi a MOL és az INA stratégiai partnersége. A MOL az INA-részvények megvásárlásával, a részvények 47,15 százalékkal az INA legnagyobb tulajdonosa lett. Ugyanakkor a kétoldalú energetikai kapcsolatokra komoly árnyékot vetett a MOL által az INA-részvények még tőzsdén forgó részének megvásárlására tett ajánlatát, 2010 decemberét követően kialakult helyzet. Azt a horvát kormány ugyanis ellenséges felvásárlási szándéként ítélte meg.

2011. június 21-én a vezető horvát napilapok - ügyészségi nyomozóhivatali forrásokra hivatkozva - címlapon, kész tényként hozták a hírt, miszerint Hernádi Zsolt, a MOL vezérigazgatója 10 millió euróval vesztegette meg a volt horvát miniszterelnököt az INA-privatizáció során. Később kiderült, hogy a bizonyítékként bemutatott éttermi videofelvételt hónapokkal azután rögzítették, hogy Sanader miniszterelnök lemondott, fél évvel azután, hogy a horvát kormány átadta a MOL-nak az INA menedzsmentjogait.

Tény, hogy a MOL-INA ügye egyértelműen beárnyékolta a kétoldalú együttműködést, illetve a kérdés alapvetően teherként van jelen a kapcsolatokban, de a politikai kapcsolatok és a további együttműködés fejlesztésének alapvetően a menekültkérdés kezelése szabott gátat. Horvátország schengeni csatlakozásának felvetett magyar vétője, illetve Szijjártó Péter külügyminiszternek a horvát miniszterelnököt és a magyar-horvát kapcsolatokat minősítő nyilatkozatai csak tovább rontottak a helyzeten.

„Mélyponton vannak a magyar-horvát kétoldalú politikai kapcsolatok, a két ország kapcsolata soha nem volt rosszabb.” - nyilatkozta Szijjártó Péter, mindezt az ellenzéki jobbközép Horvát Demokratikus Közösség elnökével folytatott zágrábi megbeszélése után. A magyar külügyminiszter tényleg egy ellenzéki pártnál tett látogatásától várta a magyar-horvát kapcsolatok javulását? A menekültválság okán kialakult indokolatlan nyilatkozatháború és vagdalkozás odáig fajult, hogy a Magyar-Horvát Baráti Kör elnökségét is „aggodalommal töltötték el a magyar-horvát viszonylatban történt események és nyilatkozatok”. Emiatt nyilatkozatban kérték mindkét ország kormányát, hogy az egymás iránti tiszteletből visszafogottan nyilatkozzanak a másik fél lépéseinek értékelésekor.

A baráti kör elnöke, Csóti György, korábbi zágrábi magyar nagykövet, a Fidesz volt országgyűlési képviselője emellett a Magyarország és Horvátország közötti csaknem ezeresztendő, páratlan történelmi együttműködést bizonygatta. Majd feltette a kérdést:

„Mit veszíthetünk a kapcsolatok befagyasztásával? Felsorolni is nehéz lenne.” - idézet tőle.

Szijjártó Péter azonban nem hallgatott korábbi képviselőtársa intelmeire, és a HDZ-nél tett látogatása után immár nyíltan annak választáson való győzelmét várta. Úgy fogalmazott a miniszter: „Úgy látom, hogy a politikai kapcsolataink most igazán mélyponton vannak. Meglátjuk, hogy a parlamenti választáson a horvát emberek milyen döntéseket hoznak, és annak megfelelően meglátjuk a politikai kapcsolataink alakulását.”

Úgy tűnik azonban, hogy nem a Szijjártó Péter által várt fordulat következett be a horvát belpolitikában. Az eddig kormányzó Szociáldemokrata Párt szövetségeseivel együtt ugyanis 67 mandátumot tudhat maga mögött, míg a Fidesz által remélt HDZ csupán 59 mandátummal vághatott neki a kormányalakítási tárgyalásoknak.

A magyar kormány azonban nemcsak a HDZ-nek drukolt látványosan a horvát választásokon, hanem tevékenyen be is avatkozott a horvátországi magyar parlamenti képviselő-választásba. Potápi Árpád nemzetpolitikáért felelős államtitkár az Eszék melletti Várdarócon arra kérte a horvátországi magyarokat, hogy vegyenek részt a november 8-ai parlamenti választásokon, és azokon a magyar listát válasszák, a Horvátországi Magyarok Demokratikus Közösségére adják le a szavazatukat.

Nem tudni, hogy a magyar kormány képviselője mi alapján ítéli meg, hogy mely horvátországi magyar szervezet állított magyar listát, illetve a HMDK listája mitől magyar, a Magyar Egyesületek Szövetségéé pedig nem az. Juhász Sándor, a MESZ elnöke és immár második ciklusban a horvátországi magyarság parlamenti képviselője magyar ember, mert annak vallja magát. Ezt pedig még a magyar kormány sem vitathatja el tőle.

Sajnos, a horvátországi választás ismét megmutatta, hogy a Fidesz nem tett le a külhoni magyar közösségek megosztásáról, egyes szervezetek hátrányos megkülönböztetéséről. Most se tartották tiszteletben a horvátországi magyarság szervezeteinek önállóságát, pedig a Fideszt számos kudarcos vállalkozása és pártalapítása rá kellett volna már ébressze, hogy el kell ismernie a határon túli magyar közösségek felnőttkorúságát. El tudják ők dönteni, hogy kire szeretnének szavazni, ki képviseli őket és érdekeiket ezúttal a horvát törvényhozásban.

Visszatérve az előttünk fekvő törvényjavaslat-hoz, érdemes megemlíteni, hogy az EU-Korea szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv célja a Horvátország uniós csatlakozásáról szóló okmányok megfelelően annak biztosítása, hogy ez a tagállam maradéktalanul részt vehessen az EU-Korea szabadkereskedelmi megállapodásban.

A kiegészítő jegyzőkönyv alapján tehát Horvátország a szabadkereskedelmi megállapodás szerződő felévé válik, azaz a megállapodás szerződő feleinek jegyzőke kiegészül a tagország nevével. A kiegészítő jegyzőkönyv alapján a szabadkereskedelmi megállapodás szerződő feleinek jegyzőke kiegészül a tagország nevével. A kiegészítő jegyzőkönyv alapján a szabadkereskedelmi megállapodás szerződő feleinek jegyzőke kiegészül a tagország nevével.

podás rendelkezései alkalmazandók lesznek azon Koreából Horvátországba, illetve Horvátországból Koreába exportált árukra és szolgáltatásokra, amelyek megfelelnek a megállapodás rendelkezéseinek.

Az MSZP frakciója támogatta az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását. Ennek megfelelően támogatja a kiegészítő jegyzőkönyv elfogadását is, amely lehetővé teszi Horvátország részvételét a szabadkereskedelmi megállapodásban. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és a Koreai Köztársaság 2010-ben írták alá a szabadkereskedelmi megállapodást, ami 2011-ben lépett életbe. A megállapodás példa nélkül állónak számított mind alkalmazási köre, mind a kereskedelmi akadályok leépítésének célul kitűzött üteme tekintetében is.

Horvátország 2013-ban csatlakozott az Európai Unióhoz, mint tudjuk, emiatt szükséges, hogy a tárgyalat kiegészítő jegyzőkönyv is ki legyen hirdetve.

(17.10)

Ez a szabadkereskedelmi szerződés fontos Európának, hiszen Korea második legfontosabb külkereskedelmi partnere Kína után az Európai Unió. Az aláírt egyezmény alapján 2011-től kezdve öt éven belül a vámok 98 százalékát lebontják, megkönnyítve ezzel a kereskedelmet a két fél között. A megállapodás ezenkívül a jelentős nem tarifális kereskedelmi akadályok eltörlése tekintetében is frontot nyitott, elsősorban a gépjárműipar, a gyógyszeripar, az orvostechonikai eszközök és az elektrotechnikai ágazat területén. A megállapodás a szolgáltatások és a befektetések számára új piacra jutási lehetőségeket teremtett, és például a szellemi tulajdon, a kormányzati beszerzések vagy a versenypolitika területén fontos előrelépésekhez vezetett.

Fontos azonban kiemelni, hogy ennél a szabadkereskedelmi megállapodásnál az EU nagyon óvatos volt, ugyanis a tárgyalások során sikerült elérni, hogy az európai ipar védelme érdekében beépüljön ebbe a szerződésbe egy védzáradék.

Magyarország számára is rendkívül fontos partner Korea, hiszen több nagyvállalat is található az országban: a Hankook, bár őket nem nagyon szoktuk dicsérni, a Samsung vagy éppen a KDB. Ez a fontos kapcsolat bővíthet tovább azzal, hogy Horvátország is csatlakozik ehhez a szabadkereskedelmi zónához, hiszen ez új lehetőségeket nyit a hazánkban tevékenykedő koreai cégek számára is.

A Jobbik tehát támogatja a kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetését, biztatva a kormányt, hogy használja ki ezt a lehetőséget a koreai vállalatokkal való további tárgyalások során.

Soha nem felejtjük el hangsúlyozni, hogy a Jobbik a nemzetek Európája koncepció elkötelezett híve, de az euroatlanti csatlakozás, euroatlanti integrációs folyamat során mindig széles körű magyar támogatást biztosítottunk Horvátország számára, még akkor is, hogyha a kapcsolatainkban kulcskérdésnek számító energiapolitikai együttműködés néha inkább olybá tűnik, mintha energetikai konkurenciaharc lenne. Gondoljunk most itt az INA-ügyre. Vagy fölhozhatnánk itt azt a magyarellenese hangulatkeltést is, ami a migránsválság kapcsán bizony horvát részről gyakran fölmerült az utóbbi hónapok kapcsán Zoran Milanović miniszterelnök úr részéről.

Viszont azért hozzá kell tenni, hogy Horvátország roppant fontos kereskedelmi, gazdasági kapcsolata Magyarországnak, viszont Horvátország 2008 óta recesszióban van, és ami rossz a horvát gazdaságnak, az ilyenformában rossz a magyar gazdaságnak is, hiszen hogyha a külkereskedelmi áruforgalomra gondolunk, akkor meg kell mindenképpen említeni, hogy 1995 óta igen dinamikus volt ez a bővülés, hiszen ez a tízszeresére nőtt a két ország között. Nagyon-nagyon dicséretes, hogy magyar aktívummal rendelkezünk, mintegy egynegyed-háromnegyed arányos ez a magyar aktívum.

A Horvátországba irányuló befektetések kapcsán el kell mondani, hogy 2,5 milliárd euró a magyar befektetések összege. Ez az ottani összbefektetés mintegy 9-10 százalékát teszi ki. Így ebben a befektetési sorrendben Magyarország a negyedik helyet foglalja el Horvátországban. A kétoldalú kereskedelem horvátországi pozícióját tekintve egyébként összességében a hatodik helyen szerepel Magyarország.

Éppen ezért lenne nagyon fontos, mondjuk, a közlekedési kapcsolatainknak is a föllendítése, és horvát-magyar relációban nemcsak az ilyen nemzetközi egyezmények kapcsán kellene beszélni, hanem mondjuk, nem lenne rossz az sem, mondom én ezt egyébként dél-dunántúli képviselőként, hogy az M6-os autópálya most már ne csak a propagandaszólásokban jusson el Bólytól Ivándárdáig, vagy éppen az M60-as autótút Pécsről Barcsig, hanem ez a gyakorlatban, a valóságban is megvalósuljon az ott élő emberek boldogulásának érdekében. Vagy említhetném akár a 67-es utat is, ami jó lenne, hogyha Szigetvártól most már valóban egyszer eljutna a határig.

Nagyon fontos lenne az úgynevezett V/B páneurópai folyosónak, közlekedési folyosónak a további fejlesztése, annak a kissé csigatempónak a meghaladása is, amit azért úgy tapasztalunk, különösen, ha figyelembe vesszük azt, hogy a fumei kikötőnek a második legnagyobb partnere nem más, mint Magyarország.

Dél-somogyi képviselőként, tehát a határ mellől, a horvát-magyar határ mellől érkezve mindenképpen szót kell ejtenem itt néhány dologról. Mesterházy

képviselőtársam beszédébe, vezérszónoki felszólalásába beleszótta a mostanság eléggé fagyosra váltott horvát-magyar kapcsolatokat is. Nos, azért történelemtanárként mindenképpen meg kell említenem azt a dolgot, hogy nem szabad a mostani horvát kormány magatartásából kiindulni. Itt is hangsúlyozni kell azt, hogy a két népet ennél sokkal-sokkal erősebb kötelékek, kapcsolatok fűzik egymáshoz, hiszen évezredes együttélésünknek és barátságunknak egy olyan közös és mély történelmi múltja van, amely pontosan olyan erős kötelékekkel kapcsolja össze ezt a két népet, mint amilyen, mondjuk, a horvát-magyar határvidéknek, a Dráva mentének a jellegzetes fája, a szlavóniai tölgy. Nincs olyan vihar, ami ezt tulajdonképpen megrendítse, még egy Zoran Milanović is kevés egyébként ehhez, legalábbis történelmi távlatokban tekintve. Ahogy egy-egy ilyen öreg faóriás gyökérzete belemarkol az ottani tájba, ugyanúgy belemarkol minden magyar és horvát ember lelkébe az a közös fegyverbarátság, ami az évszázadok során a két nép között kialakult, még ha baloldali részről ezt a fegyverbarátságot sokszor egyébként valamiféle fasiszta romantikával terhelt dolognak is szokták beállítani.

Egyébként több ez pusztá fegyverbarátságnál, és ha történelmi példákat veszünk elő, akkor itt nemcsak a Jurisics által védett Kőszegre, nemcsak a Zrínyi által védett Szigetvárra hivatkozhatunk, ahol közösen védtük a sokszor háládatlannak mutakozó Európát a hódítókkal szemben, hanem bizony a dolgos mindennapokra is. Tehát nemcsak a vériszamos bástyákon arattunk rendet, hanem bizony az aranylóbúzámezőkön is. Mondhatom ezt, azt hiszem, teljes bizonyossággal, hiszen olyan helyről érkeztem, Barcsról, ahonnan a környékbeli horvát falvakban, Potonyban, Lakócsán, Tótújfalun, Szentborbáson mind a mai napig békében és barátságban élnek mindennapjaikat az ottani horvát emberek a dolgos, munkás hétköznapiak során.

Tehát ezek azok a dolgok, amelyeket egy-egy ilyen alkalommal, hogyha megtörténik a másfelől érkező kritika, akkor azért ezekre a hangokra is figyeljünk, és elevenítsük föl ezeket a dolgokat, mert hisszük azt egyébként, hogy igenis meghallhatják ezeket a hangokat Horvátországon belül is. Jöjjön akármilyen kormányzat itt Magyarországon vagy éppen Horvátországban, ezek a történelmi pillérek, ezek a közös értékeink bizony továbbélhetnek minket ezen a nagyon gyümölcsözőnek mutakozó és több évszázados történelmi múlton, hiszen 800 évig jóban és rosszban együtt éltünk, egy korona alatt, független nemzetként egyébként. *(Dr. Józsa István: Milyen korona alatt?)* A Szent Korona uralma alatt, kedves szocialista képviselőtársaim, még ha önöknek adott esetben ez a szó, ez a kifejezés, ez a fogalom úgy hangozhat, mint ördögnek a tömjénfüst *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Habsburg.)*, valamiféle olyan hatást gyakorolhat önökre. *(Mesterházy Attila: Ezért kerüljük a kupolát.)* Igen, volt egy ilyen érzésünk egyébként.

Viszont azt tudni kell, hogy miközben az az Európa, ami most oly sokszor nagyon gyalázatos módon viselkedik Magyarország és a magyarság felé is, megtagadott minket, miközben védtük ezt a keresztény európai civilizációs kultúrkört, ugyanez a magára hagyatottság érzése nemcsak nekünk jutott osztályrészül, hanem bizony horvát barátainknak, horvát testvéreinknek is, hiszen míg mondjuk, 1566-ban fősorakozott Győr védelmére a Habsburgok hadserege, és a kisujjukat nem mozdították annak érdekében, hogy beavatkozzanak a Szigetvárt hősiesen védő horvát-magyar csapatok oldalán, ugyanezt a horvátok is végigszenvedték 1991-ben, amikor szintén Európa egyik legerősebb hadseregével kerültek szembe, és bizony-bizony a liberalizmus impotenciamocsarába süllyedt Európa nekik sem segített 1991-ben. Tulajdonképpen önerőből kellett saját magukat fősorbadítani 1995-ben a Vihar nevezetű hadművelet során.

Úgy gondolkodtak, ahogy minden itteni kis népnek és kis nemzetnek gondolkodnia kell, ahogy egyébként egy székely magyar író, György Attila megfogalmazta a Harcosok könyve című művében, aki azt tanácsolta, hogy „nézz szét magad körül, vedd számba őseidet, erkölcsöidet, hazádat, istenedet, és kivont karddal kezdedben ragaszkodj hozzá”.

(17.20)

Így tudták megőrizni saját magukat és nemzeti függetlenségüket a horvátok, és hogyha ezt szem előtt tartjuk, és összefog Kelet-Közép-Európa sok kicsi nemzete, így tudjuk egyébként ezt megőrizni a következő évtizedekben és reményeink szerint évszázadokban is. Nagyjából ennyi lett volna, amit egyébként Mesterházy képviselőtársam hozzászólásához még így pluszban hozzáfűztem volna.

Ne felejtjük el ezeket a közös, és még egyszer hangsúlyozom, nagyon pozitív történelmi példázatok, ne csak azt vegyük elő, hogy mondjuk, az öngyilkos nyugati merkelista hozzáállás miatt az itteni népek és itteni országok nyakába zúdított kontinensfoglaló bevándorlási hullám micsoda ellentéteket szított az itt élő kis népek között, hanem emlékezzünk meg még egy-egy ilyen törvényjavaslat vitájának során ezekről a nagyon pozitív dolgokról is. Közszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Minthogy a vezérszónoki kör végére értünk, megkérdem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Jelzésre:)* Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, tessék!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Ha már így megszólítottam jobbikos képviselőtársam hozzászólásában, akkor valószínűleg én nem fogalmaztam pontosan, de arról szó nem volt, amiről a jobbikos képviselőtársam beszélt. Az én hozzászólásom pont

arról szól, hogy vannak olyan aktuálpolitikai kérdések ma a magyar-horvát viszonyban, amelyek terhelik ezt a hagyományosan jó horvát-magyar viszonyt. Tudatosan nem MSZP-s képviselőtől vagy korábbi kormánytagtól idéztem, amikor adott esetben azt akartam leírni, hogy mennyire jók és egymást támogatók voltak a múltban a horvát-magyar kapcsolatok, hanem direkt egy fideszes képviselőtől idéztem, ezzel is jelezvén azt, hogy bizony ezek a kapcsolatok egyébként kormányzatokon átívelve, hál' istennek, nagyon pozitívak.

Ettől függetlenül azért érdemes megemlíteni mindig azt, hogy nemcsak a történelemben révedve egy kicsit, hanem a jövőbe tekintve is érdemes a gondolatokat megfogalmazni. A múlt nagyon fontos, főleg azért, hogy ne kövessük el ugyanazokat a hibákat, amiket a múltban már elkövettünk, de mégis csak a jelen és a jövő az, amelyik a két ország kapcsolatában szerintem kiemelt jelentőséggel bír. Tehát magyarul, én azt gondolom, hogy minden ilyen jegyzőkönyv esetén fontos, hogy Magyarország kifejezze a támogatását Horvátország irányába a kölcsönös tisztelet okán és a közös tradíciók és történelmi gyökerek okán is, de pont ezért fontos azt is hangsúlyozni, hogy nem jók azok a nyilatkozatok, amelyek ezt a viszonyt beárnyékolják.

Azt látom, azt gondolom, hogy Sziijártó Péter összekeverte az elmúlt hetekben, hónapokban külügyminiszterként a Fidesz szóvivői szerepkörét a külügyminiszteri szerepkörrel. Egy külügyminiszternek kiemelten nem az a dolga, hogy eszkalálja a konfliktusokat országok között, hanem hogy megpróbálja ezeket elsimítani, ha szabad így fogalmazni, nem pedig hozzájárulni azoknak a konfliktusoknak az újabb és újabb fellángolásához. Különösen így van ez, ha egy szomszéd országban éppen választási kampány zajlik. Mi magunk is politikusok vagyunk, pontosan tudjuk azt, hogy egy politikai kampányban, sok esetben felhevült hangulatban akár még megdöglő mondatok is elhangzanak a politizáló, versenyző felek között. De pont azért, mert tudjuk, hogy ez hogy szokott történni egy kampány során, éppen ezért sokkal nagyobb empátiával, odafigyeléssel, megértéssel kell ilyenkor viseltetnünk a környező országok irányában vagy az ottani politikai pártok irányában. Ez az egyik dolog.

A másik, hogy azt nem tudom elfogadni, és nem hiszek abban, hogy ez egy helyes stratégia, hogy a Fidesz korábban hozzákezdett Erdély tekintetében egy megosztó politikához, ugyanezt a politikát sok esetben folytatja a Felvidék tekintetében, és innentől kezdve most volt erre a közelmúltban Horvátország tekintetében is egy olyan példa, amiről a hozzászólásomban is beszéltem.

Én pusztán arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy bízzunk meg a határon túli magyar közösségekben, hogy tudják, kik tudják az ő érdekeiket a leghelyesebben képviselni, és a magyar belpolitikát lehetőleg ne exportáljuk a határon túlra, mert ez egészen biztos az ő autonómiájukba való beavat-

kozás, és nem hiszem, hogy Budapestről jobban meg lehet mondani azt, hogy mi jó a horvátországi magyarságnak vagy éppen a felvidéki vagy erdélyi magyarságnak. Szerintem ezt rájuk kell bízni, hogy ők maguk hadd döntsenek erről, és hadd válasszák meg és határozzák meg a saját programjukat, ami aztán a jövőjüket is meghatározza.

Tehát magyarul, pusztán én azt szerettem volna kihangsúlyozni, hogy Magyarországnak talán kicsit kötelessége is Horvátországot támogatni, respektálni kell az ott élő embereket, az ott élő politikusokat, függetlenül attól, hogy éppen az ön vagy más kedvére való az a kormány, amelyik éppen irányítja az adott országot. Ahogy mi se örülünk annak, ha bele akarunk szólni a magyar belpolitikába, mások se örülnek neki szerintem, és az természetes, hogy mindig a jövőbe kell tekinteni és azt úgy alakítani, hogy az mind a két ország és mind a két nemzet számára a leggyümölcsözőbb legyen. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Ander Balázs képviselő úr. Tessék!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, csak hogy egyértelműsítsük egy kicsit itt az esetleges polémiát közöttünk, ami a horvátországi magyar politikai pártokkal kapcsolatos felvetését illeti, száz százalékig egyetértünk önnel, ugyanis a Jobbik volt pontosan talán a legelső politikai párt, amelyik kimondta azt, hogy a kormány határon túli magyar politikai erőket érintő megosztó politikája nagyon káros, nagyon káros az ott élő magyarok számára, éppen ezért összefogásra van szükség, és nem kell a pártpolitika mocsarába lerángatni azt, ami egyébként sajnos megtörtént, látjuk, tapasztaljuk. Ezért is üdvözlöttük, mondjuk, a kárpátaljai - nagyon messzire vezet ez az egész -, a kárpátaljai önkormányzati választások sikerességét, ami világosan bebizonyította, hogy az elszakított területeken élő magyarság számára csak az összefogás lehet az alternatíva.

Itt amiről én beszéltem, az nem erről szólt, hanem valóban sajnos egyébként a két ország, Horvátország és Magyarország között a történelmi kapcsolatok, talán mondjuk úgy, a jellasi idők tekintve nem voltak olyan mélyen, mint most. Ennek megvan az oka. S azt is hozzátettem egyébként, hogy ez az ok elsősorban nem Magyarországon és nem is Horvátországban keresendő, akármilyen legyen a mostani horvátországi vezetés színezete. Az ok egy kicsit messzebb vezet, egészen pontosan oda, azok körébe, akik ezt az egész bevándorlási és kontinensfoglaló hullámot elindították, egymásnak ugrasztva egyébként a Kelet-Közép-Európában, Délkelet-Európában élő kis országokat, kis népeket.

Ezen kell egyébként nekünk türelmedni, ezt próbáltam itt kifejtetni, és fölhozva olyan több évszázados nagyon pozitív példákat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ame-

lyekre bizton építhetünk. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalás nincsen, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. A módosító javaslatok benyújtására, tisztelt Országgyűlés, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről és egyes törvényeknek az építésügyi láncartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7830. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Lepsényi István úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, előterjesztőnek. Parancsoljon!

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A magyar építőiparban a gazdasági válság kirobbanását követően a 2013-ig egyre nagyobb méreteket öltő láncartozások már a beruházások leállítását és a versenyképesség drasztikus romlását eredményezték. A mikro-, kis- és középvállalkozások létét, valamint makroszinten a foglalkoztatási mutatókat fenyegették. A folyamat megállítását, illetve jövőbeli újratermelődésének megakadályozása nemzetgazdasági kérdéssé vált.

(17.30)

A tarthatatlanná vált helyzet kezelésének és megoldásának szükségességét felismerve Magyarország Kormánya 2013 márciusában törvényjavaslatot nyújtott be a tisztelt Országgyűléshez egy olyan, a vállalkozások pénzügyi stabilitása érdekében létrehozandó szerv felállításáról, amely a szerződésből eredő teljesítések után járó ellenszolgáltatás polgári jogi eszközökkel történő kikényszerítését kívánta meggyorsítani. A törvényjavaslat elfogadását és a kapcsolódó kormányrendelet kihirdetését követően 2013. július 1-jei hatállyal megalakult és megkezdte működését a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv, röviden: TSZSZ.

Tisztelt Országgyűlés! A láncartozások és a fetetegazdaság visszaszorítása érdekében a kormányzat 2013 óta tett számos intézkedése kézzelfogható eredményeikkel egyre inkább igazolást nyer többek között a TSZSZ működése által. A TSZSZ első két-

éves tevékenységének mérlege szerint összesen 320 kérelem érkezett be a szervezethez. A kérelmekhez tartozó beruházási összérték meghaladta a 60 milliárd forintot, a legnagyobb vitatott összeg másfél milliárd forint, a legkisebb 315 ezer forint volt. A megjelölt vitatott összegek nagysága megközelítette a 9,5 milliárd forintot.

A TSZSZ sikeres működésének köszönhetően olyan örömdetes eredmény történt, miszerint a láncartozások óriási mértékben csökkentek. Az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetsége által 2014 októberében és 2015 júliusában készített felmérés szerint az építkezési vállalkozások árbevételük átlagosan már csak 20 százaléka volt 60 napon túli kinnlevőség, illetve hogy az érintett vállalkozások kinnlevőségük 90 százalékát már biztonsággal behajthatónak minősítették. Az építőipari láncartozások három évvel ezelőtti több mint 400 milliárd forintos értéke a felére csökkent, miközben újabb jelentős tartozások nem kerültek a rendszerbe. Az ÉVOSZ értékelése azt is alátámasztja, hogy a láncartozások visszaszorulásában jelentős szerepe van a nemzetközi kitekintésben is egyedülállónak számító TSZSZ-nek. Az elmúlt időszak tapasztalatai alapján megállapítható tehát, hogy a TSZSZ létrehozásának egyik legfontosabb célja, a mikro-, kis- és középvállalkozások segítése megvalósult.

A TSZSZ egyre nagyobb ismertségét és működésének hatékonyságát jelzi továbbá, hogy számos visszajelzés érkezik, amely szerint már a TSZSZ pusztán létének is visszatartó hatása van, sok esetben elég volt felvetni a TSZSZ-hez fordulás lehetőségét ahhoz, hogy a visszatartott kifizetés megtörténjen.

Tisztelt Országgyűlés! A TSZSZ elmúlt kétévi működése bizonyította, hogy hatékonyan és sikeresen lehet szembeszállni az építőiparban súlyos problémákat generáló láncartozásokkal. Az önök elé beterjesztett törvényjavaslat alapvető célja ezért a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv elmúlt kétéves működése során szerzett tapasztalatok alapján a törvény módosítása, amelynek segítségével a TSZSZ tevékenysége és az általa kínált szakértői eljárás még több vállalkozás számára válik könnyebben elérhetővé, gyorsabbá és hatékonyabbá.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat céljának megfelelően ezentúl az igazságügyi szakértők mellett az építési műszaki ellenőri jogosultsággal és szükséges szaktudással, tapasztalattal rendelkező személyek is a TSZSZ tagjai lehetnek, gyakran fordulnak elő ugyanis olyan esetek, ahol a szakértői eljárások során műszaki átadás-átvételi eljárások vizsgálatára kerül sor, amely szakterületek speciális szabályait pedig leginkább az építési műszaki ellenőrök ismerik és gyakorolják. Az eredeti jogalkotói szándék megőrzése érdekében célszerű, hogy az építési műszaki ellenőr kizárólag a szakértői tanács tagjaként kerülhessen kijelölésre. A szakértői tanács elnökének és a szakértői tanács helyett eljáró kétfős szakértői tanács szakértői tagjának továbbra is igazságügyi szakértőnek kell lennie.

Az építészeti műszaki tervezési, kivitelezési szerződést biztosító mellékkötelezettségek tekintetében az új Ptk. és a közbeszerzésről szóló 2015. évi CXLI. törvény szabályaival összhangban megtörténik a törvény hatályának kiterjesztése általánosan a garanciára, valamint a biztosítótársaságokra mint garantőrökre.

A szakértői eljárás olcsó, gyors és egyszerűbb jellegének erősítése érdekében azokban az esetekben, ahol teljesítésigazolás kiadásra került, de a kifizetés nem történt meg, és a vitatott bruttó érték nem haladja meg a 6 millió forintot, célszerű kéttagú szakértői tanács kijelölése.

A szakértői vélemény objektív és elfogultságtól mentes jellegének további erősítése érdekében pontosításra kerül, hogy nem lehet tagja a szakértői tanácsnak, illetve nem lehet az ügyben szakértő tanácsként eljáró szakértő az a személy, aki az adott ügy tárgyát képező építőipari beruházásban bármely fél megbízásából korábban már szakértőként járt el.

A hatályos jogi szabályozás szerint a kivitelezés vizsgálatát a helyszínen kell lefolytatni. Számos esetben azonban előfordult, hogy a kérelmező fél által korábban elvégzett munka már igazolt módon elbontásra került. Fenti esetekben, amennyiben a felek ebben megegyeznek, nem lesz kötelező a helyszíni szemle megtartása, így ezzel a módosítással gyorsabba válik az eljárás.

A TSZSZ működésének elmúlt kétéves feladatát a jogszabályi határidőket betartva, magas szakmai színvonalon végezte el, amelyet leginkább a láncartozások érzékelhető csökkenése mutat.

A fentiekben röviden ismertetett módosítások ezen szakmai munka hatékonyságának további emelését kívánják megalapozni. Kérem önöket, hogy szíveskedjenek a betérjesztett törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bodó Sándor képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Tessék!

BODÓ SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fontos törvényjavaslat fekszik előttünk, hiszen egy jelentős problémát, az építőiparban tapasztalható láncartozások rendszerét kívánja rendezni, korrigálni. Erre a jelenségre két évvel ezelőtt már történtek hathatós intézkedések, most az elmúlt két év tapasztalataiból kiindulva szükség van kisebb változtatásokra.

Az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetsége - rövidítve: ÉVOSZ - még 2013 februárjában kezdeményezte a kormánytól azt a törvényjavaslatot, amely a láncartozások megállítást célozta, és amelytől a szakmai szervezetek akkor a perek számának 30-40 százalékos csökkenését várták. A láncartozások a beruházások leállításán és a versenyképesség romlásán keresztül a mikro-, kis- és középvál-

lalkozások létét, valamint makroszinten a foglalkoztatási mutatókat fenyegették. A folyamat megállítása, illetve jövőbeni újratermelődésének megakadályozása ma már nemzetgazdasági kérdésként jelentkezett. A vállalkozások pénzügyi stabilitása érdekében ezért kellett létrehozni egy olyan szakértői szervezetet, amely meggyorsítja a szerződésből eredő teljesítések után járó ellenszolgáltatás polgári jogi eszközökkel történő kikényszerítését.

Az elfogadott javaslat alapján felállításra került a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv, a TSZSZ, ahogy hallottuk, amely az érintett fél kérelmére és megbízásából kizárólag a tervezési, építési, kivitelezési feladatok teljesítéséhez kapcsolódó szakkérdéseket vizsgálja. A TSZSZ a tervezési, építési, kivitelezési szerződések teljesítéséből eredő, a törvényben meghatározott kérdésekben a megrendelő, a kivitelező vagy az alvállalkozó megbízására szakértői véleményt ad, megvizsgálja a szerződés teljesítését, szakvéleményt ad arról, hogy a szerződés teljesítése megtörtént-e, és amennyiben erre nem vagy nem a szerződésnek megfelelő módon került sor, a teljesítésért járó ellenérték megfizetése, adott esetben a szerződést biztosító mellékkötelezettség érvényesítése milyen összegben indokolt.

A TSZSZ-szakvélemény rendeltetése az, hogy a perben rendelkezésre álljon egy olyan szakvélemény, amelyre a bíróság ítéletét alapíthatja. A speciális szabályozás lényegi eleme, hogy a fél kérelme esetén a bíróságnak kötelező elrendelnie az ideiglenes intézkedést olyan összegben, amely a TSZSZ szakvéleménye szerint a teljes bizonyossággal teljesített munkák szerződés szerinti értéke. Ennek célja, hogy a fél mindenképpen hozzájusson a teljesített munkák ellenértékéhez. A bíróság a TSZSZ véleményére alapozva rendel el ideiglenes intézkedést, a TSZSZ szakértői véleményének így nemcsak abban az esetben kell tartalmaznia a megfizetendő ellenérték megjelölését, ha a teljesítés nem megfelelően történt, hanem akkor is, ha a teljesítés megtörtént.

Tisztelt Ház! Ez volt tehát az a jogszabályi keret, amelyet az Országgyűlés 2013. március 25-én fogadott el, és amelyen most kisebb módosításokat kell alkalmazni a nagyobb hatékonyság érdekében.

(17.40)

Szeretném hangsúlyozni, hogy az akkori szabályozás eredményei meglátszódtak már az elmúlt időszakban is. Az Építési Vállalkozók Országos Szövetsége szerint az elmúlt években lényegesen csökkent az építőiparban a láncartozások mértéke. A szövetség legfrissebb felmérése alapján a három éve még 400 milliárd forintnyi láncartozás a felére csökkent, és bár a cégek követeléseik 20 százalékához most sem jutnak hozzá időben, azok nagy részét behajthatónak minősítik.

A helyzet javulásának a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara szerint is az az oka, hogy az építőipari regisztráció bevezetésének köszönhetően az ágazat-

ban sikerült az alvó cégeket bezárni, megszüntetni, továbbá létrejött a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv, amely az építészeti-műszaki tervezési, építési és kivitelezési szerződések teljesítéséből adódó vitákkal kapcsolatosan el tud járni.

Az építőipari adatok biztatóak. A KSH júliusban közzétett tájékoztatója szerint májusban az építőipar termelése 2,3 százalékkal magasabb volt az egy évvel korábbinál, és az első öt hónapban az építőipari termelés 7,7 százalékkal bővült az előző év azonos időszakához képest. Amennyiben az év első hét hónapjára jellemző adatokból a 2015-ös felszámolási és végelszámolási számokat megbecsüljük, azt láthatjuk, hogy nagyrészt pozitív tendenciák jellemzik az építőipar összes területét a felszámolások és a végelszámolások tekintetében. A jelenlegi adatok alapján csupán az építőipari szakmunkát végző cégek végelszámolásának számában várható növekedés 2014-ről '15-re, az összes többi területen előreláthatólag csökkenés következik be mind a felszámolások, mind pedig a végelszámolások tekintetében. Az év első hét hónapjára jellemző alacsony kényszertörlési adatok alapján számuk várhatóan az év végére sem növekszik.

Amennyiben az építőiparban nem történik drasztikus szabályozási beavatkozás vagy hirtelen keresletcsökkenés, az építőiparban várhatóan jóval stabilabb cégszerkezet kialakulása várható, amelyet az ÉVOSZ és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara adatai is alátámasztanak.

Az Építési Vállalkozók Országos Szövetsége által 2014 októberében és 2015 júliusában készített felmérés szerint az építési vállalkozások árbevételének átlagosan 20 százaléka 60 napon túli kinnlevőség, illetve az érintett vállalkozások kinnlevőségük 90 százalékát már biztonsággal behajthatónak minősítették. Az adatok tehát pozitív trendeket mutatnak, és az ingatlanok után megnövekvő kereslet remélhetőleg tovább kedvez majd a szektornak.

A most előttünk fekvő törvényjavaslat célja tehát az építőipari láncartozások felszámolása, a 2013. július 1-jével létrehozott Teljesítésigazolási Szakértői Szerv elmúlt két éves működése során szerzett tapasztalatok alapján a vonatkozó törvény módosítása. A törvénytervezet alapvető célja a TSZSZ tevékenységének kiterjesztése, hogy az eljárás még több vállalkozás számára legyen elérhető, gyorsabb és hatékonyabb.

A fontosabb módosítások az alábbiak. Ha nincs megfelelő igazságügyi szakértő, építési műszaki ellenőri jogosultsággal és szükséges szaktudással, illetve tapasztalattal rendelkező személyek is a TSZSZ tagjai lehetnek. A szakértői eljárás olcsó és gyors jellegének erősítése céljából a kevésbé vitatható és kisebb ügyértékű eljárások esetében, amikor a teljesítésigazolás kiállításra került, de 6 millió forint alatti kifizetés nem történt meg, lehetőség lesz három helyett két szakértőből álló tanács kijelölésére is. A tanács elnöke ebben az esetben mindig a TSZSZ vezetője vagy helyettese. Meghatározott, konkrét

esetekben mellőzhetővé válik a helyszíni szemle, így gyorsítva a szakértői eljárást, ehhez a felek egybehangzó nyilatkozata szükséges. A szakértői eljárás során lehetőség lesz a laboratóriumi műszeres vizsgálat mellett helyszíni műszeres vizsgálatra is, amely hatékonyabbá és olcsóbbá teheti az eljárást. A szakértői tevékenység és annak díjazása áfaköteles tevékenység, amely a vonatkozó jogszabályban egyértelműen szabályozásra kerül a bruttó összegek szövegszerű leírásával. A törvény elfogadása esetén 2016. május 1-jén lép hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben önök is fontosnak tartják az építőipar megtisztulását és a láncartozások felszámolását, kérem, támogassák ezt a javaslatot, és a fenti szempontokat fontolják meg a vitában. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tukacs István képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő. Tessék!

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Meglehetősen rövid hozzászólásomban először az előterjesztés pozitív elemeiről szeretnék szólni.

Én azt pozitív elemnek tartom, hogyha egy szakmai képviselő véleménye megjelenik a kormány munkájában. Véleményem szerint üdvös lenne, hogyha ez sokszor történne meg, és üdvös lenne, hogyha a kormány más esetekben is bízna a szakmai szervezetek, érdekképviseletek és mások véleményében, és a parlamenti törvényhozás módosítási javaslatainál idehozná ezeket a javaslatokat a parlament asztalára, nyilván megfelelően kodifikálva. Üdvösnek tartom, hogyha megalkotott szabályokat a kormány áttekint és módosít, mint ahogy jelen esetben a TSZSZ-re vonatkoztatva kiterjeszt, hogy könnyebben alkalmazható legyen és jó legyen.

Ugyanakkor néhány alapállítással vitám lenne, államtitkár úr és tisztelt képviselőtársaim. Az államtitkár úr óvatosan fogalmazott, de szeretném megerősíteni: a TSZSZ tevékenysége nem hordoz egyenlőségjelet a láncartozások csökkenésével, ez csak az egyik eleme a láncartozások csökkenésének. Egyszerűen fogalmazva: nem a TSZSZ oldotta meg a láncartozások ügyét.

Csak néhány adatot szeretnék mondani, tisztelt képviselőtársaim. A válság kezdetétől az építési beruházások az Európai Unióban 16 százalékkal estek vissza, ez Magyarországon 42 százalékos visszaesés volt. A lakásépítések visszaesése viszont 70 százalékos, és a kívánatos 40 ezer lakásnak mintegy a negyede épült meg - ugyanez elmondható a felújításokra is. 96 ezer bejegyzett építési vállalkozásnál a 90 százalékot érintették a láncartozások ebben a bizonyos, már említett 400 milliárd értékben.

Állításom tehát a következő: a láncartozások kialakulásának három fő oka ott keresendő, hogy kisebb lett a torta, és változatlan szereplő, vállalkozási szám vagy vállalkozás volt ott a piacon, hogy a

kisebb tortából szeljen magának. Ezért tehát a lánc tartozásoknál mindaz az eset, ami akkor fordult elő, amikor az építetők fedezet hiánya miatt a megrendelő nem tudott fizetni a fővállalkozónak, mindaz az ok, amikor alacsony vállalási áron már nem tudott teljesíteni az alvállalkozóinak, vagy már eleve úgy gondolta, hogy teljesítésigazolást sem kell adnia, mert ezzel kikerülheti vagy elhúzhatja a fizetést, szóval, mindezek oka a vállalkozók viselkedésében ott keresendő, hogy a válság kezdetétől, mondhatom különben, hogy napjainkig egy valamivel kisebb tortán akart osztozni ugyanannyi szereplő. Tehát a lánc tartozások dominóeffektusának beindítása a különféle viselkedési módokkal ezért történt meg.

A másik, amit állítok, hogy a 400 milliárd nem azért olvadt olyan hirtelen, mert olyan eredményessé vált a lánc tartozások megelőzése, hanem azért, mert vállalkozások tömkelege szűnt meg, és ennek az újonnan alapított vállalkozások sem tudtak igazán ellensúlyt teremteni, hiszen több szűnt meg, mint amennyi létrejött. Ezért tehát a tartozások behajtásának a lehetetlensége volt a következő ok.

A harmadik ilyen állításom az lenne, hogy nagy valószínűséggel egy még mindig valamivel komplexebb áttekintése kellene a lánc tartozások ügyének, hiszen én azt a technológiát - és itt most ismét pozitívumokat akarok említeni -, hogy a bíróságok esetében a peres eljárásnál a TSZSZ véleménye perdöntően esik latba, egyébként helyeslem, de a továbbiakban szükséges lenne áttekinteni ebben az ügyben a közbeszerzési szabályokat és a polgári törvénykönyvet újfent, mert, tisztelt államtitkár úr, azt kell hogy mondjam, hogy mostanság már nem az fordul elő, hogy az alacsony, nyomott vállalási árak miatt alakul ki lánc tartozás; most a közbeszerzések ügyében mintha éppen a fordítottja történne: túlárakozások vannak, ezért tehát itt a vállalkozói viselkedésre vonatkozó szabályokat is át kellene tekinteni.

(17.50)

És miután többen jelezték metakommunikációval, hogy helyeslik, hogyha röviden akarok beszélni ebben a tárgykörben, ezért azt kell hogy mondjam, tisztelt államtitkár úr, hogy a magunk részéről biztatnánk a tárcát, akár, ha megengedi, személy szerint önt is, hogy a lánc tartozások rendezésének az ügyével még ezen előterjesztésen kívül is találkozhatunk a parlamentben. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Külön értékelem a képviselő úrtól, hogy a metakommunikációt is jól fejti meg.

Most pedig megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP vezérszónokának. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. A metakommunikációs jelzések értelmezésében én is próbálok képviselő-

társamhoz hasonlóan élen járni, úgyhogy próbálok rövid lenni.

Szóval, bár a téma elsőre sokaknak apróságnak tűnhet, de mégis igen nagy jelentőséggel bír ez a törvénymódosítás az építőipar számára. Ha jobban belegondolunk, bizonyára mindannyiunknak van egy olyan ismerőse, ahol egyes építőipari beruházások esetében a kifizetési sor legvégén álló, egyébként a munkát tisztességesen elvégző kisvállalkozók nem kapták meg a szerződésükben vállalt juttatásokat.

Hallhattuk az államtitkár úrtól, és képviselőtársaim is említették a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv létrehozását, illetve annak az eredményeit. Hogy mekkora jelentősége van a TSZSZ működésének, azt mi sem mutatja jobban, hogy mindeddig összesen 320 kérelemmel foglalkoztak; a megjelölt vitatott tételek összértéke megközelíti a 10 milliárd forintot, a szakvélemények által meghatározott összegek nagysága pedig majdnem a 4 milliárdot. Örömhír, hogy a benyújtott kérelmek csaknem fele 1-6 millió forint közötti összeget nevez meg, ami arra enged következtetni, hogy a kisvállalkozók valóban élnek a TSZSZ által adott lehetőségekkel.

Sajnos azonban sok esetben a kérelmezők nem rendelkeznek írásos szerződéssel, illetve eljárási hibát vétenek, így többször is előfordul, hogy nem lehet egzakt módon megállapítani a vitatott tételek helyességét. A most benyújtott módosító javaslat az indulás óta szerzett tapasztalatok mentén kívánja módosítani a törvényt, hogy a TSZSZ munkája minél hatékonyabb és olcsóbb legyen, valamint igyekszik kizárni azokat a körülményeket - erről már az államtitkár úr, illetve képviselőtársam is beszélt -, amelyek megnehezítik a szakszerű és elfogulatlan szakértői vélemények elkészítését. Fontos változtatás továbbá, hogy a szerv tagjainak kiválasztási és alkalmassági feltételeit is módosítja az előbb elhangzott célok érdekében.

Mindezeket összevetve tehát egy olyan kérdésről beszélünk, ami nagyon fontos szektorban nyújt támogatást, illetve segítséget a többségében magyar kisvállalkozások számára, ezért a KDNP nevében támogatásra javaslom a benyújtott módosító indítványt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr Tisztelt Ház! Természetesen támogatni fogjuk a javaslatot. Azért néhány gondolatban kifejtéнем, hogy melyek azok a módosítások, amelyek kiküszöbölhetik azokat a technikai problémákat, vagy inkább úgy fogalmazok: szélesebbre nyitják ennek a jogintézménynek az alkalmazási lehetőségeit, de azért azt látnunk kell, hogy ez csak egy eszköz a probléma megoldásában. Egy eszköz, ezt egyébként Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is el fogja mondani, hogy a Jobbik prog-

ramjában és az elképzeléseink szerint milyen más eszközökkel lehetne még a lánctartozásokat felszámolni.

Én nagyon örültem neki már 2013-ban is, hogy létrejöhetett egy olyan intézmény, egy olyan szakértői szerv, a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv, amely segítheti a polgári jogi igények elbírálását, és sokszor valóban láthatjuk azt, hogy ha egy előzetes eljárás keretében - ahogy egyébként erre már akár közjegyzők előtt és más eljárásokban sor kerülhetett, de most maradjunk itt, az építőiparnál - megadjuk a lehetőséget arra, hogy valaki át vagy bét mondjon, és ráadásul ezek az emberek szakértők és a későbbi bírósági eljárást is lerövidíthetik, akkor tulajdonképpen egy egyértelműbb helyzet elé tudják állítani a feleket, és azt lehet mondani, hogy eldőlt vagy eldőlni látszik, hogy kinek lehet igaza ebben a kérdésben. És nyilván a teljesítést, hogyha van erre igény vagy akarat, akkor elő tudja segíteni.

Természetesen az olyan helyzetekben, amikor valaki egyáltalán nem akar fizetni, vagy csaló szándékkal megy bele ezekbe a jogviszonyokba, ott nem segít, de sok esetben, azt kell mondjam, hogy ezek a nézeteltérések nem kizárólag csaló szándékból táplálkoznak, tehát egy fontos eszköz lehet a magyar jogrendszerben a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv. És pont ezért tudjuk azt is üdvözölni, hogy a javaslat szélesíti a kört, és az építési szerződés törlésével tágabbra nyitja az alkalmazási lehetőségeit.

Azt is el kell mondjam, többszöri felvetésünk volt, hogy azokban az esetekben, amikor nem fizetnek egy vállalkozónak, akkor nemcsak az a probléma, hogy nem jut a pénzéhez, az elvégzett munka költsége és az anyagköltség nem folyik be, hanem ha már kiállította a számlát, akkor az áfát be kell fizetni. És tudom, hogy erre pró- kontra vannak érvek, hogy adott esetben, ha egy olyan rendszert vezetünk be, és véleményünk szerint még mindig ez lenne a jobb, hogy a teljesítéshez és az átutaláshoz köthető - a legtöbb esetben átutaláshoz, a készpénzes teljesítés ritkább - az áfa kifizetése, adott esetben ez is visszaélésekre adhat alapot.

De a mai rendszerben olyan sok a nemfizetés és olyan sok vállalkozót érint, főleg a kis- és középvállalkozókat, hogy még mindig jobb lenne átállni egy új rendszerre, kiküszöbölve a visszaéléseket, én úgy gondolom, mint a jelenlegi rendszerben hagyni, nemcsak hogy nullán, hanem anyagköltség- és elvégzettmunka-mínuszban legyenek a vállalkozók, hanem az állam rajtuk az áfát követelje.

Emlékezhetünk egyébként, pont a Megyeri híd építésénél voltak ilyen problémák. Egyébként hozzáteszem, hogy sajnos a sajtóban megjelent, hogy a Fideszhez és az MSZP-hez köthető háttércegek alkujaként nem került a helyzet rendezésre. Most nem hoznám ide ennek a politikai vetületét, mert itt csak részben van erről szó, de ami nagyon fontos, hogy ott láthatjuk azt, hogy nemcsak hogy nem kapták meg az emberek a pénzüket tudtommal azóta se, hanem

ezeknek a kiállított számláknak az ellenértékét is követelték rajtuk.

Természetesen lehet azt mondani, hogy éljenek valamiféle méltányossági igénnyel az állam felé vagy az adóhatóság felé, de ez a legtöbb esetben nem szokott hatékony lenni. Úgyhogy erre is ki kellene valamit találni. Látom, hogy az államtitkár úr jegyzetel, úgyhogy az is egy biztató dolog, hogy a téma újra felmerülhet és közös gondolkodás is megindulhat benne. Valami megoldást kellene erre is találni.

De visszatérve a javaslatához: az építési műszaki ellenőrzési jogosultsággal, műszaki ellenőri jogosultsággal és természetesen megfelelő szaktudással, tapasztalattal bíró emberek bevonását is jónak tartjuk. Bízunk benne, hogy ezáltal adott esetben a költségek is csökkenhetnek, mert jól tudjuk, hogy az igazságügyi szakértő egy nagyon drága műfaj. Sok esetben megérik a pénzüket, most jó értelemben mondom, tehát hogy a kifizetett szakértői díjat sokszor megiszolják, tehát komoly szakértői vélemények is születhetnek, de van olyan eset, amikor azt kell hogy mondjuk, hogy nagyon túlárzott az ő tevékenységük. Ez egyébként nemcsak a műszaki szakértői tevékenységre igaz.

Tudom, hogy dolgozik a kormány úgy általában az igazságügyi szakértői rendszer átalakításán. És hogyha már előttünk van ez a javaslat, akkor azt is szeretném felvetni - és az államtitkár úr is jegyzetelő hangulatában van, hála istennek, talán befogadja ezeket a javaslatokat -, hogy gyorsítsák meg, hogyha lehetőség van rá - talán ez az Igazságügyi Minisztériumnál van, lehet, hogy rosszul tudom -, hogy valamiféle átfogó szabályozási rendszer születhessen, mert ez nemcsak ezt a tárgykört, hanem akár az igazságszolgáltatási tevékenységet is érintheti, és mondom, nem csak műszaki kérdésekben. Azt láthattuk, hogy akár büntetőügyekben is a túlzott szabadság vagy a túlzott szabályozatlanság visszaélésekre adhat lehetőséget.

Tehát egy szigorúbb, átláthatóbb, áttekinthetőbb szakértői rendszert szeretnénk a műszaki és az egyéb szakterületeken is, hiszen akár büntetőügyek, komoly, sokéves börtönbüntetések is azon múlhatnak, hogy a szakértő milyen véleményt ad. Többek között egyébként pont a Rezesová-ügyben láthattuk, hogy megkérdőjelezhető volt ott is a szakértőknek vagy az egyik szakértőnek a munkája.

(18.00)

Ezt most részletesen nem fejtem ki, mert nem a napirend kérdése, de nagyon szeretném, ha a kormány felgyorsítaná azt az átfogó reformot, amit akkor ígérték, és ha jól tudom, a gondolkodás el is indult ebben a tárgykörben. Egy megbízható, közhiteles, mindenki bizalmát élvező és korrumpálhatatlan igazságügyi szakértői rendszerre van szükség, de - függetlenül attól, ahogy elmondtam - a rutinos

műszaki ellenőrök bevonása egy nagyon hatékony és jó irányba tett lépés.

Az a módosítás is üdvözölhető, ha a teljesítés-igazolás kiállításra került, tehát nem vitatott a munka elvégzése - ezt így lehetne megfogalmazni -, és 6 millió forint alatti a kifizetés összege, akkor a módosítások kapcsán három helyett két szakértőből álló tanács kijelölése is megtörténhet. Bízunk benne, hogy ez megint csak együtt jár a költségek csökkenésével, hiszen nagyon fontos, hogy ha valaki már olyan helyzetbe került, hogy neki nem fizetnek, akkor a költségeket minél jobban le tudjuk szorítani, mert ez ilyenkor életet menthet, ha szabad így fogalmaznom.

A helyszíni szemle mellőzése, mellőzhetősége a felek egybehangzó nyilatkozata alapján is egy olyan rendelkezés, amit nehéz vitatni, hogy ne lenne jó. Ez is nagyobb szabadságot ad a feleknek, hogy ha egybehangzó nyilatkozatuk van, akkor a saját döntésükkel el lehessen térni a törvény kógens szabályaitól. Tehát ebben a formában ez is támogatható.

S a helyszíni műszeres vizsgálatra is azt tudom mondani, az is természetes, hogy ez bekerül a javaslatba.

Pénzügyi-technikai módosításnak tűnik, de nagyon fontos az, ami a garantóri minőséghez kapcsolódik. Azt, hogy a biztosítótársaságokat is be lehet vonni, tehát nem csak a bankgarancia lesz elfogadható, azért tartom jónak, mert így a verseny is nagyobb tud lenni, s talán a költségek is lejjebb tudnak menni, ha valaki több ajánlatot tud bekérni. Tudjuk, hogy a bankgaranciák esetében is azzal a problémával találkozhatunk, hogy a bankok sokszor olyan feltételeket kérnek, főleg a vállalkozóktól egy bankgarancia kibocsátásához, ami sok esetben szinte teljesíthetetlen. Az talán növeli a versenyhelyzetet, hogy a biztosítótársaságok esetén is megnyílik a lehetőség, hogy ők is ilyen garanciát nyújtsanak. Ezt is támogatni tudjuk.

Összegezve: az első körben azt tudom mondani, hogy abszolút támogathatók ezek a technikai javaslatok - én természetesen erről a javaslatról beszéltem -, de nem szabad hátradólnunk, mert a feladat még nincs megoldva. Ezt az intézményt jobban ki tudja kristályosítani és a hibákat tudja módosítani, de az utánam következő Z. Kárpát Dániel el fogja mondani, hogy mi mit tennénk még a helyzet javítása érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki kör végére értünk, és ahogy azt a beharangozóból már hallhatták, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Értem magam is a metakommunikációt, ami az események pörgetésére vonatkozik. Azért egy beharangozóval én is hadd éljek! A következő napirend a kormány kapitulációjáról fog szólni, nyilván egy pergőbb vitákkal tűzdelt valami lesz.

Jelen esetben azért sokkal méltányosabbak lehetünk, hiszen egy jó irányú kormányzati előterjesztésről van szó, és ahogy elhangzott, a legfontosabb, hogy ezt most kiegészítsük nagyon gyorsan és röviden azokkal az ajánlásokkal, amelyek irányába érdemes lenne a jogalkotónak gondolkodni annak érdekében, hogy egyáltalán értelme legyen az ide az asztalra letett módosításának. Elhangzott például, hogy a lánctartozások kimutatott volumene látható módon csökken. De hát ez teljesen egyértelműen kéz a kézben jár azzal, hogy a kivitelezések volumene, nagyságrendje és a beruházások száma és nagyságrendje is csökken, tehát jelen pillanatban nyilvánvaló módon egy egyre kisebb torta egyre kisebb szeleteiről beszélünk.

Láthatjuk, hogy a Jobbik korábban egy három pillérből álló javaslatcsomagot tett le az asztalra, amelynek most gyakorlatilag az egyik pilléréről beszélünk, és nagyon örülünk annak, hogy ez támogathatónak is tűnik, hacsak az utolsó pillanatban valamilyen módosítóval nem sikerül ezen változtatniuk. Egy olyan építésügyi hatóság felállítását javasoltuk a korábbiakban, egyébként német nyelvterületen tapasztalható gazdasági minta alapján, amely nemcsak kiemelt, de általában beruházások esetében - építőipari beruházások esetében főleg - lánctartozások gyanúja esetén is kiszállhat, és adott esetben le is állíthatja a projektet vagy megszakíthatja a munkálatokat. Itt nyilvánvaló módon nem az a cél, hogy bármilyen beruházás megálljon, adott esetben leállítsák a munkagépeket, hanem önmagában az ilyen szankcióval való fenyegetettség megléte tisztességesebb nemzetgazdaságokban már elvette a visszaélésre hajlamosak kedvét attól, hogy egyáltalán megpróbálkozzanak bármilyen hasonlóval.

A Megyeri híd tragikus esete és példája már elhangzott. Egyébként itt jegyezzük meg a jegyzőkönyv kedvéért, hogy a mai napig vannak olyan tönkretett családok, akiknek az élete ráment a Megyeri hidas beruházásra, és a mai napig nincsenek kártalanítva. Ez tehát egy tarthatatlan szituáció. De egy hasonló módon működő építésügyi hatóság - nevezhetjük bárhogy - hatalmas eredményt tudna elérni.

Korábban jeleztük, hogy az ármeghatározások tekintetében a Jobbik sehol nem kívánja korlátozni a versenyt. Mi mindenhol támogatjuk azt, hogy tisztességes verseny folyjon - itt a tisztességesen van a hangsúly -, de azért hasonló beruházások esetében, ha közbeszerzéssel érintettek, vagy ha állami beruházóról van szó, semmi akadálya nem lenne egy olyan től-ig határ megadásának egy beruházás esetében, amely a tisztességes piaci árak határait valamilyen mértékben meg tudja szabni. Tehát a túlárazottság belsőben lehetne ez segítségre. És ha ehhez képest bármilyen eltérés tapasztalható, az nyilvánvaló módon automatikus vizsgálatot kell hogy maga után vonjon. A kiemelt beruházások tekintetében a Jobbik szintén szorgalmazza ezen automatikus vizsgálatok meglétét. S ha önmagában ez a három pillér együtt tudna állni, nagyságrendekkel sikerülne csökkenteni a visszaélések számát Magyarországon. Az egyik láb most meg-

lesz, de még egy háromlábú szék sem mindenképp elegendő módon stabil. Az, hogy az egyik lábat erősítjük, nem biztos, hogy önmagában elég.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egyetlen zárógondolatként szeretném felhívni a jogalkotó figyelmét arra, hogy azért súlyos felelőtlenségeket is tapasztalhatunk a kormányzat részéről. Nekem például nagyon tetszett Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr bejelentése, miszerint végre-valahára, öt és fél év fáziskéséssel a kormány felfogta, megértette, hogy a 27 százalékos áfakulcs lakásépítések, akár új építésű lakások esetében tartahatatlán, változtatni kell rajta, csökkenteni kell. A Jobbik évek óta mantrázza, hogy legalább 5 százalékos szintig le kell vinni ezt a kulcsot, egyrészt azért, mert így a piac számára lehetővé tesszük éves szinten több ezer lakás megépítését, és egyáltalán egy államilag támogatott otthonteremtési és bérlakás-építési programnak is megágyazhatunk mindezzel. Adott esetben, mondjuk, a kínálati szűkösségen oldani tudunk egy kicsit, és ez visszatükröződhet abban, hogy az albérletárak nem fognak ennyire elszállni.

Varga Mihály bejelentése tehát nagyon jó irányú, megalapozott, támogatjuk, csak egy bajunk van vele, az, hogy azóta sem történt semmi. Azóta sem ismerünk konkrét céldátumot, hogy mikor csökken ez az áfakulcs. Viszont mit tettek a beruházók? Természetesen leállították a tervezett beruházásaikat, várakozva arra, hogy ez az áfacsökkentés be fog következni. S ha ezt most bejelentették, adott esetben kampányszagú megközelítésből, és 2018-ig elhúzzák a csökkentés valóban történelmi kivitelezését, akkor azt láthatjuk, hogy ennek a piacnak 2018-ig elképesztő módon odavágtak. Ennek pedig nemcsak multiplikátor hatása lehet a piaci fejlesztésre, ha pozitív irányban történik beavatkozás, de elképesztően negatív kivetülő hatásai lehetnek akkor, ha tesznek egy ilyen bejelentést, aztán azt nem követi cselekvés.

Nézzük meg egy példával élve: a budapesti albérletpiacon az internetes rendszerek, ezek az új típusú módszerek mintegy 4500 lakást vettek ki nagyjából és nagyságrendileg becslések alapján az albérletpiacról, tehát a bérelhető lakások tömegéből. San Francisco tekintetében mindössze 2 ezer lakás hasonló módon történő kivétele már az árak elszabadulását eredményezte. Aztán csodálkozunk, hogy Budapesten ez és számos más tényező együttesen azt okozza, hogy adott esetben 110 és 150 ezer forint között mozog egy átlagos méretű lakásnak csak az albérleti díja, plusz rezsi, és ezt vessük össze a KSH szerinti 159-160 ezer forintos átlagfizetéssel, ami egy átlag, ily módon torzított, hiszen a statisztika felül lévő elemei nagymértékben torzítják, és azt a látszatot keltik, mintha ez lenne a tipikus magyar rögvalóság, pedig nem az.

Összefoglalva tehát: három pillérben kellene gondolkodni, ebből az egyiket támogatni tudjuk, azt, amely előttünk fekszik. De az a kérésünk, pontosabban követelésünk a kormány felé, hogy vigyázzon a hasonló felelőtlen kijelentésekkel, ha pedig tesz egy jó irányú bejelentést, akkor azt minden esetben kövesse cselekvés, hiszen elképesztő piaci károkat tudnak okozni azzal, ha lózungszinten maradnak az amúgy jó irányú, és én állítom, hogy miniszteri szinten megalapozott bejelentések. De azt is látjuk, ha most évekig húzni fogják az áfacsökkentés kérdését, akkor tulajdonképpen mindent elveszítene, amit most látszólag kedvezményeznének, és a magyar piac összességében rosszabb állapotba kerül, ami nem lehet az érdekünk, és egyértelmű módon fellépést követel, hogy ezt a helyzetet végre rendbe tudjuk rakni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, Lepsényi államtitkár urat. Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Lepsényi István államtitkár úrnak.

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Én is röviden akarok válaszolni bizonyos kérdésekre, hiszen ténylegesen fut az idő. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy természetesen a TSZSZ létrehozása csak egy lépés az ágazat irányába teendő lépéseink között. Bizonyos szempontból érezhetőek a hatások, hiszen ha megnézem a statisztikát, a pozitív tendencia folytatódott, szeptemberre 8,1 százalékkal növekedett az építőipar termelése vagy teljesítménye. Természetesen bizonyos mértékben kérdés, hogy milyen bázis-hoz mérjük, de ez egy folyamatos, tartós növekedés.

Az is pozitív dolog, hogy az új szerződések körülbelül 16 százalékkal növekedtek ugyanezen időben. Tehát van egy pozitív tendencia, a torta kezd talán egy kicsit bővülni. Tudjuk, hogy ennek több oka van. Az egyik oka az európai uniós pénzek beáramlása. A másik oka a devizahitelek megsegítése, a jövedelmek növekedése, a kedvező kamatkörnyezet, ami jelen pillanatban nagyon jó, alacsony kamatot és kedvező hitelkörnyezetet van. Jól látható ennek hatása például a lakásépítéseknel is, ahol a statisztikai adatok szerint 24 százalékkal növekedett a lakásépítési engedélyek száma az 1-3 negyedévben, a korábbi hasonló időszakokkal összehasonlítva. Tehát megindult egy tendencia.

A másik, amit szeretnék hangsúlyozni, hogy természetesen folyamatosan figyelemmel kísérjük azt, hogy milyen lépéseket lehet és kell tenni annak érdekében, hogy a gazdaságnak ez a fontos ága tovább fejlődjön. Csak egy példát szeretnék mondani. Az új közbeszerzési törvény sok előrelépést biztosított, azon belül is nagyon fontosnak tartjuk, hogy az új közbeszerzési törvényben úgy változik a szabályozás, hogy az ajánlattevő az alvállalkozóit együttesen és közvetlenül fizeti ki, és az ajánlattevőnek kötelessége az ajánlatkérőt értesíteni. Tehát elméletileg nem lehet olyan helyzet, hogy van egy olyan alvállalkozó, aki nem kapja meg a pénzt.

Itt szeretném azt is megjegyezni, hogy a szakértés fix díjas, és pont azt próbáljuk elérni, hogy minél kevesebbet kelljen az ilyen szakértési munkákra fordítani. A kormányának határozott szándéka az, hogy további lépéseket tesz, amelyek elősegítik az ágazat fejlődését, ilyenek például az energiatakarékossággal összefüggő különböző építkezések, illetve gondolkozunk azon, hogy a lakásépítések ösztönzését hogyan lehet fölgyorsítani az elkövetkezendő időben.

Köszönöm szépen az észrevételeket, javaslatokat, és kérem a tervezet támogatását. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lepsényi államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény és egyes adótörvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7831. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót *(Az államtitkár megérkezik az ülésterembe, és helyet cserél Lepsényi Istvánval.)* Megvárom, foglaljon helyet.

Elsőként tehát megadom a szót Hornung Ágnes asszonynak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Őné a szó, államtitkár asszony.

HORNUNG ÁGNES nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Szeretnék bemutatni egy olyan törvényjavaslatot, amely egy korábbi javaslatunk módosítását tartalmazza. Ez a 2006. évi LIX. törvény, amely alapvetően a bankadó módosítását célozza.

Ennek háttereként szeretném elmondani, hogy a kormány elkötelezett abban, hogy az ország pénzügyi stabilitását a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásával együtt fenntartsa. Ezért elkerülhetetlenné vált az, hogy a 2010-ben bevezetett bankadót módosítsuk.

A másik háttér, amit szeretnék még hozzátenni, hogy 2015 februárjában a kormány egyetértési megállapodást kötött az EBRD-vel, az Európai Újjáépíté-

si és Fejlesztési Bankkal, amely több rendelkezés között rögzítette, hogy a bankadót az elkövetkezendő években, 2015-2016-2017-ben módosítjuk. Az egyetértési megállapodás bankadóra irányuló módosításai alapvetően három dolgot érintettek. Egyrészt az alapot, másrészt módosították a kulcsot, harmadrészt pedig további csökkentést vezettek be azon pénzügyi intézményekre, amelyeket ez a módosítás kedvezőtlenül érintett. Hiszen abban a szándékban született a megállapodás, hogy a pénzügyi intézményekre kirótt terheket csökkenteni tudjuk.

Ezek a változások egy picit részletesebben kifejtve. Az adó alapja a korábbi, 2009-es adóalapról a 2014-es adóalapra módosult. A kulcsok tekintetében a korábbi 0,53 százalékos adókulcs 2016-ban és 2017-ben 0,31, illetve 0,21 százalékra csökken. Ebben a megállapodásban vállaltuk azt, hogy 2009-től az uniós mértéknek megfelelő arányú lesz a bankadó mértéke.

Van egy további csökkentési lehetőség ezen felül, amit az EBRD-megállapodás tartalmazott. Ezt azon bankok tekintetében vetettük ki, amelyeknek ez a módosítás alapvetően növelte volna a bankadóterheit. Így ezen pénzügyi intézmények tekintetében az EBRD-megállapodásban rögzítettekén túl további csökkentési lehetőség került bevezetésre.

Az Európai Unió versenyjogi főigazgatóságával folytatott informális tárgyalások során azonban kiderült, hogy ez a további csökkentési lehetőség nem fog megfelelni a versenyjogi főigazgatóság által támasztott szabályoknak, ezért ezeket a további csökkentési lehetőségeket szerettük volna még a törvény hatálybalépése előtt módosítani. Erre vonatkozik a most benyújtott törvény.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat tehát alapvetően behatárolja a pénzügyi intézmények által fizethető adó összegét, az EBRD-megállapodásban rögzítettekhez nem nyúltunk. Ezen további csökkentési lehetőségként a mostani törvényjavaslat azt mondja ki, hogy a pénzügyi intézmények 2016-ban nem fizethetnek több adót, mint a 2015-ben fizetett adójuk 45 százaléka, illetve 2017-ben nem fizethetnek többet, mint a 2015-ben fizetett bankadójuk 30 százaléka. Mindezt azzal, hogy 2017-ben ez a további csökkentési lehetőség már egy feltételhez van kötve. Azt várjuk a pénzügyi intézményektől, hogy 2017-től kezdődően a további csökkentési lehetőséget akkor tudják igénybe venni, ha növelték a hitelállományukat. Ezen hitelállomány-növekedést azonban bármelyik szektorban el tudják érni.

A javaslat ezenkívül tartalmaz egy további korlátozást is, ugyancsak az EBRD-megállapodás szellemében, amely kimondja, hogy 2017-ben azon bankok, amelyek hitelállomány-növekményt nem tudtak valamilyen módon elérni, ők se fizethessenek többet, mint a 2016-ban fizetett bankadójuk. Ezen szabály bevezetésével tehát látható, hogy magából a bankadótörvényből töröljük azokat a rendelkezéseket, amelyek ezen további kedvezményt érintik. Ezzel párhuzamosan azonban a versenyjogi főigazgatóság

által kifogásolt, az Art.-ben lévő rendelkezéseket szintén töröljük.

(18.20)

Ezek a rendelkezések az ukrainai veszteségek kompenzálására születtek. Ezeket e módosítással egy időben töröljük az Art. rendelkezéseiből is.

Szeretném kiemelni, hogy a mostani megállapodás, amely önök előtt van, egy kompromisszumos megoldás. Ezt mind a Bankszövetség, mind az EBRD, mint az Erste, mind a különböző tárcák, illetve a Magyar Nemzeti Bank is elfogadta. Ez egy teljes, széles körű kompromisszum, amely 2016. január 1-jével lép hatályba, amennyiben az Országgyűlés elfogadja azt.

Ezért tisztelettel kérem önöket, hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hornung Ágnes államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény és az egyes adótörvények módosításáról szóló T/7831. számú törvényjavaslattal kapcsolatban előzetesen megállapíthatom azt, hogy a maga idején abszolút úttörő jellegű volt, és úgy gondolom, hogy a módosításban is, éppen, mivel megelőzünk számos országot, akik hasonlókat léptek, szintén úttörő jellegű.

A 2008-ban kezdődött pénzügyi válság hatására 2010-ben már az új kormány döntött a pénzügyi szektor e speciális különadónemmel való megterheléséről, közkeletű nevén a bankadóról. Ahogyan mindig is hangsúlyoztuk, a különadóknak nem titkolt célja az volt, hogy a nagy kereskedelmi, energetikai, pénzügyi cégek a gazdaság állapotára és a fiskális helyzetre való tekintettel jobban vegyék ki részüket a közteherviselésből.

A 2010-ben felálló új kormány szakított azzal a szocialista politikával, ami a költségvetés helyzetét mindig is lakossági megszorító intézkedésekkel kívánta kezelni. Ha visszatekintünk a rendszerváltoztatás utáni időszakra, azt láthatjuk, hogy minden krízishelyzetben ezt lépte az adott szocialista kormányzat.

Mi viszont azon az állásponton voltunk akkor is, hogy nehéz időkben az erősebb gazdasági szereplőknek nagyobb társadalmi felelősségvállalást kell mutatniuk. Mint ahogy a bevezetőben elmondtam, ezzel a lépéssel akkor úttörő szerepet vállalt a magyar

kormány, nem kevés és olykor nemtelen kritikát is a fejére idézve. Majd számos ország Angliától Lengyelorszáig átvette ezen adónemeket, közöttük a bankadót is.

Ahogy ebben a vonatkozásban úttörők voltunk, most ennek a bankadónak az átalakításában is, úgy gondolom, hogy úttörő szerepet vállal a magyar kormány azzal, hogy nem pusztán az adómértéket csökkenti, hanem ezt igyekszik összekapcsolni gazdaságélénkítő lépésekkel is. Tekintettel arra, hogy az elmúlt évek gazdasági mutatói szépen alakultak, egyértelműen kijelenthetjük azt, hogy a válságos éveket magunk mögött hagytuk, és ezzel lehetőség nyílik a különadók mérséklésére, ahogyan az államtitkár asszony elmondta, ebben egy széles körű konszenzust sikerült elérni, és a kormány egyik alapvető törekvése az egyensúly megtartása volt.

A Nemzetgazdasági Minisztérium által november 24-én benyújtott törvényjavaslat pontosan arra irányul, hogy a korábbi ígéretünkhöz híven a pénzügyi szektor működési feltételeit javítsuk. Az előtünk fekvő törvényjavaslat szerint a bankadó mértéke az adóalap 50 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,15 százalék, az efeletti összegre 0,31 százalék lesz 2016-ban, 0,21 százalék 2017-ben és '18-ban, azzal a kikötéssel, hogy a hitelintézet által az üzleti évre, vagyis adóévre fizetendő különadó mértéke 2016-ban nem haladhatja meg a 2015-ös adóévben fizetett, fizetendő különadó összegének 45 százalékat, '17-ben és '18-ban pedig a 2016-os adóévben fizetett különadónak az összegét.

Természetesen a kormány célja a különadó mérséklésén túl az, hogy növelje a hitelezési aktivitást, hiszen a bankszektornak ez az egyik alapvető kötelezettsége. Úgy vélem, hogy a könnyítésnek köszönhetően elvárható a pénzügyi szektortól, hogy a hitelképes vállalkozásokat nagyobb mértékben hitelezze, ezzel segítve a gazdaság növekedését. És ez egy újdonság a mostani javaslatban, hiszen ennek jegyében a törvényjavaslat az alábbi passzussal egészül ki. Azon hitelintézetnél, amelynél a vállalkozói kölcsönök állománya a 2015-ös adóévre vonatkozó beszámoló fordulónapja és a '16-os adóévre vonatkozó beszámoló mérleg fordulónapja között nőtt, illetve a kis- és középvállalkozásoknak adott hiteleknel a tranzakciók hatására bekövetkezett változás a 2015. évi beszámoló fordulónapja és a 2016-os adóévre vonatkozó beszámoló fordulónapja között pozitív, akkor a 2017-es és a 2018-as adóévre fizetendő különadó mértéke nem haladhatja meg a 2015-ös adóévre fizetett, fizetendő bankadó összegének 30 százalékat. A háztartásoknak adott hiteleknel is az előbb elmondottakhoz hasonló lesz az előírás.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatnak köszönhetően 2016-tól csökkenni fognak a pénzügyi szektor terhei, ezzel párhuzamosan reményeink szerint nőni fog a banki hitelezés üteme és mértéke is. Mindezekre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, László Tamás képviselő úr. Most megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Rögtön az elején egyetérthetünk abban, hogy államtitkár asszony nagyon hálátlan szerepre kényszerül itt ezen a mai estén. Egy olyan lényeges, fajsúlyos, és jelzem, nem csak gazdasági kérdésben kell képviselnie a kormány álláspontját, amelyben a kormánya, az akkori, mást mondott. És ez bizony nehéz feladat. Fogadja együttérzésem!

László Tamás képviselőtársam helyesen tette, hogy politikai felütéssel kezdte ezt a beszélgetést erről az előttünk fekvő előterjesztésről, mert egy szimpla és nagyon kemény politikai ügyről van szó. Nemcsak gazdaságról. De majd szeretném megérvelni, hogy miért. Egy dolgot azonban szeretnék elmondani, képviselőtársam rosszul tudja. Nem önök voltak az úttörők. Bankadót, bankok különadóját a szocialista-szabad demokrata kormány vezette be az önök élénk ellenkezése mellett. És csak idő hiányában nem idézem fel azokat a parlamenti hozzászólásokat, amelyek ezzel kapcsolatban akkor megszülettek. És innentől kezdve hadd mondjam el azt, hogy már csak az infantilizmus kategóriájában minősíthető a „ki állt a bankok oldalára és ki nem?” típusú rengeteg-rengeteg hozzászólás.

Azért van szó politikai ügyről, mert a kormány politikai céljairól kell véleményt mondani, amikor ez az előterjesztés előttünk van, és a helyzetről, amiben a kormány lehet 2016-ban. Először is azt szeretném leszögezni, hogy a bankok minden terhüket áthárították az ügyfeleikre. (Z. Kárpát Dániel: *Meg egy kicsit többet is!*) Tehát ezt szeretném leszögezni. Meg a nagy szolgáltatók is, meg a nagy tömegkommunikációs cégek is, meg mindenki. Tehát azt az állítást, ha sokszor ismétlik is, hogy itt bankok voltak adóztatva és nem az emberek, ezt itt is cáfolom: az emberek voltak megadóztatva, ők fizettek. És nem meggyőzhető senki ebben a kérdésben, mert megfizették a kirótt különterheket.

A második, fajsúlyosabb mondatom inkább kérdés, mint állítás. A magyar költségvetés és államháztartás olyan jó helyzetben van, hogy megengedheti magának ezt a lehetőséget. Merthogy itt az államháztartás rendbe hozataláért születtek a banki különadóval kapcsolatos törvények.

(18.30)

Tehát annyira rendben van ez a költségvetés, hogy most már nem volt benne semmiféle feszültség? Emlékszünk a 2016-os költségvetés vitájára. Minden olyan kezdeményezésünket, amely pluszforrás bevonására vonatkozott, azzal utasították el, hogy a költségvetés nincsen olyan helyzetben. Ezért tehát az okokat valahol máshol kell keresni.

Először is, én magam hiszek a gazdaság hitelek által való működtetésének jóságában. Ezt nem lehet kivenni a rendszerből, a hitelekre szükség van, a jó hitelekre jó cégeknek szüksége van. Ugyanakkor 2016-ra előállhat egy nagyon érdekes helyzet, és úgy gondolom, hogy az Orbán-kormány erre akar reflektálni a mostani előterjesztéssel.

A harmadik negyedév beruházási adatai csökkenést mutatnak az előző hasonló időszakhoz képest, mert bár nagyon sokszor hallunk győzelmi jelentéseket, de ezt az adatot, ezt a bizonyos 3,4 százalékot azért elég nehezen lehet vitatni. És ha ehhez még hozzávesszük az európai uniós források időleges csökkenését, magyarul azt, hogy nem áll majd rendelkezésére a kormánynak a viszonylag könnyen hozzáférhető európai uniós pénz, akkor 2016-ban könnyen előállhat az az állapot, hogy nemcsak hogy nem teljesülnek a GDP-ígérettek, amelyekre a kormány a költségvetésben kötelezettséget vállalt, hanem a körülöttünk, a régióban lévő országok fordítanak és elhúznak mellettünk gazdasági növekedésben. Ez az egyik probléma.

A másik probléma pedig a versenyképességünk folyamatos romlása. Tehát attól nem lehet eltekinteni, hogy az utóbbi időben erről csak negatív adatok jelentek meg. Magyarul: arra a helyzetre, amikor a bankok hitelszigorral és hitelszűkével válaszolnak egy kormányzati döntésre, arra a válasz most az, hogy itt van ez az előterjesztés előttünk, mert pontosan tudják, hogy a két említett körülmény miatt, amit elmondtam, szükség van a banki hitelezésre nagyon, égetően.

Matolcsy György erre akart saját választ adni, ez volt a növekedési hitelprogram, és most újabbat akar. Ez a növekedési hitelprogram arra lett volna orvosság, amit most jelenleg mindenütt érzékelnek a vállalkozások, hogy de hát a hitelező bankok azt mondják, hogy szigor van, és nyet. (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) Igen, én még tanultam oroszot, néhány képviselőtársammal ellentétben.

Szóval, ebben a helyzetben születik meg ez az előterjesztés, és hogy csak egy nagyon aprócska, de politikai típusú bajt is mondjak: a miniszterelnök azon bizonyos februári megállapodás, Erste bankos megállapodás kapcsán azt mondta, hogy 144 milliárd forintból 40 százalékot fog majd banki különadóból kivezetni, mert a magyar kormány „amit megígér, azt mindenképpen teljesíteni is fogja”. Bankárkörökben hamar rájöttek, hogy ez itt átverés, tehát itt szó nincs erről az ígéretről, és így folytatódott a következő tárgyalások.

A következőket állítom tehát:

1. Politikai lözöngöket ne mondjunk egymásnak ebben a kérdésben, mert értelmét veszítette a kormány viselkedése kapcsán, hogy most egymást vádoljuk azzal, hogy ki állt a bankok oldalán, meg ki állt az emberek oldalán. Képviselőtársaim, szerintem itt mindenki nagyjából az ország oldalán akar állni.

2. Akkor, amikor ezek az előterjesztések egy különalkuban dőlnek el, nem pedig világos feltételek

mentén, akkor az már eleve hordozza magában azt a lehetőséget, hogy itt gyanakodva fogadjunk egy ilyen típusú előterjesztést.

3. Nem lehet kétféle kommunikációt folytatni, mert mindenki lebukik egyszer, tehát nem lehet azt mondani, hogy betartunk minden megállapodást, közben utána meg nem tartjuk be, vagy megpróbáljuk kikerülni.

4. Én azt gondolom, hogy ha valaki azzal az érveléssel most előállna, hogy hát akkor csökken a bankok különadója, kevesebb teher lesz az embereken, ha én azt állítom, hogy mert továbbterhelték az ügyfelekre ezeket a banki különadós terheket, és ennek én örülök, akkor azt mondom, hogy nem fogok neki örülni, mert egy centit nem fognak visszakozni ebből a helyzetből.

Ezért tehát gondolom, hogy ez az előterjesztés annak a bizonyítéka, hogy a kormány érzékel egy helyzetet, a hitelszűkítést, érzékel egy visszaesési lehetőséget, megpróbál rá hitelezési oldalon valamilyen megoldást adni. Közben alternatív megoldást is megpróbál keresni az MNB oldalán, mert tudjuk, hogy az MNB mindenre alkalmas, tehát olyan, mint a jó szabolcsi pálinka, hogy mindenre jó, mert tud festményt is vásárolni, meg tud növekedési hitelprogramot is indítani, meg alapítványi egyetemet szervezni, de ez most egy mellékszál.

Azt szeretném csak mondani, hogy önmagában az az előterjesztés, ami előttünk fekszik, értelmetlenné teszi mindazt, amit a kormány eddig ebben a tárgykörben beszélt, és ez bizony súlyos hiba. Nem gondolom, hogy a kilábalás ott tart ebből a helyzetből, hogy most már ezt ám megengedhetjük magunknak, sőt a kilátások ebben a tekintetben - mint ezt megpróbáltam ecsetelni - jóval rosszabbak.

Ezért tehát, tisztelt képviselőtársaim, ahhoz az előterjesztéshez nagyjából azt szeretném hozzáfűzni, hogy lehetett volna ennek az ügynek jobb megoldása, a bankadó nem az ördögtől való. Mint László Tamás képviselőtársamnak ezt idéztem, még csak nem is ők voltak ebben az úttörők, ellenben a megoldásokkal jobb lett volna csinálni bánni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Tukacs képviselő úr. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Idén már nem ez az első alkalom, amikor beszélünk és beszélünk a bankok magyarországi helyzetéről, jövőbeni kilátásairól, illetve a magyar gazdaság lehetőségeiről, azonban megítélésem szerint nem lehet elégszer tisztázni, hogy honnan is indultunk.

Magyarországon 2010-ben az Unió tagországai közül egyébként Svédországot követően másodikként vezettük be a bankadót egy olyan gazdasági

helyzetben, amikor az ország a szocialisták kormányzásának köszönhetően elvesztette a költségvetési stabilitását. Egy olyan gazdasági helyzetről beszélünk, amikor a költségvetési hiány a jelenlegi, közel 3,5-4-szeresére lett tervezve, a középtávú állampapírok hozama is 10 százalékos feletti kamaton talált csak vevőre.

Az akkor még unortodoxnak kikiáltott lépést a következő három évben további 12 európai uniós ország alkalmazta és alkalmazza egyébként jelenleg is, és a napokban látott napvilágot a lengyelek azon szándéka, miszerint a jelenleg még érvényben lévő magyarországi feltételeknél is keményebbeket szabnak a lengyel banki különadó tekintetében.

Visszatekintve az elmúlt közel 5 évre, ma már egyértelműen állíthatjuk, hogy a banki szektorban alkalmazott különadó nagyban járult hozzá az ország gazdasági stabilitásának megteremtéséhez, és erre a szektorra is kiterjesztette az egész országban akkor meghirdetett egyenlő teherviselés elvét. Teszem hozzá, hogy egyébként ez a lépés igazságos volt azért is, mert azt nem szabad elfelejtenünk, hogy ezt a válságot, azt a gazdasági válságot, amit 2008 óta láttunk és talán még most se lábaltunk ki belőle teljesen, azt éppen a bankok okozták, tehát úgy gondolom, hogy az egyenlő teherviselés elvét rájuk is vonatkoztatni abszolút helyes kormányzati elképzelés volt.

Én nem vitatom egyébként, hogy a szocialisták is megpróbálkoztak ezzel, csak az eredményesség tekintetében a választók erről véleményt mondtak 2010-ben.

Figyelembe véve, hogy a bevezetéskor egy akkor még érinthetetlennek vélt területhez nyúlt a magyar kormány, egész Európa Magyarország gazdasági öngyilkosságáról és kiszolgáltatottságáról beszélt, és természetesen ne feledkezzünk meg az úgynevezett londoni elemzőkről sem, akik mást sem szajkóztak, mint hogy Magyarországon csökkenni fog a gazdaság, és előbb-utóbb a csőd szélére kerül majd az ország, illetve azt is mondták, hogy nagyon sok bank ki fog majd vonulni.

Nyilván ez nem így történt meg; illetve még egy szempontot érdemes azért itt felvetni, hogy a bankadó kellett valóban a költségvetés stabilitásához, és ez a költségvetési stabilitás adta meg a lehetőséget arra, hogy ki tudjunk lépni az Unió által indított túlzottdeficit-eljárásból is. Ez pedig szükséges volt ahhoz, hogy az uniós fejlesztési forrásokat le tudjuk hívni.

(18.40)

Tehát azt tudjuk nyugodtan mondani, hogy a bankadó tulajdonképpen a magyar gazdaság növekedéséhez is hozzájárult, tehát nemcsak a költségvetés stabilitásához, hanem ezen logikai láncolat mentén a túlzottdeficit-eljárás megszüntetésével tulajdonképpen a gazdasági növekedéshez is.

Ennek ellenére azt láttuk, hogy bár az Unióhoz hasonlóan nálunk is időlegesen némileg visszaesett a

hitelezés, a gazdaság stabilná vált, az ország egyre olcsóbban finanszírozta magát, és a növekedési adatok is az elmúlt tíz év legjobbjai közé kerültek. Itt szeretném megjegyezni a hitelezés visszaeséséről, hogy szocialista képviselőtársamnak akkor el kellene döntenie, hogy most a bankadó esetén vagy az után, annak bevezetése után erre a kormányzati intézkedésre hogyan reagáltak a bankok, mert egyik oldalról azt állítja, hogy áthárították ezt a bankok teljes egészében a lakosságra, a másik oldalon pedig azt mondja, hogy egyébként hitelszigorral, tehát a hitelezés csökkentésével reagáltak rá a bankok. Tehát jó lenne, hogyha eldöntené, hogy melyikről van szó.

Ennek ellenére azt láttuk, hogy a bankadó szükséges volt arra, hogy a válságévek során kidolgozott arányos teherviselést be tudjuk vezetni, és hiába hallgattuk meg jó néhányszor magukat hozzáértő szakértőkként tituláló nyugati elemzőktől, hogy a magyar banki szféra a bankadó ellenére nem került csődközelbe, sőt egyébként stabil működést tudott produkálni, és a korábbi évek tehervállalásai ellenére is javult a helyzet. Halkan jegyzem meg, hogy ezt most már nem csak egyedül gondoljuk. Legutóbb a korábban kritikus hangon megszólaló Fitch Ratings mondta ki a legutóbbi országjelentésében, hogy a magyar bankok egyébként kedvező működési környezetben tudnak most már, ma már dolgozni Magyarországon.

Az elmúlt évek fogat összeszorító gazdálkodása azonban lassan teret kezd engedni annak, hogy apró lépések mentén, de fokozatosan csökkentsük ezeket a terheket, és ne szabjunk gátat a bankadóval a további növekedésnek. Éppen ezért fenntartva az arányos tehervállalás elvét, helyes lépést tett a kormány, amikor felülvizsgálta, hogy melyek azok az eszközök, amelyek még mindig segítik, és melyek azok, amelyek már inkább gátolják a növekedést. Ebből a javaslatból, amit most államtitkár asszony is ismertett, az derül ki, hogy a banki szektorális adó ma már inkább ez utóbbi csoportba tartozik, és ezért nagyon helyesen a Nemzetgazdasági Minisztérium felülvizsgálta annak mértékét és alkalmazásának feltételeit.

Mindannyian értesültünk arról is, hogy a korábban elfogadott elképzeléssel szemben az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank és egyéb uniós testületek is megfogalmaztak kételyeket, és fontos azt is megjegyezni, hogy ezeket a kormány meghallgatta, és a most előtűnt fekvő módosító javaslat már a korábban sokat hiányolt uniós elvekkkel is teljes mértékben összhangban van, ahogy ezt egyébként a Fitch is külön kiemelte. Az újonnan meghatározott bankadó egyszerre éppen ezért két célt is szolgál. Egyfelől továbbra is biztonságot ad a kormány fiskális politikájához, tehát a közös teherviselésben arányosan részt vesz. Másfelől azonban közvetlen is támogatja a gazdaság növekedését a hitelezési politika ösztönzésével.

Kifejezetten üdvözlendőnek tartom azt a javaslatot, hogy a bankok a hitelezésben vállalt aktivitásuk szerint még egyébként a javaslatban szereplő sapkánál

nagyobb engedményre is számíthatnak a következő években, sőt szélsőséges esetben a hitelezésük nagymértékű megnövekedése esetén szinte akár mentesülhetnek is a bankadó megfizetése alól, ugyanis a módosító indítvány a korábban fizetett terhek adott százalékában maximalizálja az adott évek terheit, melyek akár tovább is csökkenhetnek. Ennek értelmében 2016-ban a fizetendő adóteher egészen biztosan kevesebb mint fele lesz az ideinek, a következő évben pedig annak harmadában kerül maximalizálásra.

A most benyújtott javaslat tehát már az EBRD, illetve az Európai Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága által megfogalmazott kéréseket is maximálisan figyelembe veszi, ráadásul kidolgozása során maguk a hitelintézetek is támogatásukról biztosították a jogalkotót. Ezért összefoglalóan azt lehet mondani, hogy egy jó kompromisszum született a felek, tehát a banki szféra, az uniós intézmények, illetve a kormány között, és ez a javaslat, amit most a kezünkben tartunk, egy észszerű megoldást tartalmaz, amely egyébként szolgálja a magyar gazdaság és a magyar emberek érdekét egyaránt. Éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát, bizony szerencsésnek érzem magam, hogy a vérnyomásommal nincsenek problémák, és nem kell különböző medicinákhoz nyúlnom a rendben tartása érdekében, mert amikor kormánypárti képviselőtársaimat végig kell hallgatnom, egészen érdekes alternatív valóságok bontakoznak ki. Szeretném előrehozni azt, hogy a kritikai észrevételeimet egyáltalán nem államtitkár asszonynak szánom, aki egy szimpatikus jelensége a magyar politikai életnek, de pontosan az a probléma, hogy nem azok ültek most ide, akik ennek homlokegyenest az ellenkezőjét kitalálták, és most lényegében önt próbálják egy olyan kellemetlen helyzetbe hozni, ahol mi is rosszul érezzük magunkat, kritikát megfogalmazó képviselők, azok pedig, akik felelősek az egész helyzetért, nem rendelkeznek azzal a lélekbátorsággal, hogy szembenézzenek azzal az ellenzékkel, amely egyébként nem tudja ezt az örületet megakadályozni, de legalább megpróbálja felhívni a figyelmet arra, hogy mégis mi történt itt Magyarországgal szemben és mihez asszisztál a jelenlegi kormányzat.

Hiszen ami KDNP-s képviselőtársam szerint egy jó kompromisszum, az röhej. Ez a magyar kormányzat kapitulációját jelenti, a magyar kormányzat abszolút fegyverletét jelenti, és ciki. Bármely nemzetgazdaságot irányító kormány tevékenységi körére nézve ciki, ami történt, hogy egész egyszerűen önök

az óriásplakáton hirdetik azt, hogy elszámoltatjuk a bankokat, belehazudnak az emberek arcába, miközben százmilliárdokat hagytak nekik lenyúlni, belehazudnak az emberek képébe, kirakják ezt óriásplakátra, aztán elmennek az EBRD-hez, lényegében a Bankszövetséggel leülnek és az összes diktátumukat átveszik, mindenféle diktátumukat kíméletlenül átveszik és keresztülvezetik a magyar jogrendszeren, és most ideállnak elének azzal, hogy egy értelmes kompromisszum született. Hol vannak az önök óriásplakátjai? Hol van a bankok elszámoltatása?!

Magyarázzák meg nekem! Valaki fölvette 165 forintot az állítólagos devizahitelét. Önök idehozta elének egy törvényt, volt képük hozzá, ahol 256 forintot forintosították ugyanezt. A közte lévő majdnem 100 forintos különbséget felszorozva az összegekkel, kamatokkal hagyták legalizált módon levernii az embereken, ezt elvették a magyar emberektől, jóváírták az érintett bankok számára. Ingathatja a fejét, de cáfolja meg, amit mondunk! Ezek után az történt, hogy kiírták a plakátra, hogy elszámoltatták a bankokat, hagyták lenyúlni a magyar embereket, most pedig egészséges kompromisszumról beszélnek, miközben szolgálai magatartással aláírták azt, amit az EBRD akart önöktől. Egészen elképesztő dolgot vittek véghez a magyar állampolgárokkal szemben, százmilliárdokkal hagyták megkárosítani az érintett magyar állampolgárokat.

Mert mi történt február 9-én? Önök állítólag elszámoltatták a bankokat. Nézzük, miben állapotok meg az EBRD-vel, és mit hagyatott jóvá önökkel a Bankszövetség. Például azt, hogy a kormány elkötelezetté válik - magától nyilván - abban, hogy a jelenleg meglévő többségi részesedéseit a helyi bankokban - itt az MKB-ra és a Budapest Bankra kell gondolni - három éven belül magánkézbe adja. Tehát annak a lehetőségét is elvetik, hogy adott esetben a piacot megpróbálják befolyásolni olyan háttéreszközökkel és állami eszközökkel, amelyek jó irányba is mutathattak volna. Itt van ebben a megegyezésben az, ami most előttünk fekszik, hogy a bankadó alapjával mit csinálnak, hogy a 2009-es mérlegből 2014 végi mérlegbe való áthelyezés, ahol lehetnek logikus pontok, lehetne erről vitatkozni, de ne mondják azt nekünk, hogy ez egy jó kompromisszum és ez egy értelmes megállapodás következménye, mert ez egy diktátum! Ezt önöknek diktálták külföldről, önök pedig most keresztül akarják vinni a magyar jogrendszeren. Legyenek őszinték! Nem nekünk hazudnak, a mögöttünk álló szavazók százezreinek próbálnak hazudni. Mik vannak még ebben? Mire tettek önök ígéretet, nyilván egy jó kompromisszum értelmében, és azért, mert a magyar kormány is így akarta? Például arra, hogy elkerüljük az árfolyamkockázatoknak a továbbiakban a bankokra történő hárítását.

(18.50)

Megmondjam, mit jelent ez magyarul? Például azt, hogy az autóhitelesek ez alapján már semmiféle

központi árfolyamkedvezményben nem reménykedhetnek. Ha ez egy jó kompromisszum, és a magyar kormány részt vett ebben, akkor önök ezt akarják, hogy az autóhiteleseknek nem viszik keresztül azt az igazságtételt, amit egyébként másoknak sem sikerült teljeskörűen, de legalább a szándékot ne vitassuk el.

Mire tett még vállalat az EBRD-vel kötött megállapodás során a magyar kormány? Arra, hogy a kormány további korlátozó intézkedéseket az árvérzésekkel és kilakoltatásokkal kapcsolatban nem tesz, tehát adott esetben hagyják könnyebben kilakoltatni a magyar embereket, mint korábban. A kilakoltatási moratórium is egy égben lebegtetett kérdés. Itt a bajban lévő ügyfelek ingatlan vásárlásainak kiterjesztésére is egy ígéretet tettek, tehát a Nemzetközi Eszközkezelő felpörgetésére, ahol elveszik az embe- rektől az ingatlanukhoz fűződő tulajdonjogot, és majd visszabérelhetik azt az ingatlan. Ez egyébként még lehetne is segítő megoldás azoknak, akik ezt önként választják, de az, hogy mi feltesszük a kérdést, hogy hány bérlakás épült ezen kormány alatt, és önök azt válaszolják, hogy bérlakás ugyan nem, de ott a Nemzeti Eszközkezelő, ami növeli a bérlakás-állományt, egészen álszent dolog.

Végül egy ígéretet, vállalat tettek a magáncső intézményének keresztülvitelére, bevezetésére. Tudjuk, hogy itt az aláírt szerződések száma, ne mondjuk azt, hogy száz alatt van, mert tudjuk, hogy mintegy félezer ember kifejezte már szándékát, hogy majd aláírna szerződést, tehát legyünk elnézők e tekintetben a kormánnyal, de mindenképpen ezer alatt van a megsegítendőek száma, ahhoz képest, hogy a piaci becslések szerint mintegy 20-25 ezer emberen akartak csak ezzel az egy módszerrel segíteni.

Tehát ez, amit önök az EBRD-vel szemben vállaltak, lényegében az, hogy semmilyen további pluszterhet nem terhelnek a bankrendszerre, ergo korábbi pozícióikat feladva nem vállalják a magyar emberek megsegítését azon intézményesített visszaélésekkel szemben, amelyek jellemezőek voltak a magyar piacon. Azt mondják most, hogy azért lehet a bankadó egy részét elengedni, és azért lehet még kedvezőbb helyzetbe hozni az érintett kereskedelmi bankokat, mert a magyar gazdasági növekedési ütem ezt lehetővé teszi. Itt azért egészen torzító hatásokról is be kell számolnunk, hiszen optimistább becslések 3 százalék körüli növekedésről is szólnak, de mondjuk, éppen az általam annyira nem tisztelt Morgan Stanley is egy 1,4 százalékos, kedvezőtlen forgatókönyvvel is számol 2016-ra nézve, és egy 2,2 százalékosal is. Egészen elképesztő módon annyi külföldi hatás befolyásolja ezt a modellt, hogy a magyar kormány mostani - és legyünk korrektek, a mindenkorai magyar kormány - gazdaságpolitikája csak korlátozottan képes ezt az egész rendszert szabályozni, mederben és kordában tartani.

Egy példával élve: egy német autógyárral kapcsolatos sajtójelentések, botrány kirobbanása után kis túlzással át kell írni a GDP-re vonatkozó összes előrejelzést és mutatószámot. Ez mutatja a magyar

gazdaság tulajdonképpen gyarmati kiszolgáltatott státusát, azt, hogy egy jogosultságok nélküli, tulajdonképpen német tartományként működünk jelen pillanatban, annyira kiszolgáltatva ezen gazdasági rendszernek, hogy nagyon nehezen tudjuk ezt erőből befolyásolni.

Amikor azt mondom, hogy ciki a kormányzat mostani indoklása, miszerint itt egy jó kompromisszum született, és önök megállapodtak az EBRD-vel, a Bankszövetség erre áldását adta, és ez mennyire jó dolog, mert majd a banki hitelezés nőni fog, akkor felmerül a kérdés, hogy az az alapfilozófia, amivel ide egyébként helyesen behozták a különadókat - és akkor még Hollik képviselőtársam sem volt itt, tulajdonképpen nincsenek itt a teremben azok, akik annak idején idehozták a különadókat -; tehát egy alapfilozófia mentén tették ezt, a közteherviselés felé mutató irányultsággal, és adódik a kérdés: ha a banki ágazatban ez már nem áll fenn önök szerint, hiszen lényegében hosszú távon eltörlik, kivezetik a banki ágazati különadót, akkor más ágazatokban is ki fogják vezetni a hasonló különadókat? Mi lesz a telekommunikációs szektorban?

Vagy tegyünk fel egy nagyon akut kérdést: mi lesz azzal a pénzügyi tranzakciós illetékkel, amit már adónak sem mertek elkeresztelni, mert tudták, hogy Brüsszelen nem ment volna keresztül, elnevezték hát illetéknek a szakmai szabályokat egy kicsit áthágva, és ezen tranzakciós illeték tekintetében nemcsak annyit hátrítottak át az ügyfelekre, az emberekre, amennyit kivettek adószinten, hanem még többet. Volt olyan magyar vállalkozás, amely kapott értesítő levelet a bankjától, hogy öt hónapra visszamenőleg tessék megfizetni - kisvállalkozásról van szó - azt a pénzügyi tranzakciós illetéket, amit egyébként a jogalkotó akkoriban vetett ki, és ezeket az összegeket kíméletlenül levették a magyar embereken.

De kérdezhetek még egyet: ha most elkezdik kivezetni a banki ágazati különadót, azok a láthatatlan, termékekbe, szolgáltatásokba épített díjnövekmények, amelyek egyébként együtt jártak ennek a bevezetésével, most csökkenni fognak? Hollik képviselő úr például tud arról valamit mondani, hogy majd a banki kártyadíjak vagy az éves kártyadíjak csökkenni fognak pár ezrelékkel vagy bizonyos mértékben? Az államtitkárság vagy a minisztérium rendelkezik egy monitoringrendszerrel, amely tudja szemlézni azt, hogy a bankok áremelései mögött állnak-e valós piaci folyamatok vagy sem? Persze hogy nem tudja, hiszen nem tetszettek létrehozni egy olyan monitoringrendszert, amely valóban akár heti rendszerességgel vizsgálja, hogy a különböző árváltoztatások mögött állnak-e valós piaci folyamatok vagy sem. Léteznek ilyen módszerek a világban, jobbikos képviselőn kívül nem is nagyon hallottuk senkitől, de fel sem merült ennek a bevezetése.

Éppen ezért, amikor azt látjuk, hogy a 144 milliárd forintnyi bevételi várakozás, ami a banki ágazati különadó tekintetében várható volt, 65 milliárdra csökken, és hosszú távon a teljes kivezetésre látunk

tulajdonképpen egy szándékot, akkor ezek a kérdések merülnek föl, hogy a különadók mögötti filozófia megváltozott-e, tehát most már a közteherviselés tekintetében elégedett-e a kormányzat azzal, amit mondjuk, a bankrendszer teljesít, amit a telekomcégek teljesítenek, amit egyéb társaságok teljesítenek; ez az egyik kérdés. A másik pedig az, hogy hitelezés tekintetében elégedett-e a kormányzat azzal, ami beindult az utóbbi években. Beindult-e valami? Vagy mondjuk: szükség lenne-e erre a javaslatra akkor, ha az MNB növekedési hitelprogramja egy átütő sikerrel járt volna?

Meg lehet nézni kétféle statisztikát. Az egyik arról szól, hogy az itt működő multicégek leányvállalatai mennyi hitelhez jutottak, mondjuk, közepes méretű társaságok - igen sokhoz -; és meg lehet nézni azt, hogy a 8 főnél kevesebbet foglalkoztató magyar kisvállalkozások képesek voltak-e a növekedési hitelprogram során számottevő forrásokat magukhoz vonni: azt találjuk, hogy csak néhány százaléknit. Tehát igen elenyésző mértékben sikerült az amúgy rengeteg munkahelyet biztosító, gazdasági tevékenysége tekintetében elképesztő multiplikátorhatást produkálni képes magyar kisvállalkozói szférát támogatni. Tehát elégtelen a banki hitelezés, annak ellenére elégtelen, hogy tettek már önök azért igen nagy gesztusokat ennek a bankrendszernek, most tesznek még egyet bármiféle garancia nélkül azt illetően, hogy ez a banki hitelezés elégséges lesz vagy képes lesz, ha nem is a gazdaság motorjává válni, de legalább az elégséges feltételeket biztosítani.

Abban egyetérttek az előttem szóló kormánypárti képviselővel, abszolút riogatás volt az, hogy Magyarországról majd kivonulnak a bankok. Aki a szakmához egy kicsit is ért, tudja, hogy ezek a multinacionális láncolatok nem engedhetnek meg a portfóliójukban olyan üres foltokat, hogy egy egész országban, mondjuk, feltépjék a vezetékeket és elmenjenek innen, miközben ugyanezen multiláncolatok más tagjai, üzemegei itt vannak, és ki kell szolgálniuk őket. Tehát nem volt reális ez a félelem, bár ezzel riogattak balliberális, magukat szakértőnek mondó szereplők igen sokszor. De azt is látnunk kell, hogy önmagában az, hogy nem vonult ki senki, még nem feltételezi azt, hogy sikeres volt az, ami történt.

Még egyszer mondom, magyarázza meg nekem valaki: a pénzügyi tranzakciós illeték tekintetében hogyan lehetett többet áthárítani, minősített módon, a pénzügyi intézetek által elismert módon a magyar lakosságra, és hogy fordulhat elő az, hogy ennek semmilyen kormányzati következménye nem volt, hogy önök semmilyen intézkedést nem hoztak ezzel kapcsolatban? A banki ágazati különadó kapcsán igen, folyhatnak szakmai viták, hogy a teljes egészét áthárították vagy csak egy részét, de önök nem alakítottak ki egy piaci folyamatokat elemző rendszert, ahol mondjuk, egy minimális, pár ezreléknyi kártyadíjnövekmény - amely egyébként 10 milliárd forintot mozgathat meg hosszú távon - mögött látnunk kellene, hogy voltak-e valós piaci folyamatok vagy sem.

Ez csak egy kicsit különbözik attól a vészkor-szaktól, ami a szociálliberális kormányzatok alatt volt tapasztalható, amikor a bank a bérleti díjának a növekményét is áthárította pillanatok alatt az ügyfelekre, mindenféle akadály nélkül. Ennél ma már azért jobban állunk, ezt ismerjük el, ne legyünk ellendrukkerek, de azért azt látni kell, hogy a pénzügyi tranzakciós illetéket engedték áthárítani, a banki ágazati különadót teljes egészében vagy nagyon nagyrészt engedték áthárítani mindenféle következmény nélkül, a fogyasztóvédelem rendszerét vagy lebontották, vagy bevitték az MNB alá, de adódik a kérdés, hogy mondjuk, az MNB-t akkor ki fogja ellenőrizni, hiszen önmagában egy ellenőrző bizottság vagy albizottság sem képes erre, még egy felügyelőbizottság sem. És azt is látnunk kell, hogy ez az egész rendszer vérzik.

Tehát ez nem arról szól, hogy a magyar kormány, miután fölrakta az óriásplakátra, hogy „Elszámoltatjuk a bankokat”, most belátó módon enged egy kicsit a szorításon. Ez arról szól, hogy februárban önök leültek az EBRD-vel, és egy nemzetközi szervezet a Bankszövetséggel karöltve egy diktátumot tett le önök elé az asztalra. Nyilvánvaló módon a hitelezésen majd egy kicsit pörgetni fognak ezért cserébe, de a magyar kormány kapitulált, összességében nézve letette a fegyvert, megadta magát a bankok előtt, feladva az összes korábbi retorikai alapelvét, miszerint közteherviselést és elszámoltatást akar. Ezt pedig nemcsak a devizahitel-károsultak, nemcsak a Quaestor-károsultak nem fogják elnézni önöknek, hanem a magyar választók százai és milliói sem. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. A teremben független képviselő nem tartózkodik, kétperces felszólalásokra nem jelentkezett senki. Megkérdezem, hogy további képviselői felszólalásra van-e jelentkező. *(Jelzésre:)* Z. Kárpát Dánielnek adom meg a szót, ő jelentkezett.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen, ez is beszédes, hogy egy vezérszónoki felszólalást ugyanannak a képviselőnek a normál felszólalása kell hogy kövesse, tehát reakciót nem sikerült kicsikarni az elmondottakkal. Ez nyilván következhet a korábbi felszólalók szakmai színvonalából, akár az enyémből is, ha ez nem volt elég-séges, akkor lehet, hogy nem mozgatta meg önöket kellőképpen. Csak hogy itt nem nekünk tesznek szívességet azzal, hogy reagálnak, hanem a mögöttünk álló több százezer választópolgárt kell ideképezni. Tulajdonképpen mi az ő érveiket kell hogy artikuláljuk, nem csak a saját elgondolásainkat hangoztatnunk.

Elmondhatjuk azt, hogy az, ami itt előttünk fekszik, tehát az a banki ágazati különadó először rész-

leges, később teljes elengedésére vonatkozó papírcsomag tulajdonképpen amellett, hogy egy kapituláció, egy filozófiai kérdést is felvet a kormány hozzáállását illetően. Felveti azt a kérdést, hogy az eddigi harcos retorika, a közteherviselés felé való elmozdulás, az, hogy adott esetben migrációs kérdésben, más kérdésekben is el tudtak mozdulni a mainstreamtől, el tudtak mozdulni egy kicsit attól, ami a nyugat-európai liberális körökben megszokott, az most feladásra kerül-e vagy sem. Tehát elképzelhető-e, hogy hiteles, mondjuk, a migrációs tematika mentén a kormányzat markáns nemzetállaminak tűnő retorikai kiállása, tehát ennek a hitelessége elfogadható-e abban az esetben, ha a viselkedését egy másik fronton a Bankszövetség, EBRD, hazai és nemzetközi szervezetek ilyen módon képesek befolyásolni?

Adódik az a kérdés is, hogy nagyon érdekes elemzések láttak napvilágot a bankadó csökkentéséről, de itt azért történt egy Quaestor-botrány is, ami szintén kihatással van erre a csomagra. Hiszen fel-sejlik egy háttéralku, nyilvánvaló módon, amikor a Bankszövetséggel tárgyal a kormányzat, akkor nemcsak a banki ágazati különadóról tárgyal, hanem arról is, hogy mit csináljon a Quaestorral, hogyan rendezze a Quaestor-ügyet. Itt adódik a kérdés, hogy önök mit gondolnak, hogy az adófizetőknek kell-e ezt a hatalmas kártömeget fedezni. Vagy adott esetben a károkozóktól be lehet hajtani azt a hatalmas pénztömeget, amiből a kárrendezés lefolytatható? Vagy pedig képesek és hajlandóak a bankok esetében a pénzügyi szféra tekintetében is a terhek megosztására kapacitálni magukat? Hiszen itt egészen egyszerűen sötétben látunk még ebben a helyzetben, és nem látjuk azt, hogy merre kívánnak elindulni.

De ha egy mondatban össze kellene foglalnom, hogy ez a csomag miről szól, tulajdonképpen önök egy valóságshow részesei, ahol a hitelminősítő cégek előtt megpróbálnak különböző viselkedésmintákat felmutatni, és ezen valóságshow-k döntnökei, a hitelminősítők vagy kiemelik tartósan a bővli kategóriából Magyarországot vagy nem. Tulajdonképpen erről szól ez az egész, a költségvetés hamarabb történő elfogadása; az, hogy most a pénzügyi szféra felé hasonló gesztusokat tesznek, ágazati különadókat engednek el. Értem én, hogy fontos a hitelminősítőknek való megfelelés. Én sem kívánom azt, hogy Magyarország a bővli kategóriában legyen sokáig, hosszú távon, de azért önök olyan vállalásokat tettek, amelyek egészen elképesztők. Tehát túljátszották ezt a játékot, egy kicsit túlreagálták ezt az egész igényt, ami önökkel szemben adott esetben külföldről felmerült.

Már említettem azt, hogy miket vállalt Magyarország, miket vállalt a magyar kormány az EBRD-vel kötött megállapodás kapcsán. Én annyit kérek önöktől, hogy két dolgot gondoljanak át. Az egyik az érintett Nemzeti Eszközkezelő című dolog, amit ne kezeljenek egy bérlakásprogram bővítéseként. Tehát a másik oldalon legalább próbálják meg a magyar államilag támogatott otthonteremtési és bérlakás-

építési programot keresztülvinni, hogy a méregfogát húzzák ki annak az alapigénynek, amiből a devizahitelezés káros rendszere kifejlődött. A másik pedig a magáncsőd intézménye.

A magáncsőd intézménye egy KDNP-s katasztrófa, rá fog égni egyébként a KDNP-re, mint egy 2010-ben már kampányformában hangoztatott kezdeményezés. Ezt a KDNP a 2010-es országgyűlési választások során már egy nagyon komoly kampányelemként kezelte. 2012 táján volt is benyújtva egy kezdetleges verziója ennek, de a bizottsági szakasznál nem jutott tovább, hiszen emlékeim szerint maga a jogalkotó vagy a jogalkotni szándékozó vonta ezt vissza.

Aztán eltelt újabb két év, a 2014-es kampányban újra kampányoltak ezzel, és azt látjuk, hogy 2015-re az lett belőle, ami, és tisztán látjuk azt, hogy a magáncsőd intézménye, bár 20-25 ezer ember számára volt ígéret, ennyi ember számára; ha jól emlékszem, a Magyar Nemzeti Bank egyik ügyvezető igazgatója által közölt becslés volt ez, ami elhangzott televízióban, a média széles berkein belül is, ebből a 20-25 ezerből bizony 100 alatti aláírt szerződés lett, és nagyjából 500 érdeklődő. Lehet, hogy most már kicsit több, tessék kijavítani, ha esetleg a pontos számban tévedek, de a nagyságrendben semmiképpen nem tévedek. Itt olyan erőteljes, erőszakos szűkítő feltételek láthatók a magáncsőd rendszerén belül, hogy nagyon sok rászoruló még ezen brutális szigorú feltételrendszer mellett sem tud erre jelentkezni.

Tehát arra kérjük önöket, egyrészt gondolják át a feltételrendszert, tehát ne próbáljanak gyámság és pártfogás alá venni öt évre senkit, hanem próbáljanak segíteni nekik. Mondjuk, a Jobbik koncepciója mentén alakítsák át a magáncsőd intézményét két irányban: egyrészt egy ingyenesen kirendelt családsegítő kell hogy odakerüljön a család mellé, nem diktátumokat adva, hanem segítve őket tárgyalni a hitelező bankkal, elérni akár futamidő meghosszabbításával egy vállalható, a tisztességes teherviselés felé mutató szerződést, másrészt ingyenes átképzési programokkal kellene segíteni azokat, akik elvesztették életlehetőségeiket, hogy visszatérjenek a munkaerőpiacra, és a társadalom támogatandó tagjaiból a társadalom produktív szférájába tudják visszaveredni magukat. A magáncsőd tekintetében erre lenne keret, lenne lehetőség, lenne költségvetési forrás.

És még egy dolgot szeretném, ha átgondolnának. Ez pedig az, hogy az ötéves nagyon szigorú feltételek betartása után engedjék ezeket az embereket szabadon távozni. Adják vissza a szabadságukat, ne legyenek adósrabszolgák, ne lehessen utánuk 10 milliós adósságokat örökölni. Egy angolszász típusú walk away metódus keretein belül egy elsétálási jog biztosításával öt év után engedjék ezeket az embereket szabadon élni, és tisztességes magyar állampolgárokként visszaszerezni azt az életükből, amit lehet.

Hiszen ha megnézzük, hogy a bankok az ingatlan értékének hány százalékáért tudják értékesíteni

azokat a bevont vagyontárgyakat, amelyeket elvesznek az adósoktól, azt látjuk, hogy ezt a mostani értékesítési lehetőséget bőven megkapják egy ötéves magáncsőd-periódus alatt. Tehát még maga a pénzügyintézet, a hitelező is jól jár ezzel a megoldással, akkor is, ha a végén az állammal közösen hagyja elsétálni a károsultat.

Tehát kérem, hogy gondolkozzanak ilyen irányban is, hiszen Magyarországon egy társadalmi, szociális katasztrófa árnyékában nem elég a bankok számára gesztusértékű megoldásokat fogantatniuk, akkor sem, ha mi ezzel nem értünk egyet, de nyilvánvalóan a kormányzat fog dönteni ebben a kérdésben, viszont lehetne segíteni magyar embereken, bajba jutott embereken viszonylag alacsony költségvetési források megmozgatásával oly módon, hogy ezek az emberek újra jó adófizetők legyenek, és újra boldog, elégedett emberek lehessenek a saját hazájukban.

Tehát én arra kapacitálom önöket, hogy ezeket a jó szándékú észrevételeket, javaslatokat próbálják beépíteni a kormányzati cselekvési tervbe. Fogunk mi még vitatkozni ágazati különadókról, egyebekről rengeteg, lesznek itt még parázs viták, de úgy érzem, hogy közös minimumot is kell találni a tekintetben, hogy ezek az emberek nem önhibájukból kerültek bajba, és a mindenkori magyar kormánynak kutya kötelessége segíteni rajtuk. Még egyszer mondom, a 20-25 ezer magáncsőd keretében ígért megsegített személy helyett ma 100-nál kevesebből tudunk.

Elvárjuk tehát, hogy oldják fel ezt az elképesztő dilemmát, oldják meg ezt a tarthatatlan helyzetet, hiszen ezek az emberek is megérdemlik azt, hogy emberhez méltó életet élhessenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Rövid leszek. Azért nem gondoltam először első sorban, hogy reagálnék Z. Kárpát Dániel felvetéseire, mert felvetések nagyon nem voltak. Vélemények voltak, ön gyarmatosításról, kapitulációról, fegyverletételről beszélt, de egyébként jobbító szándékú javaslatot azon túl, hogy amit most a kormányzat lerakott az asztalra, az egy marhaság, tehát tulajdonképpen nagyjából, ha jól értettem az ön mondanóját, akkor ennyit tudott mondani, egyébként ezt jobbító vagy ezt módosító javaslatot én nem hallottam öntől.

Még egyszer mondom, az látszik, hogy ön gyarmati státusról, fegyverletételről meg harcról beszél, mintha az önök politikájának a lényege az lenne, hogy öncélúan a bankok és a pénzügyi közvetítőrendszer ellen menjenek.

A Fidesz-KDNP kormánya pedig a magyar emberek érdekét nézi. Nem tekinti ellenségnek a bankokat.

(19.10)

Ha azt látja egyébként, hogy tisztességtelenül járnak el a devizahitelekkel kapcsolatban, akkor értelemszerűen elszámoltatja a bankokat; ha azt látja egyébként, hogy eddig nem voltak megfelelő mértékben a közös teherviselésbe bevonva, mint ahogy nem voltak 2010 előtt, akkor bevonja őket. De egyébként partnerként tekint rájuk, és hogyha a magyar embereknek pedig az az érdeke, hogy a gazdaság tovább tudjon növekedni, legyenek új munkahelyek, az emberek tudjanak vállalkozásokat indítani, akkor pedig egyébként észszerű megoldásokat az asztalra téve - ez a javaslat, amelyik most itt van előttünk, ez ebbe a körbe tartozik -, akkor együttműködik a bankokkal.

Mi nem ellenséggé tekintünk a bankokra, hanem partnerekként, de mindig a magyar emberek érdekét nézzük. Azt hiszem, hogy ebben különbözik a kettőnk politikája. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre Z. Kárpát Dánielnek adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! KDNP-s képviselőtársam figyelmébe javaslom, attól, hogy flegma, még nem biztos, hogy igaza van. Felsorolnám az ön kedvéért még egyszer, mert a tolla talán nem fogott jól, azokat a konkrét javaslatokat, amelyeket a minősítések mellett azért felsoroltunk az iméntiekben. Idetartozott a magáncsőd intézményének helyretétele, ami a KDNP-re égő, nagyon-nagyon cikis kezdeményezés, hiszen még egyszer mondom, 20 ezer embernek ígértek segítséget, 100 alatti lett belőle. Idetartozik egy olyan monitoringrendszer kiépítése, amelyik azt tudja vizsgálni, hogy a banki ármozgatások mögött állnak-e valós piaci folyamatok vagy sem. Idetartozik a közteherviselés teljessé tétele, hiszen nézzék meg a saját költségvetésüket, előttem van a 2016-osnak a kivonata, itt mondjuk, a társaságiadó-bevételi várákozás tekintetében 400 milliárd forint szerepel, ez elenyésző, 4 százalék az egészhez képest. Tehát nem éppen afelé mutat, hogy közteherviselés lenne Magyarországon. Számos olyan multcéget és kedvezményezett vállalatot találunk, ahol az adózás előtti és utáni eredmény közel azonos, vagy pedig olyan kedvezményeket kapnak ezek a cégek, mondjuk, munkahelyteremtés címszava alatt, amelynek értelmében vissza is kapják azt az összeget majdhogynem, amit munkabéreként kifizetnek az összeszerelő üzemekben dolgozó magyar lakosoknak. Tehát ne mondjuk azt, hogy azért teljesen jó irányba mutatnak.

Abban egyetértünk, hogy önök nem a bankok el-lenségei. Én annyit mondtam, hogy önök egy diktátum tekintetében befeküdtek a bankoknak, ezt egyébként mintegy 6-8 érveléssel erősítettem meg. A február 9-én kötött egyezményük szerint, amelyben lényegében azt vállalták, hogy további többletterheket nem helyeznek a bankok vállaira, ezt saját maguk

írásos formában erősítették meg, tehát megint csak nem minősítésről van szó.

A devizahitelek tekintetében pedig ott is megfogalmaztuk azt a módszert, amely hosszú távon rendezné a helyzetet. Ez kizárólag az úgynevezett hitelek felvételkori árfolyamon történő forintosítása lehetne, tehát amíg önök ezt a 100 forintos, a felvételi és a piaci árfolyam közti különbséget leverték az ügyfeleken és odaadták a bankoknak, a Jobbik ezt a hatalmas, több százmilliárdos összeget visszacsoportosítaná a tulajdonosokhoz, a magyar emberekhez, a károsultakhoz, ily módon tehát nehéz kétségbe vonni, hogy konkrét javaslatokkal jelennénk meg a színpadon. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. László Tamás képviselő úr következik, kettő percben.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Nagyon izgalmas gazdaságfilozófiai vitának vagyunk a tanúi. A helyzet az, hogy a magyar kormány Székely és Kharübdiszek között hajózik, tehát egy olyan keskeny ösvényt kell megtalálni, amelyben az a bizonyos egyensúly, amiről Hornung Ágnes államtitkár asszony beszélt, annak a megtartása hihetetlenül fontos dolog. Tehát egyszerre kell képviselnünk a magyar lakosságot, amelynek az eladósodottságán biztos, hogy segíteni kellett, viszont a felelősség különböző színtereinek a meghatározásával a magyar kormány végül is a devizahitelesek túlnyomórészt segíteni tudott, ugyanakkor meg tudta tartani a bankrendszert. Azokkal a törekvésekkel, amikkel a Jobbik élni kívánt, én úgy gondolom, hogy a bankrendszerrel kapcsolatos tárgyalásaink hihetetlen nehézzé váltak volna, és én azt hiszem, hogy az a megoldás, amit talált a kormány folyamatosan 2010-től kezdve mostanáig, az egy állandó harcban és állandó alkuban született eredmény, és mindez a magyar lakosság érdekeit szolgálja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örülök, hogy a vita egy kicsit nagyobb szellemi magasságba emelkedett ezzel a rövid hozzászólással is, hiszen így már van miről vitatkoznunk. Ha önök valóban tárgyalni akarnak a bankrendszerrel, mi, jobbikosok nem mondjuk azt, hogy fejjel kell menni a falnak, tönkre kell tenni az itt lévő kereskedelmi bankokat, és mindegyik ellenség, mert ez nincs így. Tisztességesen, normálisan működő nemzetgazdaság nem létezik tisztességesen, normálisan működő hitelezés, kereskedelmi bankok nélkül. Pontosan a tisztesség hiánya a bajunk, tehát az, hogy az utóbbi évtizedes távlatban ebből szinte semmi nem jelent meg.

Még egyszer szeretném érzékeltetni azt, hogy mire hívunk mi fel. Pusztán arra, hogy ha valaki 165 forintot vett fel egy úgynevezett devizahitelt, akkor

önök ezt 256 forinton elszámolva, tulajdonképpen nagy károkozással a károsult számára, jóváírták a bankok oldalára, mi pedig nem mondjuk azt, hogy ezeket a bankokat tiltsuk be, nem mondjuk azt, hogy bontsuk le az épületeiket és hintsük be sóval a helyüket, pusztán azt mondjuk, hogy a valódi tartozását fizesse vissza mindenki, az azon felüli büntetőtételt viszont ne fizetethessék vissza senkivel.

Ehhez képest az önök piaci forintosítása, én elhiszem, hogy egy kedvezőbb alkuhelyzetet teremtett a bankokkal szemben, de ez magyar családok életébe került, és magyar emberek ellehetetlenülése volt az ára.

Még egyetlen mondatot szeretnék megosztani önökkel azt illetően, hogy még valamiben egyetértünk. Tehát a magyar lakosság eladósodottsága egészen durva, és ebben benne van nemcsak az az OECD-felmérés, amelynek értelmében a vizsgált OECD-országok közül a negyedik legdurvábban adóztatott az egy magyar kétkeresős, kétgyermekes családnak a havi fizetése - ez az önök által kimunkált adórendszerből következik valahol -, hanem azt is látjuk, ha példának okáért egy 105 ezer forintos bruttó havi minimálbért veszünk, akkor azt látjuk, hogy annak a nettója a kétharmada sincs, a többit pedig elviszi a szociális hozzájárulási adó, az szja, a járulékok, a nyugdíjjárulék, egészségbiztosítási járulék, munkaerőpiaci járulék, szakképzési hozzájárulás.

Tehát ahhoz, hogy a minimálbéren foglalkoztatott, adott esetben egyedülálló - tehát a családi adókedvezménnyel nem torzított rendszerű - munkavállaló ezek után havonta 68 775 forintot hazavihessen, munkaadója az államnak 66 150 forintot köteles fizetni, tehát majdnem ugyanannyit. Amíg ilyen aránytalanságok mutatkoznak az adórendszerben, a gazdasági szerkezetben - ahogy a korábbiakban említettük, nem akarom megismételni -, addig a magyar emberek kiszolgáltatottsága, eladósodottsága folyamatos lesz. Tehát érdemes rendszerben szemlélni ezeket a dolgokat.

A devizahitel-károsultak esetében pedig ne gondolják azt, hogy azzal, hogy az önök által jónak vélt rendezés keresztülment, ez a probléma már lefutott, kifutott és ezek a devizahitel-károsult családok ebbe beletörődnek. Sajnálatos módon a jövő kormányok számára évtizedes feladat lesz a kárrendezést elérni.

Nyilván ezt olyan módon kell elérni, hogy az itt működő tisztességes kereskedelmi bankok tudjanak működni, legyen vállalati hitelezés, legyen lakossági hitelezés is, de ne gondolják, hogy mi, jobbikosok egy pillanatig is el fogjuk felejteni azokat a pénzügyi és egyéb bankügyi bűnöket, amelyek oda vezettek, hogy magyar emberek élete tömegesen, intézményesített módon lehetetlenüljön el.

Tehát még egyszer mondom, van, amiben egyetértünk, a magyar lakosság eladósodott. Abban is egyetértünk, hogy az EBRD-vel kötött paktum egy könnyebb tárgyalási szituációt eredményezett a kormány számára; az egy más kérdés, hogy mi,

jobbikosok nem kötnénk ilyen paktumot senkivel, és elsősorban nem kívülről várnánk a cselekvésre való felhatalmazást, hanem a saját lélekbátorságunkból merítenénk azt. Köszönöm. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Hornung Ágnes államtitkár asszonynak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár asszony.

HORNUNG ÁGNES nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tényleg röviden szeretnék én is válaszolni itt az elhangzottakra, pár dologra szeretnék reagálni, nagyon sok dolog elhangzott. Szeretném először is tisztába tenni, hogy a Hpt. mostani rendelkezései szerint az ügyfelekre áthárítandó díjat a hitelintézetek egyoldalúan nem módosíthatják, tehát továbbra is kiállunk azon álláspontunk mellett, hogy a bankok és a pénzforgalmi szolgáltatók nem háríthatják át a különböző közterheket az ügyfelekre; ez az első dolog, amit szerettem volna kiemelni.

A másik dolog egy általános megjegyzés lenne. Elhangzott sok szempontból, egyrészt a hitelminősítőknél való megfelelés, másrészt pedig hogy milyen kormányzati célok vannak. Abban egyetértünk, hogy a hitelminősítőknél való megfelelés az egy pozitív dolog, mindenféleképpen szükséges, hiszen ezáltal majd a forrásbevonás, a befektetői kör fog változni.

Maguk a kormányzati célok is nagyon széles skálán mozognak. Elhangzott a növekedés, a versenyképesség, emellett még oda kell figyelni az adósságpályára, illetve számos olyan kritérium van, amit kormányzati oldalról be kell tartani, illetve nagyon fontos, amit az egyik képviselő úr említett, hogy a bankokkal való viszonyt megfelelő pályán kell tartani, és jelenleg nagyon szűk az a határmezsgye, amelyen ténylegesen mozogni tudunk ebben a tekintetben.

(19.20)

A bankokhoz való viszonyunk, illetve ennek a pozitív irányba való terelése azért lenne fontos, hogy ezen kormányzati célokat, amelyeket az előbb felsoroltam, teljesíteni tudjuk, tehát hogy a növekedésben továbbra is tartani tudjuk ezt az EU-átlag fölötti növekedést mind idén, mind jövőre. Szeretném megjegyezni, hogy a növekedés tekintetében alapvetően azt semmilyen most, 2015-ben történt intézkedés nem befolyásolja, jelenleg azok hatásait még nem tudjuk felmérni. Másrészt viszont szeretném kiemelni, mert itt elhangzott, hogy egyes nemzetközi szervezetek a növekedést alacsonyabbra prognosztizálják, mint ahogy mi, hogy a jelentős nemzetközi szervezetek nagy része a magyar kor-

mány növekedési pályájával megegyező mértékű növekedést prognosztizál (*Z. Kárpát Dániel: Úgy legyen!*), tehát ezzel a 3 százalékos körüli növekedéssel uniós, EBRD-, OECD-, IMF-viszonylatban egyetértenek a szakértők.

Szeretnék rátérni arra, hogy a bankokkal való viszonyt - hiszen ez a mostani törvénymódosításnak az alapja - megfelelő mederbe kell terelni. Erre született egy megállapodás. Ezt a megállapodást a miniszterelnök úr szignálta, tehát én azt gondolom, hogy az a kormány egységes álláspontját tükrözi. Ez a megállapodás is egy kompromisszumos megállapodás volt, ahogy ezt korábban kiemeltem, mind a bankok, mind az EBRD, mind a kormány részéről.

Most szeretnék egy picit jobban fókuszálni az előttünk lévő javaslatra. A mostani módosítás, amely az Országgyűlés elé került, nem tartalmaz semmilyen extra, illetve új keletű módosítást. Csökkentő tétel eddig is volt a bankadótörvényben, ezután is lesz egy másfajta formában. Azért változott ez a forma, mert az EU kritikát fogalmazott meg a jelenlegi formával szemben, és ezt szeretjük volna, illetve szeretnénk továbbra is módosítani. Ezeket a tárgyalásokat egyébként folyamatosan folytatjuk továbbra is a Versenyjogi Főigazgatósággal. Szeretnénk, hogy egy olyan, számukra megfelelő megoldással tudjunk előállni, amely mindenki számára elfogadható.

Én azt gondolom mindezek után, és továbbra is tartom azt az álláspontot, hogy ez a javaslat egy olyan kompromisszumos megoldás, amely összességében véve mindenkinek jó, a bankrendszernek is, és ez a lehető legfontosabb, hiszen ők tudják segíteni azt a gazdasági hátteret, amelyre mind idén, mind az elkövetkezendő években szükségünk lesz. Ennyit szerettem volna mondani, köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hornung Ágnes államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs jobbikos képviselő úr: „Butaságra kárhoztatva - Integráció kérdőjelekkel III.” címmel. Öt perc idő áll a rendelkezésére.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vitathatatlan, hogy a nevelés-oktatásügy válsága az osztálytársadalmi válság egyik legfőbb eleme, és ezzel egy időben annak egyik következménye is. Ennek egyik szegmenséről, azzal kapcsolatosan szeretnék beszélni, hogy mit tapasztalunk a szakképző iskolákban, mi az, amit egy ott tanító pedagógus nap mint nap a saját bőrén megtapasztalhat.

Tudjuk, hogy amíg a többségi társadalom fiataljainak 72 százaléka szakközépiskolában vagy gimnáziumban tanul tovább, addig ez az arány a cigány fiatalok esetében csupán 27 százalékos. A cigány diákok óriási többsége számára, mintegy 68 százaléknak a szakiskolák jelentik az általános iskola utáni továbbtanulási lehetőséget. A legszembetűnőbb integrációs gondok itt ütköznek ki, érdemes tehát erre az iskolatípusra fókuszálni egy kicsit.

Az integrációs projektek némelyikének sovány eredménye mindenképpen aránytalan a rájuk fordított összegekhez képest. Ezekkel kapcsolatosan teljesen jogos a lyukas hordó hasonlat, jogos a kritika, hiszen az oktatási integrációra elköltött források dacára a cigány származású tanulók negyede úgy fejezi be az iskolát, úgy lép ki a munkaerőpiacra, hogy nem szerez se szakmát, se érettségi bizonyítványt. Márpedig ez több ezer új, így vagy úgy, de a társadalom nettó befizetői által eltartott embert jelent évente. A roncsársadalmi lét így konzerválódik, de amíg a szocializmus idején legalább a bevándorlók '70-es, '80-as évek nyugat-európai szerepét eljátszhatták Magyarországon, tehát az iparosítás szakaszának betanítottmunkás-hadát ők adták, addig a rendszerváltás után ez a szerepkör is megszűnt, és így törvényszerű a harmadik világbeli nyomorba süllyedés. Miközben a '70-80-as években a dolgozó cigány férfiak aránya csak hajszálnyit maradt el az országos szinttől, addig mára a szakadék óriási mértékben kiszélesedett, és jó, ha a körökben 25 százalékos mutatót találunk. Ez viszont kimeríthetetlen táptalaja mindazon devianciáknak, amelyek mára belső gátjává váltak a beilleszkedésnek, és amely problémahalmaz megoldatlansága hathatós kezelés nélkül bizony az ország vesztét fogja okozni.

Mindenki előtt nyilvánvaló, hogy az eljövendő évtizedek változásai során nem lesz elegendő mennyiségű, alacsony minőségű munkahely, amely lehetővé tenné több százezer képzetlen ember foglalkoztatását. Viszont ha nem a munkahelyek, akkor talán a szociális segélyek vagy a börtönök fogják majd megoldani ezt a problémát? A Jobbik nyilván azt mondja, hogy ezek elég rossz és drága alternatívák lennének, de továbbra is jogos a kérdés, hogy miként is oldhatná meg az iskola a rajta kívül eső gondokat, bajokat.

Szakiskolai pedagógusként magam is nap mint nap megtapasztaltam, hogy a bikulturális szocializáció, az elsődleges és a másodlagos szocializációs terek, tehát a visszahúzó szociokultúrájú családi környezet és a sokszor ellenségnek tekintett, de mégis az egyetlen kitörési utat jelentő iskola közötti értékrendbeli különbségekből eredeztethető, sokszor áthághatatlan szakadék mindennapi problémák forrásává válik.

Ha egy diák mindkét szülője gyermekük születése óta tartóan munkanélküli, nincs határozott napirendje, reggelente nem csörög a munkába indulásra hívó óra, akkor sajnos szinte természetessé válnak a diákok részéről is a tömeges reggeli késések, az órakezdetet jelző csengőszó figyelmen kívül hagyása és egyéb, a figyelem lazulását hozó jelenségek.

Sokszor előforduló pedagógusi panasz, hogy az iskola mára leginkább egy meddő problémahalmaz lett, amelynek feladatköre jobbára a pusztá gyermekmegőrzésre redukálható, mert eredményeket elérni szinte lehetetlen. A tantervekben rögzített célok nevetséges utópiává váltak, és az egyetlen elérhető pozitívum az, ha rá tudják venni a diákokat, hogy reggelente bemenjenek, és délután 1-ig, 2-ig legalább ne az utcákon csavarogjanak.

Mi hát a megoldás? Például bentlakásos iskolák, hogy az odakerülő diákok hazavihessék magukkal a jobb élet reményét jelentő másfajta normákat és kultúrát. Aztán a tudatos gyermekvállalás egyáltalán nem rasszista gondolata, mert a gyermek nem állat, hanem felelősség - mondta a borsodi cigányvajda is. Aztán a válságövezetekben hősies szolgálatot teljesítő pedagógusok, szociális szakemberek fokozott megbecsülése. Aztán az önszegregálódást eredményező kívülállás kultúrájának felszámolása, és annak belátása, hogy frusztrációra nem lehet primitív agresszió a válasz, mert csak így lehet továbblépni.

Változni kell, mert hiába az állami milliárdok, csak így lehet megváltoztatni az elő-, de sokszor inkább utóítéleteket. Ha pedig a felzárkózni vágyók valakit követni akarnak, akkor az semmiképpen ne a méltán a politika szemétdombjára került SZDSZ valamelyik továbbélő mutáns képződménye által dróton rángatott, a polgárjogi küzdelem hamis zászlaját lobogtató (*Az elnök csenget.*) gettóharcos, hanem inkább az a többség és kisebbség között hidat építő cigányember legyen, aki a csábító ajánlatok ellenére sem hajlandó azt jajgatni, hogy milyen fasiszta, diszkriminatív is (*Az elnök csenget.*) a magyar társadalom, mert higgyék el, valóban pozitívan szeretne itt csalódni mindenki! Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György jobbikos képviselő úr: „Véresen komoly! - ezért fontos a véradás” címmel. Öt percre öné a szó, képviselő úr.

(19.30)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a véradás fontosságáról és ezzel kapcsolatosan néhány papírra vetett gondolatról osszam meg önökkel az elkövetkezendőkben a sorokat.

A Magyar Vöröskereszt kezdeményezésére 1988 óta november 27-e a véradók napja. A véradók napja alkalmából sokszoros véradókat köszöntenek ország-szerte ezen a napon, így köszöntötték azokat az embereket is az elmúlt héten, akik már a századik véradásukon is túl vannak, túl voltak. A véradók napja alkalmából a Magyar Vöröskereszt az önzetlen segítőkészségért mondott köszönetet a több éve a véradásszervezésben tevékenykedőknek, a véradóbarát munkahelyeknek, a véradómozgalom támogatóinak,

és ez alapján részesültek elismerésben. Mintegy 59-en kaptak ilyen elismerést.

Egy érdekes statisztikával hadd szakítsam meg mégis a felszólalás menetét! A legérdekesebb talán a legmagasabb véradásszámmal büszkélkedő személy kiléte. Ez egy csongrádi férfi, aki élete során eddig 173 alkalommal nyújtotta segítő karját véradásra. Itt érdemes megállni és néhány adatot tisztázni. Egy teljes véradás alkalmával a steril vérvételi zsákba egyszer használatos tű segítségével 4,5 deciliter vért vesznek le, így összességében megállapítható, hogy az a személy, aki 173-szor nyújtotta segítő kezét, 778,5 deciliter vért adott, vagy ha úgy jobban tetszik, akkor 77 liter, majdnem 78 liter vért adott. Ha megnézzük, hogy egy embernek a szervezete átlagosan öt liter vért tartalmaz, akkor láthatjuk, hogy ő 15 ember komplett vérért adományozta.

Az ünnepségen a Magyar Vöröskereszt kiemelkedő véradásszervezői munkáért a Véradó Mozgalom Ezüst Emlékérem kitüntetését is átadta. A „Véradóbarát munkahely” díjat 19 hazai munkahely érdemelte ki azért, mert ezzel próbálják az ott dolgozókat ösztönözni, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt ebben a társadalmilag fontos feladatban.

Emeljünk ki néhány véradót közülük név szerint is! Jász-Nagykun-Szolnok megyéből Barta István Lajos 106-szoros véradóként lett kitüntetve. 19 évesen adott először vért, évente két-három alkalommal vett részt véradáson a lakóhelyén és a munkahelyén. Somogy megyéből - Ander képviselőtársamnak talán kedves lehet - Zelenka István 108-szoros véradó, aki még a katonasági ideje alatt adott először vért. A segítőkészsége töretlen, önzetlenségére mindig is számíthat a Vöröskereszt. A véradásban az motiválja, hogy segíthet a rászoruló embereken. De szintén gratuláció illeti Jász-Nagykun-Szolnok megyéből Kocsis Beáta asszisztentst is, aki több éve szervezi munkahelyén, a törökszentmiklósi Claas Hungaria Kft.-nél a véradást. Kiváló szervezői munkájának köszönhetően az évi két alkalommal megrendezett véradásokon 60-70 fő jelenik meg. Kiemelt figyelmet fordít a donormegbecsülésre, gondozásra. Munkájára mindig lehet számítani.

De hogy egy még közelebbi példát hozzak a saját házunk tájáról: az önkéntesség éve keretében a Jobbik karcagi tagjai közül jó páran július közepén, egy közösségi médiában megjelent felhívásnak eleget téve elmentek vért adni a szomszédos Püspökkladányba. A véradásra egy idősebb, szívűtőre váró férfi érdekében került sor, akit abban az időpontban hamarosan Debrecenben készültek megoperálni, és a műtétéhez elengedhetetlen volt vért adni. A tagok, a Jobbik tagjai ezzel akartak jó példával elől járni és segíteni azt a célt, hogy egy műtőre váró személyen tudnak segíteni a vérükkel, s ezenfelül szeretnék volna felhívni az egyéni irányított véradás lehetőségére is a figyelmet, amire a véradóállomásokon természetesen van lehetőség.

Érdemes leszögezni, hogy miért is fontos a véradás. Naponta mintegy 1800 véradót kell toboroznia

az államnak, illetve civil szervezeteknek, hogy a biztonságos vérkészlet rendelkezésre álljon, legyen szó műtétekről, baleseti sérülések ellátásáról, vérkészítmények elkészítéséről vagy a transzfúzióra szoruló betegek ellátásáról, kezeléséről. Egyetlen véradással három betegen lehet segíteni. Bárki is ad, mindig jó helyre kerül.

A véradás napja alkalmából a jelen felszólalással szerettem volna felhívni a média és a nézők figyelmét arra, hogy miért fontos a véradás, és arra, ahogy újabb és újabb eszközöket kell keresni ahhoz, hogy minél több embert be tudjunk vonni a véradásba. Mindezekből látszik, hogy a Jobbik nemcsak a szavak szintjén, de a tettek szintjén is nagyon fontosnak tartja a véradást, és mindenkit arra kér, hogy amennyiben lehetősége és módja van rá, csatlakozzon a véradók népes és remélhetőleg egyre jobban bővülő táborához. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István jobbikos képviselő úr: „Teljes nemzeti szabadság az együtt lakó népek számára. Az 1918. évi december 1-jei gyulafehérvári román népgyűlés ígérete a mai napig is beváltatlan” címmel. Öné a szó, Szávay képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt jobbikos Képviselőtársaim! - akik még a teremben tartózkodnak. 97 évvel ezelőtt, 1918. december 1-jén mondta ki Erdély, a Bánság és Magyarország összes románjainak nemzetgyűlése Gyulafehérváron a magyarországi románok és az általuk lakott területek egyesülését Romániával. Számunkra, magyarok számára gyásznapi ez a mai, gyásznapi, mert június 4-e mellett e nap szimbolizálja számunkra Erdély és vele a Partium és a Bánság elvesztését.

December 1-je az egyik kezdőpontja annak a csupán néhány csodálatos évre megszakított elnyomásnak, szenvedésnek és sokszor terrornak, amely csak azért zúdult az erdélyi magyarságra, mert nem akart szülőföldjén románánná válni. Nekik pusztán nemzetiségi hovatartozásuk, anyanyelvük miatt kellett a XX. század nagy katasztrófái után kényszerűségből az emigráció keserves kenyeré mellett dönteniük, vagy helytállásuk, bátorságuk és magyarságuk miatt évekig, sőt évtizedekig fizikai, lelki vagy szellemi börtönben sínylődniük. Így faraghatott a nemzetállamot építő Bukarest az 1910-es 1,7 millió magyarból mára mindössze 1,2 milliót, miközben az erdélyi románság lélekszáma közel megduplázódott.

Tisztelt Országgyűlés! Az 1918. december 1-jei, Gyulafehérváron tartott román népgyűlés határozata a következőket ígérte: teljes nemzeti szabadságot az összes együtt lakó nép számára. De van-e abban a Romániában nemzeti szabadság, ahol csak azért küldenek haza egy beteget a sepsiszentgyörgyi kórház sürgősségi osztályáról, mert nem tudott román-

nul? Más helyütt azt olvashatjuk, hogy minden népsaját nyelvén, kebeléből való egyének által fogja művelni, kormányozni magát és a törvénykezést ellátni. Mindannyian tudjuk azonban, hogy ez is csupán írott malaszt maradt, hisz az őshonos nemzeti kisebbségek tényleges önkormányzása széles körű területi autonómia nélkül elképzelhetetlen.

A nagygyűlés megígérte azt is, hogy minden népsaját kebeléből való egyének által saját nyelvén fog élni a közoktatással, a közigazgatással és az igazságszolgáltatással. De mit mondjanak erre azok a rezidensek, akik a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyászati Egyetemen jelenleg is kénytelenek kurzusukat románul végezni, gyakorlataikat románul teljesíteni, mert az egyetem román többségű szenátusa törvénytörő módon a mai napig is szabotálja az önálló magyar tagozatok létrehozását?

1918-ban azt is megígérték, hogy egyenlő jogokat és az önkormányzat teljes szabadságát biztosítja Románia összes felekezetei számára. A csángók magyar nyelvű misézésének akadályozása, az egyházi vagyon visszaszolgáltatásának elszabotálása és a székely Mikó Kollégium visszaállamosításának fényében azonban pontosan tudjuk, hogy a mára EU-s tagállam Románia még ezt sem tartja be.

De üres frázis maradt a tökéletes sajtó-, egyesülési és gyülekezési szabadság és minden emberi gondolat szabad terjesztése is, hisz a román hatóságok idén márciusban betiltották a székely szabadság napját, tüzzel-vassal üldözik és hajmeresztő módon még reklámzászlónak is minősítik a Tőkés László irodájára kitűzött székely zászlót, büntetik a magyar himnusz eléneklését és számos esetben a kétnyelvű helység- és utcanévtáblák törvény biztosította használatát is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért feszítették ki erdélyi jobbikosok, Kéki Imre Krisztián és Molnár Csongor barátaink a mai napon Nagyvárad főterén egy molinót, amelyen magyarul és románul idézték 1918. december 1-jének ígéretét. Ezen ígéretek betartatlanságára szomorú aktualitással szolgáló példa az is, ahogyan a román rendőrség az elmúlt napokban meghurcolta a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom kézdivásárhelyi elnökét, petárda és csillagszóró birtoklása miatt terrorizmussal vádolva meg őt.

A romániai magyarság hosszú távú megmaradásának garantálása, így első lépésként például a széles körű területi autonómia feltétlen biztosítása nélkül tehát december 1-je soha nem lehet alkalmas arra, hogy Románia nemzeti ünnepe lehessen. Ezért a mai napon Erdély-szerte fekete zászlók lobogtak, ha a román állami önkény tiltása miatt másutt nem is, hát az erdélyi magyar szívekben bizonyosan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian jól emlékszünk még az MSZP-s Medgyessy Péter hírhedt 2002. december 1-jei koccintására Adrian Năstase román miniszterelnökkel, vagy arra, amikor Alföldi Róbert a Nemzeti Színházunkat akarta a románság rendelkezésére bocsátani Erdély elszakításának megünneplésére. Bízom benne, hogy ezt a szellemi-

séget örökre a történelem szemétdombjára száműzhetjük. És bár a fideszes diplomácia a stratégiai partnerség és a jószomszédi viszony oltárán az MSZP-hez hasonlóan sajnos rendre feláldozza a nemzeti ügyek képviselőjét, a Jobbik Magyarországért Mozgalom továbbra is elvárja és követeli, hogy Románia tartsa be a Gyulafehérváron tett ígéreteket, és biztosítson teljes nemzeti szabadságot az összes együtt lakó nép számára. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője: „Itthon vagy itthon” - jól mondom, képviselő úr? Itthon vagy itthon, tehát nem kötőszó, hogy itthon, vagy itthon. *(Z. Kárpát Dániel: Itthon vagy otthon.)* De majd mindjárt kibontja képviselő úr, 5 percben. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itthon vagy otthon, nagyon sok fiatalnak üzenhetnénk ezt. Olyanok számára, akik bár megfeszítik erejüket, mégsem képesek Magyarországon önálló otthonhoz jutni, mégsem képesek elérni azt, hogy a nyugat-európai országok hívócsábító szavának ellenállhassanak, hiszen sokszor önhibájukon kívül kell hogy azt az utat válasszák, amelynek vége az, hogy életük egy részét nem Magyarországon töltik.

Igen kijózanító statisztika jött velünk szembe a közelmúltban. Ennek értelmében Magyarországon, ha egy fiatal vagy akár idősebb ember önálló otthonhoz kíván jutni, mintegy 7,8 évnyi bruttó fizetését kellene átlagosan elkülönítenie, félretennie. Ez egy mintegy 70 négyzetméteres lakás megvásárlásáról szól. A magyar fiatalokat ismerve sokan már egy 50-55-60 négyzetméteressel bőven megelégednének. De azt is látjuk, hogy míg Magyarországon majdnem 8 évnyi bruttó fizetés félretételéhez a 16 év sem szokott éppenséggel elegendő lenni, Nyugat-Európában talá-lunk olyan, nálunk szerencsésebb, jelen pillanatban sikeresebb nemzetgazdaságot, ahol mindössze 3 év keresetének félretételével már egy önálló otthonhoz igenis hozzá lehet jutni.

Magyarországon tehát azt látjuk, hogy ha bármilyen úton-módon lassítani kívánjuk az elképesztő kivándorlási spirált, akkor érdemes megvizsgálnunk, hogy mik ennek az eredője, és melyek azok a motivációk, amelyek mentén elindulnak a magyarok. Nyilvánvaló módon az első a kiszámíthatatlanság érzete, az, hogy nem lehet az életet évtizedes távlatban szervezni. Ha konkrétumokra kérdezzük rá, az első okként a minőségi munkahelyek hiányát szokták megjelölni, viszont rögtön emögött toporog másodikként az önálló otthon megszerzhetetlenségének érzete. Tehát az az elképesztő érzés, hogy megfeszülve sem tud önálló otthonhoz, családalapításra alkalmas helyhez jutni az a magyar fiatal, aki adott esetben

párjával együtt dolgozik valahol, és megfeszül azért, hogy előrébb jusson.

Láthatjuk tehát, hogy ezzel párhuzamosan egy elképesztő folyamat rajzolódik ki. Több százezer üresen álló ingatlanról tudunk Magyarországon. Nyilvánvalóan ezek hátterét, tulajdonjogát érdemes ezért elkülöníteni. Ezek között vannak állami tulajdonok, önkormányzatiak és magántulajdonban lévők is. Emellett a kutatások 90 és 100 ezer körülre teszik azon ingatlanok számát, amelyek már olyan rossz állapotban vannak, hogy lényegében olcsóbb lenne újat emelni helyettük. De az is látható, hogy csak fővárosi szinten több tízezer olyan ingatlanról tudunk, amit adott esetben közfoglalkoztatottak segítségével vagy bármilyen más külső beható módszerrel lakhatóvá lehetne tenni, és el lehetne érni azt, hogy a kínálati oldal szűkösségének enyhítésével ne szálljanak el az albérletárak.

Ugyanez igaz egyébként vidéki nagyvárosokra. Ha az ember a vidék Magyarországon akár csak egy autós túra során végigvonul, akkor láthatja azt, hogy elnéptelenedett falvak, utcák, utcatorok tömege jön szembe. Tehát Magyarországon lenne hely magyar fiataloknak kiteljesedni. Inkább azt látjuk, hogy ez a több százezer üresen álló ingatlan és emellett egy államilag támogatott otthonteremtési és bérlakás-építési program hiánya együttesen azt éri el, hogy rettenetesen kevés az elérhető otthon Magyarországon. Ha hozzátesszük ehhez a mintához azt, hogy jelenleg az új építésű lakások száma is annyira alacsony, hogy a teljes ingatlanállomány csak 400 évenkénti cseréjét teszi lehetővé, akkor láthatjuk azt, hogy mondjuk, egy békásmegyeri panelház tekintetében azért a 400 éves fennállásra jó szívvel nem számíthatunk.

Éppen ezért a Jobbik egy olyan államilag támogatott otthonteremtési és bérlakásépítési programot ajánl nemcsak a mostani, de a mindenkor magyar kormányok figyelmébe, amely minősített magyar kivitelezőkkel dolgozik, központi anyagbeszerzéssel, nyomott árakon biztosít olyan lakásokat, lakhatást a magyar fiatalok és idősebbek számára, amelyek, a minimális együttélési szabályok betartását követően, pár év alatt az alacsony bérleti díj önkéntes törlesztőrészté váló alakulása után a tulajdonjogukba is kerülhetnek. Mindez pedig a magyar gazdaság több ágazatát is fölpörgeti.

Szeretném megjegyezni, hogy Magyarország előtt még adott a választás lehetősége, és használjuk ki ezt a kegyelmi pillanatot. Hiszen azzal párhuzamosan, hogy erről beszélünk, Skandináviában éppen több tízezer migráns beköltöztetésén, letelepítésén dolgoznak. És a sajtóhírek szerint az ottani bevándorlási hivatal arra tesz először kötelező jelleget, később csak ajánlás formájában bűjtött felhívást, hogy a beköltözők lakásairól, adott esetben egyházi hátterű intézményeiről szedjék le a kereszttet, szedjék le a vallási jelképeket, és egy deszakralizált, saját mocsarába sülyesztett Európába fogadjanak be, akit csak lehet.

Magyarországon ehhez képest a magyar fiataloknak sincs jelen pillanatban életterük, miközben üresen állnak lakások, házak, ingatlanok százezrei. Éppen ezért adja magát az az elementáris igény, hogy teremtsük meg ezeket az életlehetőségeket a magyar fiatalok számára azelőtt, mielőtt kívülről érkező népcsoportok megpróbálják feltölteni ugyanezeket a helyeket. Hiszen magyar generációk sora harcolt azért, hogy mi lehessünk itt, és mi töltsük meg a Kárpát-medencét. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A nemzetiségi szószóló, aki napirend utáni felszólalásra jelentkezett, nincs a teremben. Ezért a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 19 óra 45 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUOTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)